

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.700/18
Датум:16.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Пајић, председника већа, судије Славице Николић, члана већа и судија поротника Софије Шуберт, Весне Главић и Мирославке Милутиновић, чланова већа, са записничарем Вулићевић Јеленом, у кривичном предмету против **окривљеног ПУЗИГАЋА ДЕЈАНА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног Законика, по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.1419/09 од 18.01.2010. године, а која је измењена на главном претресу у предмету К.3012/10 дана 23.12.2010. године, након одржаног главног и јавног претреса на дан 10.07.2019. године у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Горана Рашића, окривљеног Пузигаћа Дејана и његових бранилаца адвоката Владана Вукчевића, Радише Роскића и Николе Папића, сви из Београда, донео је једногласно, а дана 16.07.2019. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

На основу члана 478 ЗКП-а

СТАВЉА СЕ ВАН СНАГЕ Пресуда Вишег суда у Београду К.3012/10 од 25.1.2011.године преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3606/11 од 28.10.2011.године у погледу окривљеног Пузигаћа Дејана.

Окривљени **ПУЗИГАЋА ДЕЈАН**, [REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 17.09.2009. године око 17.40 часова у [REDACTED] у урачунљивом стању, при безобзирном и насилничком понашању, у планираном и организованом нападу на француске држављане, навијаче Фудбалског клуба [REDACTED], који су дошли у Београд да посматрају фудбалску утакмицу [REDACTED] "уз", окривљени Пузигаћа Дејан заједно са правноснажно осуђеним [REDACTED]

[REDACTED] свестан радње коју предузима и могућности наступања забрањене последице на коју је пристао, свестан забрањености свога дела, свесно заједнички делујући, лишили живота оштећеног [REDACTED] тако што су му нанели тешке телесне повреде опасне по живот, које су дана 29.09.2009. године проузроковале његову смрт, којом приликом су правноснажно осуђени Петровић Степа и Станковић Дејан, припадници ове групе, дрским и безобзирним понашањем угрожавали спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што је окривљени Пузигаћа Дејан заједно са напред наведеним лицима учествовао у овом нападу у коме су нанете и лаке телесне повреде и оштећеним француским држављанима [REDACTED]

[REDACTED] и другим француским навијачима, на тај начин што су се најпре вође навијачких група [REDACTED] и то окривљени [REDACTED] вођа навијачке групе [REDACTED], окривљени Пузигаћа Дејан из навијачке групе [REDACTED], који су између себе и са члановима својих навијачких група били у сталној телефонској комуникацији, по претходном договору, позвали и организовали припаднике ових навијачких група да пре утакмице пронађу у граду навијаче француског клуба [REDACTED] и као група их физички заједно нападну, па је тако правноснажно осуђен [REDACTED] озвао припаднике навијачке групе [REDACTED] и то осуђено [REDACTED]

[REDACTED] навијачке групе [REDACTED] и то осуђено [REDACTED] лу и осуђено [REDACTED] као и друге НН навијаче, који навијачи су се по позиву и договору окупили у [REDACTED], где су их даље организовали за напад, тако што осуђени [REDACTED] паље осуђеног [REDACTED] оближњи хотел у [REDACTED] улици да извиди да ли се тамо налазе француски навијачи, а затим осуђени [REDACTED] са осуђеним [REDACTED] Н

[REDACTED] и [REDACTED] истом циљу обилазе [REDACTED] а након тога окривљени Пузигаћа по добијању обавештења да се француски навијачи налазе на платоу [REDACTED], је делио у [REDACTED] пролазу окупљеним навијачима [REDACTED] акље и дрвене палице, које је претходно набавио и донео, а затим са осуђеним [REDACTED] ише пута одлази до платоа [REDACTED] где су пролазећи поред башти и кафића осматрали и уочили француске навијаче у башти кафића [REDACTED] у непосредној близини ступеништа која воде из правца улице [REDACTED] на плато [REDACTED] након чега су се вратили у [REDACTED] окупљеним навијачима саопштили где се

налазе француски навијачи и наставили да организују напад и након што је осуђени [REDACTED] окупљеним навијачима поделио хируршке маске да би прикрили лице, по договору се поделили у више група и различитим правцима кренули ка [REDACTED] тако што су осуђени [REDACTED] осуђени [REDACTED] непосредно пре осталих осуђених стигли поменути ступеништем на плато [REDACTED] сели у кафић [REDACTED] у непосредној близини кафића [REDACTED] и осматрали француске навијаче и окупљање [REDACTED] навијача, док је осуђени [REDACTED] са припадницима своје групе [REDACTED] то [REDACTED]

[REDACTED] и другим НН навијачима дошао до наведеног ступеништа, а окривљени Дејан Пузигаћа повео осуђене [REDACTED] друге НН навијаче улицом [REDACTED] поред хотела [REDACTED] до платоа [REDACTED] где су окривљени, осуђени и други НН навијачи неопажено различитим правцима пришли башти кафића [REDACTED] и тако окружили француске навијаче, ставили хируршке маске на лица, а осуђени [REDACTED] фантомку на главу, и са бакљама, дрвеним палицама, флашама и другим чврстим предметима у рукама, након узвика [REDACTED] а што је био знак за почетак напада, изненада физички напали француске навијаче, у ком моменту су осуђени [REDACTED] уз повик "Брате ајмо, почело је, крешемо" рушећи столове и столице истрчали из кафића и утрчали у групу [REDACTED] ји су стигли са осуђеним [REDACTED] окривљеним [REDACTED] су сви заједно тукли и ударали француске навијаче палицама, бакљама, ногама, рукама и другим чврстим предметима и ломили инвентар кафића, при чему су од опкољених француских навијача оштећеног [REDACTED] ударили у потиљак, а након што је пао шутирали га у предео главе и тела, а затим бакљом покушали да му запале лице, које је руком заклонио и окренуо главу како би то избегао, па су му запалили косу, оштећеног [REDACTED] с леђа чврстим предметом ударили по глави, шутирали га, палили бакљом и одузели му торбицу са мобилним телефоном и личним стварима, а оштећеног [REDACTED] с леђа ногом ударили у главу и оштрим предметом у леђа, док су оштећеног [REDACTED] а, конобара кафића [REDACTED] који је седео за столом са француским навијачима ударили од чега је преко стола пао на тло и док је грчао ка унутрашњости кафића [REDACTED] испред овог кафића га је сачекало више навијача "Партизана", који су са палицама стајали испред пролаза тржног центра [REDACTED] да би дочекивали и тукли нападнуте француске навијаче који беже, где га је један од њих ударио у десни део потиљка, а затим су окривљени [REDACTED] осуђени [REDACTED]

Бојан опколили оштећеног [REDACTED], који је од злобојених удараца остао да лежи на плочнику у непосредној близини ступеништа и истовремено га рукама и ногама ударали и газили по глави и телу, гађали чашама, пепељарама, флашама, ударали дрвеним палицама, бакљама и другим чврстим предметима, а потом га са већ видним отоком у пределу лица употребом физичке силе, вукући га и гурајући снажно притиснули на метални део оgrade, где је био окружен свим наведеним лицима, при чему су га двојица или тројица из групе која га је окруживала намерно бацили са оgrade ступеника са висине од 4,28 метара наглавачке у простор између ступеништа и гараже на земљану површину и одмах се на команду "Готово је" разбежали, при чему су услед свих описаних

радњи окривљеног Пузигаћа Дејана и осуђених [REDACTED]

[REDACTED] и [REDACTED] јача предузетих како на платоу, тако и бацањем преко ограде оштећеном [REDACTED] нанели тешке телесне повреде опасне по живот и то: повреде главе-ткива поглавине на левој бочној страни главе укључујући и леви слепоочни мишић са двоструким преломом левог јагодичног лука, преломом костију леве бочне стране крова лобање и индиректним преломима костију основице предње лобањске јаме са леве стране, крвне подливе коже леве половине лица са опсежним крвним подливом поткожног меког ткива, те преломима костију леве половине лица, повреде садржаја лобањске дупље-крварерње испод меких можданица, нагњечине мождане коре са трауматским интерцеребралним крварењима, повреде врата и трупа у виду крвних подлива коже и поткожног меког ткива, прелом тела грудњаче, прелом шестог ребра са леве стране, као и прелом горње гране леве препонске кости, повреду зида аорте у виду непотпуног расцепа зида нисходног дела аорте непосредно испод лука, повреде меких ткива горњих и доњих удова у виду већег броја крвних подлива и огуљотина коже као и крвних подлива поткожног меког ткива и прелома костију и повреда зглобова десне шаке у виду прелома чунасте кости и расцеп лигамената између чунасте и полумесечасте кости, па је услед оштећења по живот важних можданих центара и притиска на виталне мождане центре од крви изливане из расцепа можданих и можданичних крвних судова у мождано ткиво и субдурални простор и насталих компликација оштећени преминуо и поред адекватне указане медицинске помоћи, дана 29.09.2009. године, при чему је Пузигаћа Дејан био свестан да заједнички предузете описане радње представљају безобзирно насилничко понашање којима се може проузроковати смртна последица која је код оштећеног [REDACTED] и наступила, а на чије наступање је пристао, заједно са напред наведеним правоснажно осуђеним лицима, док су у овом нападу лаке телесне повреде задобили и оштећени [REDACTED], у виду раздеротине у средишњем делу теменог предела главе, оштећени [REDACTED] у виду секотине на десној бочној страни врата и секотину у пределу десног рамена и [REDACTED] виду нагњечења меких ткива поглавине десно и повреду у пределу десног лакта,

- чиме је окривљени Пузигаћа Дејан у саизвршилаштву извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 КЗ-а,

Па суд окривљеног применом напред наведеног законског прописа и одредби члана 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 12 (дванаест) године у коју казну му се урачунава време проведено у екстрадиционалном притвору почев од 12.9.2015. до 14.4.2016. године, време проведено на издржавању казне затвора почев од 15.04.2016. године до 13.12.2016. године и време проведено у притвору почев од 13.12.2016. године па надаље, до упућивања окривљеног на извршење кривичне санкције која се састоји у лишењу слободe, а најдуже док не истекне време

трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 264 ЗКПа **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** окривљени на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1419/09 од 18.01.2010. године, а која је измењена на главном претресу у предмету К.3012/10 дана 23.12.2010. године, окривљенима Пузигаћа Дејану, Ђорђу Прелићу, Љубомиру Марковићу, Ивану Грковићу, Јовану Карбићу, Драгану Томасовићу, Милану Вујовићу, Бранимиру Четнику, Владану Сувајићу, Стефану Величковићу, Милану Тарлаћу, Бојану Матијевићу, Стели Петровићу, Дејану Станковићу, стављено је на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 КЗ-а а окривљеном Владимиру Бошковићу да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 3 у вези става 1 КЗ-а.

Окривљени Пузигаћа Дејан и [REDACTED] кон овог догађаја дали су се у бекство и поред расписане полицијске потраге нису били доступни суду. Против окривљеног [REDACTED] окривљено [REDACTED] је истражни судија Окружног суда у Београду донео решење о спровођењу истраге Ки.бр. 941/09 од 08.10.2009. године, а решењем истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 08.10.2009. године према окривљенима Пузигаћа Дејану и [REDACTED] одређен је притвор из разлога прописаних одредбама члана 142 став 1 тачка 1 и 5 ЗКП-а и према истима је, на основу члана 556 ЗКП-а донета наредба за расписивање потернице, а решењем Вишег суда у Београду К.бр. 3012/10 – КВ.бр. 1373/10 одређено је суђење у одсуству окривљеном Пузигаћа Дејану и [REDACTED] на основу члана 304 став 2 и 3 ЗКП-а. До окончања првостепеног кривичног поступка окривљени Пузигаћа Дејан и [REDACTED] остали су недоступни државним органима.

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3012/10 од 25.1.2011.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1бр.3606/11 од 28.10.2011.године, између осталог, окривљени Пузигаћа Дејан оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114.тачка 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у тајању од четрнаест година.

Окривљени Пузигаћа Дејан, који се налазио у бекству изручен је из Републике Грчке у Републику Србију 14.4.2016.године, а решењем Вишег суда у Београду К.3012/10-Кв.2898/16 од 25.11.2016.године, дозвољено му је понављање поступка окончано Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3012/10 од 25.1.2011.године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1бр.3606/11 од 28.10.2011.године.

Заменик ВЈТ у Београду, Горан Рашић, током поновљеног поступка и у завршној речи, остао је код измењене оптужнице од 23.12.2010.године и при завршној речи која је одржана на главном претресу 18.01.2011. године, у предмету овог суда К.3012/10, у односу на овде окр.Пузигаћа Дејана. Предложио је да се окривљени огласи кривим за кривично дело за које је оптужен, осуди на казну затвора по закону и да се приликом одмеравања казне имају у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности из чл.54 КЗ и да се окривљени обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка.

Браниоци окривљенога преко адвоката [REDACTED] у заједничкој завршној речи су истакли да првостепени суд у поновљеном поступку није поступао по изричитом ставу Апелационог суда у Београду да се у поновљеном поступку саслушају у својству сведока раније осуђени саоптужени [REDACTED] према ставу бранилаца окривљеном и браниоцима одузета могућност да постављају питања овим лицима. Такође браниоци сматрају да остају код свих навода из жалбе поднете на ранију првостепену пресуду, који се односе на утврђење суда о облику виности окривљеног критичном приликом. У поновљеном поступку нису изведени никакви докази у вези са тим, па је облик виности остао неодређен. Одбрана и даље заступа мишљење да се кривично дело тешко убиство из члана 114. Став 2.КЗ никако не може извршити деловањем са евентуалним умишљајем. Првостепеном суду је стало да унификује предметне догађаје имајући у виду раније правноснажно пресуђене сегменте у којима је учествовала и садашња председница већа. Стога је суд и у ранијем поступку донео пресуду која представља прост препис одлуке донете у поступку против окривљеног [REDACTED]. Одбрана остаје и при наводима завршне речи као и при наводима жалбе на раније донету пресуду. Чињенично стање није објективно утврђено. Па предлажу да се према његовом браћенику донесе ослобађајућа пресуда.

Окривљени Пузигаћа Дејан се у завршној речи придружио завршној речи свога браниоца и истакао да није крив за дело које му је оптужницом стављено на терет и за које је осуђен у одсуству. Предложио је да га суд не осуди за кривично дело које није извршио и да га ослободи оптужбе.

Суд је извео доказе: саслушањем одбране окривљеног Пузигаћа Дејана, репродукцијом видео снимка камера под називом " Степениште" и [REDACTED] прочитао је записник о ранијој репродукцији снимка из ресторана [REDACTED] репродукцијом аудио записа позива упућеног дана 17.9.2009.године Хитној помоћи Београд, саслушањем сведока [REDACTED]

саслушањем судских вештака специјалиста судске медицине Др Ђорђа Алемпијевића и Др Ивице Милосављевић, вештака дипломираног физико-хемичара трасолога Мирослава Бусарчевића, упознавањем са садржином заједничког налаза и мишљења Др Ђорђа Алемпијевића, Др. Ивице Милосављевића и Мирослава Бусарчевића из предмета овог суда који је поводом истог догађаја вођен против [REDACTED] К.349/15 од 7.6.2017.године, упознавањем са садржином исказа заштићеног сведока [REDACTED] који

није био доступан суду, упознавањем са садржином исказа саоптужених-сада осуђених [REDACTED]

а [REDACTED] поновљеном поступку, упознавањем са садржином исказа оштећених [REDACTED] исказима оштећених [REDACTED]

[REDACTED] извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 Стр.Пов.бр.659/10 од 04.01.2011. године, са прилогом извештаја УКП Одељења за електронски надзор број 03/4-4 СП.659/10 од 13.12.2010. године, увидом у медицинску документацију, отпусна листа КЦ Србије, Института за кардиоваскуларне болести, Клинике за васкуларну хирургију за покојног [REDACTED] број 5116 од 18.09.2009. године са пратећом приложеном медицинском документацијом, потврду о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд УКП Треће одељење од 19.09.2009. године и 20.09.2009. године од окривљених [REDACTED]

[REDACTED] ево ОКП, потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Треће одељење од 20.09.2009. године од окривљеног [REDACTED]

[REDACTED] записник о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд, ПС земун од 18.09.2009. године окривљеног [REDACTED] потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење ПУ за град Београд од 18.09.2009. године о [REDACTED] тврда о привремено одузетим предметима УКП Треће Одељење од 20.09.2009. године од окривљеног [REDACTED]

[REDACTED] извештај о увиђају Одељења за увиђајно-оперативне послове УКП од 17.09.2009. године, службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места Одељења за оперативно-криминалистичку технику број УВ 100/513/09 од 17.09.2009. године, отпусну листу УЦ КЦС Одељење неурохирургије за општењеног [REDACTED] службену белешку истражног судије Небојше Живковића, сачињену 17.09.2009. године, извештај КЦ УЦ Србије од 05.10.2009. године и медицинску документацију и извештај лекара специјалисте за покојног [REDACTED] и оштећене [REDACTED]

[REDACTED] службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику ПУ за град Београд КТУ 100/5957/09 од 30.09.2009. године, обдукциони записник Института за судску медицину ВМА Ц.бр.198/09 о извршеној обдукцији покојног [REDACTED] дана 30.09.2009. године, извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА, Центра за контролу тровања Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију, службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места, Одељења за оперативну криминалистичку технику број уписника Д 6331/09 од 29.09.2009. године са фото документацијом, потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење, ПУ за град Београд од окривљеног [REDACTED]

[REDACTED] 05.09.2009. године, потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног [REDACTED] 03.11.2009. године, писмени налаз и мишљење комисије вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду од 2009. године, у скици [REDACTED] вештај ПУ за град Београд, Управе саобраћајне полиције СПИ Север број 510/09 од 17.11.2009. године, записник о

извршеној контроли учесника у саобраћају возила МУП-а РС СУП Београд, ССП Север под бројем 714037363, извештај Градског завода за хитну медицинску помоћ број 9148 од 16.11.2009. године, записник о претресању стана и других просторија УКП Треће одељење ПУ за град Београд од 18.11.2009. године [REDACTED] потврда о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 18.11.2009. године [REDACTED] налаз и мишљење комисије судских вештака медицинске струке др Ђорђа Алемпијевића и др Ивице Милосављевића од 21.12.2009. године и заједнички налаз и мишљење – писмени ових вештака са вештаком трасологом Мирославом Бусарчевићем као и у њихов заједнички допунски налаз и мишљење, увидом у извештај Службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године, од 07.10.2009. године, од 09.10.2009. године, од 12.10.2009. године, од 22.10.2009. године, извештај о обради ГСМ мобилних телефона, апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених од Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4сп372/09 од 05.09.2009. године, упознавањем са садржином исказа стручног лица за област телекомуникација [REDACTED] увид у фотодокументацију у спису Одељења криминалистичке технике УКП број У-100/513/2009 од 17.09.2009. године, извршен је увид у фотодокументацију преузете и фотографисане гардеробе покојног [REDACTED] Одељење за оперативну криминалистичку технику ПУ за град Београд од 20.09.2009. године, извршен је увид у фотографије ВМА Института за судску медицину од 22.10.2009. године, фотографије покојног [REDACTED] приликом указивања медицинске помоћи на лицу места од стране службе Хитне помоћи, извештај ГЗ за хитну медицинску помоћ од 27.05.2010. године и лекарски извештај о пријему позива екипи Хитне помоћи, као и преглед позива, лекарски извештај ГЗ за хитну медицинску помоћ број 253709, извештај “Паркинг сервиса” број 3565/1 од 01.06.2010. године, извештај Одељења за ванредне ситуације, Управе за ванредне ситуације града Београда од 27.05.2009. године, извештај Управе саобраћајне полиције ПУ за град Београд, ДП број 311/10 од 01.06.2010. године, са достављеним записницима о извршеној контроли учесника у саобраћају СУП-а Београд ССП ПС Север број 714037364, 714037361, 714037362, 714037363, налог за извршење службеног задатка ПУ за град Београд, СПИ Север од 16.09.2009. године са извештајем на полеђини, извештај Окружног затвора у Београду од 22.06.2010. године, увид у фотокопије путних исправа француских држављана [REDACTED] извештај ПС Палилула од 29.10.2010. године, извештај ВИП Мобил д.о.о. Број 4617/10 од 16.11.2010. године са пописом базних станица, картом центра Београда, позицијом базних станица наведених ознака хелија имена улица и компјутерском симулацијом покривања простора ГСМ сигналних базних станица, извештај Теленора д.о.о. број 150/323/10 од 19.11.2010. године, извештај о изради графичког приказа Службе за специјалне истражне методе УКП од 24.11.2010. године, извештај ПУ за град Београд, УКП Треће одељење КУ-16778/09 од 29.11.2010. године, извештај Телекома Србија број 999/1-10 од 09.12.2010. године и Телекома Србија, Дирекција за технику функције планирања и развој од 26.11.2010. године са графичким приказом базних станица и картама покривања, заједнички налаз и мишљење комисије вештака, у саставу Ђорђе Алемпијевић и Ивица Милосављевић и Мирослав Бусарчевић, обављеног по наредби суда од 02.12.2010. године, као и налаз и мишљење само вештака Мирослава Бусарчевића од 29.11.2010. године, извештај ВИП Мобил број 45/10 од

17.12.2010. године, извршен је увид у скицу ужег дела лица места, са реконструисањем положаја трага крви судског вештака за област криминалистичке технике Владе Манговског, прочитан је извештај из казнене евиденције за окривљеног, извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 П.бр.659/10 од 30.12.2010. године, извештај БИА од 24.05.2010. године, извештај СУП-а Београд, УСП СПИ Север од 31.05.2010. године, извештај Телеком Србија предузеће за телекомуникације пункције за логистичке и опште послове од 05.12.2010. године, са приложеним графичким приказом покривања базних станица [REDACTED] Палата федерације и базних станица означених бројевима [REDACTED] а приложеним табелама, увидом у скицу лица места приложеном уз службену белешку о КТ прегледу лица места Одељења за оперативну-криминалистичку технику ПУ за град Београд од 17.09.2009. године, фотодокументацију и допис начелника одељења УКП Треће одељење ПУ за град Београд КО16778/09 од 02.10.2009. године, достављен истражном судији Округног суда у Београду, вештачењем преко вештака неуропсихијатра Др.Александра Милошевића и психолога Нале Јанковић, извршио је увид у спис предмета Вишег суда у Београду К.349/15, извод из КЕ за окривљеног, па је ценећи изведене доказе сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности, а у склопу са одбраном окривљеног утврдио:

Окривљени Пузигаћа Дејан је у поновљеном поступку остао код одбране коју је изнео на реанијем главном претресу и додао да је дана 17.9.2009. године, након што је устао из кревета, отишао у град, као и за све остале утакмице, како су се обично окупљали. Иначе, утакмице су обично увече, као што је била и ова коју је [REDACTED] играо против [REDACTED] тим што се они окупљају увек око два три сата као што су се и тога дана окупљали у граду у поподневним сатима. Када је то јутро устао комуницирао је СМС порукама са [REDACTED] тако што је [REDACTED] рви писао да су [REDACTED] граду и да се пробуди. Мислио је на навијаче фудбалског клуба [REDACTED] послао [REDACTED] је и он навијач [REDACTED] би се окупили за фудбалску утакмицу, а слао је поруке и неколицини људи, али не може да се изјасни коме је тачно слао. Када је устао отишао је у град, након чега су се окупили, с тим што је он био [REDACTED] а људима чији идентитет је рекао да не може да открије „због своје личне безбедности и свог хришћанског става“. Окупили су се изнад [REDACTED] ена [REDACTED] [REDACTED] били у самом парку. Он (Пузигаћа) је ушао у [REDACTED] са [REDACTED] док [REDACTED] већ били ту, јер их је он претходно позвао. Он и [REDACTED] ишли до [REDACTED] лице и до [REDACTED] како би видели да ли навијачи [REDACTED] имају какве заставе, транспаренте или нешто од [REDACTED] То су гледали како би им одузели, а иначе се то одузима на силу. Међутим, они код себе нису имали ништа видљиво. Прошли су и поред [REDACTED] где су видели [REDACTED] да је поново отишао до хотела [REDACTED] где се видео са осталима. Затим је поново ишао са једним другом да шета по граду, шетали су и [REDACTED] За то време он није никада звао телефоном, само је комуницирао СМС порукама, али се не сећа садржине тих порука. Иначе, на самом почетку када је дошао у Центар града он је код себе имао ранац, који је касније оставио у ресторану [REDACTED] код људи чији идентитет је већ рекао да не жели да открива. У ранцу је била само једна дрвена држаља, а у њему нису биле никакве налице. После шетње поред [REDACTED] једним другом ишао је у [REDACTED]

[REDACTED] улици, a према [REDACTED] су са њим ниједног тренутка ишли у [REDACTED] он лично је био изашао из хаустора који води из [REDACTED] улице на [REDACTED] тренутку када је видео дим на [REDACTED] дим је био од бакље која је била већ упаљена пре његовог доласка на [REDACTED]. Осим дима, он је само видео метеж на [REDACTED] одмах је отишао. Видео је групу људи која се кроз неколико секунди удаљава са [REDACTED]. Видео је да људи из те групе иду на све стране, a није видео одакле су дошли, нити је у тој групи видео неког познатог. У тој групи није видео [REDACTED]. Он се са једним другом удаљио ка улици [REDACTED]. Он је на описано место и дошао са тим другом, али име друга није желео да саопшти суду [REDACTED] на [REDACTED] шао путем поред хотела [REDACTED] a то му је познато јер се са [REDACTED] телефоном, a телефоном су се чули када се он кретао [REDACTED] a намером да прође кроз хаустор. Тај метеж и дим на [REDACTED] назвали су људи са којима се он претходно видео на [REDACTED] са циљем да се обрачунају са француским навијачима који су се налазили на [REDACTED] ком циљу ае и он упутио [REDACTED] познато му је да се [REDACTED] време кретао ка [REDACTED] то му је познато јер су се он [REDACTED] телефоном, a тога дана су се иначе њих двојица чули телефоном доста пута. Он је за догађај на [REDACTED] чуо тек када је дошао на утакмицу, a није видео никакву тучу. Са исказима [REDACTED] који су они дали у поступку који је вођен у његовом одсуству је упознат и он сматра да су они такав исказ дали како би себи у том поступку обезбедили привилегије, упознат је и са исказима осталих саопштених па и исказом [REDACTED] изјављује да [REDACTED] свом исказу говорио истину. Такође је упознат и са свим другим доказима који су изведени у овом и у ранијим поступцима (налази и мишљења вештака). Поновио је у својој одбрани да покојног [REDACTED] никада није видео, a да је дан и по након догађаја побегао у иностранство због медијског линча који је против њих почео након догађаја и зато што је знао да ће га тадашња власт сигурно осудити и поред чињенице што није крив за дело које му се ставља на терет. Остаје и код одбране коју је дао на главном претресу пре укидања првостепене пресуде. У својој претходној одбрани навео је и да у критично време није био члан навијачке групе [REDACTED], али да је то био од 1998. године до 2002. године. Познаје [REDACTED] а да ни они нису чланови ове навијачке групе, али и он и ова лица иду на [REDACTED] спортског клуба [REDACTED] потврђује да је критичног дана имао код себе мобилни телефон преко кога је комуницирао, a комуницирао је телефоном тога дана и [REDACTED] тога дана видео код чесме или на врху [REDACTED] је видео, он је био "доле". Када се одигравао критични догађај он се кретао [REDACTED] хтео је да стигне тамо јер се чуо телефоном са Степом Петровићем који му је рекао да навијачи [REDACTED] реба да стигну на [REDACTED] али када је тамо стигао затекао је само лом и метеж. Затео је људе на лицу места, али никога од затечених није препознао. Тврди да је тек на фудбалској утакмици између [REDACTED] уо да је [REDACTED] дана на [REDACTED] гешко повређен, да му је то рекао [REDACTED] и му је такође рекао да је тај француски држављанин сам

скочио са платоа [REDACTED] себе тврди да никада није видео сада покојног [REDACTED] ни је имао са њим било каквог додира, као и да није учествовао у спорном догађају на [REDACTED] оспорава чињеницу да је након овог догађаја побегао и [REDACTED] тврди да је то учинио због медијског линча и наводи да се на [REDACTED] монашио у Руској православној цркви и да сада носи духовно име монах Сава.

Из исказа саопштеног, а сада правноснажно осуђеног [REDACTED] који је он дао у поновљеном поступку у предмету овог суда К.349/15, произилази, да од лица обухваћених оптужицом не познаје никога, осим [REDACTED] а тако не познаје ни Пузигаћа Дејана. Са тим лицима никада у животу није ни на који начин комуницирао. Није знао да фудбалски клуб [REDACTED] има уопште организовану навијачку групу, нити је знао да тог дана долазе [REDACTED] да се тог дана налазе на [REDACTED]. Није имао никакав разлог, мотив и жељу да напада [REDACTED] његове другове. Не зна шта се с [REDACTED] дана десило и са тим догађајем нема никакве везе. Он је тога дана у поподневним часовима, пре утакмице [REDACTED] дошао на [REDACTED] "а" са [REDACTED] ели су не више од 6-7 минута када су чули неки пуцањ, или петарду или нешто тако као топовски удар, што их је навело да крену ка излазу, ка платоу и када су изашли лево од њих, на 20-25 метара, дешавла се туча. Он прави неколико корака ка десној страни он види дим, две-три бакље навијачке, чује лом стакла, чаше, флаше, лете столице, људи неки беже од невоље, а неки притрчавају да виде шта се дешава. Остаје ту можда 20-25 секунди и посматра све то, у једном моменту један низак, црн, проћелав момак излази из гужве и дозива помоћ и утрчава у кафић [REDACTED] део је и крај туче, да се људи разилазе, трче на све стране, у моменту види једног момка у фармеркама и белој дуксерици како пузи и неко му помаже да устане, крупан младић, коврцаве косе, коме је глава била крвава. Све је трајло 25-30 секунди. На лицу места је било доста људи. Био је општи метеж. Пошто се око повређеног момка окупило доста људи, кренуо је у правцу [REDACTED] није хтео ту да пролази. Изашао је [REDACTED] улицу и кренуо ка улици [REDACTED] ка кафићу [REDACTED] То је место где се они понекад окупљају и проводе време. Требало му је око 20 минута да тамо стигне, за које време је разговарао са [REDACTED] телефоном, када види паркиран [REDACTED], који је радник у том кафићу и није члан навијачке групе и [REDACTED] питао је [REDACTED] где је нестао, а он му је рекао да је отишао поред [REDACTED] ка колима, да га је звао да иду, али да он није чуо. У кафићу [REDACTED] остају десетак минута, затим одлазе он, [REDACTED] на утакмицу, истим колима којима су и дошли. Стижу до стадиона и одлазе у исти онај ресторан где су били на почетку и остају ту до почетка утакмице. Ту није чуо ништа посебно у вези са догађајем на Обилићевом венцу, само су они између себе препричавали догађај. Тек када је утакмица почела, сазнаје за постојање ових навијача [REDACTED] а за конкретан догађај да су они били мета напада сазнаје из вести, када је дошао кући. Са другим лицима на утакмици није коментрисао овај догађај. Тог дана ни у једном моменту се није кретао пешице по центру града, конкретно код хотела [REDACTED] ма никаква сазнања о томе како је повређе [REDACTED] и шта се са њим том приликом дешавало.

Из исказа саопштеног, а сада правноснажно осуђеног [REDACTED]

[REDACTED] iziđazi da je tada okrivljeni [REDACTED] javio da je navijač [REDACTED] to navijačke grupe [REDACTED] da on vodi navijaње te grupe. Ne poznaje [REDACTED] zvano [REDACTED] od свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге познаје само [REDACTED] ш једног момка, чије име не зна, али кога зна из виђења са фудбала. [REDACTED] исто тако члан групе [REDACTED] нико од навijaча навijaчке групе [REDACTED] је учествовао у овој тучи н [REDACTED] односно, он их тада није видео. Тога дана 17.09.2009. године као и пред сваку утакмицу [REDACTED] се игра у [REDACTED] шао је на стадион око 13.30 часова да би на стадиону увежбавали кореографију за утакмицу. На стадиону је тада било доста навijaча [REDACTED] У међувремену је позвао на мобилни телефон број [REDACTED] своју девојку [REDACTED] а којом се договорио да се нађу у граду и да га она око 15-16 часова чека на Тргу Републике. Затим је са својим другом [REDACTED] кога је срео на стадиону, отишао [REDACTED] опцију пиће и да он сачека девојку. Седели су у унутрашњости кафића чијег назива се не сећа, када је у једном моменту приметио да се у кафићу који се налази преко пута нешто дешава, а затим је приметио да је дошло до туче, да је наишла група [REDACTED] а је пришла навijaчима [REDACTED] и су седели у том кафићу, а којих је било десетак и да су почели да их туку. Видео је да су [REDACTED] ли бакље, а затим је дошло до опште туче, тако што су почеле да лете столице, столови. Он је видео да је група од 15-так [REDACTED] ла из правца степеништа испод гараже, да су сви пришли столовима где су седели [REDACTED] јачи који их нису провоцирали и једноставно су [REDACTED] и пришли и почели тучу. Он и [REDACTED] ли удаљени од места где је избила туча око 20 метара. Он и [REDACTED] су изашли из кафића, а када је видео да је дошло до туче, он је одмах, не чекајући крај туче, напустио лице места, обзиром да је раније имао лоших искустава и отишао је да се нађе са девојком. Пре него што се удаљио са лица места, он је прошао поред места где су се тукли, прошао је поред њих и кренуо ка улици [REDACTED] од самог места где је био центар туче прошао је на неких 10 метара удаљености. Видео је да навijaчи [REDACTED] ове [REDACTED] ногама, рукама, столицама и видео је да су палили бакље. Док је пролазио поред њих видео је једног [REDACTED] ји је био оборен о [REDACTED] навijaча, а затим је устао. Видео је да су га сустигли након што је успео да побегне и да су га затим ударцима оборили на земљу. Друг [REDACTED] навijaче није видео, нити је видео да је неко некога гурнуо низ степенице поред гараже. Отишао је у правцу [REDACTED] нице, а не зна где је отишао [REDACTED] Касније се са [REDACTED] ашао на утакмици, на јужној трибини, а [REDACTED] је на стадиону рекао да је дошло до туче, али да он у томе није учествовао. Он није препознао ни једног од ових навijaча који су пребили [REDACTED] јер су имали хируршке маске преко лица. Епицентар туче је по његовом опажању био у првој башти до гараже. Он је дошао степеницама које воде поред гараже, али није приметио да на степеницама стоје људи, а у односу на то степениште туча је била на удаљености од 6 – 10 метара. Од коментара присутних прво је чуо да се ради о тучи навijaча, а затим је чуо да у тој тучи учествују [REDACTED] навijaчи. Изјавио је да по доласку у ресторан на [REDACTED] ким конкретно није причао о тучи [REDACTED] венцу, да претходно тога дана није био у [REDACTED] да ни једног момента није био у кафићу [REDACTED] да је уочи [REDACTED] у овом кафићу, мисли да их је било можда десетак, а он је само претпоставио да

су то били они, није препознао. Сећа се да они нису носили никаква обележја, а помислио је да се ради о француским навијачима јер су присутни коментарисали да су навијачи [REDACTED] напад [REDACTED] вођа навијања, није био упознат да ли су навијачи [REDACTED] ли заставе и да ли је нека група или подгрупа навијача спремала неки сукоб са навијачима [REDACTED] а вероватно би знао да се тако нешто спремало. Изјавио је да је од своје 20-те године активни навијач [REDACTED] је може да определи од када је припадник навијачке групе [REDACTED] зато му је да постоји група [REDACTED] постоје и друге групе навијача "Партизана" као што су групе [REDACTED] сваки град има своју групу, а у [REDACTED] постоје још и навијачке групе [REDACTED] под називом [REDACTED]

Постоје истакнути чланови групе који у управи договарају путеве [REDACTED] када се негде путује. Групе које је набројао немају вође, једну групу чине другови из краја који сви заједно иду на утакмице, али [REDACTED] ту нема вође, јер уколико су другови, не може нико коме да наређује. Ни са једним од осталих окривљених навијача [REDACTED] када се није чуо телефоном, а [REDACTED] познаје лично, можда га је видео на стадиону, али са њим никада раније није проговорио ни једну реч. Изјавио је да му име [REDACTED] не значи, а да је [REDACTED] сто један од старијих вођа навијача, да је његов пријатељ и да је један од вођа навијачке групе [REDACTED] тога дана дописивао СМС порукама и чули су се ујутру када је он дошао по [REDACTED] пред његове куће и заједно су отишли на стадион. У ресторану који се налази у оквиру стадиона [REDACTED] иско је коментарисао ову тучу, коју је он претходно видео, али он није обраћао пажњу на коментаре, јер њему то није изгледало тако опасно. Ништа друго на стадиону није чуо и све остало чуо је на телевизији после утакмице када је дошао кући и њему је било јасно да се ради о тучи коју је он гледао. Он је ово коментарисао [REDACTED] За групу [REDACTED] је имао сазнања да је то млађа, новија група и он из ове групе никога није познавао.

Из исказа саопштено [REDACTED] Иако [REDACTED] је у ранијем поступку правоснажно осуђен, датог у истрази дана 20.09.2009. године, произилази да он навија за [REDACTED] ца не припада ни једној организованој навијачкој групи [REDACTED] чуо да постоји група [REDACTED] под називом [REDACTED] и да он не припада ни тој групи навијача, као што не припада ни једној другој навијачкој групи и да никог из ове групе навијача не познаје. Познај [REDACTED] је је упознао пре годину дана, а [REDACTED] знаје из краја у коме живи и њих четворица иду на утакмице [REDACTED] углавном се пре сваке утакмице договоре где ће се наћи, како ће навијати, певати, које заставе ће носити и томе слично. Од свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге, познаје и [REDACTED] је брат његовог кума. Изјавио је да он нема никакве везе са овим догађајем, да није учествовао у сукобу [REDACTED] нити је имао било какву палицу или бакљу код себе. Дана 17.09.2009. године, пред утакмицу са [REDACTED] раније у подне позвао телефоном [REDACTED] лао му је СМС поруку, позвао је [REDACTED] рима је рекао да дођу око 16-17 часова да би се нашли у паркићу ко [REDACTED] а договорено место неки су већ били дошли, неки су долазили, а [REDACTED] били и момци које он не познаје и не зна да ли су навијачи, а они нису били у

друштву sa [REDACTED] / једном моменту, једном од момака кога он не познаје, а који је са неким момцима седео на клупици поред клупице где су они седели, зазвонио је телефон, а након завршеног разговора, тај момак се обратио свима присутнима, говорећи им да извесна група " [REDACTED] " навијача има неки сукоб на [REDACTED] навијачима [REDACTED] . Након тога, групе су почеле да се разилазе и одлазе на различите стране. Око 5 минута након тога и он је устао са клупице и кренуо је према пролазу ка [REDACTED] виђ су кренули према [REDACTED] тим што им се он није јавио, као ни они њему. Одмах када је кренуо из парка ка [REDACTED] вао је своју бившу девојку [REDACTED] број мобилног телефона [REDACTED] видели тог поподнева, а по претходном договору да се нађу на [REDACTED] станици преко пута [REDACTED] те је он због тога одмах кренуо према станици, где је своју девојку чекао око 2 минута, јер је она из центра града дошла на договорено место. Затим су заједно кренули према улици [REDACTED] затим према [REDACTED] тако што су скренули у улицу [REDACTED] када су дошли до пола улице, до половине гараже, чула се нека дрека бука, помљава стакла. Попели су се степеницама које воде ка [REDACTED] када су се попели до краја степеница, видели су много људи како беже. Када је његова девојка то видела, буквално се окренула и почела да бежи и рекла му је "љубави, ја нећу да пијем са тобом пиће", а он је наставио даље. Након што је изашао са десне стране гараже на плато, кренуо је на [REDACTED] . Када се попео степеницама поред гараже до самог [REDACTED] није видео никакву тучу, већ је само видео велику групу људи како трчи, неке испретуране столове испред неког кафића али не зна ког. поломљене чаше, лом, гужву, буку, али ништа друго. Степеницама се пењао нормалним кораком, и док се пењао степеницама поред гараже никога на степеништу није видео, а није обраћао пажњу да ли неко лежи на степеницама, јер је само обратио пажњу на тај лом и ни на шта друго. На [REDACTED] свог друга по надимку [REDACTED] којим је по договору отишао у паб [REDACTED] се налази у пролазу између улице [REDACTED] улице [REDACTED] након што су у овом пабу пошили по пиво, упутили су се ка стадиону око 9,15 часова, његовим возилом марке [REDACTED] је је у власништву његовог оца, а које је било паркирано код гараже „Политика“. До стадиона је у овом возилу возио само [REDACTED] стадиону је био на јужној трибини и није видео никога од његових другова [REDACTED] . Претходно је био у ресторану на стадиону где је било доста људи, али му нико није причао о овом догађају на [REDACTED] . Изјашњавајући се да ли познаје лица по надимцима [REDACTED] изјавио је да је [REDACTED] то надимак, да [REDACTED] најне само са стадиона, да лице под надимком [REDACTED] не познаје као ни лице под надимком [REDACTED] ни лице под надимком [REDACTED] ни [REDACTED] не познаје ни лице по надимку [REDACTED] . Изјавио је да никога није наговарао да се нађу да би ишли да се обрачунавају, нити је било шта организовао, да му је нога повређена и да не може да трчи и да се још увек тешко креће. Пред истражним судијом дана 23.10.2009. године саокривљен [REDACTED] је претходно дагу одбрану. Изјавио је да је сазнао да је покојни [REDACTED] инуо. Навео је да жели да измени свој исказ и да каже да је члан групе " [REDACTED] " те, да га је у ову групу препоручио његов покојни друг, који га је упознао са припадницима ове групе [REDACTED] и он прикључио овој

групи, али да они нису никаква организована група у којој постоји хијерархија, да се не ради о екстремној групи и да су припадници ове групе ишли свуда где је играо [REDACTED] друге навијачке групе [REDACTED] их сматрали шминкерима јер су стајали иза застав [REDACTED] су их ценили зато што су имали најбоље заставе. Овој групи се прикључио да би се занимао, обзиром да је имао психичке проблеме и у том смислу се бавио израдом навијачких мајица, а што је била једна врста маркетинга за [REDACTED] је да се дана 17.09.2009. године у јутарњим часовима чуо са [REDACTED] да се не сећа ко је кога позвао, или су комуницирали порукама. Углавном [REDACTED] је рекао да је на стадиону, да ради кореографију и питао га је шта ради и каква му је план за тај дан, а он је [REDACTED] да не зна и њих двојица се нису ништа договарали у вези утакмице која је тога дана требала да се одржи. Након тога добио је СМС поруку од Дејана Пузигаћа званог "Пуза" садржине "ајде Гробари, будите се, време је за устајање, ту су и неки французи, намирисао их је мој ортак". Он Пузигаћи није одговорио на ову поруку, али је неку сличну поруку послао [REDACTED] не да су ту французи или нешто слично. Након тога [REDACTED] је позвао телефоном и само су се договорили да се касније виде у граду, али се нису договарали када и где ће се видети. Тада, тог преподнева позвао је [REDACTED] нису се ништа договарали у вези утакмице. Након разговора са Четником он је изашао из куће и отишао да се ошиша, а док је био код фризера позвао га је [REDACTED] ме је он рекао да ће га позвати за 5 минута када заврши шишање, а што је и учинио, а у разговору [REDACTED] је рекао да је добио поруку која гласи "какве [REDACTED] спомиње, сада ме је звао [REDACTED] аснио је да [REDACTED] ја навијача навијачке групе "Алкатраз". Он је након тога почео да размишља откуда [REDACTED] зна за ов [REDACTED] тим се сетио да је [REDACTED] жда пренео [REDACTED] му је [REDACTED] да је на стадиону. Због тога је позвао [REDACTED] и питао га "шта ти то лупеташ на стадиону другима", питао га је да ли је он спомиња [REDACTED] рекао да није и да је неко прочитао поруку из његовог мобилног телефона. Он је [REDACTED] да није послао никакву поруку, да га на стадиону не помиње, а [REDACTED] да у разговору сазнао да му [REDACTED] поруку. Када је дошао кући, поново га је позвао [REDACTED] који му је рекао да иде у град и да га он позове уколико касније буде у граду, а након тога позвао га је и Дејан Пузигаћа, који га је звао да дође у град, али је он Пузигаћи рекао да не може јер му отац није дошао кући и при томе није га ни питао где треба да дође у граду, нити било шта друго, сем што је Пузигаћи издиктирао телефон [REDACTED] му је Пузигаћа тражио његов телефон. Након тога, он је позвао [REDACTED] ме је рекао да га је тражио Пузигаћа, а [REDACTED] је рекао да је у реду и да он има Пузигаћин телефон и да ће се чути са њим. Након тога [REDACTED] је опет позвао и питао га када ће доћи до [REDACTED] се налази преко пута [REDACTED] том разговору га је обавестио да се и видео са Пузигаћом, да су заједно били у неко [REDACTED] да су видели француске навијаче. Он је након тога позвао поново [REDACTED] ом да је решио да крене у град, а на његово питање шта ради [REDACTED] као "ево сам у пекари, гледам ове легене и мајмуне који једу", с тим што [REDACTED] рекао на кога је мислио, али је он помислио да се ради [REDACTED] навијачима. Он је након тога позвао [REDACTED] ађу код [REDACTED] допили пиће, а договорили су се да се нађу на том месту, јер је ту био [REDACTED] кога су биле карте за утакмицу, застава, а и иначе се они пред утакмицу

скупљају у граду, јер полиција не дозвољава било каква окупљања, а и забрањен је алкохол. Од куће је позвао [REDACTED] који му се није јавио на телефон, али му је послао поруку да је на часу и да ће пробати да се извуче из школе, да би дошао у град. Након тога, поново је позвао [REDACTED] био у колима, да види да ли је кренуо, али обзиром да [REDACTED] кренуо, он је отишао сам у град. Успут се чуо са Пузигаћа Дејаном, који му је рекао да ће у граду бити [REDACTED] и да је обавестио [REDACTED] да дође. Отишао је [REDACTED] је затекао [REDACTED] м је причао, а иза њега су у казино ушли [REDACTED] он познаје из виђења, и још један младић који је био са њим, а кога он не познаје [REDACTED] рекао да су му [REDACTED] ови на [REDACTED] након чега је он позвао [REDACTED] питао га где је, а када му је [REDACTED] тврдио да се налази на [REDACTED] му је да га тамо сачека. Након тога, чуо се са Пузигаћом, с тим што не зна ко је кога позвао, Пузигаћа му је рекао да га сачека испред [REDACTED] и он је након тога позвао [REDACTED] рекао да га не чека н [REDACTED] да га чека испред [REDACTED] рекао да ће тамо бити за минут. Успут је позвао [REDACTED] није новца, али му се [REDACTED] јављао. Када је стигао испред [REDACTED] су се већ налазили [REDACTED] и младић кога су звали [REDACTED] а коме он не зна име, а након тога дошао је и [REDACTED] су стајали извесно време и приметили [REDACTED] који су седели у пивници поред [REDACTED] а у једном моменту испод подземног пролаза су се појавили Пузигаћа [REDACTED] и [REDACTED] који су их позвали у подземни пролаз где су сви требали да дођу у 16 часова. Он не зна колико је било сати, када су сви сишли у тај пролаз где их је Пузигаћа питао да ли имају бакље. Неко је рекао да немају и Пузигаћа је у пролазу отворио неки ранца који је носио са собом, а из кога је извадио бакље, које су узели [REDACTED] видео је да из ранца вири нека мотка дужине око 40 цм. Пузигаћу је питао да ли је сам направио ту мотку, а Пузигаћа му је рекао да није и да то има да се купи и понудио му је поред бакље и ову мотку, а он није хтео да је носи по граду. Бакљу је узео у намери да је понесе на стадион. Пузигаћа му је рекао да [REDACTED] у видели у пивници нису французи које је он видео у Хостелу. Након тога су сви изашли из овог пролаза и вратили су се [REDACTED] Пузигаћа [REDACTED] ишли на другу страну, јер су морали нешто да виде. Тада им је Пузигаћа рекао и да се поделе у мање групе, да их не би видела полиција. Из пролаза су изашли назад д [REDACTED] а затим су, не кроз овај пролаз, него окол, отишли пешице д [REDACTED] су се задржали кратко време и тада га је позвала девојка. Они су се [REDACTED] азишли, [REDACTED] су отишли према [REDACTED] он је кренуо да се прошетом по граду са [REDACTED] Сишли су кроз пролаз и изашли су са друге стране [REDACTED] се након тога поново спустио у пролаз да погледа неке патике, за које време су [REDACTED] чекали горе. Након тога, отишли су у парк који се налази иза Хотела "Москва", где су видели [REDACTED] било је ту и људи које он не познаје, али су то били навијач [REDACTED] Објаснио је да је [REDACTED] и живи на Ташу и припада навијачкој групи [REDACTED] то навијач навијачке групе [REDACTED] као и [REDACTED] и живи на [REDACTED] његов брат живе у Котеж [REDACTED] е седео на зидићу, а затим су отишли да купе пиво и он

је тога дана попио 2 до 3 лива од 0,5 литара. Када се вратио у парк звао је [REDACTED] коме је рекао да су се сакупили у овом парку и питао је када би могли да се нађу у парку, да би му [REDACTED] новац. Сета се да му је тада пришао [REDACTED] који му је показао да су одмах ту иза угла преко пута [REDACTED], француски навијачи. Након тога, телефоном га је позвао [REDACTED] који му је рекао да ће доћи са [REDACTED] је након тога шетао мало по парку, стајао је поред клупице када су у парк ушла 3 до 4 момака, а за које су му [REDACTED] ли да су то млађи момци са [REDACTED] и припадници групе [REDACTED] групи су припадали [REDACTED] његов брат су били припадници груп [REDACTED] торе. Тада му је Дејан Пузигаћа рекао да има неких [REDACTED] а чему он није придавао пажњу и наставио је разговор са својом бившом девојком да се нађу око 17,15 часова на [REDACTED] и раније, а ни док је био у парку, није видео да било ко навијачима дели мотке. Позвао је [REDACTED] му је рекао да се налази на [REDACTED] он је [REDACTED] да се они налазе у паркићу. Након што [REDACTED] гао и остао у парку, он је са Пузигаћом отишао да се прошета. Кренули су к [REDACTED] а затим су пришли башти кафића [REDACTED] су сред [REDACTED] зна да су [REDACTED] ли их он лично не познаје и тога дана их није ни видео. Он и Пузигаћа су наставили да се крећу к [REDACTED] и према [REDACTED] улици, да шетају [REDACTED] је тада позвао на [REDACTED] казао му групу момака који седе у башти неког кафића на [REDACTED] се налази до улаза у гаражу, поред степеница, а мисли да је у питању кафић [REDACTED]. Он није приметио да ли су младићи који су седели у башти овог кафића имали нека навијачка обележја, али му је Пузигаћа рекао да су [REDACTED]. Он и Пузигаћа су након тога, кроз пролаз где се налази тржни центар "Миленијум", ушли у улици [REDACTED] им су се преко [REDACTED] ратили у Теразијски парк. Изјавио је да су он и Пузигаћа тако кренули да шетају јер је њему било досадно, а Пузигаћа му је рекао "ајде да шетамо" и углавном му је Пузигаћа говорио где ће да шетају. По повратку у парк, он је видео да је неко делио хируршке маске зелене боје, али не зна ко. Он није узео маску, а не зна да ли је маску узео Пузигаћа. Након тога, он је сео на једну клупицу сам, а испред себе видео је једну групу од 20-так људи, навијачи [REDACTED] су били припадници групе [REDACTED] моменту када је до њега сео [REDACTED] звао га је телефоном [REDACTED] који му је рекао "ајде ти [REDACTED] хитно на Трг, јер полицајац хоће да пише казне за паркирање". Обзиром да је он имао повређену ногу и да је тешко ходао, замолио је [REDACTED] учеве од његових кола, да кола препаркира. Након извесног времена групе у парку су се делиле и одлазиле из парка, а у парку су остали [REDACTED] дао са неком од група. У једном моменту, док је био у паркићу, позвао га је Пузигаћа, али обзиром да Пузигаћа муца, он је само разумео да Пузигаћа спомини [REDACTED] након тога кренуо из паркића, а неко али не зна ко, рекао му је да се иде к [REDACTED] ао је до станице на [REDACTED] је сачекао своју девојку, са којом је заједно кренуо улицом [REDACTED]. Када је излазио из парка видео је [REDACTED] је имао неки лудачки поглед, а који му је рекао да је видео неког инспектора. Сета се да је крећући се са својом девојком са [REDACTED] рошао поред неког

фризерског салона где је срео своју комшиницу са којом иначе не разговара, када му је његова девојка rekла да неће са њим на пиће и да ће бити у [REDACTED] он је кренуо ка степеништу. Када је дошао са доње стране гараже видео је [REDACTED] стрчава, јер [REDACTED] дао зелену јакну, а тада је зачуо и буку и ломљаву на [REDACTED] е тога, када је био код излаза доњег дела гараже, приметио је полицајца који излази из [REDACTED] је гледао у [REDACTED] су били испред њега, при чему [REDACTED] везивао маску на лице. Викнуо је [REDACTED] га он није чуо, а када је други пут викнуо [REDACTED] је погледао као и присутни полицајац, али су њих двојица већ отрчали горе. Он мисли да је овај полицајац сигурно видео пад ов [REDACTED] је тада стајао иза њега. Он је био у покрету и кретао се према степеницама које воде ка [REDACTED] и још увек није био на степеништу, већ се кретао према почетку степеништа, када је видео како [REDACTED] преко оградe на место између гараже и степеништа, која воде до [REDACTED] је све то посматрао одоздо и уочио је овог [REDACTED] је према њему био бочно окренут, и видео је да је он једну ногу пребацио преко металне оградe која се налази иза баште, а да је другу ногу држао са друге стране оградe, да не зна да ли је он од некога бежао када је пребацио ногу преко оградe, али да поред њега никога није видео, а у једном моменту је видео да је овај [REDACTED] дао ка доле, као да је застао, и он предпоставља да је он од тога изгубио равнотежу и затим је пао преко оградe, доле на земљу, на висини од око 8 до 9 метара, у рупу која се налази између гараже и степеништа које води ка [REDACTED] и чему је по његовом сећању леђима био окренут према гаражи, а лицем према степеништу, а у односу на њега био је окренут бочно. Изјавио је да не зна шта је на себи од гарлеробе имао овај навијач који је пао, ни у ком положају су биле његове руке, ни да ли се држао за нешто, јер то није видео, али је он сигуран да је његова десна нога била пребачена преко гелендера и видео је да он главом пада према дну. Није чуо било какав крик или било шта друго и тада он није ни знао да се ради о Француском држављанину. У том моменту испред њега на степеништу је био [REDACTED] сли да [REDACTED] гао да види, а не зна да ли је још неко био на степеништу осим [REDACTED] на то није обраћао пажњу. [REDACTED] аснио да све ово није изнео у претходној одбрани датој пред истржаним судијом, јер је био под стресом, био је узрујан. Сматра да онај који је то учинио седи у неком кафићу и смеје се. Указао је и да [REDACTED] којим је седео у кафићу [REDACTED] као да је видео како је овај Француски навијач пао преко оградe, доле на земљу и да ће тешко да преживи. Изјавио је да је из кафића [REDACTED] ко [REDACTED] си узео кључеве од кола, да је бакљу коју је имао код себе дао жарку да га [REDACTED] узео из гараже, а да га је [REDACTED] молио да га одвезе до [REDACTED] На раскрсници Крунске улице, видео је да је иза њега б [REDACTED] са својим колима, који је наставио да се креће право [REDACTED] е, када је скренуо у [REDACTED] телефоном [REDACTED] му је рекао да дође у башту ресторана на [REDACTED] Маре" који је изашао код [REDACTED] почео да трчи ка његовом возилу и показао му је да је приметио да долази [REDACTED] су ушли у његово возило и он је и њима испричао како је овај [REDACTED] и питао их је да ли су они нормални, јер су везивали маске испред полицајца и то у центру града, а они су му одговорили да полицајац нису ни видели. Дошли су до баште ресторана [REDACTED] већ седели" [REDACTED] којима је он све испричао и пар пута им је то

поновио, а они су му рекли "ма дај шта ти је". Тада је њему [REDACTED] да је један члан групе [REDACTED] алио бакљу на [REDACTED] а основу описа који му је дао, он је схватио да се ради [REDACTED] гаћа се у овој башти хвалио како су навијачи [REDACTED] три стране напали [REDACTED] з правца [REDACTED] а и из правца ступеништа. У том моменту дошао је [REDACTED] рекао да је он на Обилићевом венцу пржио неко [REDACTED] до му је плик, а он [REDACTED] како је пао навијач. Затим је ту стигао [REDACTED] је он исто испричао све што је видео, а затим су дошли [REDACTED] су нешто причали, али он није чуо шта причају и сам је отишао на стадион. На стадиону је причао [REDACTED] видео. Касније је то испричао и Пузигаћи и свима који су тога дана били са њим у друштву. Њему је било чудно што је Пузигаћа довео [REDACTED] њега и рекао му [REDACTED] тача шта је видео, јер је то [REDACTED] гао свако да каж [REDACTED] тада рекао да је неки навијач примљен на реанимацију и да је можда то тај који је пао, а не неки који је гажен. Напоменуо је да он никога није ударао, гурао, да уопште није учествовао у овој тучи и да није имао ни намеру да се туче. Када је видео да овај младић пала преко ограде, наставио је да се пење на ове ступенице према [REDACTED] и није видео шта се даље дешава са овим навијачем, јер има страх од смрти. Пошто му је предочена одбрана окривљеног [REDACTED] 9.2009. године, изјавио је да није тачно то што саокривљени [REDACTED] рди, да је он старији члан навијачке групе, да [REDACTED] рнском разговору рекао да дође у град да траж [REDACTED] их пронађу, да их бију и физички се са њима обрачунају. Он није видео да је било који његов друг делио бакље и мотке, бакље им је подсли [REDACTED] што је и рекао. Нетачно је и да се он претходно, пре него што је кренуо из парка, чуо са неким телефоном ко му је говорио шта да ради и како да усмерава групу, да се он присутнима у парку није обратио речима "идемо" већ да је добио позив од Пузигаће, као што је то и објаснио. Полицајца, за кога је тврдио да је био у његовој близини када је он видео над Француског навијача, описао је као старијег човека, старости око 40 до 50 година, седе косе, обученог у униформу. Објаснио је да [REDACTED] да је он све време када је спомињао "Гагија" мислио и [REDACTED] муна, а [REDACTED] објаснио је да маске служе као заштита од дима када се упале бакље, а да се фантомке стављају да их не препозна полиција, јер се снима на утакмици, а да њему није познато због чега су тога дана дељене маске у парку [REDACTED] му је познато ко је у парку делио маске. Навијачка група [REDACTED] ја око 30-так чланова, а од присутних саокривљених чланови навијачке групе су [REDACTED]

[REDACTED] ска ни хијерархијски уређена екипа, не постоји никакав однос подређености ни надређености, послушности ни било чега, они су једноставно у групи сви другари, не постоји вођа. Када нешто раде, када се раде мајице, све се ради по договору и не постоји никаква супериорна личност, никакав вођа. Апсолутно је нетачно да је он вођа ове групе, јер је он припадник групе од 2008. године, а већина осталих чланова приступили су групи пре њега. Он под групом подразумева другаре који заједно посматрају утакмицу и ова група функционише на бази другарства. Сви припадници навијачке групе [REDACTED] етни, он мисли да је најмлађи члан ове групе [REDACTED] има 18 година, а најстарији члан ове групе је Марко који има 28 година [REDACTED] и [REDACTED] ово годиште 1982., има 27 година, а

и он је тога дана требао да иде на утакмицу. Познато му је да осим ове групе којој припада постоје друге навијачке групе [REDACTED] није му познато колико све ове навијачке групе имају укупно чланова. Мисли да постоји око 10-так навијачких груп [REDACTED] је му познато која је навијачка група бројчано највећа. [REDACTED] којој припада, сматра [REDACTED] групом, броји [REDACTED] члана. Организацију око навијања врше тако што припадник групе који је задужен да ради кореографију телефоном позове остале чланове групе, а није му познато ко одређује ко ће од навијача бити задужен за кореографију, јер уколико њега неко од његових другова из групе позове да дође до стадиона да раде кореографију, на пример, ређају картоне, он се одазове. Карте за утакмице набављају на тај начин што понекад карте купе на благајни фудбалског клуба, а некада на други начин, од тапкаршоша, свалазе се да имају проценат. Тога дана је за утакмицу набавио карте на билетарници и имао је комплет карата за 3 утакмице купа. Пре утакмице, чланови навијачке групе [REDACTED] и то на разним местима, на пример, једном су се састали у једном кафићу код њега у крају, понекада се састану [REDACTED] Навео је да не познаје вође других навијачких група, да све групе немају вође и да не функционишу све групе са вођом, да он не зна ко је и како је вођа. Познато му је да група [REDACTED] вођу и познато му је да је окривљени Дејан Пузигаћа само члан груп [REDACTED] снимио се да се са окривљеним Дејаном Пузигаћом упознао у лето 2008. године, а да су се пре тога само јављали у пролазу један другом, да су почели мало да се друже након једне утакмице на коју су заједно ишли. Не чују се свакодневно и не виђају се сваки дан, већ се чују повремено, некада у вези утакмице, два пута су заједно ишли на утакмице, а на тој првој утакмици, када су били заједно, су се зближили. Навео је да он тога дана није позвао припаднике навијачке групе [REDACTED] ођу у центар града да би напали [REDACTED] већ да се сакупе у граду, да би се дружили у казину у коме раде [REDACTED] би ту узели карте, а и застава је била у казину код [REDACTED] је често седе. Он је тога дана позвао само окривљеног [REDACTED] у Сремчици близу њега и кога он познаје још када је био мали, [REDACTED] и заједно седели у казину у коме ради [REDACTED] сходно је навео да је саокривљеног [REDACTED] и да му је он послао поруку да је на часу, при чему је објаснио да су се вероватно он [REDACTED] да се час завршио, да је он [REDACTED] вао да се нађу у казину [REDACTED] само попили пиће. Када је кренуо у град позвао је Гарлаћа да га пита да га узме колима негде где му одговара, али му [REDACTED] рекао да му аутобус иде у центар града и на томе је остало [REDACTED] позајмице новца, јер му је новац требао да плати рачун за телефон [REDACTED] није добио, пошто му се није јавио у моменту када га је звао, а касније га није ни питао за новац [REDACTED] је на стадиону донео новац, али не 200 еура, колико му је тражио, већ 50 еура. Иако му је [REDACTED] да ће му отац вратити новац који му је позајмио и да није проблем да му новац донесе, он је и [REDACTED] и на позајмицу, јер је имао више неплаћених телефонских рачуна, а које није платио тога дана већ сутрадан, тако што је новац, чијег се износа не сећа, однео сутрадан свом другу коме дугује новац који поседује предузеће на које се водио умрежени телефон, а за који је његово предузеће редовно плаћало рачуне и замолио га да га сачека још пар дана за остатак пута. Тога дана се пробудио око 10 сати ујутру, прво се чуо [REDACTED]

чује када су утакмице и договарају се око карата, zastave, koreografije, где ће се наћи у граду. Од [REDACTED] је тада сазнао да је он на стадиону и да ради koreografiju. Са [REDACTED] се ништа није договарао у вези утакмице која је требала да се игра тог дана, а [REDACTED] је на његово питање шта тога дана има у плану, рекао да не зна ништа, да је код куће. Након тога позвао је [REDACTED] због ове позајмице од 200 еура за плаћање телефонског рачуна, али се ништа нису договорили. Након извесног времена стигла му је порука од Дејана Пузигаће, док је још увек био кући, садржине "ајде Гробари будите се, време је за буђење, ту су неки французи, намирисао их је мој ортак". На ту поруку Пузигаћи није одговорио, с тим што је сличну поруку послао [REDACTED], односно [REDACTED] је у поруци поменуо да има неких француза, али он не зна тачно како је гласила његова порука коју је послао [REDACTED], с тим што он ову поруку Дејана Пузигаће није схватио као позив да иде, нити да се бије, нити било шта у том смислу. Након извесног времена [REDACTED] га је позвао и причали су о томе да ће тога дана бити у граду, али се нису ништа конкретно договорили. Он је затим отишао да се шиша и док је био код фризера позвао га је његов друг из навијачке групе "Иридућибили" [REDACTED], звани [REDACTED], који му је одмах рекао "сада ме је звао [REDACTED] и питао ме је шта се то спомиње који су то Французи". Објаснио је да је [REDACTED] припадник навијачке групе "Алкатраз" за коју ради koreografiju. Није му познато име и презиме [REDACTED], [REDACTED] је рекао да он ништа није помињао и да му је само Пузигаћа послао неку поруку, да он не зна о чему се ради и да он то види са Пузигаћом. [REDACTED] му је рекао да нема проблема и да ће Пузигаћи рећи да нема везе. Док се враћао од фризера он је размишљао одакле уопште [REDACTED] идеја да је он помињао било какве французе и да је било шта рекао, а након тога се сетио да је [REDACTED] на стадиону, да ради koreografiju, да је сигурно и [REDACTED] који ради koreografije на стадиону. Позвао је [REDACTED] кога је питао да ли је некеме на стадиону рекао да је он причао нешто о неким французима, а [REDACTED] му је рекао да није и да му је неко на стадиону прочитао поруку из телефона, а на његово питање какву поруку, обзиром да он није помињао никакве французе нити било шта [REDACTED] му је објаснио да му је поруку послао [REDACTED]. Објаснио је да он поруку коју је добио од Дејана Пузигаће тога јутра није проследио даље Карбићу, него је откуцао нову поруку, чије садржине тачно не може да се сети, али је суштина поруке била договарање да се тога дана виде у граду. У овој својој поруци он је поменуо Французе, али у контексту да има Француских навијача у граду, да су ту, једноставно да су дошли да бодре свој клуб. Своје реаговање и расправу са саокривљеним [REDACTED] након разговора са [REDACTED] објаснио је да је њега [REDACTED] позвао након што је [REDACTED] звао [REDACTED] који припада навијачкој групи Партизана "Алкатраз", а који је задужен за koreografiju и кога он познаје само површно и само се јаве један другоме када се сретну, а он је био љут када је од [REDACTED] сазнао да је [REDACTED] познато да је он у својим порукама помињао Французе, са разлога што њему нико конкретно није рекао колико има Француза и где су. Када му је предочено да је очекивано да се тога дана помињу Французи, обзиром да је утакмица између Француског и Српског клуба, објаснио је да је [REDACTED] задужен за koreografiju када долазе друге навијачке групе и када се на рачун те групе одрађује koreografija или парола, а обзиром да је [REDACTED] тамо нешто испричао могао је да се уради транспарент да се на то потроше 3 – 4 сата, велика количина фарбе или картона, а да Французи уопште нису ни били ту, а да он тога момента није знао да су у Београду присутни француски навијачи, јер му је Пузигаћа у својој

поруци коју му је послао само написао да су ту неки Французи, "намирисао их је мој ортак", али да он није знао да ли ће их бити уопште и да ли је то Пузигаћа уопште чуо, а да, уколико је [REDACTED] на стадиону помињао оно што он није рекао, да се ради о трачарењу које се касније може погрешно схватити. Објаснио је да без обзира што [REDACTED] ради кореографију за навијачку групу "Алкатраз," да се те пароле стављају испред целе трибине и без обзира што он није задужен за кореографију, изнервирало га је трачарење и претпоставио је да је [REDACTED] на стадиону. [REDACTED] му није рекао ко је прочитао ову његову поруку, већ му је само у једном тренутку рекао да је ту поруку прочитао неки лик и саопштио је присутнима око њега. [REDACTED] није био љут на [REDACTED], а њега је звао јер је [REDACTED] звао [REDACTED], на [REDACTED] је он био љут. [REDACTED] је послао поруку у којој му је рекао да га не помиње на стадиону у вези нечега што он не зна, да не трачари. Вратио се кући, а у међувремену опет га је позвао [REDACTED] са њему непознатог броја мобилног телефона, када му је рекао да иде у град и да га позове уколико и он дође у град, а он је [REDACTED] рекао да ће га позвати. Након извесног времена, позвао га је Дејан Пузигаћа да дође до града, а он је Пузигаћи рекао да не може јер нема ауто, обзиром да му отац није ту, и у том разговору Пузигаћа му је затражио телефон [REDACTED]. Пузигаћа му није рекао зашто му је [REDACTED] потребан, већ му је само затражио телефон [REDACTED] који му је он издиктирао. Одмах затим, он је позвао на службени телефон Жарка [REDACTED], обзиром да се [REDACTED] не јавља на непознате бројеве, а и често није у домету када је на послу у Казину "Меридиан" и рекао му је да га тражи Дејан Пузигаћа и да је Пузигаћи издиктирао његов телефон. [REDACTED] је рекао да нема проблема, да он има његов телефон и на томе се њихов разговор завршио. Био је кући када га је након извесног времена позвао [REDACTED] да дође до казина "Меридиан" да се виде. Тога дана они су требали да се виде у казину "Меридиан" јер је код [REDACTED] била њихова карта за утакмицу, застава, а уколико није гужва они седе у казину код [REDACTED] и попију пиће. [REDACTED] је на његово питање рекао да се видео са Пузигаћом, да су прошетали градом и да су шетајући се у неком хотелу видели неке француске навијаче. Изјавио је да му [REDACTED] тада није рекао, као што је то наведено у записнику о његовим испитивању у истржаном поступку, да су били у Хостелу где су Французи, већ му је рекао да су се он и Пузигаћа прошетали по граду. Он мисли да су вероватно они били испред неког Хостела, а он из разговора са [REDACTED] није схватио да су они одлазили у Хостел да провере да ли су у том Хостелу Француски навијачи. [REDACTED] Пузигаћу није ни питао да ли су ишли у тај Хостел, шта су хтели да провере у вези навијача, да ли неког од њих конкретно познају, јер њему није ни било познато да су они били у Хостелу и пред истражним судијом је изјавио да су се они шетали по граду и да су у неком Хостелу видели неке Французе. Након тога, дошао је његов отац и он је решио да крене у град. Позвао је [REDACTED] пошто му је [REDACTED] рекао да га позове ако дође у град. [REDACTED] је рекао да долази, питао га је шта ради и где је, а [REDACTED] му је рекао "ево ме у некој пекари, гледам ове дебиле, дегене како једу", а што је њему било смешно, био му је смешан начин на који му је [REDACTED] рекао и он је претпоставио да се ради о француским навијачима, али [REDACTED] није ништа рекао у вези тога, нити су се он и [REDACTED] било шта договорили. Не може да објасни зашто је на ову [REDACTED] изјаву одмах помислио да се ради о француским навијачима, то је једноставно тако схватио и мисли да је [REDACTED] израз "мајмуни" употребио у шaljивом смислу, а не у увредљивом. Са [REDACTED] није имао никакав договор, сем да га позове уколико

и он дође у град, а једноставно је помислио да се то односи на француске навијаче када је ██████ рекао "мајмуни и дегени", иако ништа друго сем тога није рекао што би њега навело на закључак да се ради о француским навијачима. Њих двојица су имали кратак разговор и он је само ██████ обавестио да креће у град. Након разговора са ██████ позвао је ██████ и питао га је шта ради. Када му је ██████ рекао да је у Батајници, позвао га је да се виде у граду, да попију пиће, да се нађу у казину код ██████ на шта је ██████ пристао. Након тога позвао је ██████ рекао што је и објаснио. Када је кренуо ка граду чуо се са Дејаном Пузигаћом, коме је рекао да је кренуо у град, а Пузигаћа му ништа није рекао, ни где да дође, ни како. Рекао му је само да ће у граду бити "Цексон" и они, мислећи на њихову групу "Ребелс" и да је звао ██████. Објаснио је да је "Цексон" надимак ██████ из групе "Ребелс" и да му је Пузигаћа рекао да је звао и ██████ из навијачке групе "Анти Роми". Навео је да је од куће кренуо око 15 часова поподне колима свог оца марке "Рено Меган" беле боје, с тим што не зна регистарски број овог возила, а са разлога да се скупе у граду да би се дружили, конкретно у казину у коме ради ██████, да би ту узели карте, као и заставу која је била код ██████ Испред казина "Меридиан" који се налази преко пута Дома Омладине, био је око 15 часова и 30 минута. Возило је паркирао испред самог уласка у казино. Ушао је у казино и пар минута необавезно је причао са ██████ узео је карте за утакмицу. Иза њега су у овај казино ушла два момка, од којих је он једног познавао, кога је једном или два пута раније видео као ██████ другара "Грубина," а другог момка који му се представио надимком "Мими" раније није видео, а нико од њих није међу саокривљенима. ██████ је био у некој гужви са послом, а и у казину је било гужве и нису могли да седе, а ██████ му је тада рекао да су на Тргу Републике Карбић и остали и да ће се чути касније. Он је изашао из казина и са осталим својим пријатељима се нашао испред "Мек Доналдса". Ово стога, што је по изласку из казина позвао ██████ који му је рекао да се налази на Тргу Републике. Договорили су се да га ██████ сачека на Тргу Републике, али је одмах након тога њега позвао Дејан Пузигаћа или је он позвао Пузигаћу и Пузигаћа му је рекао да дође до "Мек Доналдса" на Теразијама. Он је одмах након тога позвао Карбића и рекао му је да га не чека на Тргу Републике, да ће они доћи код "Мек Доналдса". Затим је позвао и ██████ да види где је, а када му је ██████ да је у аутобусу и да ће ту бити за минут ██████ је рекао да он дође испред "Мек Доналдса" на Теразијама. Док је ишао ка "Мек Доналдсу" звао је ██████ да га пита да му позајми новац, али се ██████ није јављао на телефон. Изјавио је да му Пузигаћа није рекао због чега треба да дође код "Мек Доналдса" на Теразијама и да су се једноставно тога дана "Гробари" скупљали у граду. Пузигаћа му је рекао да ће код "Мек Доналдса" на Теразијама бити за 3 минута, за које време је и он стигао испред "Мек Доналдса" са ██████ "██████████" а где су већ стигли ██████ је стигао минут после њих. Било их је седморица или осморица и стајали су испред ресторана "Мек Доналдс". Објаснио је да „Грубина“ познаје као друга ██████ да је он навијач Партизана, да повремено долази на утакмице, али да није члан ни једне навијачке групе, а да је ██████ тада први пут видео, који му се тек касније у парку представио овим надимком и није му познато да ли је ██████ навијач Партизана. У једном тренутку док су стајали испред "Мек Доналдса" испод Теразијског пролаза изашла је група људи од 30 – 40 навијача

“Тулуза” у плавим и љубичастим мајицама који су сели у ливници у „Касину“. Након пар минута дошао је Дејан Пузигаћа са младићем из навијачке групе “Гробари Земун,” кога он познаје као “Гаги”, а што није окривљени [REDACTED]. Тада је можда било око 16,30 часова или нешто касније. Дејан Пузигаћа му је тада док су стајали испред ресторана “Мек Доналдс” рекао да сви треба да дођу око 16 и 30 часова, али он није знао који су то сви. Пузигаћа му није рекао ништа детаљније ни ко ће доћи, ни где, ни зашто, ништа му није објашњавао, већ му је само рекао да ће доћи остали. Тада им је Пузигаћа рекао да сиђу доле у Теразијски пролаз, а што су они и учинили. У Теразијском пролазу их је питао да ли имају бакље, а када је неко од њих рекао да немају, он је отворио један ранац и извадио је 3 бакље које су узели он [REDACTED] и [REDACTED]. Из ранца који је Пузигаћа отворио вирила је и једна мотка чудног облика, за коју је он Пузигаћу питао да ли је он ту мотку правио сам, а Пузигаћа му је рекао да има да се купи. Након његове изјаве да је баш добра, Пузигаћа му је понудио да ову мотку узме, а он је Пузигаћи рекао да му не пада на памет да носи, вуцара мотку по граду. Није му познато да ли је у ранцу било још бакљи, јер у ранац није завиривао и све што је видео је та мотка чудног облика. Навео је да није тачно да је Пузигаћа у Теразијском пролазу поделио палице, јер палице нису дељене, палице нико није добио, а бакље су подељене као део кореографије да се унесу на стадион. Иако им је било познато да је у граду полиција, Пузигаћу нису питали зашто се бакље деле у граду, нити им је Пузигаћа објаснио зашто им је баш ту поделио бакље. Изјавио је да се бакље деле зависно од места где се окупљају, некада у граду, а некада на другим местима, да бакље купују сами, да је он конкретно бакље куповао у Грчкој, тако што купи пет бакљи и донесе када тамо оде. Бакље није делио, сем можда некада на дан утакмице, а некада их је делио и неvezано за утакмицу и оне су искључиво део кореографије. Тада су подељене у граду јер су се ту нашли, а Пузигаћа им тада није рекао да сиђу у Теразијски пролаз да би им поделио бакље које би те вечери имали на утакмици, већ их је само позвао да сиђу доле у пролаз. На његово питање, неко је рекао да бакље немају, и он им је те бакље поделио, вероватно сматрајући да је тада прилика, обзиром да никога није било у пролазу. Он је био присутан у Теразијском пролазу иза степеница, код ресторана “Мек Доналдса” све време док је ту Пузигаћа делио бакље, али он сем палице коју је видео у ранцу Пузигаћа Дејана, а која је у том његовом ранцу и остала, ни једну другу палицу није видео. Након што им је поделио бакље, Пузигаћа је са [REDACTED] изашао на другу страну, а када је он кренуо за њим, Пузигаћа се окренуо и рекао му је да он не може да иде са њима, да они иду нешто да виде и да ће се чути касније. Изјавио је да је овај ранац у коме су се налазиле бакље које је Пузигаћа поделио, као и ова палица коју је он видео, Пузигаћа имао у граду са собом и када га је он први пут у граду видео. Пузигаћа им је рекао да буду ту негде по граду, да се раштракају, само да их не види полиција. Они га нису ништа питали, али се то зна, да када би сви заједно отишли на одређено место, да би након 5 минута дошла полиција и да би их растурила, а он није питао Пузигаћу зашто треба да буду по граду, јер је Пузигаћа отишао. Он је са осталима отишао на своју страну, на Трг Николе Пашића, јер им је било лакше да изађу негде, да седну и да чекају Дејана Пузигаћу да их позове и да виде где се крећу “Гробари”. Изјавио је да је претходно Пузигаћа, пре него што им је поделио бакље у теразијском пролазу, док су стајали испред ресторана “Мек Доналдс” видевши француске навијаче рекао да то нису ти Французи које је он видео у Хостелу. Прокоментарисао је да су то неки други, а он није могао да разликује

који су французи из Хостела. Он је чуо да су Французи у Хостелу када га је позвао [REDACTED] који му је рекао да се видео са Пузигаћом и да су они шетајући се по граду у неком Хостелу видели неке Французе. Он је сутрадан након туче чуо и да су Пузигаћа и [REDACTED] били у још неком Хостелу. Са својим друговима из Теразијског пролаза отишао је на Трг Николе Пашића, да не би ишли кроз "Безистан", него около, где су у парку сели на више клупа. Били су присутни [REDACTED].

[REDACTED] Са Пузигаћом је био договор да се виде касније, када буде било окупљање свих "Гробара". Није постојао договор где ће се сви састати а Пузигаћа му је рекао да ће га он позвати. Док је био на Тргу Николе Пашића позвала га је бивша девојка и предложила му је да попију пиће у "Бриц Пабу" који се налази на Зеленом венцу, а он је њој рекао да не зна ништа, да је у граду и да ће се чути и на томе је све остало. У једном тренутку остали чланови групе "Иридућибили" отишли су десно ка "Мек Доналдсу", а он је остао са [REDACTED] на Тргу Николе Пашића. Иако [REDACTED] раније није познавао, [REDACTED] је познавао површно и сем његовог надимка, ни један други његов податак не зна, он је остао са [REDACTED]. [REDACTED] је дошао у град да се види са својим пријатељима, јер се једноставно тако случајно десило да је сео на клупу са [REDACTED] и [REDACTED]. Његови другари су били ту раштркани у парку и он је видео у једном моменту да они одлазе из парка, али није знао где одлазе и мислио је да ће да се врате, да иду да прошетају, или да иду до "Мек Доналдса" да нешто купе и он је не знајући где ће остали његови другови [REDACTED] и [REDACTED] рекао да и они прошетају. Прешли су улицу на раскрсници улица краља Милана, Теразије и Трг Николе Пашића, прошли су кроз пролаз и отишли са друге стране Теразија, где се налази Хотел "Москва", ка Хотелу "Москва". У једном тренутку он је сишао у Теразијски пролаз број 7, до бутика "Тренд", да погледа неке патике, док су га [REDACTED] и [REDACTED] чекали горе на улици. Када је изашао на секунд су застали, да би наставили шетњу, али је он у том тренутку видео у парку "Гробаре" и рекао им је да крену тамо. По уласку у парк, у парку је видео припаднике навијачке групе "Ребелс" Дејана Пузигаћа, [REDACTED] брата од [REDACTED] тим што не зна како се он зове, а видео је [REDACTED] је било још неких припадника навијачке групе "Ребелс," које он не познаје лично, већ их зна само из виђења. Били су и припадници групе "Гробари Врачар" од којих познаје само [REDACTED] јавио је да је Дејан Пузигаћа припадао навијачке групе "Ребелс". Тада је у парку видео да су присутни и његови другови Тарлаћ и [REDACTED] јавио је да је [REDACTED] упознао преко Дејана Пузигаћа, да са [REDACTED] тога дана није имао комуникацију, да су пар пута када су се сретали раније били у заједничком друштву, али да никада нису комуницирали и да је њему познато да је [REDACTED] припадник навијачке групе "Ребелс". Познато му је да и Дејан Пузигаћа припада навијачкој групи "Ребелс". Видео је тада да су његови другови у парку и обзиром да је била гужва он, [REDACTED] тишли и сели на бетонски зидић који се налази на улазу у парк, а затим су на предлог „Грубина“ отишли на Зелени венац да купе пиво. Вратили су се и док је седео на зидићу, он је позвао [REDACTED] коме је рекао да су се окупили код Хотела "Москва" и питао га да ли хоће да дође да попију пиће и да му донесе новац. Четник је пристао, али је рекао да нема превоз и да ће покушати да се снађе, а он му је рекао да дође. У парку су били припадници навијачке групе "Ребелс", "Гробари Врачар", "Иридућибили" као и

неки други момци које он познаје из виђења. По његовој процени, у парку је тада било око 30-так људи, навијача разних навијачких група. Изјавио је да у парку никога није било од вођа, бар не кога он познаје, да Дејан Пузигаћа није вођа, да он те вође не познаје. Накнадно су дошли млађи момци са Врчара као и [REDACTED] на његов позив. [REDACTED] је познаје лично и [REDACTED] није видео да пролази поред парка или да је долазио код њих док су се налазили у Теразијском парку. Познато му је како [REDACTED] изгледа. Док је седео на бетонском зидићу пришао му је у једном тренутку [REDACTED] који му је показао да се одмах ту иза угла у Хостелу налазе Французи које је он предходно тога дана видео у пекари у којој је јео, а за које је рекао да су мајмуни и дегени и показао му је место где се налазе, али даље о томе нису коментарисали. Он је наставио да седи са Грубином и са Мимијем. Након 10-так минута позвао га је [REDACTED] неког непознатог броја и рекао му је да ће доћи са [REDACTED] у град, а он му је рекао да нема проблема. Док су седели у том парку, он није често ни улазио у парк и углавном је парку био окренут леђима, а у једном тренутку је помислио да иде мало да прошета, када су наишла 3-4 момка који су се са свима поздравили. Питао је Пузигаћу ко су ти младићи, а Пузигаћа му је рекао да су они припадници групе "Гробари Врчар". Он их пре тога није видео, а у тренутку док је са Пузигаћом о њима разговарао, Пузигаћа му је рекао да има неких француза и на Обилићевом венцу. Он томе није придавао пажњу, већ је позвао своју бившу девојку, са којом се договорио да се нађу у 17,15 часова на Зеленом венцу, а затим се вратио тамо где је седео и још извесно време су били у том парку. Након извесног времена у парк су дошли [REDACTED] док је седео на бетонском зидићу у једном тренутку му је пришао Дејан Пузигаћа и питао га да ли хоће да прошетају. Обзиром да је њему било јако досадно он је пристао и кренули су Призренском улицом од Хотела "Балкан" на доле. У кафани "Златно Буренце" која се налази у Призренској улици, видели су припаднике групе "Анти Роми" [REDACTED] а још једним младићем из њихове групе, за кога мисли да се зове [REDACTED] било је још неких припадника групе "Анти Роми", с тим што он све њих лично не познаје. Изјавио је да му је познато да су [REDACTED] припадници групе "Алкатраз", али да их он лично не познаје и да их тога дана није видео у граду. Он и Пузигаћа су наставили да шетају улицом Кнез Михаиловом, а када су дошли до ресторана "Руски Цар" Пузигаћа му је рекао "ајмо овамо" и кренули су од "Руског Цара" ка Обилићевом венцу. Када су пролазили поред кафића у једном тренутку Пузигаћа му је рекао "видиш ове лево, ово су французи" а он није застао већ је само погледао и видео је неку групу од 20-так момака који су седели за спојеним столовима. Они су седели у башти кафића "Ајриш Паб" а Пузигаћа му није показивао на њих, него је само махнуо главом и рекао му да су то Французи. То је било пре 17 часова, а њих двојица се нису ту задржавали ни једну секунду. Та башта је била последња башта на Обилићевом венцу, јер су он и Пузигаћа шетали и то необавезно, из правца „Мажестика“ између башта и кафића које се налазе на Обилићевом венцу, ка згради Тањуга. Док је пролазио поред ове баште где су, како му је то Пузигаћа рекао, седели Французи, видео је спојене столове и групу око 20 младића. Он Пузигаћу није питао одакле му је познато да су то Французи и он не зна како је Пузигаћа то знао и предпоставља да је он приметио да је неко од њих имао навијачка обележја, а што он није видео, јер није ни загледао. Они су седели са леве стране, а он их је видео са удаљености од 3 метра, обзиром да су он и Пузигаћа скренули у пролаз код "Миленијума".

Он је знао како изгледа навијачка мајица француског клуба "Тулуз," обзиром да је предхотно док је стајао испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама видео 30 до 40 навијача француског клуба "Тулуз," у Касини, који су имали љубичасте, тегет- плаве мајице на којима је писало "Тулуз". Он и Пузигаћа су се тада платоом Обилићевог венца кретали нормалним ходом ка згради Танјуга пре него што су скренули у простор "Миленијума", а Пузигаћа је ишао испред њега, јер је он тешко ходао, јер је мало шепао због повређене ноге. Нико од њих док су били на платоу Обилићевог венца није телефонирао, нити је седео на жардињери, већ су само прошли нормалним ходом и скренули у пролаз код „Миленијума“, а затим су наставили шетњу Кнез Михаиловом улицом. То је био први и последњи пут да је он био на Обилићевом венцу. Прошли су Кнез Михаиловом улицом, где су опет срели групу навијача фудбалског клуба "Тулуз", коју су претходно видели да седе у "Касини" са групом у љубичастим мајицама, било је њих 50 или 40. Он и Пузигаћа су прошли Кнез Михаиловом улицом, поред ресторана "Мек Доналдс" Теразијским пролазом и вратили су се у парк иза Хотела "Москва". Вратили су се у Теразијски парк без обзира што су отишли да шетају, јер је њему било досадно, не због неког плана, већ зато што се све то једноставно тако дешавало и све је било спонтано. По повратку у Теразијски парк, затекао је све оне који су остали у парку када су он и Пузигаћа отишли да шетају, који су били раштркани по парку, али су сви били ту. Супротно наводима претходно дате одбране, изјавио је да је по уласку у парк видео да се у парку деле зелене хируршке маске и да он мисли да је те маске делио један од припадника навијачке групе "Гробари Врачар", који су накнадно дошли у парк када су он и Пузигаћа отишли да прошетају, наводећи накнадно да је то био [REDACTED] један од млађих припадника ове групе. Изјавио је да није видео ко је донео ове маске, да није видео да је ове маске делио [REDACTED], нити је видео ко је од присутних узео маске, јер се зеленило на све стране, али је видео тог момка који је ишао и делио маске. Било је пуно маски, али он не зна да ли су све подељене, нити је видео ко је маску добио, а само је касније видео да Тарлаћ на степеницама везује [REDACTED] маску. [REDACTED] познаје и видео га је у парку у моменту када је дошао у парк, [REDACTED] је био присутан у Теразијском парку када су се делиле маске. Изјавио је да су се ове хируршке маске делиле због бакљи, јер оне штите од дима када се бакље пале на стадиону, а и из разлога што су велике казне уколико их полиција сними да пале бакље. По повратку у парк је у једном тренутку видео да се формирала једна група од 15 до 20 људи, припадника групе "Ребелс", "Гробари Врачар", а било је ту и неких које он не познаје. Он је сео на клупицу, а у једном моменту га је позвао [REDACTED] и рекао му је да он и [REDACTED] хитно дођу до казина, јер полицајац хоће да им пише казну за паркирање. Обзиром да је њега болела нога и да није могао тако брзо да дође до казина "Меридиан" позвао је [REDACTED] који је био у парку и рекао му је да полицајац пише казне и да он препаркира своја кола и дао му кључеве и рекао му је да замол [REDACTED] да он препаркира и његов ауто. Не зна да ли је возило [REDACTED] било паркирано поред његовог возила, јер је ту било више паркираних возила, [REDACTED] отишао, а он се вратио на ту клупу и у једном моменту видео да 15 до 20 младића из групе полако излазе из парка. Сећа се да су након пар минута у парку остали само он и његови другари, с тим што је [REDACTED] раније изашао са неким из парка, а у парку су остали он, [REDACTED] још био, али углавном осим [REDACTED] отишао да препаркира ауто, сви остали

су били ту. Остало је и пар припадника навијачке групе "Ребелс" и по његовом сећању, још пар припадника млађих "врачараца" и мисли да су остали још неки "Гробари" које он лично не познаје. У једном тренутку док је седео на клупици, са свих страна се чуло "ајмо на Обилићев венац, идемо на Обилићев венац" и сви присутни, а и његови другови, полако су се спремали да устану и да крену. У том тренутку њега је позвао Дејан Пузигаћа, који је покушавао да му нешто каже, али Дејан Пузигаћа муца, али схватио је да Пузигаћа покушава да му каже да крене, а када је Пузигаћу питао "јел да кренем" он му је рекао "да", а затим је покушавао да изговори Обилићев венац и он је Пузигаћу питао "јел Обилићев венац" на шта му је он рекао "да" и ту се завршио њихов разговор. Са [REDACTED] кон тога видео се тек можда на стадиону, а [REDACTED] му је препаркирао возило. Претпоставља да је [REDACTED] тога дана у граду био са својим возилом, да је он [REDACTED] и пут видео испред ресторана "Мек Доналдс" у 3 или- пола четири поподне, да је он тога дана [REDACTED] звао због позајмице новца, али да га није добио на телефон, а да га за новац није питао, када је [REDACTED] видео испред ресторана "Мек Доналдс", јер му није било баш пријатно пред свима да га то пита. Не сећа се, али мисли, да се са [REDACTED] тога дана претходно није чуо телефоном. Изјавио је да је он тада био паркиран непрописно баш код улаза у казино, а да не зна где је био паркиран [REDACTED] његово возило није видео. Објаснио је да казино има два улаза, један из Дечанске улице, а други дијагонално преко пута Дома Омладине, где је он био паркиран. Објаснио је да је пре него што је кренуо из Теразијског парка на Обилићев венац седео на једној клупи која се налази десно од улаза у парк, из правца "Москве", након што се сиђе степеницама. У моменту када га је позвао [REDACTED] рекао му да му полицајац пише казну за паркирање, са њим на клупи је седео [REDACTED] у моменту када га је звао Дејан Пузигаћа, они су већ стигли и кренули ка излазу из парка са [REDACTED] и [REDACTED] јер се то дешавало паралелно, и он је од Пузигаће добио позив у моменту када су они већ излазили из парка. Након тога, он, [REDACTED] су кренули на Зелени венац и заједно су изашли из парка, а он је кренуо да се нађе са својом девојком и не зна где су [REDACTED] отишли. Нашао се са девојком којој је рекао да неће да иде у "Бритиш Паб" и позвао је да оду на Обилићев венац и објаснио јој да ће тамо бити његови другови, да ће тамо бити "Гробари". Објаснио је да су тада почели да се разилазе и одлазе из парка који се налази иза Хотела "Москва, да су сви говорили "идемо на Обилићев венац", да се то чуло са свих страна, да су говорили "идемо на Обилићев венац, ајмо на Обилићев венац" али он не зна ко је рекао да се иде на Обилићев венац, и да се све то дешавало пар секунди пре него што је њега Пузигаћа позвао и рекао му да дође на Обилићев венац. Њему Пузигаћа није тада рекао да се он налази на Обилићевом венцу, али он претпоставља да се Пузигаћа тамо већ налазио, обзиром да му је рекао да тамо дође. Он Пузигаћу није питао шта се дешава и зашто треба да дође на Обилићев венац. Пузигаћа тада није рекао да сви дођу, већ је позив упутио само њему. Он је гласно изговорио „Обилићев венац“, свестан да Пузигаћа који муца покушава да изговори ту реч, али је претходно пар секунди пре него што је њега Пузигаћа позвао, са свих страна чуо и од својих другова и од припадника навијачке групе "Ребелс", који су остали, а мисли да је остао и Цобе, да се иде на Обилићев венац, да присутни нису могли да чују када је он гласно изговорио Обилићев венац, нити је он било кога позвао да пође са њим, с тим што је можда неко могао да чује разговор. Чињеницу да су сат и по времена седели у Теразијском парку, а да је затим њега позвао на

мобилни телефон Пузигаћа да дође на Обилићев венац, да су и сви други који су седели ту у парку истовремено кренули ка Обилићевом венцу, објаснио је да је у једном тренутку када се вратио са Обилићевог венца и шетње са Пузигаћом, приметио групу од 15 до 20 људи који су били припадници навијачке групе "Ребелс" и "Гробари Врачар", који су почели да излазе из парка и то пре него што је њега Пузигаћа позвао, да је можда његове другове, припаднике навијачке групе "Иридућибили" који су исто кренули према Обилићевом венцу неко можда позвао, о чему он нема ни накнадно сазнања, али је у парку са свих страна чуо повике да се иде на Обилићев венац, а да су то говорили припадници групе "Ребелс" који нису изашли са осталим члановима, већ су остали са [REDACTED] још пар људи, који сви припадају навијачкој групи "Ребелс", које он не познаје, као и присутни "млађи Врачарци", а њему ни на крај памети није било да ће бити туче и да ће се нешто десити. Није му познато да ли су се ови навијачи организовали или разделили у мање групе и да ли су ишли двоје по двоје, јер је он ишао сам. Сећа се да су он, [REDACTED] кренули на Зелени венац, да су заједно изашли из парка, а обзиром да је он пар секунди након разговора са Пузигаћом од своје девојке добио позив, кренуо је да се нађе са девојком на Зеленом венцу и не зна где су отишли [REDACTED]. Он је отишао и нашао се са девојком на станици преко пута ресторана "Мек Доналдс" на Зеленом венцу, којој је рекао да неће ићи у "Бритиш Паб" и позвао је да са њим иде на Обилићев венац, а на њено питање "зашто" рекао је да ће тамо бити другови, да ће бити "Гробари" и она је почела да негодује. Њему нико није рекао да ће "Гробари" бити на Обилићевом венцу, али је он видео да се ишло на Обилићев венац. Она је ту почела да негодује, а у једном тренутку ушли су у улицу Царице Милице и расправљали су се, пошто она не воли ништа што има везе са навијачима, навијањем и фудбалом. Ушли су у улицу Маршала Бирјугова, када му је она у једном тренутку, али он не зна тачно где су се тада налазили, рекла да неће да пије пиће на Обилићевом венцу и да неће тамо да иде и да ће отићи у кафић "Бритиш Паб" и позвала га је да уколико буде хтео дође тамо касније, а он је наставио ка Обилићевом венцу. У једном тренутку док је био у улици Маршала Бирјугова, негде пре излаза из доњег дела гараже, видео је да је испред њега протрчао [REDACTED] који је био у дречаво зеленом шушкавцу, и отишао у истом правцу, а он је наставио даље да хода. Када се налазио између улаза и излаза доњег дела гараже у улици Маршала Бирјугова чула се нека бука, ломљава из правца Обилићевог венца, а у том моменту када се налазио тачно између улаза и излаза доњег дела гараже, видео је полицајца како излази из "Синагоге," која је преко пута у наставку стацице која води ка Обилићевом венцу и да гледа шта се дешава. У једном тренутку је видео како [REDACTED] везује маску [REDACTED] рилазећи им је довикнуо "Таки" једанпут, а следећи пут се продрао. У том моменту они су се налазили на углу улица Маршала Бирјугова и стацице пролаза који води ка Обилићевом венцу. Други пут када је викнуо, погледао га је и полицајац који је тог момента наизменично гледао у њега и у правцу Обилићевог венца, с тим што није реаговао већ је само стајао и гледао. На његов позив [REDACTED] је окренуо главу и кренули су за том једном групом која је кренула ка Обилићевом венцу, а која се налазила ту негде на тој станици, [REDACTED] заједно, с тим што су мало заостајали за групом, а он је кренуо за њима и у том тренутку је покушао да потрчи, али пошто му је поврћена нога, то се свело на два корака, након чега је наставио да пешачи. Мисли да су [REDACTED] у том тренутку, када су прилазили степеницама били испред њега, а он се тада налазио на неких 5 до

7 метара од степеница тј. од почетка прве степенице степеништа које води ка Обилићевом венцу. Он сматра да је од [REDACTED] улици Маршала Бирјузова у почетку био 20 метара удаљен, а да им се све време приближавао, да је 3 пута позвао [REDACTED] и тек када је викнуо трећи пут да га је [REDACTED] огледао. Мисли да су испред њега на степеништу корачали по редоследу [REDACTED] испред њега, са неким заостатком иза Гарлаћа и [REDACTED] не зна ко се налазио горе. Када се он налазио 7 до 8 метара удаљен од првог степеника степеништа која воде као Обилићевом венцу, видео је једног момка како горе прескаче ограду, како је пребацио ногу преко ограде. Он не зна да ли је он од неког бежао, да ли је ту нешто прескакао, да ли је хтео да скочи. У једном тренутку, он је изгубио равнотежу и падао са неких око 8 до 10 метара на главу, при чему је буквално целом главом пао на његову десну страну, тако да је пао мало искоса. Тог тренутка он није видео да га је било ко гурнуо, да га је бацио, да га је било ко тукао, ниги да је било ко стајао поред њега. Након тога он се одвезао до баште ресторана "Партизан" где је он паркирао возило код баште, а када је ушао у ресторан видео је за столом Дејана Пузигаћу и [REDACTED] групе "Гробари Земун". Пузигаћу је питао шта је било и Пузигаћа му је рекао да је у једном тренутку избила туча и да су "Гробари" почели да наилазе са свих страна, из правца "Мажестика", из правца „Миленијума“ и са тих степеница, а он је њему рекао да је видео да је дечко пао са 10 метара на главу. Дејан га је гледао блело и он [REDACTED] га питали како је пао, а он им је испричао да је пао између степеница и гараже, у моменту док је он прилазио степеницама и да он још није ни крочио на степенице када се то десило. Тада му је [REDACTED] из групе "Гробари из Земуна" испричао да је један члан групе "Иридућибили Белградо" имао упаљену бакљу и да је нешто махао на Обилићевом венцу, али није могао да му каже ко, само му је описао тог младића и на основу описа он је схватио да се ради [REDACTED] једном тренутку за њихов сто је дошао и сео [REDACTED] и похвалио му се да има плик на руци и рекао да се спржио бакљом, док је трајала туча, а он је то схватио тако, да је [REDACTED] пржио бакљом. То је погрешно протумачио, обзиром да му се [REDACTED] жожало и рекао да има плик на руци. Не зна зашто је то помислио, али познајући [REDACTED] сигуран је да он није никада пржио бакљом и верује да га није лагао. Он је [REDACTED] сам одмах испричао све што је видео и одмах је испричао што је причао и [REDACTED] и [REDACTED], а након тога дошао је и [REDACTED] њега је исто то испричао. У једном тренутку била је огромна гужва у башти ресторана "Партизан" и сто за којим је он седео је био пун и он се сећа само да је [REDACTED] тога он иначе не познаје, нити је тога дана контактирао са њим, стајао ту негде у близини његовог стола. Он је чуо да се причало нешто о тучи, али он не зна коме је он то рекао и не може тачно сала да се сети, али зна да је [REDACTED] рекао да се о [REDACTED] и окренуо и отишао када је почела туча. Након тога, он је отишао на стадион, ушао је на трибину где је видео [REDACTED] и [REDACTED] којима је исто испричао оно што је претходно испричао осталима, да је видео да је момак пао. У једном тренутку пред сам почетак утакмице дошли су до њега [REDACTED] је њега зачудило и питао их је одакле њих двојица ту, а Пузигаћа му је рекао да њега траже. Зачудило га је што су њих двојица заједно дошли, јер он гледа утакмицу са источне трибине са својим друговима, а њихова група гледа утакмицу са запада и тај дан је била огромна гужва на стадиону и њему је било чудно што су се они провлачили кроз целу трибину. Дејан Пузигаћа му је рекао да исприча оно што је видео и он је

испричао да је у моменту када је прилазио степеницама видео да је дечко пао са 10 метара висине на главу и о томе више нису ништа причали, већ су се само поздравили, а након тога су њих двојица отишли. Он мисли да је до полувремена утакмице испричао још многим људима и да је тада пола људи на трибини знало да је он видео да је тај момак пао. Изјавио је да је тога дана у Теразијском парку било око 40 навијача, да он од њих неке познаје лично, да неке познаје из виђења, а да неке не зна. Зна да су сви навијачи Партизана, јер су сви са њима стајали све време, а нико тога дана на себи није имао навијачка обележја. Није имао информацију да су француски навијачи раније дошли у Београд ради праћења утакмице између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Дошли су неки Французи, али он не зна ко је дошао, а када се каже Французи мисли на навијаче. Објаснио је да је Партизан играо утакмице средом и недељом и да стално долазе неки навијачи. Изјавио је да је у моменту када је он прилазио степеништу и видео да овај младић пада са оgrade платоа Обилићевог венца, испред себе непосредно видео [REDACTED] и су били при врху првог дела степеништа, а не може да се изјасни колико су у том моменту они били удаљени од њега и колико је степеника било између њих. Мисли да је он био удаљен 6 метара, а да су они били 3-4 степеника пре врха доњег дела степеништа. Младић који је падао био је леђима окренут ка гаражи, а лицем ка степеништу, а не може да се изјасни шта је имао на себи, ни како је изгледао, нити је приметио да ли је био крвав у пределу главе, јер се све то дешавало у 2-3 секунде. Када се попео на плато Обилићевог венца није видео ни Четника ни Карбића, јер је одмах право са степеница скренуо десно тротоаром и све што је успео да види у та 2 – 3 метра је гомила људи која је трчала на све стране, а није видео никог познатог у тој години. Није приметио дим у моменту када је овај дечко падао са оgrade. [REDACTED] није видео док се пењао уз степениште, ни након што се попео на плато Обилићевог венца и могуће да је [REDACTED] део тек на стадиону. На платоу није видео никог и првог кога је срео је [REDACTED] навијачке групе "Анти Роми". Када се попео на степениште отицао је право, а затим је скренуо десно, тик уз ту зграду где се налазе улази у кафиће од степеница до пролаза, а ту има 3 до 4 метра и све што је видео- видео је у покрету и кроз маглу. Изјавио је да им је Пузигаћа у Теразијском пролазу рекао да се раштркају по граду и да не буду на години да их полиција не види, а рекао им је да треба да буду у групама двоје по двоје док се налазе у Теразијском парку. Из Теразијског парка су изашли сви заједно и то тако што су "Ребелси" и "Врачарци" изашли раније и он је видео да они излазе у мањим групама, а након тога је видео и чуо да се говори да се иде на Обилићев венац, када су сви почели да излазе, али да он не зна да ли су припадници групе "Иридућибили" изашли у групи. У моменту када се излазило из Теразијског парка поред њега је био [REDACTED]. Од момента када се са Пузигаћом вратио до Обилићевог венца, до момента када су кренули из Теразијског парка, он се у овом парку задржао 20 минута, а за то време је комуницирао са [REDACTED] телефоном и са [REDACTED] око тих казни за паркирање, а не може да се ссти да ли је телефоном причао још са неким. Изјавио је да он сматра, да није имао разлога док се налазио у Теразијском парку, а у моменту када га је позвао Пузигаћа, да дође на Обилићев венац да Пузигаћи говори да је позвао своју девојку и да треба да буде са њом, јер је између осталог и своју девојку позвао да му се придружи на Обилићевом венцу, да она буде са њим и његовим друштвом, а као и сви "Гробари" он је видео да се иде на Обилићев венац. Није могао прецизно да се изјасни ко је предложио да се иде на Обилићев венац. Након што су му

предочени наводи осталих саокривљених у вези договора да се тога дана иде у град, изјаснио се, да су нетачни наводи саокривљеног [REDACTED] да је он [REDACTED] звао око 14 часова и да му је рекао да треба да дођу у град и да ће тражити Французе по граду, са којима ће се физички обрачунати, јер се он и Карбић као прво нису чули у 14 часова, него га је [REDACTED] звао између 10 и 11 сати тог преподнева, наводећи да он никакав физички обрачун [REDACTED] није помињао. У вези навода саокривљеног [REDACTED] у односу на ове околности, изјавио је да се он са [REDACTED] није договорио да [REDACTED] дођу и да се нађу у граду, већ да је [REDACTED] њему рекао да нема превоз и да ће се снаћи, а он је њему рекао да покуша да се снађе, а да је њега након тога звао [REDACTED] који му је рекао да ће и он доћи у град са [REDACTED] а видео је да је са њима дошао и [REDACTED]. Нису тачни наводи саокривљеног [REDACTED] да је он [REDACTED] позвао на мобилни телефон између 13 и 14 часова, јер је [REDACTED] њега звао са њему непознатог броја и рекао му је да иде у град, а да га он позове ако буде долазио у град. Оспорио ја као нетачне наводе одбране саокривљеног [REDACTED], да му је он послао СМС поруку да оде до Теразија и да погледа да ли у Хостелу, у улици која води од Теразијске чесме на Зелени венац има француских навијача ФК "Тулуз" и да ови наводи одбране саокривљеног [REDACTED] немају везе са истином, јер је [REDACTED] тај који је њему рекао док је седео на бетонском зидићу код Теразијског парка и показао Хостел, а он уопште није знао о ком Хостелу се ради. Нетачни су и наводи саокривљеног [REDACTED] да је и њега позвао, говорећи му да са [REDACTED] и [REDACTED] дођу у центар града, јер се тамо налазе навијачи Француског клуба "Тулуз" и да је Четника позвао са разлога како је то и навео, да би му донео новац, који је од њега намеравао да позајми. Нетачни су наводи одбране саокривљеног [REDACTED] који је у полицији навео да је он [REDACTED] сачекао у граду код Теразијске чесме, где им је рекао да се у граду налазе навијачи Тулуза и да може доћи до туче са њима, да он Четника није чекао на Теразијама, већ да је седео на зидићу у парку када су они наишли и тада пред њима није помињао никакву тучу. Нетачни су наводи окривљеног [REDACTED] да је он њега позвао између 12 и 13 часова да дође до града да попију пиће и да ће му када тамо дође бити све јасно, а да се он уопште не сећа да се између 12 и 13 часова чуо са саокривљеним [REDACTED]. Изјавио је да су нетачни и наводи саокривљеног [REDACTED] да га је он звао између 15 и 16 часова, наводи за саокривљеног [REDACTED] да га је звао око 15,30 часова и рекао му да одмах дође до града и да позов [REDACTED] да је нетачно да их је он све позвао да дођу у град код Теразијске чесме, да је нетачно да им је рекао да хитно дођу у град, да он [REDACTED] није звао да дође у град, већ га је позвао да попије пиће, а испијање пића не изискује хитност. Објаснио је да је саокривљеног [REDACTED] позвао да дође да се виде у граду и попију пиће, конкретно, у казину "Меридиан". Објаснио је да му је разговор између [REDACTED] и [REDACTED] у ресторану на партизановом стадиону скренуо пажњу, зато што се у том тренутку [REDACTED] обратио некоме, с тим да се он не сећа коме, и рекао да се није тукао када је туча почела, већ да се само померио, да је у Ресторану ФК "Партизан" тада сигурно било 400-500 људи. Те вечери на утакмици се није палила ни једна бакља, а уколико јесте, он то није приметио, јер је на самом почетку утакмице отишао до тоалета, где се задржао на једној терасици 15-так минута, а касније се вратио и могуће је да су се у његовом одсуству палиле бакље. Изјавио је да није звао остале саокривљене да

дођу у град, да би се физички обрачунали са навијачима француског ФК "Тулуз", да он није учествовао у овој тучи на платоу Обилићевог венца и да није био на платоу Обилићевог венца у тренутку када је Француски држављанин пао са платоа Обилићевог венца између степеништа и гараже.

Из исказа саокривљеног ██████████, који је правноснажно осуђен, произилази, да је дајући своју одбрану потврдио своје присуство на платоу Обилићевог венца у време овог догађаја, а у погледу радњи које је предузео у односу на лишење живота покојног Бриса Татона негирао је наводе оптужбе. Навео је да је навијач ФК "Партизан" и да је активни члан навијачке групе "Иридућибили", да они немају правог вођу, већ да су сви једнаки, с тим што би могло да се каже да мало предњачи ██████████ из Земуна. Навео је да је дана 17.09.2009. године око 14 часова њега позвао његов друг ██████████ из Сремчице, на његов мобилни телефон број ██████████ са његовог броја телефона ██████████ објаснио је да је ██████████ иначе старији члан навијачке групе која је хијерархијски уређена, тако да млађи члан без поговора слуша старијег. Када га је позвао ██████████ му је само рекао да дође у град, а он га ништа није питао. ██████████ је сам рекао да ће да траже Французе по граду, мислећи тиме, да када их пронађу, да се са њима физички обрачунају. Он није могао да одбије његов захтев за долазак на утакмицу из разлога што би га прекоревали да је стално са девојком. Око 15,30 часова он је дошао на Трг Републике код Т.Ц. "Стакленац" где га је чекао ██████████ из Сремчице и заједно су отишли до Хотела "Москва", где је већ био ██████████ звани "Таки" затим су сви заједно отишли на Трг Николе Пашића, где су их чекала два момка, ██████████ другари, које је он тада први пут видео. Сви заједно су отишли у паркић испод Теразијске чесме, где је већ било око 20 људи. Међусобно се нису поздрављали, да се не би приметило да се познају. У тој групи је препознао ██████████ из Нове Пазове као и ██████████ који су били "Врачарци" које он лично не познаје и зна их само из виђења. Ту су били око сат и по времена и за то време је ██████████ друг кога је он срео на Тргу Николе Пашића делио мотке и бакље и на тај начин их је наоружавао. Он и ██████████ су добили бакље. ██████████ је тада рекао да се у Хостелу који се налази испод Хотела "Москва" налазе навијачи из Тулуза и они су правили план како да тамо упадну. ██████████ је неко звао на мобилни телефон и рекао му да се навијачи ипак налазе на Обилићевом венцу, а други доо у пивници у „Касини“. Пре него што су кренули ка Обилићевом венцу дошао је младић кога он не познаје, а који је био одевен у фармерке и белу дуксерицу са капуљачом, који им је поделио хируршке маске. Након 5 минута, ██████████ је рекао да крену. Раздвојили су се у две групе и једна група је кренула Кнез Михаиловом улицом, а друга група у којој је био и он, кренула је степеништем испод гараже на Обилићевом венцу. Тамо је већ било око 10-так људи који су чекали. Нико од њих није имао никаква обележја навијачке групе којој је припадао и ФК "Партизан", да их не би препознали. Испод гараже су стајали 2 минута, када је једног дечка неко позвао телефоном, вероватно неко из групе која је ушла на Обилићев венац из Кнез Михаилове улице, који им је након тога рекао "идемо, идемо". Он је ставио на главу маску коју је добио, али пошто је није добро везао, маска му је спала, док се пењао уз степенице. Када је био на пола степеника зачуо је на Обилићевом венцу ломљаву стакла и тучу. Он је тада упалио бакљу коју је носио у руци, уз објашњење да је то учинио зато што је почела туча, а њему нико није рекао колико је на платоу Обилићевог венца било француза. ██████████

који је трчао уз њега, рекао му је "сад, сад пали бакљу" што је он и учинио. Када се попео на плато Обилићевог венца, видео је да је једна бакља већ горела, да се на земљи испред њега налазио један момак који је на енглеском језику викао "ок, ок", а да су око њега стајали [REDACTED] и [REDACTED]. Видео је да је [REDACTED] његовом правцу бацио столицу и да је био непосредно уз њега, а да га је [REDACTED] шутирао с тим што није сигуран да ли га је шутирао по грудима или га је газио по лицу. Видео је да је око овог младића стајало око 10-так људи и да су га сви тукли. У једном тренутку сви су престали да га ударају и он је кренуо да устаје и да се пребације са левог бока на десни бок, чиме је практично устајао ка њему и он је тада запаљеном бакљом замахнуо у његовом правцу, да би га спречио да устане. Не зна да ли га је додирнуо бакљом. Бакља коју је бацио у његовом правцу, пала је од њега на метар удаљености. Описао је да је тај исти момак који је лежао на земљи имао на себи мајицу љубичасте боје са розе-белим штрафтама, а што је ипаче мајица ФК "Тулуз". Након тога се окренуо и сишао низ степенице, када је видео да неки момци, које он не познаје, шутирају неког момка који је имао косу светло плаве боје и који пада преко жардињере која се налазила близу гараже. Он се спустио низ степенице и отишао у правцу станице на Бранковом мосту, а затим аутобусом у блок 38 на Новом Београду, где се нашао са пријатељима међу којима је био и [REDACTED]. Око 19 часова је са [REDACTED] његовим колима отишао на утакмицу, где је био на јужној трибини, а по завршеној утакмици отишао је кући. У изјави коју је дао пред истражним судијом, саокривљени [REDACTED] је дана 20.09.2009. године навео да у свему остаје при својој изјави коју је дао у полицији, али да жели да појасни да је сигуран да овог Француза у чијем правцу је бацио упаљену бакљу, када је он устао и кренуо према њему, није бакљом додирнуо, већ да је та бакља пала поред њега. Изменио је претходно дате наводе у односу на чињеницу у ком правцу је напустио лице места, наводећи да се он није спустио степеницама поред гараже куда је и дошао, него улицом Обилићев венац према Хотелу "Палас," одакле је отишао ка Бранковом мосту на станицу. [REDACTED] им је касније на утакмици рекао, а што су сви чули, да је један француски навијач тешко повређен. Рекао је да је он видео да је тај навијач пао са гараже када је прескакао неку ограду. Он је питао [REDACTED] да ли је и он то видео, али му је [REDACTED] рекао да није. Објаснио је, да, када га је [REDACTED] позвао телефоном, када му је рекао "дођи у град, треба да тражимо Французе", мислећи на Француске навијаче, да је он то схватио као позив да треба да их бију, ако их нађу. На главном претресу, [REDACTED] је у односу на битне чињенице знатно изменио наводе претходно дате одбране, како у односу на своје предузете радње, тако и у односу на предузете радње осталих саокривљених. Изјавио је да нема никакве везе са овим делом, да је обзиром на изјаву и причу [REDACTED] када је и како видео да младић пада са ограде платоа Обилићевог венца, закључио да он у моменту када је покојни Брис Татон пао са ограде Обилићевог венца није ни био на платоу, већ да је у том моменту био на степеништу, да никада није желео никоме било какве повреде да нанесе, нити је желео било чију смрт и да нема апсолутно никакве везе са повређивањем пок.Бриса Татона, јер је сигуран да младић који је лежао на платоу Обилићевог венца, у чијем правцу и близини је бацио упаљену бакљу када се попео степеништем на плато Обилићевог венца, није Брис Татон и да би тог младића који је лежао на платоу, док су га тукли и који је кренуо да устаје према њему пре него што је он у његовом правцу бацио бакљу, могао да препозна. Касније је

Из групе која је ишла доњим путем мисли да су се први на плато Обилићевог венца понели неки од момака из групе од њих 10, који су већ чекали на њих. На степеништу није приметио ништа необично да се дешава, осим што су се они кретали степеништем. Мисли, да је саокривљени [REDACTED] остао иза њега, да је [REDACTED] последњи пут видео испред степеништа, пре него што су се попели на степеник, али да не зна са ким је остао. Степеништем су се кретали убрзаним ходом и нису трчали, а он мисли да је 10 њих степеништем отишло пре њега. Описао је да је младић кога је видео да лежи на платоу Обилићевог венца лежао тако што му је глава била окренута ка кафићима у правцу "Мажестика", да је његова глава била удаљена неколико метара од степеништа, али да то није било близу степеништа, да на њему није уочио никакве видљиве повреде, ни трагове крви. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је доста људи да трчи, али то је просто трајало неколико секунди и видео је да се људи комешају, али није уочио да је неко конкретно неко лице јурило. Видео је да туку дечка који је лежао на плочнику, да су се након тога удаљили и отрчали у правцу „Мажестика“ и Кнез Михаилове улице, а он је отишао другим путем ка Хотелу "Палас," на аутобуску станицу код Бранковог моста. Након овог догађаја, када је дошао на стадион, од чланова групе "Иридућибили" на стадиону је видео саокривљене [REDACTED]

[REDACTED] заједно су коментарисали овај догађај и причали су да су сазнали да је неки навијач тешко повређен, да је на реанимацији, а он је о томе претходно имао сазнања, јер је на свом телефону, на интернету, на сајту Б92 прочитао да је дошло до туче, пре него што је дошао на утакмицу. Појаснио је да је он одлазећи са Обилићевог венца скренуо лево, да је био између жардињера које деле улаз у гаражу за аутомобиле који улазе и излазе из гараже, да му је у моменту када је одлазио са платоа Обилићевог венца гаража била са леве стране као и ограда и степениште, и да је у моменту када је кренуо са Обилићевог венца од ограде на платоу Обилићевог венца, поред степеништа био удаљен од 2 до 4 метара. Он је тога дана на себи имао луксерицу теџет боје на којој је писало "Расел Атлетик", фармерке и патике марке "најк", након ове туче на Обилићевом венцу саокривљеног [REDACTED] први пут је видео на стадиону Партизана. На стадиону му је [REDACTED] рекао да је он видео како један навијач пада са ограде, са висине око 7 до 8 метара, а он је на полувремену питао [REDACTED] ли је он то видео, али му је окривљени [REDACTED] рекао да није видео пад тог навијача. Обзиром на ово што му је [REDACTED] рекао, он је закључио да се он у моменту када је [REDACTED] видео, налазио на самом степеништу, обзиром да он није видео пад овог навијача, да није био на средини степеништа, али да је био на степеништу. Бакљу је бацио тек када се попео на плато, а што значи да је овај младић већ пао пре него што је он на платоу Обилићевог венца бацио бакљу у правцу младића који је лежао. Он французе, ни навијаче "Тулуза" није помињао у негативном контексту. У град је дошао, јер га је позвао [REDACTED]. Након што му је предочена садржина СМС поруке коју је добио на свој мобилни телефон дана 17.09.2009. године у 10.31,26 часова од саокривљеног [REDACTED] садржине "буди спреман, Французи су по граду, обавести [REDACTED]", а да је обрадом садржине њихових мобилних телефона утврђено да је он након ове добијене поруке од [REDACTED] у 11,40,16 часова са свог мобилног телефона послао СМС поруку окривљеном [REDACTED] садржине "будите спремни, данас су Французи по граду, тако ми је [REDACTED] рекао, не знам никакве

детаље више", изјавио је да је тачно да је од [REDACTED] у наведено време добио поруку садржине како му је то и предочено, да је он у наведено време саокривљенима [REDACTED] послао поруку наведене садржине, да је он поруку коју је добио од [REDACTED] проследио даље, као што му је саокривљени [REDACTED] то и рекао. За своје наводе да је [REDACTED] у Теразијском парку рекао да се крене, након што је обавио телефонски разговор, изјавио је да он не зна ко је рекао да се крене, а да је тада дајући своју одбрану у полицији тврдио да је то рекао [REDACTED] је њега неко звао мобилним телефоном и да је он због тога мислио да је [REDACTED] звао да се крене на Обилићев венац, јер га је претходно неко звао и рекао му да се Французи налазе на Обилићевом венцу, да он не зна како је [REDACTED] реговало када је завршио тај телефонски разговор, ни да ли је било шта прокоментарисао, али зна да је рекао да су французи на Обилићевом венцу. Није му познато, да ли се за време док су стајали испод степеништа чекао нечији позив да се крене и да је он ставио маску на главу када је кренуо степеништем, јер се уплашио да би могао да га препозна неко од Француских навијача, да су они навијачи Партизана, да без обзира што је ставио маску и извадио бакљу, није имао намеру ништа да ради када се појне степеништем на плато Обилићевог венца, већ је, упалио бакљу из страха, из страха је кренуо степеништем и због тога је и ставио маску на лице. Своје наводе да није сигуран да је саокривљени [REDACTED] бацио сто или столицу на младића који је лежао, а да га је [REDACTED] шутирао, објаснио је тако да је дајући своју одбрану у полицији био у потпуном шоку, а да је тачно оно што је изнео у својој одбрани на главном претресу, да је читава збрка на Обилићевом венцу трајала не дуже од 20 секунди, колико је он провео на платоу Обилићевог венца, а пре тога можда и пола минута док су се попели до платоа. Изјавио је да су младићи, њих 10 који су били око младића који је лежао на платоу Обилићевог венца, били обучени у црне дуксерике, да нису сви имали маске на лицу, али да он никада од њих 10 није могао да препозна, да је он од њих у том моменту био удаљен 5 до 6 метара, а када је он бацио бакљу према младићу који је лежао и који је устајао, да су ти младићи који су га претходно шутирали и тукли и ударали, отишли у правцу „Мажестик“ и у правцу Кнез Михаилове улице, да је он, иако су се они удаљили, бацио према овом младићу који је устајао, бакљу, зато што се уплашио да то лице не крене ка њему, јер он није имао никакве видне повреде па он није могао да буде сигуран да је он поврћен и да му неће урадити ништа и уплашио се да ће га он ударити, због чега је у његовом правцу бацио упаљену бакљу, али је потпуно сигуран да та бакља тог младића није ни дотакла. У записник о његовом испитивању у полицији погрешно унето да је изјавио да је он у моменту када се окренуо и почео да силази низ степенице видео да момци које не познаје шутирају момка који пада преко жардињере у близини гараже, а да се он није спустио низ степенице, већ да је отишао у правцу и путем како је то објаснио на главном претресу. Сећа се да је добио поруку од извесног Владе садржине „Француз је у коми, Тулузови имају паролу за Косово, издржи ултра брата“, да се сећа те поруке, али да Владу није питао шта је мислио том поруком и да му је он, по његовом сећању, одговорио да са тим лицем које је у Ургентном центру, у коми, нема никакве везе. Тачно је да је у 21 час добио поруку од „Кофија“, а што је његов друг из школе и симпатизер Партизана, који је у време овог догађаја био на пракси у Хотелу „Палас“, садржине да га обавештава да су у Хотелу „Палас“ долазили жандари да се распитају да ли их је видео.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног [REDACTED] произилази, да није спорно да је био на платоу Обилићевог венца у време напада на француске навијаче, али је негирао своје учешће у лишењу живота покојног Бриса Татона, наводећи да у овој тучи није учествовао, нити је било кога повредио. Он је навијач Партизана и припада навијачкој групи "Иридућибили", а то није никаква екстремна група, иде на све утакмице Партизана. Дана 17.09.2009. године око 16 часова, њега је позвао окривљени [REDACTED] који га је питао да ли хоће да иде на утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз," и уколико иде са коима да ли хоће да повезе њега и [REDACTED]. Пошто је потврдно одговорио, договорили су се да [REDACTED] иду до Батајнице и да са њим крену. Нико други од његових другова - навијача, није га тада звао телефоном. Нашли су се око 16,30 часова, [REDACTED] му је рекао да иду према граду, да се он чуо са [REDACTED] са којим се договорио да се сви нађу у граду, у парку иза Хотела "Москва". Дошли су до центра града, до улице Народног Фронта, где је он у јавној гаражи паркирао возило, а затим су сва тројица отишли у Теразијски парк, где су видели још пар момака које он познаје са утакмица: [REDACTED] који су сви чланови навијачке подгрупе "Иридућибили". Изјавио је да је ову групу основао [REDACTED] и да у групи није било неке хијерархије. У овом парку било је још 10 до 15 момака, које он лично не познаје, с тим што их зна са утакмица "Партизана", јер су и они исто навијачи. У једном моменту је приметно да је један од ових момака кога он не познаје, из једне кесе дао [REDACTED] хируршке маске зелене боје, које је он раније виђао на навијачима који ове маске стављају када пале бакље да им не смета дим. Изјавио је да му није познато шта је [REDACTED] радио са овим маскама и да он ту маску није узео, нити му је понуђена. У парку су стајали 10-так минута, када га је на телефон позвао друг, с тим што се не сећа који, због чега се он мало одвојио са стране, да би могао да разговара телефоном, у ком тренутку је неко рекао "идемо", али он не зна ко. Не зна ни ко је након тога питао где се иде, али је чуо да је други глас рекао "на Обилићев венац". Он је наставио да разговара телефоном, а остали који су били у парку су већ кренули према Обилићевом венцу. Након пола минута и он је кренуо за том групом према Обилићевом венцу, Призренском улицом. Ишао је сам, тако што је прешао улицу и ушао у Сремску улицу. Када је кренуо према Обилићевом венцу мислио је да ће се сви скупити на Тргу, јер се тамо увек скупљају и са Трга иду на утакмице, с тим што су некада знали да се окупе и код Вуковог споменика. Из Сремске улице је ушао у улицу Маршала Бирјугова и дошао до излаза, са доње стране гараже, где је видео своје другове [REDACTED] чини му се да је видео и [REDACTED]. Није видео да су они ставили маске на лице. Сви групно су кренули да се пењу уз степениште које се налазе уз гаражу на Обилићевом венцу. Када су почели да се пењу, он је зачуо неку буку, ломљаву стакла, разбијање флаша, а када је био до половине степеница, видео је [REDACTED] да је запалио бакљу. Када се налазио на половини степеништа он је навукао капу за мотор, коју иначе стално носи са собом када иде на утакмице, због дима, јер има проблеме са синусима. Сећа се да је [REDACTED] испред њега када је почео да се пење уз степениште, а да су иза њега били остали које је набројао. [REDACTED] се први попео и када се попео бадио је поред себе бакљу коју је запалио. Када се попео он је видео једног младића који лежи на поду у башти кафића до степеништа у башти. На себи је имао мајицу кратких рукава тамно плаве боје, а поред њега су стајала три момка, које

он није препознао и он предпоставља да је тај младић који је лежао задобио неке ударе, али он то није видео. Свуда околу су били разбацани столови и столице. У једном моменту је видео да је на тог младића који је лежао на земљи поред њега пролетела једна пивска флаша, али није видео одакле је та флаша дошла јер је био окренут леђима. Када је видео да овај момак лежи и да лете чаше одмах је кренуо да бежи у правцу "Сити Пасажа" који води ка улици Кнез Михаиловој. Пре него што је кренуо да се пење уз ове степенице, приликом пењања уз степенице а и након тога, није видео да је било ко од момака пао са врха степеница на Обилићевом венцу. Навео је да је дечко који је лежао био удаљен 2 метра од степеништа, да му је глава била окренута према улазу у гаражу на Обилићевом венцу, да је лежао мало на боку и да је био мало скупљен. На њему није видео трагове крви, али да је био мало отечен по лицу, запомагао је, али да га он ништа није разумео. Ова два – три момка које је поменуо стајала су 2 до 3 метара испред главе овог дечка који је лежао, нико од њих овог момка није шутирао и гађао, већ су само стајали поред тог дечка и имали су каупљаче на глави. Он није видео да је [REDACTED] том дечку приносио бакљу јер је био велики дим, а [REDACTED] је у том моменту видео у својој близини, нити је видео да је било ко тукао овог момка столицама па ни [REDACTED]. Када је пошао према "Сити Пасажу" видео је са своје леве стране на 5 до 6 метара, ка излазу из гараже, француског навијача који је стао и кренуо да трчи, а он мисли да је кренуо да бежи према "Танјугу. Није видео да је било ко тог француског навијача јурио. Он је потрчао у "Сити Пасаж" да се склони, мада га нико није јурио. У међувремену се чуо са [REDACTED] и договорили су се да се нађу код кладонице "Меридиан". Он је стигао пре њих. Са Трга су ушли у Сремску улицу, на Зелени Венац до гараже испод Хотела "Москва", а одатле су отишли на стадион, на утакмицу његовим возилом "Рено Клио" црвене боје. Туча се већ завршила када је он стигао до врха степеница и само је Карбић запалио бакљу и пролетела је једна чаша према момку који је лежао и последње што је видео, пре него што се удаљио је да је тај навијач остао да лежи. На степеништу испред њега био је само [REDACTED] а [REDACTED] је претпоставља био иза њега. Није видео да је Матијевић ставио маску ни пре, а ни после поласка на степенице. Капу коју је ставио на лице држао је претходно у торбици са собом. Не познаје никаквог другог [REDACTED] з Земуна, а он живи у Батајници. Када су кренули из гараже ка стадиону са њим у колима су били [REDACTED] и ништа нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу. На стадиону је био на "Југу" и у колима ништа нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу нити на стадиону. Иван [REDACTED] није био поред њега и није чуо шта се десило. На полувремену је срео [REDACTED] испод трибина на тераси који му је рекао да је чуо да је [REDACTED] видео како је један дечко пао, а он не зна да ли је [REDACTED] или је он чуо од неког. После утакмице кући се вратио са [REDACTED] и још једним другом кога је срео на утакмици, а који живи у Батајници. Негирао је наводе [REDACTED] је он са фантомком на глави ушао у масу навијача и тврдио да он није учествовао у тучи. Не познаје [REDACTED] а Пузигаћу Дејана зна само из виђења. Када је дошао у парк испод "Москве" није видео да је било ко од присутних навијача имао у рукама било какво оружје, мотке или бакље, а на путу док су ишли до града ни [REDACTED] су помињали ништа у вези навијача ФК "Тулуз. Познато му је да спортски клуб "Партизан" има 10-так навијачких група, да су од навијачких група њему познате групе под називом "Алкатраз", "Јужни Фронт", "Шедоуз", да не зна

поуздано која је од ових навијачких група по бројности чланова највећа, али мисли да група "Алкатраз" и "Јужни Фронт" имају мало више чланова. Не познаје чланове других навијачких група сем из виђења, али конкретно не зна никога и ни са ким се не дружи. Супротно својим наводима пред истражним судијом, на главном претресу изјавио је да му је [REDACTED] само рекао да ће се наћи у граду са осталим друговима и да ће ићи на утакмицу пешке из града.

Из исказа саопштеног [REDACTED] који је правноснажно осуђен произилази, да је он у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем МУП-а објаснио своју припадност навијачкој групи ФК "Партизана" - "Иридућибиле Белградо". Објаснио је да живи у Панчеву са мајком, баком и тетком, да је завршио Прву Економску школу у Београду, да се бави спортом, да је навијач Партизана и члан навијачке групе ФК "Партизан" - "Иридућибиле Белградо", неколико месеци. Навео је да су вође ове навијачке групе "Иридућибиле Белградо" - [REDACTED] емуна и [REDACTED] из Сремчице. Са [REDACTED] познаје се са фудбалских утакмица, има број његовог мобилног телефона и са њим има комуникацију. Када игра Партизан, увек иду директно на утакмицу и свако се сам сналази за превоз, а пошто је он из Панчева, он иде сам и директно на стадион долази возом. Дана 17.09.2009. године, у 10 часова, дошао је на стадион Партизана да би помогао око постављања кореографије, панораме Београда, која је требало да се постави за фудбалску утакмицу са француским ФК "Тулуз". На стадиону се задржао око 4 сата, а око 14 часова на његов мобилни телефон телефонског броја [REDACTED] позвао га је [REDACTED] и рекао му је да му треба у граду. Касније га је [REDACTED] МС поруком обавестио да треба да оде до Теразија и да погледа да ли у улици која води од Теразијске чесме ка Зеленом венцу постоји Хостел и да ли у Хостелу има Француза, навијача спортског клуба "Тулуз". Он је то и учинио и дошао је до пицерије која је била у близини тог Хостела, у којој је видео четири момка која су чекала, а који су му у моменту када је пришао да наручи пицу рукама дали до знања и објаснили му да су они пре њега на реду. Он је тада по њиховој гардероби, језику којим су говорили и гестикулацији схватио да су они французи. Истовремено је запазио да су неки француски држављани њему сумњивих лица, "патролирали" испред Хотела "Москва" јер је видео да је један од њих стално стајао на тераси Хостела, по чему је он закључио да су то навијачи Француског клуба. Он је након тога [REDACTED] јавио да су Французи ту у Хостелу. Затим је отишао до кладонице "Меридиан", а која се налази на Тргу Републике, где је требало да се види са [REDACTED], али се ту нису нашли, јер је [REDACTED] померно место њиховог сусрета на Теразије, где је он и отишао. Када је дошао до Теразија, у висини ресторана "Мек Доналдс" видео је да се ту већ скупила група од око 15 момака навијача Партизана. Тада је приметио групу од 6 људи за које је запазио да су истетовирани, ћелави у једноличним мајицама плаве боје, по којима је закључио да су то хулигани клуба "Тулуз". Видео је да су они ушли у пивницу која се налази поред ресторана "Мек Доналдс", а затим је још око 20-так навијача Тулуза ушло у ту исту пивницу, с тим што су двојица од њих остала на вратима од пивнице. Међу њима је било и старијих људи који су имали око 50-так година. Он и присутни навијачи Партизана су се након тога спустили у пролаз, а младић кога он зна из виђења, који се зове Дејан Пузигаћа и који је старости око 30 година, по физичкој конституцији нижи је од њега, пуније грађе, дуже црне косе, а који је на себи имао тамну дуксерицу са капуљачом, а на леђима црни

ранац и чији број мобилног телефона он има у именику свог мобилног телефона, мала са њим никада није био у контакту, из ранца који је носио на леђима је извадио палице и бакље и поделио групи момака око њега. Он иначе никада не носи са собом ништа од ових реквизита, ни нож, ни палицу, а тада је од "Декија" добио бакљу под називом "Тифо". Након тога вратили су се поново код ресторана "Мек Доналдс," где су уочили да је у том тренутку по бројности више Француза него њих. Момци у њиховој групи су се договарали и хтели су да нападну ове Французе, а он им је тада рекао да није фер да нападну људе који имају 50 година, након чега је њихова група одустала од напада и спустили су се до парка код Хостела. Сели су на околне клупе, а ускоро су почели да пристижу момци са свих страна, који су били без навијачких обележја и које он није познавао. Од других присутних момака је сазнао да је то група са Врачара под називом "Ребелс". Тада им је један од тих момака са Врачара поделио хируршке маске, које је он узео, али коју касније није стављао. Бакљу коју је добио од Пузигаће држао је испод шушканица за појасом од панталона. Објаснио је да је он узео ову бакљу зато што су узели и сви остали, и да му се најбоље уколико затреба, а да раније никада није носио бакљу. Присутни навијачи су седели у парку и пили су пиво, а он не пије алкохол. Ту су се скупили њих 30-так навијача разних навијачких група. Од њему познатих навијача ту је био присутан [REDACTED] звани [REDACTED]

[REDACTED] Он не зна тачно шта је ко тада имао код себе од реквизита. Зна да је [REDACTED] имао бакљу, али не зна ко је имао палицу. Након сат до два, неко је рекао да су навијачи Француског клуба "Тулуз" у кафићу на Обилићевом венцу и да у њиховој близини у истом кафићу седи шесторо навијача „Црвене Звезде“, у обележјима своје групе са истакнутим тетоважама. Одмах након тога они су се поделили у две групе, које је сачињавало 15-так људи и раздвојили су се тако што је једна група отишла из парка десно, а затим лево, а друга група је кренула низбрдо ка Зеленом венцу. У једном тренутку, он се нашао са [REDACTED] заједно на станици на Зеленом венцу, а након тога кренули су улицом десно, а затим још једном десно и дошли су до гараже, до пролаза, односно степеништа, где су видели једног полицајца. Након тога, кренули су горе степеништем и он није приметно да ли је неко тада стављао маску на лице, јер је гледао право испред себе. Видео је да је иза њега био [REDACTED] из Пазове и тада је извадио бакљу из појаса. Негде на пола степеништа чуо је буку, ломљаву и вику и тада је схватио да је друга група коју је сачињавало 15-так навијача који су се од њих одвојили у парку и кренули другим путем стигла пре њих, и да су почели да се туку са Французима, јер је чуо запомагање, урицање на страном језику. Обрачун се одвијао лево од степеница уз које су се пењали, а он је одмах отрчао десно са бакљом у руци коју није намсравао да употреби, нити је употребио, осим што је само извадио осигурач, а у каквом стању се ова бакља и даље налази у његовом стану. У овом кафићу, у коме се одвијао сукоб са својих места скочило је 4 до 6 навијача „Црвене Звезде“ који су гледали шта се дешава, а он је протрчао са бакљом у руци бежећи ка Тргу Републике. Са Трга Републике [REDACTED] је послао поруку којом га је питао где је, а Грковић му је рекао да негде пије пиво и да он дође до пивнице код Прве Економске школе, али је он наишао на [REDACTED] из Пазове и заједно су се спустили до јавне гараже и колима којима је управљао [REDACTED] отишли су директно на стадион ФК "Партизан", где су пратили утакмицу Партизан-Тулуз. [REDACTED] Пазове га је похвалио што није упалио бакљу. У току утакмице, од момака у својој близини је сазнао да су повреде главе које је

француски навијач задобио у овом сукобу настале када је пао на главу са неке оградe висине 10 метара, а међу навијачима се причало да су то урадили [REDACTED] јавио је да је [REDACTED] сигурно ишао горњим путем, јер је до места сукоба стигао пре њих, и када је он протрчао на платоу Обилићевог венца видео је [REDACTED] да држи запаљену бакљу поред још једне запаљене бакље, коју је држао момак који је био претходно у парку испод [REDACTED] држећи бакљу у висини кука ушао у масу са намером да неког пржи, а [REDACTED] је био мање од 10 метара удаљен од масе која се тукла и из које је долазила вика, запомагање, кукњава. Он није пришао маси која се тукла, зато што је оштећеног тукло већ 15 људи наводећи "зар је требало и ја да уђем са том бакљом". По његовом сећању, младић који је махао бакљом имао је тамнији качкет. Након што је протрчао и побегао од масе, он је бакљу ставио за појас, али је изгубио један осигурач од бакље, још на степеништу када је трчао. Од групе која је ишла доњим путем, он је ишао први и стигао први на врх степеништа, и зна само да је [REDACTED] био иза њега и да је пре њега стигао на Трг вероватно неком пречицом. Не зна где је [REDACTED] отишао после степеништа. Од одеће он је на себи имао маслинасто зелени шушкавац марке "Тимберленд" са танким пругама браон-жуте боје, бермуде смеђе боје марке "Рибок" и црне патике марке "Рибок". [REDACTED] је тада носио дуксерицу на рајфелшлус тамно браон боје, тегет фармерке и "Најк" патике црне боје, са љубичастом пругом [REDACTED] имао плаву дуксерицу са натписом "Расел Атлетик" а [REDACTED] имао на ногама беле "Најк" патике, шушкаву тренерку марке "Адидас" црне боје са три беле пруге са стране и плаву шушкаву дуксерицу "Најк" са капуљачом. [REDACTED] је дана 02.10.2009. године пред истражним судијом дао је своју одбрану, наводећи да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу и да нема никакве везе са смрћу пок.Бриса Татона. На дан извршења овог кривичног дела он је био на стадиону од 10 часова ујутру, по договору са неким својим друговима, који су радили кореографију када су велике утакмице. Тог преподнева на стадиону није видео никога од осталих саокривљених, од којих неке зна лично, а неке из виђења. Саокривљеног [REDACTED] упознао је пре 9 месеци од овог догађаја на самом стадиону, на југу, где је одлазио на утакмице [REDACTED] енили су телефоне, али обзиром да он живи [REDACTED] се није често виђао и видели су се неколико пута пре овог догађаја. [REDACTED] га је позвао тога дана између 13 и 14 часова на мобилни телефон, с тим, што је пред истражним судијом навео да му је [REDACTED] тада рекао "треба ми, дођи у град", да је он [REDACTED] на то рекао "у реду", али да га ништа није питао, наводећи да су они имали обичај да се пред сваку утакмицу окупе на [REDACTED] на Теразијама и да одатле одлазе на утакмице и договарају се које ће песме певати и томе слично. У датој одбрани је указао, да не познаје довољно [REDACTED] аутобусом који саобраћаја на линији [REDACTED] је затим питао пролазнике како да стигне до [REDACTED] шао пешке. На Теразијама је ушао у пицерију коју је видео, јер је био гладан, али је ту видео четири старија момка, који су за пултом наручивали пице, и тада је уочио да имају проблем у комуникацији са продавцем и закључио да су он [REDACTED] Сва пицерија се налазила испред [REDACTED] но из правца [REDACTED] он је видео да преко пута постоји [REDACTED] кључио да су ту смештени [REDACTED] Након тога је јео и кренуо према Тргу, али тамо није видео [REDACTED] а стигла му је СМС порука од [REDACTED] или неког другог, да дође на Теразије, што је он одмах и учинио. По доласку на Теразије, видео је у близини ресторана "Мек

њему познатих и непознатих младића, који нису на себи имали обележја клуба, а сећа се да је међу њима од њему познатих ту била [REDACTED] с тим што допушта могућност да су ту били још неки од саокривљених, али се он конкретно не сећа ко. Ту се поздравио [REDACTED] остали су ту још извесно време, док нису стигли и други момци, а он је у једном моменту приметио већу групу око 20 људи са светло тегет мајицама на којима су били неки написи, али он није видео који, јер га то није занимало и закључио је да су т [REDACTED] и су ушли у пивницу код ресторана [REDACTED] испред кладионице су остала двојица, који су били коупни, ћелави и истовиран и он је тада прокоментарисао да има доста [REDACTED] зна да ли је то прокоментарисао и [REDACTED] Супротно својим наводима претходно дате одбране, када је детаљно описао да познаје Дејана Пузигаћу, да поседује и његов мобилни телефон, изјавио је да се ускоро ту испред ресторана [REDACTED] где су стајали, појавио младић кога он не познаје, са ранцем на леђима, обучен у црну дуксерицу, а који је из ранца почео да њиховој окупљеној групи дели бакље и палице, наводећи да је он узео бакљу, али да је он то вероватно учинио из неког страха, јер је имао велики страх према тој бакљи коју је први пут тада држао у руци, јер пре тога никада бакљу нити је држао у рукама, нити је палио на стадиону, а коју је ставио за појас испод шушкавца, који је носио преко. Као и у предкривичном поступку описао је гардеробу коју је тада имао на себи и објаснио да је на шушкавцу који је тада носио постојала капуљача, али да му та капуљача није била на глави. Објаснио је да им је тај младић бакље и палице поделио када су се спустили у подземни [REDACTED] а не испред ресторана [REDACTED] је он кроз тај пролаз кренуо, ни сам не знајући зашто, да су сви кренули и да је он кренуо за њима. Затим је отишао у паркић из [REDACTED] је седео на једној клупи, када је видео да из правца Теразијске чесме долазе још неки момци међу којима је препознао [REDACTED] Са разних страна су долазили момци, а пришло му је четворица момака, од којих је један из торбе почео да вади хируршке беле маске са зеленим врпцама, који је био крупније грађе и који је носио црни шушкавац "Најк" са апликацијом црвене боје напред и позади и тамније панталоне, а који му је дао маску, коју је он као и бакљу узео опет из страха, јер му је све то било необично и први пут и ставио је у џеп шушкавца. То је учинио и из разлога што се плашио њихове реакције, уколико одбије да узме маску. Након тога је неко из групе пронео вест да је нека гужва на [REDACTED] да су тамо присутни навијачи [REDACTED] затим је приметио да је једна већа група почела да одлази из парка. Њих 10-так је кренуло према Зеленом венцу, а када су дошли до [REDACTED] станици је видео у тој маси [REDACTED] кренуо удесно према првом углу, почео је да се пење горе, а затим је приметио полицајца у униформи који је стајао лево од њега, који се у једном моменту ухватио за пиштољ и пендрек, јер се непосредно пре тога зачула нека ломљава стакла из правца [REDACTED] је видео да се полицајац хвата за пиштољ, он је почео да трчи свом снагом до степеништа које води ка [REDACTED] а које пре тога није ни знао да постоје. За њим је ишао [REDACTED] је "ћопео" због ноге. Када је стигао до степеница, почео је да се пење трчећим кораком, а када је био на средини степеништа, видео је неку конструкцију са врха гараже и зида, и тада је видео да та конструкција пада поред степеништа близу његове главе, да у том моменту испред њега није било никога, а када се окренуо да је иза себе видео [REDACTED] је

уознао пре пар месеци на утакмицама. У том моменту је из страха извадио бакљу иза појаса и скинуо је предњи осигурач, а бакљу је држао у руци, уз тело, да би се бранио, уколико му запрети нека опасност, а обзиром да је претходно поред њега нала метално-стаклена конструкција. Успео је да скине предњи осигурач, иако је први пут бакљу држао у руци, тако што је у моменту док је бежао уз ове степенице, а након што је извадио бакљу иза појаса погледао сличице како се рукује са бакљом. Са бакљом у руци попео се до врха степеништа, када је са леве стране степеница, гледано одозго, видео дечка који је у руци држао упаљену бакљу уз кук, а који је на глави имао качкет, али га није добро видео због дима од бакље. Обзиром на његов положај он је закључио да је овај младић хтео да уђе у масу људи која се налазила у башти кафића, лево од њега, али и даље на то није обраћао пажњу, јер се уплашио и побегао. Пре тога је видео да је маса у том кафићу ломила, превртала столице, да су летеле чаше, а он је побегао удесно и нашао се са две девојке, а затим је наставио да бежи. У тој гужви је уочио 6 навијача [REDACTED] који су на себи носили мајице [REDACTED] који су били истеговирани, ћелави и који су отрчали према овом кафићу у коме је била ломљава. Из страха [REDACTED] послао поруку и питао га где је, [REDACTED] му је одговорио да се налази у неком кафићу и да пије пиће, а њему је рекао да седне у неку пивницу и да ће он доћи по њега. Он није сео у пивницу, јер није знао где да седне, па је [REDACTED] код кладионице [REDACTED] збо је по њега испред кладионице дошао [REDACTED] га је похвалио зато што није активирао бакљу, а са [REDACTED] и младић кога он зна по надимку [REDACTED] који их је својим колима, која су била паркирана у некој јавној гаражи, одвезао на стадион и утакмицу. Он је бакљу оставио иза седишта у колима, а маска му је остала у испу. На утакмици коју су гледали, био је јако потресен због овог догађаја, мада нико није коментарисао овај инцидент. После утакмице отишао је до кола да узме бакљу, а затим је отишао према [REDACTED] сео у аутобус број 48 којим се одвезао кући. Негирао је да је он члан навијачке групе [REDACTED] није члан ни једне навијачке групе, да није тачно да је [REDACTED] да је приметио [REDACTED] да он не познаје лице које му је дало бакљу и да није тачно да он познаје Дејана Пузигаћу, да он не зна за навијачку групу [REDACTED] није познаје било кога из те групе, да није тачно да му је један од тих навијача навијачке групе [REDACTED] маску, да није тачно да је момак са бакљом био [REDACTED] познаје ни Пузигаћа Дејана, у полицији му је показана његова фотографија, али он њега не познаје, а чињеницу, да у меморији свог мобилног телефона који му је одузет уз потврду има меморисан број мобилног телефона [REDACTED] ред ког броја је наведено име „Деки Пузигаћа“, објаснио је тиме да поред тога има још 350 меморисаних бројева у телефону и да се не сећа ко му је дао број мобилног телефона Дејана Пузигаће. Изјашњавајући се у односу на изглед Дејана Пузигаће, изјавио је да не зна колико је Дејан Пузигаћа висок, да је по његовој слободној процени Пузигаћа можда мало нижи од њега, да има тамну косу, али на њега није обраћао пажњу, нити га је загледао, и да га на дан овог догађаја уопште није ни видео.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног [REDACTED] од овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године произилази, да је туча већ била завршена, када су се они поспели на плато Обилићовог венца, да је једна група навијача и даље тукла лице које лежи на поду, док је друга група

почela da бежи у правцу ка њима. Он је навијач [REDACTED] припадник групе [REDACTED] њихов вођа је [REDACTED] а група посећује утакмице [REDACTED] и из других разлога се не окупља. На утакмице не иду организовано, већ се налазе на стадиону. Он из [REDACTED] лази заједно са [REDACTED] аутобусом, до стадиона. На дан овог догађаја чуо се са својим пријатељем и [REDACTED] припадник групе [REDACTED] на кога је навео да је навијач [REDACTED] навијачке групе [REDACTED] а су се договорили да иду директно на стадион. Међутим, он је око 16,30 часова позвао свог пријатеља и [REDACTED] је исто навијач [REDACTED] припадник навијачке групе [REDACTED] их својим колима превезе до центра града, јер су одлучили да иду у центар града обзиром да га је на његов мобилни телефон бр [REDACTED] му је рекао да он [REDACTED] ођу до центра града, да би у центру града провели време заједно. Они се иначе не налазе у центру града, али су чули да се навијачи [REDACTED] којима [REDACTED] дана играо утакмицу налазе у центру града. [REDACTED] је јавио да дођу у центар града, јер се тамо налазе навијачи [REDACTED] а су они пристали. Навео је да им је [REDACTED] јавио да навијачи [REDACTED] седе у кафићу у центру града и да сви они треба да се нађу [REDACTED] ма стигли око 17 часова до [REDACTED] били окупљени навијачи [REDACTED] њихове навијачке групе тако и остали. Од њему познатих навијача ту су били [REDACTED] гале не познаје лично, али их је виђао на утакмицама [REDACTED] су седели на клупама у [REDACTED] је рекао "идемо," а што је значило да се креће на [REDACTED] се налазе навијачи [REDACTED] би им се супротставили, односно, да се са њима физички обрачунају. Навео је да су он, [REDACTED] дошли у [REDACTED] и не зна ко је шта имао у рукама, али да је видео да су навијачи "Партизана" носили стаклене флаше. Он [REDACTED] ништа у рукама. На себи је имао тренерку и пушкавац јакну, плаве боје [REDACTED] себи имао црни пушкавац и бермуде, [REDACTED] је имао бели дукс на себи. Није видео да било ко од њих носи обележје фудбалског клуба [REDACTED] момака у парку, навијач [REDACTED] је хируршке маске окупљеним навијачима којих је ту било око 20-так, а он [REDACTED] ли хируршке маске. Објаснио је да су маске тада подељене да би навијачи заштитили лица, да их не би неко препознао за време сукоба са навијачима противничког клуба, а да је он сматрао да му маска не треба. Поделили су се по групама и различитим путевима су кренули [REDACTED] био у групи с [REDACTED] су путем одозго, преко [REDACTED] Маршала Вирузова, до степеништа поред гараже, а затим су се овим степеницама попели [REDACTED] дошли до степеништа, ту је већ било 10 до 15 [REDACTED] у их сачекали да дођу до њих, а затим су се сви заједно, трчећи, попели степеништем [REDACTED] већ почела када су они потрчали уз степенице, јер су навијачи који су кренули из [REDACTED] стране стигли и [REDACTED] их. Путем одоздо, степеништем, са њима у групи су се кретали Мила и Иван, а другим путем одозго, преко [REDACTED] се вероватно кретали остали из

njihove grupe. [REDACTED] gale stepeništem ispred njih i praktično su pre njih stigli i [REDACTED] učestvuju u tuči, jer je tuča već bila završena kada su se on [REDACTED] opeli. On je bio među poslednjima koji je trčao uz stepenište, i ne može da se seti da li je неко од оних који су трчали уз stepeniце имао упаљену навијачку бакљу. Када су се попели уз stepeniце видели су да је туца одмах ту поред stepeniца и тада је видео да је [REDACTED] трчао према столу, ка средини баште кафића [REDACTED] се налазио инвентар кафића, чаше, флаше и слично. У истом моменту је приметио и повређено лице, које је лежало лево од stepeniца, када је приметио да га 5 – 6 лица бије рукама, ногама, бакљама, флашама и то док он лежи на плочнику. Од тих 5 до 6 лица која су тукла овог младића који је лежао на плочнику, он је препознао [REDACTED] и је у руци држао упаљену бакљу са којом је замахвао према том повређеном лицу које је лежало, а није видео да ли га је неко од њих и ударио бакљом. Туца се већ завршавала када се он попео на плато [REDACTED] и никога није ударио, jer је неко узвикнуо "готово је", након чега су се сви разбежали, а лице које је лежало повређено, кукало је, као и за време док су га сви тукли. Он је скинуо шушкавац јакну и лаганим ходом је кренуо ка ресторану [REDACTED] убрзо су сви престали са тучом и побегли. Није видео више ни једног навијача [REDACTED] осим тог лица које је лежало повређено, он мисли да су се они сви разбежали пре него што су они стигли уз stepeniште и [REDACTED] туца, приметио је да [REDACTED] препознао га је по шушкавцу и бермудама које је носио као и конституцији, jer га добро познаје. Пред истражним судијом дана 23.10.2009. год [REDACTED] поновио наводе дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Дејана Пузигаћу не познаје. Он не би знао ни за тог дечка који је пао, [REDACTED] је рекао.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног [REDACTED] произилази, да је он у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, навео да је он навијач [REDACTED] и да од 2004. године припада навијачкој групи [REDACTED] је један од вођа ове групе [REDACTED] ову групу основао 2001. године. Иде на утакмице када год има времена. Дана 17.09.2009. године са свог мобилног телефона број 064/20-17-449, позвао је на мобилни телефон бр [REDACTED] [REDACTED] Помера своје [REDACTED] иначе и он живи, и са њим се договорио да аутобусом оду до [REDACTED] где живи њихов друг кога он познаје по надимку [REDACTED] би заједно отишли на фудбалску утакмицу [REDACTED] аутомобилом марке "Рено Клио" црвене боје, заједно су [REDACTED] до Београда, а након што су возило паркирали у гаражи у улици Народног Фронта, сва тројица су пешке отишли до [REDACTED] где их је чекао [REDACTED] вани [REDACTED] који вози аутомобил марке [REDACTED] боје, а који користи мобилни телефон 064/583-771. Том приликом [REDACTED] је рекао да се у граду налазе навијачи ФК "Тулуз" и да може доћи до туче са њима. К [REDACTED] је око 20-так навијач [REDACTED] којих он познаје [REDACTED] "Гакија" из Сремчице који има око 20 година, [REDACTED] "Га" из Батајнице, "Јоцу" за кога не зна где живи [REDACTED] зна да му је име [REDACTED] момке које је тада први пут видео. Све време су се налазили у паркићу на [REDACTED] по [REDACTED] тамо нису били упадљиви

као група. Ту у парку им је њему непознати момак из групе дао хируршке маске зелене боје, које је он поделио навијачима који су хтели да их узму, и мисли да је поделио око 5 комада ових маски. Око 17 часова из парка су кренули ка гаражи на [REDACTED] и не зна на чији наговор и не зна ко је пренео информацију да се [REDACTED] група навијача и [REDACTED] кренули из [REDACTED] јили су се у групе, а он је кренуо доњим путем с [REDACTED] је договор да се чекају код степеништа, са доње стране гараже. Не зна зашто су се нашли баш [REDACTED] који су били у парку су се нашли доле код гараже, а то се односи на све које је навео да су били у парку, а које познаје. Док су стајали испод степеница које воде ка [REDACTED] испред гараже, чули су да се у башти кафића [REDACTED] нека ломљава, галама, тј. да се одиграва нека туча и у том тренутку су сви који су били испред степеница, а по његовом мишљењу било их је 20-так, потрчали уз степениште ка башти кафића [REDACTED] је ишао нормалним кораком као [REDACTED] м што је он од њега можда био бржи један корак. Иза њих је остао сам [REDACTED] ктично сви остали су били испред њих. Он није видео где су отишли они који су били испред њих, али је видео када се попео до баште тог кафића, да су запаљене две бакље, с тим што није видео ко је ове бакље запалио. Поред њега су тада када се попео до баште овог кафића били [REDACTED] и слава [REDACTED] није могао добро да види у том метежу да ли су они некога ударали или гађали. Приметио је само да испред њега, а лево од степеништа, на удаљености око 5 метара од њега, лежи један младић на леђима, који је гласно јаукао и на енглеском говорио "стоп, стоп" и практично молио да престану да га туку. Лежао је на леђима и покушавао је да устане. Он је са стола узео неку стаклену чашу и исту је бацио ка групи [REDACTED] може да се сети да ли је чаша коју је бацио погодила тог дечка који је лежао на леђима. Тада је око овог момка било око 5 момака који су се ту налазили око њега, али он није видео и не може да се сети да ли је неко од навијача [REDACTED] дао тог дечка. Биле су две бакље, с тим што је један момак био баш близу повређеног и држао је бакљу поред десне ноге некако са стране поред своје бутине. Он зна само да је чашу бацио у оном правцу где је лежао младић који је запомагао, али су ту око њега били и [REDACTED] није видео да ли је неко у руци држао бакљу, палицу или било шта друго од оружја, јер одмах након што је бацио чашу у наведеном правцу, стрчао је низ степениште и одвојио се од групе, а не зна ни зашто је он узео чашу са стола из баште кафића [REDACTED] није видео где је пала чаша коју је бацио, јер није имао времена то да гледа. Предходно је приметио да је један од момака из њихове групе која је трчала уз степениште, док се пео уз степениште, ставио на лице хируршку маску из разлога да би сакрио лице, а зато су и подељене маске, јер се претпостављало да ће горе бити туча и било је потребно да се сакрије лице. Није имао на себи никаква обележја клуба и не зна зашто себи није оставио маску, а приметио је да су можда 2 младића имала дуксерике [REDACTED] се завршила туча, неки [REDACTED] ли лево у односу на степенице, а у истом правцу су трчали [REDACTED] није видео никог познатог и ничији лик није запамтио. Након што је стрчао низ степениште, отишао је до гараже у улици Народног Фронта, где је претходно био паркиран ауто, и ту је сачекао [REDACTED] за четворица су отишла на стадион [REDACTED] ма су сви заједно констатовали да је глупо што су паљене бакље и што је кафић уништен. Испред стадиона су се срели с [REDACTED]

_____им је дао улазнице за утакмице, а затим су ушли на стадион и одгледали утакмицу између _____након тога су отишли кући, а колима су повезли и неког момка из _____су срели на улицама, а који се познаје с _____дана 23.10.2009. године

_____слушан пред истражним судијом и у односу на све одлучне чињенице изменио је претходно дату одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Навео је да су о _____доласку _____

парк испо _____и око 20 до 30 минута на клупи у парку где је било још 15-так људи, а од њему познатих _____

неких којих не може да се сети, као и њему неки непознати младићи ,који су сви седели по клупицама. У једном моменту је један њему непознат момак пришао говорећи му "ево" и ставио му је пар маски у руку. Он је био збуњен и стога не може да се сети да ли је неко ко је био са њим од њега узео маску, али зна да му је у руци остало пар маски које је бацао. Навео је да је 2 до 3 минута након тога неко повикао да се креће према _____је кренуо према _____

_____да се сети којим путем. Није знао зашто се иде, а он и Четник нису имали никакве бакље, мотке или томе слично. Изјавио је да није тачно да су тог дана отишли иза _____

_____није тачно да је отишао до Теразијске чесме, ни да је ср _____а им је саокривљени _____о да су у град _____

навијачи и да може доћи до туче са њима, а да је то рекао у полицији када је саслушан јер су му то тако рекли полицајци који су га пре давања изјаве тукли и малтретирали . Не зна одакле је дошао до доњег дела гараже на Обилићевом венцу с _____видели 15-так момака који су кренули да се пењу уз степенице, а за којима су кренули и он _____

врха степеница, видео је да је горе било доста дима од бакљи, а са своје леве стране на 4 до 5 метара од себе, видео је да поред разбацаних столица лежи младић на леђима и покушава да устане, а видео је у његовој близини, непосредно поред њега 5 до 6 момака чија лица није могао да види од дима, али је видео да су ногама шутирали младића који је лежао на леђима и покушавао да устане. Он није тада са стола узео стаклену флашу или чашу, нити било који предмет, а у полицији је рекао да је са стола бацао чашу према _____

навијачу, под принудом. На _____врху степеништа задржао се 20 секунди и вратио се степеницама _____се и попео и отишао _____венцу, затим га је _____

_____позвао телефоном и питао га где се налази и позвао га је да дође до казип _____затим су отишли до гараже по ауто _____затим на стадион. Он није учествовао у овој тучи, _____није видео да је неко пао са врха степеништа _____а све што је рекао у полицији у вези свог учешћа у тој тучи, негирао је. Познај _____

_____не познаје лично, али _____та зна из виђења и _____зна како он изгледа, а тога дана га није видео. На главном претресу дана 27.04.2010. године негирао је кривицу и изјавио да он није извршио кривично дело за које је оптужен и да се нашао на степеништу не знајући шта се дешава, али да у свему томе није учествовао

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног _____пред службеним лицима МУП-а 19.09.2009.године произилази, да је он припадник _____у преводу знач _____а броји 15 чланова. Међу члановима групе је _____

састанка годишње, али се међусобно виђају и друже, а не налазе се по граду пре утакмица које игра [REDACTED] испред самог стадиона. Њему није познато да ли у навијачкој групи „Иридућибили“ постоји вођа. Постоји хијерархија и то тако што он као млађи члан групе, мора да поштује старијег. Познато му је да је [REDACTED] тога дана позвао и питао га да ли може да дође до града да попију пиће, старији члан од њега у тој хијерархији и да има такав ауторитет. По претходном договору, он се дана 17.9.2009. године у поподневним часовима око 16,00 часова нашао испред ресторана [REDACTED] са [REDACTED] је мобилни телефон [REDACTED] м [REDACTED] јуицом момака који су им пришли и поздравили се са њима, јер их знају са утакмица. Ту су се задржали око сат времена, причајући о утакмици која је требало да се игра те вечери између [REDACTED] и је након тога кренуо ка колима марке [REDACTED] београдских регистарских таблица, које су власништву фирме његовог оца, а која су била паркирана код пицерије [REDACTED] којима је дошао до града и паркирао се на недозвољеном месту [REDACTED] је видео саобраћајца који му је писао казну за непрописно паркирање и док му је узео податке и написао казну прошло је 15-ак минута. Узео је записник и отишао на [REDACTED] где се нашао са својим друговима. [REDACTED] ш пар момака које зна из виђења, али им не зна имена, а са којима је седео на клупицама, причали су о утакмици. Један младић по имену [REDACTED] на интернету на свом мобилном телефону видео да је дошло до [REDACTED] на [REDACTED] што они нису коментарисали [REDACTED] и „дуца“ кренули су његовим колима на утакмицу око 20,10 часова, а након што су заједно одгледали утакмицу, он је колима отишао кући. Изјавио је да код себе није имао навијачку бакљу, када је са својим пријатељима био испред [REDACTED] и да није учествовао у тучи између навијача [REDACTED] алићевом венцу. Када га [REDACTED] вао на телефон није му рекао са ким треба да се нађе у граду и ко ће све бити присутан, а он је претпоставио да ће бити чланови њихове навијачке групе, а иначе је намеравао да после тог виђења са њима иде на [REDACTED] би другу дао улазницу за утакмицу и да се види још са неким друговима. Није га интересовало да ли ће на утакмици [REDACTED] и француски навијачи. [REDACTED] ило седморица и осим њему познатих, чија је имена навео, била су ту и тројица момака које он не познаје лично, али их зна са стадиона као [REDACTED] Није му познато да ли је тада у околини било навијача [REDACTED] то није интересовало. За тих сат времена колико су били заједно причали су о разним темама јер су он [REDACTED]. Нико од њих није имао никакву торбу нити друге предмете у рукама. Он им је рекао да мора да иде, поздравио се са њима и отишао је ка колима, а затим је другу однео улазницу [REDACTED] је да позн [REDACTED] и да је и он тада био испред ресторана „МекДоналдс“. Осим [REDACTED] којим се дружи, са осталима се површно познаје и ни са ким од њих није био ни у каквом сукобу. Пред истражним судијом дана 20.9.2009. године [REDACTED] изменио наводе претходно дате одбране, наводећи да се тога дана чуо [REDACTED] ворили око неких карата које је он требао да узме за себе и свог друга, јер је заманивао да иде на утакмицу која се играла између ФК [REDACTED] [REDACTED] ворио да се нађу на [REDACTED] код ресторана [REDACTED] је дошао и затекао [REDACTED]

[REDACTED] da je tu nakon izvesnog vremena doшао и окривљени [REDACTED] двојица момака које он не познаје, а за које претпоставља да су се можда договорили са [REDACTED] Пузигаћу. Изјавио је да су се ту задржали неко кратко време, а да су затим подземним пролазом испод [REDACTED] или преко пута до [REDACTED] им [REDACTED] је био у [REDACTED] о је да су ту били још неки момци њих 4-5 који су били на другој клупи, али да он не зна да ли су то били навијачи [REDACTED] не познаје. Ту је са њима седео неких пола сата, а затим је закључио да би требало да крене на [REDACTED] нађе са другом, да би му дао карте за утакмицу. Поздравио се са момцима са којима је био у друштву и кренуо је према колима које је паркирао код [REDACTED] а је дошао до кола затекао је полицајца који му је писао казну због паркирања и отишао је на Нови [REDACTED] но је да уопште није био на [REDACTED] е учествовао у тучи, нити му је било шта у вези тога познато. Док је био у парку није видео да је било ко делио маске, бакље и томе слично, а није уопште видео да је неко делио палице и бакље. Када је отишао на стадион тамо је видео [REDACTED] срео је [REDACTED] се да ли је видео [REDACTED] стадиону, нити да ли је са њим разговарао. Пре него што је дошао на стадион преко неког друга је сазнао да је дошло до туче на [REDACTED] му је рекао, када је дошао [REDACTED] до туче и да је он у руци имао бакљу, а није му рекао шта је радио са том бакљом. Изјавио је да [REDACTED] знаје, да их не зна лично, да их тога дана није видео [REDACTED] и је надимао [REDACTED] оног [REDACTED] да је он отишао из парка који се налази иза [REDACTED] су остали још у парку. Показао је да поседује примерак саобраћајне казне коју му је писао полицајац и да мисли да је ту уписано време На главном претресу дана 27.04.2010. године окривљени [REDACTED] је претходно дагу одбрану. Изјавио је да Дејана Пузигаћу не познаје, да га никада није видео, да са њим никада није комуницирао и не сећа се да ли је Пузигаћу некада помињао [REDACTED] окривљеним [REDACTED] ова три лица њему непозната не може ни да опише јер их се не сећа и не би их препознао, једино чега се сећа је да су били мушкарци. Не познаје лице са надимком [REDACTED] сећа се, али је могуће да је на дан овог догађаја комуницирао са окривљеним [REDACTED] размењивали СМС поруке јер се често чују и један другом шаљу СМС поруке. Изјавио је да је могуће да је тога дана био [REDACTED] само прошао овом улицом када се враћао са факултета, није му познато [REDACTED] рекао да је тога дана и он у исто време, око поднева од 12.00 до 13.00 часова био у граду. Није му познато да је Јован Карбић пре него што су се срели код ресторана [REDACTED] никога од осталих окривљених, ни навијача, навијачке групе [REDACTED] неке друге навијачке групе тада није видео у њиховој близини. Он мисли да је [REDACTED] ред овог ресторана дошао пре њега, а не сећа се из ког правца [REDACTED] ао [REDACTED] није да дајући своју одбрану у полицији није поменуо да се тог поподнева [REDACTED] између осталих његових другова чија је имена набројао, нашао и са окривљеним [REDACTED] пола сата касније, око 18,30. Њему није познато зашто је дош [REDACTED] претпоставља да је дошао да посматра утакмицу, [REDACTED] је деловао узнемирено и само му је [REDACTED] на поменуо да је код себе

имао бакљу, а није му рекао да ли је бакљу упалио нити шта је радио са њом, нити му је било шта од овог догађаја описао, а колико се сећа није му рекао ни да је неко лице пало са оградe испод степеништа, а он је већ знао за делове овог догађаја преко [REDACTED] неко од његових другова преко мобилног телефона контролисао неке резултате, па је, између осталог и то видео, али се не сећа да ли пре [REDACTED] касније. Сећа се само као да му је [REDACTED] да је код себе имао бакљу, а са њим није разговарао о паду овог француског навијача. Не сећа се да ли је пре доласка на утакмицу те вечери знао да је навијач [REDACTED] преко оградe, јер га то није занимало, а претпоставља да би му тај друг који је прочитао ту вест рекао да је о томе тада писало, а не сећа се када је сазнао о пад [REDACTED] платоа [REDACTED] је да је то сазнао преко Интернета, а могуће је и да му је неко рекао. Објашњавајући своје кретање у граду тога дана објаснио је да је од ресторана [REDACTED] де се састао [REDACTED] којима су били и ови двојица или тројица непознатих младића, прешао кроз подземни пролаз [REDACTED] да је поред њега са њим у друштву био окривљен [REDACTED] иром да је он ишао са окривљени [REDACTED] колико је људи било [REDACTED] моменту када су они наишли, јер је он ишао сам са Тарлаћем испред осталих, да није видео да је [REDACTED] елио бакље нити је приметио да неко код себе има торбу или ранац, а он претходно није био [REDACTED] тно је од ресторана [REDACTED] м пролазом дошао до [REDACTED] се у [REDACTED] ржао неких пола сата, није приметио да је било ко у [REDACTED] о маске, [REDACTED] који има два дела, горњи и доњи, седео је у горњем делу на клупи са [REDACTED] од познатих им није прилазио, а околo су били сви они које је наборојао испред ресторана [REDACTED] еразијама. Могуће је да је тада у парку био окривљени [REDACTED] се он не сећа да га је видео. Мисли да [REDACTED] је ни у једном моменту седео поред њих, а није обраћао пажњу да ли [REDACTED] м комуницирао телефоном, није приметио да [REDACTED] по парку, да је одлазио из парка и мисли да је Грковића видео само у једном тренутку и на њега више није обраћао пажњу

Из исказа саопштеног, сада осуђеног [REDACTED] д овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године, произилази да га је дана 17.09.2009. године између 15,00 и 16,00 часова, на његов мобилни телефон број 065-2524-936 позвао његов друг Иван, чије презиме не зна, са мобилног телефона из мреже 064, када му је рекао да дође [REDACTED] ће му када дође тамо све бити јасно. Он је кренуо [REDACTED] е био око 16,00 часова и ту се срео са другом чији је надимак [REDACTED] се презива [REDACTED] су били и неки старији момци и још један младић кога он зна по надимку [REDACTED] ви они су симпатизери Фудбалског клуба „Партизан“ с тим што њему није познато да ли припадају некој навијачкој групи. Отишли су д [REDACTED] се поново срели са овим навијачима. Не може да процени колико је [REDACTED] до тачно навијача јер су били растркани по клупицама у парку. Сви заједно су из парка кренули према [REDACTED] на путу [REDACTED] је пришао старији младић који му је дао хируршку маску зелене боје и рекао му да уколико избије нешто, стави одмах маску. Описао га је као мршавијег младића старости око 25 година висине око 190 цм, краће црне косе, обученог у тренерку тамније боје, са

капуљачом. Тада су били на дну степеница, код гараже на [REDACTED] за то време горе је већ почела туча. Он и [REDACTED] попели у [REDACTED] према платоу [REDACTED] је ставио маску у џеп. Видели су да су столице биле порушене и да су биле полупане флаше, а са леве стране гледајући од степеница у правцу [REDACTED] видели су да је лежао неки момак, а лево од себе је видео неке момке који се повлаче трчећи. Видео је да је младић лежао на страни, да је био крвав, а што је гледао са удаљености од 2 метра. Не зна да ли је тог младића неко тукао, али је видео да је један од момака палио бакљу који је од овог младића који је лежао био удаљен 1 метар, и ништа друго није видео јер је одмах почео да бежи. Није приметио [REDACTED] до доласку до степеништа код [REDACTED] неко од присутних имао у рукама бакље и палице или неко друго оруђе или оружје, зато што кад је стигао до степеница туча је већ почела, тако да они нису могли ништа да виде, а сама туча је јако кратко трајала тако да је била већ готова када су они били на врху степеница, али тада је приметио да је један од навијача држао упаљену бакљу и да је стајао од степеница са леве стране, а чини му се да је ту видео дим као остатак од неке бакље. За младића који је држао бакљу је навео да је имао на себи црну дуксерицу са капуљачом, а сви остали су имали маске. У том тренутку он је видео мало учесника туче, отприлике тројицу, а он није учествовао у тучи, а сигуран је да није [REDACTED] стајао све време поред њега [REDACTED] вијачима није препознао јер су сви били маскирани. Он [REDACTED] тили пре [REDACTED] нах по уласку у [REDACTED] да су бацили маске у прву канту, а мисли да ни Матијевић није стављао своју маску на лице. И [REDACTED] нице су се упутили ка стадиону [REDACTED] сле утакмице отишли су у [REDACTED] шта се десило у тучи и мало се уплашио и отишао је кући, а у петак увече је спавао код свог другара [REDACTED] по лакше и да не би мислио на све то. Бошковићу није ништа конкретно рекао о тучи, али му је поменуо да је нешто видео. У петак увече видео се с [REDACTED] му је рекао да може да буде проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, а он је [REDACTED] рекао да није [REDACTED] напоменуо да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимила. То је један од разлога због кога је отишао код [REDACTED] М, [REDACTED] рекао да је имао проблем са полицијом. По доласку на стадион [REDACTED] на кратко, у пролазу. Иако није учествовао у тучи, уплашио се, јер мисли да ће полиција можда доћи код њега. Док је боравио код [REDACTED] сазнао је шта се десило у тучи и рекао је да је он то и видео, на [REDACTED] та рекао. Он познаје лица по надимцима [REDACTED] али он мисли да није био на [REDACTED] што то не може да тврди, а није му познато ко вози возило марке „Рено меган“ беле боје. У истражном поступку дана 20.09.2009.године [REDACTED] новио је претходно дату одбрану у полицији и навео да он никада није тукао и да није имао било какво оруђе, мотку или бакљу. Од осталих окривљених позна [REDACTED] којим је био читав дан [REDACTED] но [REDACTED] зна са стадиона када гледају утакмице. Пред истражним судијом дана 23.10.2009.године [REDACTED] вио да у свему остаје при раније датим изјавама у полицији, код истражног судије, с тим што жели да пода да он није видео на који начин је настрада [REDACTED] видео моменат да ли је он пао и како је то изгледало, да је то тек сутрадан чуо, после

утакмице од [REDACTED] му је лично испричао да је он видео како је тај младић пао, али [REDACTED] му ништа више од тога није рекао. На главном претресу [REDACTED] објаснио, да је дана 17.09.2009. године био у школи на другом часу, када га је позвао [REDACTED] позив одбио, а послао му поруку да је на часу. После другог часа су се чули и договорили се да се нађу у граду да би попили пиће. Тога дана имао је 7 часова, али је напустио часове, иако није било ништа хитно због чега мора да се напусти школа, јер је пре неколико дана био његов 18-ти рођендан, а тек је кренула школа, и није имао толико неоправданих изостанака и могао је да изостане из школе. [REDACTED] је позвао да се нађу у граду да би отишли на пиће, с тим што му није рекао где треба да се нађу и да ли ће ту бити још неког, већ само да дође [REDACTED] било око 15,00 - 16,00 часова. Није сигуран да ли му [REDACTED] конкретно да дође у град да попију пиће, или је још нешто додао, али је сигуран да је био договор да се нађу да попију пиће. Изашао је из школе и дошао до центра града, до [REDACTED] ресторана [REDACTED] те [REDACTED] је први [REDACTED] је, када је он наишао био у друштву са [REDACTED] Величковићем, а после минут дошао је и [REDACTED] минут за њим, стигао је [REDACTED] ништа конкретно није рекао када је он ту стигао и он мисли да је [REDACTED] стигао мало пре њега испред овог ресторана. Није му познато одакле је дошао [REDACTED] он што је дошао [REDACTED] шли су на [REDACTED] почетак овог [REDACTED] не зна зашто, нити се сећа ко је рекао да се тамо иде и једноставно су сви кренули и он је кренуо за њима. Не сећа се ко је први кренуо, а осим ових лица које је набројао [REDACTED] са њима су заједно на [REDACTED] и 2-3 лица за која он не зна ко су, а који су дошли испред ресторана [REDACTED] минута после [REDACTED] момци су им се представили по надимцима, али он њихових надимка не може да се сети, то није нико од окривљених. Раније их није виђао, не зна зашто су они ту дошли. Он не зна ни са ким су они причали, јер се тога не сећа, а није му познато ни о чему се причало, а без обзира што је он ту био присутан, није био са њима у друштву већ са [REDACTED] они су накнадно дошли. Претпоставља да су се они знали са неким од његових пријатеља, али не зна са ким, мисли да су се обраћали [REDACTED] нико се он сећа нису разговарали са [REDACTED] био је да се они нису [REDACTED] двајали из њихове групе док су разговарали, али да је [REDACTED] разговарао са другим момцима који су били ту. Испред ресторана [REDACTED] на Теразијама задржали су се 10-ак минута, а затим су отишли на [REDACTED] што не зна зашто су тамо отишли [REDACTED] са ким састали, нити су сели у неком ресторану, већ су седели на клупици и причали, а после одређеног времена кренули су ка [REDACTED] два младића била су са њима на [REDACTED] је лица која су му позната са утакмица, али које не зна лично. Иако га [REDACTED] да дође у град да попију пиће, он ни тада када су са [REDACTED] у Теразијски парк није питао [REDACTED] када ће да попију пиће и да ли су променили план, јер му је једноставно одговарало друштво у коме је био, причали су и он није ни обраћао пажњу. Нико није предлагао да се седне у неки кафић. [REDACTED] су претходно провели 10 до 15 минута. Пре него што су се упутили према Теразијском парку, а он не зна ко је рекао да се иде [REDACTED] је за осталима. У

Теразијском парку је било доста људи, сигурно њих 20, а можда и више, он није познавао никог од присутних. Неколико пута је [REDACTED] свраћао до оближње трафике да купе цигарете и пиво и није приметио да ли се неко од присутних у парку које он познаје, [REDACTED] поздравио са присутнима у парку и да ли су они познавали неког од младића које су затекли у парку или та два младића која су била са њим у друштву њему непозната. Одмах након што је ушао у Теразијски парк он се вратио до трафике, и зато није ни видео да ли су они комуницирали са осталима, а због протекла времена се не сећа да ли је било ко од њему познатих лица или двојице непознатих који су претходно са њима били у друштву, комуницирали и познавали се са присутнима у парку. Затим су одлучили да он части пићем обзиром да му је десетак дана пре тога био 18-ти рођендан, отишао је до оближње трафике да купе пиво, а када се вратио поново у Теразијски парк видели су да присутни одлазе у непознатом правцу, да се спуштају доле низ степениште, [REDACTED] као и остали, не зна тачно по именима и презименима. Претходно, када су отишли до трафике, а након тога се вратили у Теразијски парк, њему је непознато лице дало маску. Не сећа се шта је тај младић на себи имао обучено, мисли да је у првој својој изјави коју је дао, то описао. То није био нико од окривљених. Претпоставља да је још неке осим њему дага маска, није видео да се маске деле, а видео је да је осим њему то непознато лице дало маску и Матијевићу. Устао је са клупице, пришао им је и дао им је маске које је извадио из џепа. Није видео да је било ко делио бакље и да је неко имао бакљу. У Теразијском парку је видео [REDACTED] који му је у једном тренутку пришао, поздравио се и рекао да иде, а мисли да је [REDACTED] отишао због тога јер му је ауто био недозвољено паркиран. Након тога није видео [REDACTED] тог поподнева. Након што су му предочени наводи одбране окривљеног [REDACTED] односу на ове чињенице изјавио је да се можда [REDACTED] чуо са окривљеним [REDACTED] да је он из те приче сазнао да је [REDACTED] било возило непрописно паркирано. Са Трга Николе Пашића отишли су Теразијски парк тако што су само подземним пролазом прошли улицу, а у подземном пролазу била су сва лица која је навео да су претходно били заједно на Теразијама и Тргу Николе Пашића као и два лица њему непозната. Он не познаје Пузигаћа Дејана и није видео да је у том пролазу неко делио бакље, палице, а када су кренули према Теразијском парку он је био са [REDACTED] у друштву и први су се попели, тако да не зна да ли се нешто десило иза њих и да ли је неко у овом пролазу делио бакље и палице. На Обилићев венац је кренуо јер када се други пут попео у Теразијски парк видео је лица са којима је до тада био у друштву [REDACTED] остале да су кренули доле, а претходно се чуо са [REDACTED] мислио је да ће ићи на пиће, тада није знао да иду на Обилићев венац. Видео је да су из парка кренули сви један за другим, а они су одмах након што су попили пиће, чим су видели да могу да им нестану из видокруга, кренули за њима и мисли да нико није остао у парку. Он и [REDACTED] су маске које су узели од младића, држали у џепу. Он маску из џепа није вадио, а приметио је да је [REDACTED] звадио маску када су били код гараже на Обилићевом венцу, али му је он рекао „Шта ће ти то, не треба ти“. Маску је ставио у џеп и сачувао, није је бацио, јер маска служи и користи се на утакмицама Партизана када се пале бакље, па иако ми је знао да ће се те вечери на утакмици палити бакље и да су то маске за предстојећу утакмицу које ће носити на стадиону, он је претпоставио да ће на утакмици бити кореографије. Не сећа се којим путем је стигао од Теразијског парка до Обилићевог венца, мисли да је прилазећи степеништу,

дошао са десне стране гараже. Није му познато где је Сремска улица, ни где је улица Царице Милице. Од доласка у Теразијски парк са Трга Николе Пашића до одласка из парка, они су у овом парку били укупно 15 до 20 минута. Видео је да из парка одлазе [REDACTED] као и неки други који су били присутни ту у парку, али са којима се не зна лично и не зна њихова имена и презимена. Одлазили су из степеница које из Теразијског парка воде према гаражи и кретали су се заједно у групи с тим што су остали, који њему нису били познати и који не припадају навијачкој групи „Иридућибили“, отишли према Кнез Михајловој улици. Он мисли да нико од припадника њихове групе није отишао горњим путем. Он и [REDACTED] су остали да попију пиво и кренули су за њима у заостатку, али су знали где треба да иду јер остали нису толико одмакли. Видео је да су се они спустили низ степенице и да су скренули десно. У групи са којом је кренуо [REDACTED] степениште из Теразијског парка видео је и [REDACTED] није видео [REDACTED], кога је претходно видео у парку. Сустигли су их близу гараже на Обилићевом венцу, а у тој групи били су они који су излазили из парка [REDACTED]. [REDACTED] не може да се сети да ли је код гараже видео и Карбића, осталих се сећа јер их боље познаје по лику, а била су још нека лица, њих 4-5 које он не познаје, а међу њима нису била та два младића који су претходно са њима били на Тргу Николе Пашића. Они нису рекли ко су, нити је он питао некога, јер док су они стигли до гараже зачула се велика бука. Он је њих видео први пут ту код гараже, када су он и [REDACTED] сустигли групу. Ту код гараже биле су две одвојене групе, у једној групи сигурно су били [REDACTED], они су стајали преко пута гараже на Обилићевом венцу, а друга група коју су сачињавала њему непозната лица, била је тачно код гараже на Обилићевом венцу. Једни од других били су удаљени око 15 метара. Изјавио је да је у тој другој групи било 4-5 лица њему непознатих, да он није никог до њих препознао, да их је раније виђао по граду или на утакмицама јер је између њега и њих била велика раздаљина 10-20 метара. У тренутку када је он наишао те две групе су стајале, а што је трајало пар секунди, јер чим их је он сустигао, зачула се велика бука. Он је сустигао групу у којој је био [REDACTED] и његови другови, припадници навијачке групе „Иридућибили“ а која је од ове друге групе која је била ближе степеништу, била удаљена 20 метара. Када се зачула бука, они су пришли степеницама и попели се горе, али тада на почетку степеништа није ништа могло да се види. Степеништем се пењао са [REDACTED] обзиром да се све брзо одиграло и да је био уплашен, он не може да се сети да ли је видео неког од познатих испред њих, ни да ли је можда у једном тренутку на степеништу видео [REDACTED] ероватно је видео неког од познатих испред себе, али не може да се сети због протека времена, не сећа се јер се није окретао, да ли је иза њега и [REDACTED] на степеништу било њему познатих лица, а претпоставља да су тада сви кренули да трче уз степениште. На почетку степеништа нису могли ништа да виде, а када се попео на сам врх степеништа видео је дим и по његовој претпоставци, обзиром да би сигурно препознао да је био неко од његових другова, Француза како лежи са леве стране, а сигуран је да то није био нико од људи који су седели по кафићима или њему непознати људи из града, јер ти људи не леже и нису пребијени. Касније је чуо шта је било, тако да зна да је то био Француз. Не може да се сети како је тај младић изгледао, да ли је на себи имао повреде, какву је имао косу и како је био обучен, јер када се попео на врх степеништа већ је био дим, тако да он није могао све да види. У односу на степенице којим се он попео, овај младић је био

са леве стране од врха степеница гледано из правца из кога се он попео на плато Обилићевог венца, 3 или 4 метра удаљен од последњег стеленика горе на врху, а око тог младића је видео можда 3 њему непозната момка. Не може да се сети да ли их је уопште видео тога дана, јер је био велики дим. [REDACTED] тада стајао поред њега јер су се заједно попели уз степенице, а након 3-5 секунди, пошли су даље и нису се окретали, већ су само прошли право. Није видео шта су радила та три младића која су стајала поред младића који је лежао, претпоставио је да је била туча јер је са дна степеништа претходно чуо буку [REDACTED] који се заједно попео са њим на врх степеништа, стајао је поред њега, и то је све након што су се попели на степениште трајало 3-5 секунди, а они су пошли даље право и нису се ни окретали. Није видео да та тројица младића туку младића који је лежао на земљи, већ само да су поред њега, а није на младићу који је лежао видео повреде, он је претпоставио да је била туча јер се чула бука док су били на дну степеништа. Сам њихов долазак на врх степеништа трајао је 3-4 секунде и он није имао времена да погледа тачно шта ко ради јер је био велики дим и није могао да види ништа. Видео је једног младића са бакљом, али на платоу Обилићевог венца није видео [REDACTED] а не сећа се да ли је видео [REDACTED] је на платоу Обилићевог венца био 3-4 секунде и ништа није могао да види од дима. Видео је једну упаљену бакљу, а поред младића који је лежао није приметно разбијене чаше, флаше или бакље, нити је приметно да га неко гађа. Ниједно друго повређено лице у близини није видео. То је био последњи моменат и последња сцена коју је он видео када је погледао лево, а пре него што је продужио право у правцу Кнез Михајлове [REDACTED] стајао поред њега и није ништа радио за те 3 до 4 секунде, нити је било кога ударио. Док се налазио горе, није видео да је неко повређен, ни да је неко пао. Мисли да није видео [REDACTED] кон што се степеништем попео на Обилићев венац, а ни у једном тренутку [REDACTED] није било где видео са фантомком на глави. Није видео како француски навијач пада, нити је видео ко је тукао младића који је лежао 3-4 метра лево од њега када се попео на врх степеништа, а који је био једино повређено лице које је тада видео на платоу Обилићевог венца, а због дима није могао да види и не може да опише 3 младића која су стајала поред њега. Он [REDACTED] заједно напустили плато Обилићевог венца, крећући се у правцу Кнез Михајлове улице, након одласка са Обилићевог венца није се ни са ким чуо телефоном нити је срео било кога од њихових познаника осим [REDACTED] та су средили код Храма „Светог Саве“ док су се он и [REDACTED] ретали ка стадиону, а који их је својим возилом одвезао до стадиона Партизан. Он, [REDACTED] били су сами у возилу и [REDACTED] је тада рскао да је видео како један Француз пребације ногу, да је изгубио равнотежу и да је пао доле, а да је он када је то видео био ваљда на почетку степеница. Није га питао када се то десило и како се то десило, нити је [REDACTED] као где је он тада био, али му је [REDACTED] јаснио да је тај младић ваљда изгубио равнотежу и да је пао доле, да је он видео да је једну ногу пребацио вероватно преко гелендера, не зна тачно и да је изгубио равнотежу. Не може да се сети али мисли да им је [REDACTED] као да никога тада поред тог лица које пада није видео. Касније када су дошли на стадион о томе више нису коментарисали. Он је на стадиону био са својим друговима из Сремчице тако да није био ни са ким од окривљених и није могао да чује приче и остало шта се десило. У ресторану на стадиону „Партизан“ задржао се само пола минута када их је [REDACTED] довезао, а затим су он и [REDACTED] тишли да једу, тако да није чуо да ли се у ресторану причало о овом догађају. По одласку са Обилићевог

венца он и [REDACTED] су све време били заједно. Не зна улице у Београду и не зна да ли су били у Васиной улици, а кретали су се улицом која је паралелна са Кнез Михајловом улицом, ушли су у тролејбус којим су се возили једну станицу, а након тога су сишли и са [REDACTED] у кренули пешке према стадиону. Он и [REDACTED] су и на стадиону, на трибинама били заједно, а он није ни са ким из ове њихове групе те вечери комуницирао и те вечери, на утакмици, а ни након тога он ни са ким од својих познаника није причао о овом догађају јер ништа није видео и није имао шта да прича. Себе не сматра припадником групе "Иридућибили", са осталим члановима групе упознао се одлазећи често на утакмице, а допала му се ова група јер је била позната по лепим заставама. Од осталих навијачких група познато му је да постоји група „Алкатраз“, „Јужни фронт“, а не може да опише по чему се те групе разликују од навијачке групе "Иридућибили", а припадници навијачке групе „Алкатраз“ су по годинама старији од њих, али не може да се изјасни да ли сви, а из те групе не познаје никога лично, а зна само по надимку „Кићу“ и не познаје никог другог ко је припадник те групе [REDACTED] не познаје и ништа о њему није чуо, нити је чуо да га било ко спомиње, а није му познато да ли је [REDACTED] припадник неке навијачке групе и за њега је први пут чуо поводом овог догађаја [REDACTED] живи у Сремчици и са [REDACTED] пријатељ, заједно су понекад одлазили на пиће, дружили су се и у Сремчици и у граду и на фудбалским утакмицама, а од осталих окривљених најблискији је са [REDACTED]. Познаје [REDACTED] који је био у кругу где се кретао и у оквиру тих задатака где је долазио на утакмице и само га на тај начин познаје.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног, [REDACTED] пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године произилази да је навијач ФК „Партизан“ и да припада навијачкој групи "Иридућибили", да је један од вођа ове навијачке групе [REDACTED] из Сремчице звани [REDACTED] да је други вођа навијача ове навијачке групе [REDACTED] и Земуна. Дана 17.09.2009. године око 15.30 часова, на његов мобилни телефон број [REDACTED] позвао га је [REDACTED] са телефонског броја [REDACTED] рекао му да одмах дође до града, али не и разлог због чега хитно треба да дође до града, а на шта је он пристао. Ивана је питао због чега треба да иде у град, обзиром да је планирао да директно иде на утакмицу, али да му је [REDACTED] рекао да није важно, да пожури, да дође и да позов [REDACTED] из Батајнице, али он [REDACTED] је позвао. Кренуо је градским аутобусом који саобраћа на линији број 706 ка центру, а када је био на Бранковом мосту [REDACTED] је поново позвао и тада му је рекао да га чека код ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама. Када је он стигао до овог ресторана, затекао је ту [REDACTED] друштво са [REDACTED] ји станује на Новом Београду [REDACTED] из Панчева, [REDACTED] Новог Београда, „Такијем“ из Сремчице као и два младића која су му позната, али чија имена он не зна. Сви они су навијачи ФК „Партизан“ и обично се виђају на утакмицама. У разговору са њима сазнао је да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе у кафићу који се налази поред ресторана "Мек Доналдс" тј. поред места где су они стајали. [REDACTED] „кружио“ око навијача „Тулуза“ и враћао се назад до њих, када је он сазнао од својих другара да хоће да се обрачунају са навијачима ФК „Тулуз“. На [REDACTED] предлог преместили су се код Дома синдиката, када је он приметно да његови другови [REDACTED] из Панчева код себе имају бакље. Претходно је договорено да се због полиције не окупљају у већим групама, а

потом су кренули ка Теразијском парку који се налази испод чесме, код хотела „Москва“. Док су се налазили у Теразијском парку дошао је њихов друг [REDACTED] који им је донео и поделио хируршке маске, да би их користили приликом обрачуна са навијачима ФК „Тулуз“, а да их касније полиција не би препознала. Са [REDACTED] је дошао и [REDACTED] из Нове Пазове [REDACTED] а се са неким чуо телефоном и добио је информацију да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе на Обилићевом венцу, у неком од кафића, због чега су ставили „маске у џеп“ и кренули ка Обилићевом венцу. Он и [REDACTED] ишли кроз пролаз на Зеленом венцу, а затим су се кретали са доње стране гараже на Обилићевом венцу и када су стигли до степеница које воде на Обилићев венац, чули су буку и ломљаву. Не зна којим путем су ишли остали, али зна да су ишли са горње стране одакле су напали навијаче „Тулуза“ који су седели у кафићу на Обилићевом венцу. Он и [REDACTED] су се попели степеницама до баште кафића на Обилићевом венцу када је он на 4-5 метара лево од себе видео младића који је лежао на плочнику. Повређени младић који је лежао на плочнику налазио се 4-5 метара улево када се уз степенице стигне до баште кафића, јаукао је и није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га. Видео је да је тог младића који је лежао стакленим предметом, чашом или пепељаром гађао [REDACTED] а да га је [REDACTED] тучао упаљеном бакљом док је лежао. Десно од себе видео је [REDACTED] који је покушавао да упали бакљу. У маси која је тукла овог младића који је лежао на плочнику видео је и [REDACTED] који је у рукама држао столицу или сто којима је тучао овог младића који је лежао, [REDACTED] је имао фантомку на глави и [REDACTED]. Неки су имали хируршке маске на лицу, а неки не. Он није стављао хируршку маску на лице и није се тучао са навијачима ФК „Тулуз“ и све време је стајао на том месту, а изнад њега су летеле чаше, флаше, столице и столови. Маску је касније бацио у неки од контејнера. По његовој процени у тучи са навијачима ФК „Тулуз“ учествовало је око 30-ак навијача „Партизана“. Ову тучу навијачи ФК „Тулуз“ нису изазвали ни испровоцирали, они су почели да беже и да се скривају по оближњим кафићима и улицама док су за њима трчали и јурили их навијачи „Партизана“. Када је видео шта се дешава, он и Гарлаћ су отишли до прве станице где су сачекали тролејбус којим су се одвезли до Теразија, а од Теразија су кренули пешке до Храма „Светог Саве“. Док су седели на клупи испред Храма, наишао је [REDACTED] а својим возилом „Рено меган“ у друштву са још једним младићем кога он не познаје, а који је изашао из возила, а затим су се он и [REDACTED] једно са [REDACTED] одвезли до стадиона „Партизана“, када им је у колима [REDACTED] рекао да је један од навијача ФК „Тулуз“ тешко повређен у тучи на Обилићевом венцу. Док су били на стадиону „Партизана“ за време утакмице чуо је од [REDACTED] да су на Обилићевом венцу били присутни [REDACTED] који су припадници навијачке групе ФК „Партизана“ - „Алкатраз“. После утакмице он и [REDACTED] одвезли [REDACTED] и [REDACTED] Нову Пазову, а затим је [REDACTED] њега одвезао у Батајницу када је он приметио да у касети свог возила [REDACTED] има „фантомку“. Овом групом нападача руководио је [REDACTED] а не зна ко је [REDACTED] телефоном давао инструкције. Када га је [REDACTED] позвао да дође у град мислио да ће попити неко пиће и отићи другарски да погледају утакмицу, да он није имао намеру да се туче и да није учествовао у тучи и када је видео да је ситуација постала озбиљна, да је отишао са тог места. У истражном поступку дана 20.09.2009.године [REDACTED] је делимично изменио претходно дату одбрану. Навео је да је он навијач ФК „Партизан“, да припада навијачкој групи

„Несаломљиви“, а да су [REDACTED] који је основао ову групу неформални вођа ове групе, а да је са њим у овом значењу и [REDACTED] познаје годину дана, када га је [REDACTED] на 17.09.2009. године позвао на његов мобилни телефон око 15,30 часова и рекао му да одмах дође до града, на његово питање због чега треба да дође у град, није одговорио, а и поред тога што није знао зашто га [REDACTED] зове, кренуо је ка центру града. Супротно претходним наводима, рекао је да је видео да је у парку хируршке маске делио младић кога он не познаје, а који је на себи имао плаву тренерку, да он маску није узео, а да је у полицији рекао да је маску бацио, јер је био преплашен. Он и Тарлаћ су након тога отишли испод пролаза на Зеленом венцу да купе цигарете, а када се вратио у парк чуо је од неких навијача, од којих није био нико од оних који су претходно са њим били у друштву, да се иде на Обилићев венац где се налазе навијачи ФК „Тулуз“, да је чуо да ће тамо бити нека туча и да се он са [REDACTED] ојо од [REDACTED] његове групе и да су њих двојица кренули ка Обилићевом венцу до Сремске улице, а затим према степеништу које се налази поред гараже чисто из радозналости, мислећи да ће бити нормална туча у којој није имао намеру да учествује. Када су дошли до степеништа чули су горе, на крају степеништа, ломљаву, буку и тада су почели да се пењу уз степенице ка Обилићевом венцу. Он и [REDACTED] били заједно на степеништу, а када су се попели на крају степеница и изашли на плато Обилићевог венца он је видео једног дечка кога он не познаје, како држи бакљу у рукама, а поред њега још једног момка који је држао такође бакљу, а која није била упаљена. Није видео како су [REDACTED] обили бакље и ко им је дао, он их је само видео на степеништу. Видео је изломљене чаше, изврнуте столице, столове, а затим је приметио лево од себе на неких 5-6 метара удаљености како неки момци ударају једног момка који лежи на земљи ногама, рукама, да га шутирају и ударају свуда по телу, глави, али да он није тада видео ко су ти момци, јер су му били окренути леђима, а на себи нису имали обележја ФК „Партизан“ и он никог од ових момака није препознао. Тај младић је лежао на земљи десно од њега када се он попео на степенице, према гаражи и док су га тукли он је чуо да је викао и говорио „Плиз-стоп“, а на његовом телу није уочио трагове крви. Младић кога је уочио да држи упаљену бакљу у руци био је [REDACTED] имао је утисак да је Карбић био врло преплашен. Младић који је стајао поред [REDACTED] а који је у руци држао неупаљену бакљу, је био [REDACTED]. Док је ово посматрао, ови момци су младића који је лежао шутирали 3 до 4 пута и када је то видео он је био згрожен и са Обилићевог венца отишао је Кнез Михајлову улицу, а затим је ушао у Васину улицу, где је сачекао тролејбус којим се одвезао две станице и сишао на Теразијама, а након тога је ишао пешке. Све време са њим у друштву ишао је и [REDACTED] када су он и [REDACTED] игли код Храма „Светог Саве“ наишао је [REDACTED] најно и повезао их је, а у колима је њему и Тарлаћу рекао да је чуо да је неко од навијача повређен тако што је пао са велике висине. Касније на утакмици, на јужној трибини нико није коментарисао ову тучу или бар он то није чуо, а после утакмице он је са [REDACTED] пошто је он имао ауто, отишао до Нове Пазове где су одвезли [REDACTED]. Супротно наводима претходно дате одбране навео је да у колима код [REDACTED] није приметио никакву маску-фантомку. Навео је да он лично никог од навијача „Тулуза“ нити било кога другог није тукао, ударао, гурао и да уопште није био у физичком контакту са било ким, нити је у руци имао било какав предмет или бакљу. На Теразијском парку и Обилићевом венцу није видео навијаче групе „Алкатраз“. Измену претходно дате одбране објаснио је тиме да је он своју одбрану у

полицији дао у присуству браниоца, али да је тада када је давао одбрану у полицији био уплашен јер су му инспектори рекли пре него што је дао своју одбрану да је Француз убијен, да му је у полицији прећено да ће га тући бејзбол палицама, да су га вређали и говорили му да је индијанац. У истражном поступку дана 23.10.2009.године је изјавио да у свему остаје при одбрани коју је дао пред истражним судијом дана 20.09.2009.године и објаснио зашто је давао различите изјаве у полицији и код истражног судије. Своју одбрану је допунио наводећи да не познаје сва лица против којих се води кривични поступак, да лице под именом Пузигаћа Дејан не познаје, да [REDACTED] и [REDACTED] познаје лично, а да лично познаје [REDACTED]

[REDACTED] а, и да је [REDACTED] из Панчева упознао недавно. Навео је да је [REDACTED] званог [REDACTED] видео тек када се пењао уз степенице које воде поред гараже на Обилићевом венцу, да је у том моменту он био на почетку степеништа, а [REDACTED] је био већ на степеништу, али да он није видео тачно где, да је када се попео на плато Обилићевог венца да је видео да је [REDACTED] кренуо лево и колико је он видео да се није налазио у близини неких столова, столица. Не сећа се да ли је [REDACTED] том приликом носио неку маску-фантомку на глави, а да он на Обилићевом венцу није имао маску на лицу. Наводе претходно дате одбране је изменио наводећи да је видео када се попео на врх степеништа са леве стране на 6-7 метара од њега, човека који лежи на бетону, и двојицу-тројицу момака поред њега који су га тукли, шутирали, а који су њему били окренути леђима, тако да није могао да им види лица. Изменио је наводе одбране и у односу на предузете радње окривљених [REDACTED] наводећи да је [REDACTED]

[REDACTED] видео на 4-5 метара од овог младића са упаљеном бакљом у руци, а да је са десне стране степеништа видео [REDACTED] стоји поред њега и да држи бакљу која није упаљена, да је [REDACTED] видео испред степеништа која воде ка гаражи, да је видео да је [REDACTED] дошао до тих степеница са друге стране, а да ништа нису причали и да је он пре [REDACTED] почео да се пење са [REDACTED] да се попео на врх степеништа пре њега, али да на платоу Обилићевог венца није видео [REDACTED] да је на платоу Обилићевог венца када се попео само погледао, али се није задржавао, наставио даље. Изменио је претходно дату одбрану и у односу на предузете радње [REDACTED]

наводећи да је он у полицији навео да је [REDACTED] био на платоу на Обилићевом венцу, али да га он тамо није видео, а да је за време док је он давао изјаву у полицији звала нека госпођа из Клиничког центра, која је рекла да је навијач преминуо, а што је он чуо јер су му пустили цео разговор на интерфон, да су тада инспектори почели да прете, да је он тада био сам са инспекторима у полицији. На главном претресу дана 28.04.2010.године [REDACTED] износећи своју одбрану је навео да је на дан извршења овог кривичног дела седео код куће и да је назвао свог друга из Батајнице [REDACTED] са којим се договорно да те вечери иду на утакмицу и да се нађу у кладионици да би ишли заједно. Међутим, када је дошао у кладионицу позвао га је окривљени [REDACTED] који га је питао да ли иде на утакмицу, а када му је он рекао да ће ићи вероватно, али да још увек не зна да ли ће наћи карте, да му је [REDACTED] рекао да дође до града што пре и да позове [REDACTED] а што он није учинио, него је сам ушао у аутобус који саобраћа на линији „706“ и кренуо. Када је био у аутобусу и налазио се код Робне куће у Земуну, [REDACTED] је опет назвао питајући га где је и за колико стиже, а када му је он рекао да стиже за 10 до 15 минута, [REDACTED] му је рекао да дође код "Мек Доналдс"-а, на Зеленом

венцу. Када се налазио у аутобусу код Бранковог моста, [REDACTED] та је опет позвао и рекао му је да се он налази код „Мек Доналдс“-а на Зеленом венцу и он је отишао тамо. Испред „Мек Доналдс“-а је већ било од петоро до седморо људи и он је дошао међу последњима. Ту су стајали и причали и у једном тренутку је видео навијаче ФК „Тулуз“ у пабу поред овог ресторана. Отишли су испред Дома синдиката и сели, а он је са окривљеним [REDACTED] отишао да купи цигарете. [REDACTED] а је сачекао преко пута улице и када се он вратио, [REDACTED] већ вратио до окривљених који су били окупљени и који су кренули у Теразијски парк и он је за њима дошао у Теразијски парк где је већ било окупљено 20 до 30 навијача. У Теразијском парку је седео са окривљеним [REDACTED] који му је рекао да му је био 18-и рођендан и предложио му да оду доле до трафике да купе по лименку пива, јер нема новац да би све частио. Отишли су до трафике, вратили се, а када су попили лименку пива, опет су отишли до трафике и када су се поново вратили назад и попели се у Теразијски парк, већ је кренула прича да се иде на Обилићев венац, а он у том тренутку није знао због чега се иде на Обилићев венац. Обзиром да је маса већ кренула он и [REDACTED] остали да попију лименку пива и затим су кренули ка Обилићевом венцу и били су међу последњима. Спустили су се поред Зеленог венца кроз пролаз, попели се десно од пролаза путем који води ка Кнез Михајловој улици од Зеленог венца, али нису кренули ка Кнез Михајловој улици него су скренули лево ка гаражи. Када су се налазили 20 до 25 метара од гараже чула се горе ломљава, флаше, бакље. Кренули су да се пењу стеништем, он је видео да је око 3 човека било око дечка који је лежао на поду, видео је десно од себе [REDACTED] угашеном бакљом која није имала кресиво да се упали, а лево од себе видео је [REDACTED] са упаленом бакљом, који је по његовом утиску био преплашен, а на удаљености 10-ак метара видео је [REDACTED] лаганим ходом одлази лево од степеница. Навео је да се ту задржао 3 до 4 секунде максимално и да се не застајући ни у једном тренутку на Обилићевом венцу окренуо десно од степеништа и изашао у Кнез Михајлову улицу. На исти начин као и претходно описао је своје кретање након одласка са Обилићевог венца, сусрет са окривљеним [REDACTED] жод Храма „Свеог Саве“. Навео је да су се он и [REDACTED] по доласку на стадион Партизана у ресторану „Партизан“ задржали можда минут-два, да су након тога отишли у оближњу пљескарницу на Ауто-команди, да су се затим вратили на стадион, да је на стадиону видео окривљене [REDACTED] који су сви били заједно, али обзиром на разговор који се водио он је мислио да се ништа озбиљно није десило. Изјавио је да није његова кривица што је покојни [REDACTED] је навијач као и сви они, изгубио живот, и да му је искрено жао због свега што догодило, али да он нема никакве веза са овим убиством, нити са било чим за шта је оптужен. Изјашњавајући се на постављена питања окривљени [REDACTED] је изјавио да је он припадник групе „Несаломиви“ а што је навијачка група „Иридућибили“, да познаје [REDACTED] који је направио заставу групе и организовао групу наводећи при томе да ова група није имала вођу и да се у овој навијачкој групи никада ништа није наређивало, да је са окривљеним [REDACTED] другарским односима, али да се не познају добро, ни луго. Своје наводе да је са Теразија кренуо чисто из радозналости јер је мислио да ће бити нормална туча, објаснио је да он под појмом „нормална туча“ подразумевао да неће бити онако као што се догодило, али да он није знао да ће бити туча, али да је могао да претпостави и да је претпоставио да ће бити нека туча али нормална, а не брутална као што је то

била, него најнормалније као код свих других људи који се потуку. Објаснио је да се раније можда потукао 2-3 пута док је био млађи, али да је од своје шесте године 3 године играо фудбал у "Црвеној Звезди" и да није хулиган. Наводе своје одбране пред истражним судијом, на записнику од 23.10.2009.године да су на степеницама били само он и [REDACTED] објаснио је да је мислио на то да су њих двојица били заједно, да су били сами и да нису били ни у каквој групи, а да су испред њих били неки људи. Потврдио је и наводе своје одбране са овог записника да је видео окривљеног [REDACTED] се пење уз степенице у моменту када се он налазио на почетку степеница, да је видео да су неки од навијача били испред њих, неки иза њих, али да је само окривљеног [REDACTED] видео да се кретао иза њих. На предочене наводе одбране окривљеног [REDACTED] да је на степеништу испред себе видео [REDACTED] изјавио је да се [REDACTED] к степеништем кретао 2-3 метра испред њега, а што значи да је он пењући се степеништем био иза окривљеног Бранимира Четника, а испред окривљеног [REDACTED]. И након што су му предочени наводи одбране окривљеног [REDACTED] да су уз степенице отрчали када је почела туча, да је он ступио на степенице са окривљеним [REDACTED] који је пре њега стигао на врх, да је поред њега био окривљени [REDACTED], а окривљени [REDACTED] и [REDACTED] да су се на степенице кретали испред њих и да су први стигли на врх степеништа, остао је при наводима своје одбране да је за време док су се пењали степеништем само окривљени [REDACTED] био иза њега, а не и окривљени [REDACTED]. Док се пењао степеништем није приметио да нешто пада, нити неки метални предмет ни било шта, да није чуо да је нешто падало, ударило, а када се попео на врх степеништа да он на Обилићевом венцу ни у једном тренутку није стајао и да се максимално на платоу Обилићевог венца задржао 5 секунди, да је одмах кренуо лево, а затим одмах десно од степеница, да је бацио поглед преко рамена када је видео окривљеног [REDACTED] упађеном бакљом у руци, а да није видео никог са фантомком на глави или капом која штити лице, да је могуће да је неко био на платоу са капом или фантомком али да он то није видео од дима и да је, док се кретао а не стајао, „бацио поглед“ и уочио да су летеле чаше, столице, флаше, а у моменту када је маса, можда 20-ак навијача, а можда чак и више, кренула да се разилази лево од њега и да је само видео тројицу младића, њему окренутих леђима и дечка на поду кога су шутирали и ударали, а што се све дешавало на 5-7 метара лево од њега, при чему није уочио колико су они били удаљени од степеница и не може ни отприлике да одреди, јер то није могао да види од бакљи, од дима, без обзира што је дошао степеништем јер није имао времена то да уочи, обзиром да је након што се попео степеништем горе био само 3 секунде. Није могао да примети како је изгледао младић који је лежао на платоу, нити је могао да уочи шта је имао на глави од дима и бакљи, није могао да уочи ни да ли је повређен или не, само је уочио да га туку рукама и ногама, по леђима, стомаку, рукама, ногама. Тада је на платоу Обилићевог венца видео доста њему непознатих навијача, а можда су њих двојица-тројица претходно били у Теразијском парку. Није уочио да је било ко имао нешто у рукама, а не може да се сети да ли су имали маске јер када се он попео на плато Обилићевог венца остала је мала група, а већина је отишла. По његовој процени тада су на платоу Обилићевог венца остала само њих двојица-тројица који су били око тог дечка који је лежао на поду. Изјавио је да није видео да је било још људи који седе или стоје, већ да је само видео људе како одлазе лево до степеништа и да никог више ту на платоу Обилићевог венца није било осим младића који лежи и њих двојице,

тројице који стоје поред њега, а да је било присутно и још петоро, шесторо њему непознатих људи који су од ове групе младића који стоје око младића који лежи били удаљени 3-4 метра, а који су посматрали. Не зна да ли је та група од петоро, шесторо људи који су стајали и посматрали грађани који су се ту нашли или навијачи које он зна раније са утакмица и то не може да процени јер није видео, а мисли да је један младић у тој групи имао само обележје „Партизана“. Тада на платоу Обилићевог венца није приметио ниједног навијача француског клуба ФК „Тулуз“ нити је видео да неко бежи, а да га неко јури. Сви присутни у околним кафићима стајали су и гледали и нико из тих кафића није прилазио, ни бежао, он зна да је прошао кроз масу 20-30 људи који су стајали и гледали шта се дешава. Младића који је лежао на платоу Обилићевог венца не би могао да препозна, јер му је био окренут леђима. Накнадно је изјавио да је он око овог младића који је лежао на платоу Обилићевог венца видео тројицу момака, али да је ту било 5-6 момака који су били у близини овог младића који лежи, да су били тик уз њега, изнад њега, а да није видео да су у близини његове главе већ да су двојица била поред леђа овог младића који је лежао, а један код ногу за време док је тај младић лежао на боку њему окренут леђима због чега и није могао да примети како он изгледа, као ни због светлости бакљи и од дима. Није стога уочио ни боју одеће коју је овај младић имао на себи и не сећа се да ли су га ова тројица младића истовремено шутирали, али је видео само да га ударају, шутирају ова двојица која су стајала поред његових леђа замахнутом ногом у пределу леђа. Није обраћао пажњу и није видео шта је радио трећи младић, који је стајао поред његових ногу. Њему су ови младићи који су ударили младића који је лежао на платоу били окренути леђима, а трећи младић који је стајао код његових ногу био је окренут према њему боком и он није ни њега могао да уочи, ни да га препозна, а тада га је први пут видео. Били су одевени у тренерке, није приметио да било ко од њих има маску, били су старости између 20 и 30 година, отприлике висине око 180 центиметара. Објаснио је да у одбрани коју је дао у истражном поступку није навео да је [REDACTED] био други младић који је са упућеном бакљом стајао на платоу Обилићевог венца поред [REDACTED] који је у руци држао неупаљену бакљу, да он дајући своју одбрану у истражном поступку то није навео јер је заборавио, а да је по понашању окривљено [REDACTED] који је њему тада деловао уплашено, узнемирено, стекао утисак да је [REDACTED] био преплашен. Обзиром да је само бацио поглед, а не и застао на платоу Обилићевог венца након што се попео уз степениште, не може да се сети ни да определи колико су дуго ови младићи које је видео шутирали и ударили младића који је лежао на платоу Обилићевог венца он је све то видео у ходу када је погледао преко левог рамена. Мисли да је у овој тучи учествовало 33 или 34 Партизанових навијача, а није му познато колико је било француских навијача.

Из исказа осуђеног [REDACTED] пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 18.11.2009. године произилази да је био припадник навијачке групе „Ребелс“ са Врачара, да та група не постоји већ дуже време и да припадници ове навијачке групе посећују свако за себе спонтано утакмице које игра ФК „Партизан“. Дана 17.09.2009. године планирао је да иде на утакмицу која се играла између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“ у 21 час, директно на стадион Партизана, али око 15-16 часова на његов мобилни телефон га је позвао Дејан Пузигаћа који је такође био припадник навијачке групе „Ребелс“ и са којим је заједно одлазио на утакмице, да дође у град да попију пиће. Нашли су се у парку испод Теразијске чесме, где је био и [REDACTED] кога познаје.

Тада му је Пузигаћа рекао да ће се са њима наћи још неки навијачи Партизана, а између осталих и ██████████ из навијачке групе "Иридућибили" кога он не познаје лично, али га је виђао на трибинама. По доласку у Теразијски парк видео је метеж и груписање навијача „Партизана“. Од Пузигаће је добио бакљу, коју је ставио у џеп. Кренуо је из Теразијског парка са једном групом навијача која је ишла горњим путем поред "Руског Цара". Кнез Михаиловом улицом у друштву са Пузигаћа Дејаном који је непрестано разговарао телефоном. Друга навијачка група "Иридућибили" кренула је доњим путем, ка Обилићевом венцу из улице Маршала Бирјузова, односно степеништем поред јавне гараже са ██████████ који је водио. Дошао је са Пузигаћом до кафића "Ајриш Паб". Ту је видео да је туча већ започела, да је велика гужва, да је летео инвентар на све стране, да су биле запаљене бакље и да је било много дима. И он је у том моменту извадио бакљу из џепа коју је упалио и којом је почео да маше, али он мисли да никога није бакљом дотакао, с тим што у то није сигуран, јер је био под утицајем алкохола. Након махања бакљом, бакљу је бацио према тој гужви, јер га је испржила по кажипрсту десне руке. Након тога је ушао у пролаз који води ка Кнез Михаиловој улици, десно од места где је била туча. Видео је да је Дејан Пузигаћа до самог места туче стигао пре њега. Објаснио је да је гужва и туча, односно епицентар туче био у башти кафића "Ајриш Паб", уз степениште које води до гараже, практично одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже. После тога је отишао право на утакмицу где је видео окривљеног ██████████ који је са њим и Пузигаћом био на трибинама, а ██████████ му је тада рекао да је група "Иридућибили" коју је он водио и која је дошла уз степениште била непосредно уз Француског држављанина и да је Француски држављанин у том моменту док су сви они били око њега скочио са ограде. Тада је исто, док је био на трибинама, чуо од ██████████ су се у том моменту и на месту где је Француз скочио, налазили ██████████ и ██████████ из "Алкатраза". Напоменуо је и да му је ██████████ тада на стадиону рекао да је тај Француз у тешком стању, да се налази на интензивној нези и да не знају да ли ће преживети. Навео је да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је ██████████ рекао на стадиону да је његова група "Иридућибили" била непосредно уз тог Француза који је у том моменту, док су припадници његове групе били око њега, скочио. На записнику је изјавио и да током боравка у полицији према њему није примењивана никаква сила ни претења. У истражном поступку дана 20.11. 2009. године делимично је изменио своје претходне наводе, тако што се изјаснио да је он некада био навијач ФК "Партизан" и члан навијачке групе "Ребелс", али да ова група по његовом сазнању не постоји од 1997. године или 1998. године и да он од тада повремено прати утакмице ФК "Партизан" али више кошаркашке утакмице, а понекада оде на фудбалске утакмице ФК "Партизан". Дана 17.09.2009. године позвао га је на његов мобилни телефон 063/ 761-89-89 Дејан Пузигаћа кога је он упознао пре 10-так година, управо на утакмици и са којим се углавном среће и виђа на утакмицама и рекао му је да лође око 15 – 15,30 часова у парк код Хотела "Москва" да би попили неко пиће у граду, да су тамо сви навијачи "Партизана" и да је ту договорено да се скупе. Он му је рекао да ће доћи, наводећи да су се и раније ту скупљали пред утакмице ФК "Партизан". У односу на мобилни телефон који је тада користио изјавио је да тај телефон више не поседује, јер је на некој журци две недеље после овог догађаја телефон изгубио, а поседовао је и мобилни телефон са бројем 064/ 14-88-669 који му је укинут због неплаћеног рачуна. У договорено време, око 15,30 часова, дошао је после

посла на договорено место у парк код Теразијске чесме где је видео Дејана Пузигаћу и велику групу Партизанових навијача, њих око 30 – 40, од којих су му били познати [REDACTED] и [REDACTED] кога је раније упознао на утакмицама, а други навијачи му нису били познати. Поздравио се са Пузигаћом који му је рекао да оде са њима и попије пиће на Обилићевом венцу заједно са још неким навијачима ФК “Партизан” који се већ налазе тамо. За време док су се налазили у Теразијском парку Пузигаћа је често разговарао телефоном, али он не зна са ким је разговарао јер Пузигаћа мало муца када прича. Видео је да је Пузигаћа у парку разговарао и са окривљеним [REDACTED] али није чуо њихов разговор. Видео је да је [REDACTED] био у групи са неким млађим навијачима Партизана који су његови, а које он не познаје. Њему је иначе било познато да је [REDACTED] вођа једне млађе навијачке групе “Иридућибили”, а што је чуо на стадиону од осталих навијача да [REDACTED] предводи млађе навијаче, навијачке групе “Иридућибили”. Пре него што су он и Пузигаћа кренули ка Обилићевом венцу, он је попио неколико гутљаја вињака, а флашу са вињаком је понео са собом. Он и Пузигаћа су кренули ка Обилићевом венцу, а он није обраћао пажњу да ли су остали навијачи Партизана кренули из парка и претпоставља да је [REDACTED] са овом млађом групом навијача остао у парку или да је кренуо неким другим путем, јер нису кренули са њима и он их није видео. Он и Пузигаћа су се кретали према Обилићевом венцу, тако што су ишли према Хотелу “Балкан” затим лево ка улици Кнез Михилова и дошли су до Хотела “Мажестик”. Када су кренули према Обилићевом венцу Пузигаћа му је дао једну бакљу дужине око 40 цм коју је он ставио у џеп од бермуда које је носио на себи. Тога дана на себи је имао црне бермуде, а не зна шта је на себи имао Пузигаћа, али он није видео никакву хируршку маску. Бакљу је узео јер је намеравао да је упали на стадиону те вечери, на утакмици. Није видео да је Пузигаћа у парку још неком давао бакље, јер је већ мало полио и на то није обраћао пажњу. Ову бакљу Пузигаћа је извадио из унутрашњег џепа јакне, а он није видео да ли је Пузигаћа имао код себе још бакљи. Не сећа се колико је тачно било сати када су кренули из Теразијског парка према Обилићевом венцу. Мисли да се он у парку након што је стигао у парк око 15 и 30 часова задржао пола сата пре него што су кренули на Обилићев венац. На путу до Обилићевог венца није приметио друге навијаче које је претходно видео у парку иза Хотела “Москва”, а ни [REDACTED] кога је видео само на кратко када је видео и Пузигаћу. До Обилићевог венца он је пар пута пио вињак из флаше коју је носио са собом, а Пузигаћа је све време причао телефоном, али он не зна са ким је причао, јер није обраћао пажњу на то обзиром и да Пузигаћа муца. Када је са Пузигаћом ушао на Обилићев венац, скренуо је 10 до 15 метара поред баште кафића не знајући у који кафић треба да иде, јер је то знао Пузигаћа. Приметио је велику гужву у близини гараже на Обилићевом венцу, код улаза гараже, где он мисли да се налази башта кафића “Ириш Паб” или “Џез Кафеа”, а мало напред, пар корака од степеништа које излазе на Обилићев венац видео је више упаљених бакљи које су држали неки момци. Био је велики дим и он је приметио да у том делу лете столице, столови и остале ствари, а и он је у том моменту упалио бакљу и почео њом да маше, а затим је кренуо према башти где је била гужва, ломљава. Дошао је на пар метара од баште кафића “Ириш Паб” када му је са врха бакље пала нека варница – жар која му је испржила прст и он је бакљу бацно. Гужва у башти кафића “Ириш Паб” је била таква да су из те гужве навијачи, француски или Партизанови, бацали столице, пепељаре и све што су стигли, а он није видео никог познатог од учесника у тој гужви и одмах

је, након што је бацио бакљу у ову гужву, ушао у Тржни центар њему непознат који се налази у близини и отишао је десно гледано у правцу Хотела [REDACTED] је видео да је у овој гужви неко било кога тукао, нити је видео да је неко од француских навијача лежао на земљи и да их је неко тукао. Када су он и Дејан Пузигаћа ушли на [REDACTED] гаћа је пре њега негде отрчао, с тим што он није видео где нити се тога сећа, а након тога Пузигаћу је видео на стадиону. Одмах је отишао [REDACTED] намери да оде и сачека аутобус. Он је бакљом коју је имао у руци замахивао, али никога није пржио, а можда је некога опекао када је бакљу бацио у башти кафића [REDACTED].

[REDACTED] објаснио је да се ова гужва и туча у башти кафића [REDACTED] играла уз степениште које воде до гараже, односно одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже. Навео је да он није учествовао у било каквој тучи, нити је било кога тукао, нити је било какву маску имао том приликом преко лица, нити је у тој гужви односно маси приметио било кога познатог, а није видео ни Пузигаћу [REDACTED] ала је те вечери отишао на стадион [REDACTED] идео је на стадиону, на јужној трибини где се он налазио, окривљено [REDACTED] Дејана Пузигаћа. Пузигаћи се пожалио да му је прет спржен од бакље и питао их је шта се десило на [REDACTED] Тада му је [REDACTED] да су његови, мислећи на његове навијаче чији је он предводник, опколили једног француског навијача који је био уз ограду гараже на [REDACTED] а су га тукли и да је у једном моменту овај француски навијач скочио са неке металне ограде и да је завршио са тешким повредама у Ургентном центру, на интензивној нези [REDACTED] то испричао још неким навијачима који су били ту присутни, али их он не познаје [REDACTED] њему детаљно описао да је његова група, заједно са њим била непосредно поред [REDACTED] у припадници његове групе тукли и да је та [REDACTED] очно са ограде, а рекао му је и да је [REDACTED] интензивној нези и да можда неће преживети [REDACTED] је тада рекао да су се у том моменту на месту где је [REDACTED] очно око њега налазили [REDACTED] в навијачке групе [REDACTED].

Навео је да он [REDACTED] ако не познаје, али да их је виђао на стадиону. Навео је да је он тога дана конзумирао алкохол, да је био припит у време овог догађаја, да касније на стадиону није пио јер је забрањено уношење алкохола на стадиону. Није му било познато да је у вези овог догађаја постојала нека организација и да му Дејан Пузигаћа ништа није рекао, сем да ће ићи на пиће. На главном претресу [REDACTED] делимично изменио наводе претходно дате одбране. Навео је да се дана 17.09.2009. године после посла, око 15,45 до 16 часова упутио [REDACTED] а се по договору нађе са Пузигаћа Дејаном, код кога му је била карта за утакмицу и да попију пиће пре утакмице [REDACTED] је био око 16,30 часова. Није му било необично што му је Пузигаћа рекао да дође у наведено време [REDACTED] се ранијих година, одувек, сви навијачи [REDACTED] утакмицу скупљали код [REDACTED]. Обзиром да последњих година не посећује толико често утакмице, последњи пут је на окупљању [REDACTED] ред [REDACTED] утакмице био пре 2 или 3 године. Тога дана је телефоном комуницирао само са Пузигаћа Дејаном, главни циљ њиховог налажења био је тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће. Окривљено [REDACTED] знаје 2 до 3 године и чују се понекад, али се не виђају осим на утакмицама. Последњи пут је окривљено [REDACTED] тога дана на утакмици [REDACTED] пре тога видели су се месец дана раније исто на утакмици. Не познаје ни једног вођу, ни једне навијачке групе [REDACTED].

је вођа навијача [REDACTED] вих навијачких група [REDACTED] кога није видео тога дана на [REDACTED] нцу. На [REDACTED] није видео ни окривљеног [REDACTED] га је видео те вечери на стадиону [REDACTED] на утакмици. Он није припадник ни једне навијачке групе већ дуже време, пре 3-6 година био је припадник навијачке групе [REDACTED] престао је да буде припадник ове групе, јер се група распала и припадници ове навијачке групе су престали да иду на утакмице. Само се из те групе виђао са Дејаном Пузигаћом кога је упознао пре 10 година, а са осталим припадницима група [REDACTED] годинама није у контакту. Навијачка група [REDACTED] је имала вођу, јер је ту групу сачињавало њих неколико 10 до 15 другова који су заједно ишли на утакмице, окупљајући се у бапти ресторана на стадиону пред почетак утакмице, али да на туче или нереди нису ишли. Нико им није набављао карте, налазили су се и сами су куповали карте, а он је увек плаћао своју карту. Од осталих навијачких група [REDACTED] познато му је да постоји навијачка група [REDACTED] му познато колико навијачка група [REDACTED] а припадника осим да је то бројно већа навијачка група од осталих навијачких група, а не зна ко је вођа навијачке групе [REDACTED]. Окривљено [REDACTED] знаје лично, а видео га је на трибинама да води навијање. У време када је он био припадник навијачке групе [REDACTED] нису били ни у каквом односу са навијачком групом [REDACTED]. Није постојало правило ко ће на ком делу стадиона седети за време утакмице, нити ко ће носити које транспаренте, јер свако ко дође навија сам за себе и не зависи ни од кога. Од навијача познаје само Дејана Пузигаћу, али се и са њим виђа само на утакмицама и на стадиону, а не и у граду. По доласку [REDACTED] приметио је да се у парку налази око 30 навијача, а међу њима препознао је Пузигаћа Дејана, [REDACTED]. Иако остале није познавао, закључио је да су навијачи [REDACTED] јер су неки имали обележја, имали су обучене навијачке мајице [REDACTED] није приметио да су имали обележја која би их издвајала по навијачким групама. Није приметио да је било ко од навијача имао качкет на глави, нити је приметио да је неко држао маску, нити да је неко у парку делио маске. Он је у парку седео на клупи, чигао повине и пио вињак и од осталих навијача био је удаљен 10 до 15 метара. Није приметио ни да је Пузигаћа у парку делио бакље, нити је приметио да је Пузигаћа имао код себе неки ранац и торбу. Када је Пузигаћа њему дао бакљу коју је извадио из унутрашњег џепа јакне или тренерке коју је имао на себи, он није приметио да је Пузигаћа било коме другом дао бакљу, ни да је осим те бакље имао неку другу бакљу коју је задржао за себе. Изјавио је да му је Пузигаћа ову бакљу дао да је упали на стадиону и да му је Пузигаћа дао ову бакљу у граду, јер полиција врши претрес да му ту бакљу не би пронашли када улази на стадион. Он је био свестан да ова бакља од стране полиције код њега може бити пронађена приликом уласка на стадион, али то није рекао Пузигаћи. Није видео да се у парку деле било какве палице, нити је приметио да неко од окупљених навијача држи нешто у руци. У парку су се задржали око пола сата. Поновно је наводе претходно дате одбране, да је у парку видео да је окривљени [REDACTED] са неким млађим навијачима "Партизана", које он не познаје, али зна да су то неки његови. Објаснио је да је њега са [REDACTED] упознао Дејан Пузигаћа, који му је Грковића представио као вођу навијачке групе [REDACTED] што је изјавио "његови" значи његови навијачи из групе [REDACTED]. Пузигаћа Дејан му није ништа више причао о овој навијачкој групи [REDACTED] му помињао ништа ко су ти навијачи,

нити је говорио било шта друго о њиховим личним подацима, а он није никога од њих лично познавао нити раније виђао. Није обраћао пажњу на [REDACTED] није приметио да ли је осим припадника његове групе у парку стајао још са неким од навијача, а приметио је да је Пузигаћа прилазио [REDACTED] није приметио да су шетали и одлазили из парка. Није обратио пажњу да ли [REDACTED] са неким комуницира телефоном, а уочио је да је Пузигаћа телефонирао, али не зна са ким, нити му је познато шта је Пузигаћа причао телефоном. Није посебно обраћао пажњу како су навијачи стајали у парку, да ли су били подељени у групе, нити да ли се неко од њих издваја и нешто разговара, осим што је приметио окривљене [REDACTED] Пузигаћу да су се нешто издвајали од осталих и да су причали. Није приметио да [REDACTED] тада био са њима у друштву [REDACTED] видео само на тренутак и на њега није обраћао пажњу. Седео је на клупи, читао је новине и пио вињак који је донео, а који је и понео са собом када је кренуо из [REDACTED] јер је кренуо на утакмицу. У једном тренутку њему су нестале цигарете, па је отишао у улици [REDACTED] где је купио цигарете, а када се вратио у [REDACTED] парку никога није било осим Дејана Пузигаће који га је чекао да крену и рекао му: "ајде чекам те, треба да идемо на [REDACTED] ви су тамо кренули". Није видео остале навијаче [REDACTED] су били у [REDACTED] да се крећу ка [REDACTED] он по повратку из улици [REDACTED] где је куповао цигарете, никога од њих није затекао у [REDACTED] није видео било кога од навијача који су претходно били у [REDACTED] да се крећу околним улицама. Није видео ни [REDACTED], а ни касније на [REDACTED]. Дејан Пузигаћа му је рекао да се на [REDACTED] налазе навијачи [REDACTED] тамо пију по кафићима, а ништа друго му није рекао, нити из којих навијачких група су навијачи [REDACTED] и се налазе на [REDACTED]. По његовој процени они су из [REDACTED] улици око 17 часова. Из [REDACTED] ишли су улицом горе до [REDACTED] затим су ушли у [REDACTED] ду из које су ушли код [REDACTED] и кренули право. Њему је Дејан Пузигаћа рекао "кретемо, идемо овим путем", а он није бирао пут којим ће ићи и њих двојица су кренули заједно. Док су се кретали из [REDACTED] Пузигаћа је разговарао телефоном, али он не зна са ким, јер Пузигаћа муца, тако да га није разумео, нити је схватио о чему он прича, сем да је причао по његовом мишљењу, о неким картама. Док су се кретали к [REDACTED] није приметио да се испред њих креће нико од навијача [REDACTED] су претходно били у [REDACTED]. Не сећа се шта је Пузигаћа на себи имао, а он је био обучен у црни шорц са цelloвима са стране и црвену мајицу. Он је на [REDACTED] кренуо на предлог Дејана Пузигаће, који му је по повратку у Теразијски парк из улици [REDACTED] рекао да су се сви из парка разишли, и да су кренули на [REDACTED] и они треба да крену тамо да попију по пар пића, а затим да иду на утакмицу. Није видео којим путем је кренуо окривљени [REDACTED] нити када је окривљени [REDACTED] зашао из [REDACTED] последњи пут је окривљеног [REDACTED] видео у [REDACTED] Није видео ни којим путем је отишла [REDACTED] јер су се сви разишли док је он отишао да купи цигарете, а није их ни срео по повратку у [REDACTED] коме је затекао само [REDACTED] да су стигли на Обилићев венац, приметио је да се нешто дешава око степеништа, тачније оградe између гараже и степеница. Није видео најјасније обзиром да је било доста дима, али је видео да лете столице, столови, чаше, флаше, видео је гомилу упаљених бакљи,

било је много дима, али није могао детаљно да уочи ко се са ким туче и није никога од учесника те туче препознао, а није ни знао о чему је реч. Тада се он налазио на 25 до 30 метара од места где се то дешава и кренуо је напред нормалним корацима, а не трчећим ходом, а Дејан Пузигаћа је у том тренутку отрчао напред према епицентру туче тј. месту где се одигравала туча. Није приметио да ли неко у том делу које је означио као епицентар туче има нешто у руци јер је било пуно дима. Приметио је да је неколико учесника те туче имало маске на лицу, али није уочио ко су ти младићи, нити је могао да препозна да ли је међу њима неко ко је претходно био у [REDACTED] је обраћао пажњу и није уочио шта се тада дешавало на другим местима, у околним кафићима. Није приметио да ли је у околним кафићима неко стајао или седео у баштама кафића, јер му је пажњу скроз скренуло то што се дешавало и запазио је само тучу. У тој тучи која је већ започела, видео је да момци који су учествовали у тој тучи јуре лево-десно, а није претходно приметио да је било ко протрчао или прошао поред њега док се кретао [REDACTED]. Видео је 5 до 6 упаљених бакљи и мисли да је у моменту када је он наишао туча већ била скоро готова, а што је закључио по томе јер туча не може да траје пола сата и колико је њему познато ни једна туча не може да траје дуже од пола минута. У једном тренутку се сетио да је у опасности и да је упалио бакљу коју му је окривљени Пузигаћа дао заједно са картом у парку, да се у том тренутку бакља распалила и да га је опекла по прсту и он је бакљу бацио испред себе на 15 метара од епицентра туче, а затим је отишао у Тржни центар, с тим што не зна о ком се Тржном центру ради и наставио је путем [REDACTED] ице, а затим је ушао [REDACTED] у тролејбус који саобраћа на линији број 41. Без обзира што је стајао на удаљености 15-так метара од епицентра туче и посматрао то што се дешава, он је осетио опасност те је упалио бакљу, јер су учесници туче јурили на све стране и очекивао је и могућ напад на себе, а у моменту док је стајао 15 метара удаљен дијагонално од оgrade, од уласка у гаражу и стешеништа у ком моменту је био ближе [REDACTED] него [REDACTED]. Није приметио да је неко лежао на платоу [REDACTED] нити је приметио нешто необично, крв, повреде на неком, сем што је видео да инвентар леги на све стране у моменту када је он, као што је навео, удаљен 15 до 20 метара, где се задржао 10-так секунди и тада није ни приметио да ли има француских навијача и тек касније на стадиону је он [REDACTED] знао да су тамо били француски навијачи. Изјавио је да у том епицентру туче није видео Пузигаћа Дејана, нити је могао да разликује учеснике те туче, чији су држављани и којим навијачким клубовима припадају. У моменту док је посматрао тучу, био је близу [REDACTED] дећима окренут према овом хотелу, а 15 до 20 метара удаљен од Тржног центра [REDACTED] који је испред [REDACTED] протрчао је у близини где се туча одвијала, јер је знао од раније да ту постоји неки пролаз, и иако је био у близини хотела [REDACTED] није се окренуо и ушао у [REDACTED] цу, јер је тада у том моменту проценио да му је много ближи тај пролаз. Није обраћао пажњу док је пролазио поред места где се одвијала туча да ли неко лежи, јер је само гледао да извуче главу, а није уочио да било ко из те групе која је у томе учествовала преузима било који покрет и било коју радњу јер је био окупиран опскотином и хтео је да се што пре одатле удаљи и с тога није обраћао пажњу на остале, већ је само отрчао у пролаз и наставио ка [REDACTED] ици. Навео је да је главни разлог због чега се тога дана нашао са Дејаном Пузигаћом био тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће, а он је након овог догађаја отишао

аутобусом који саобраћа на линији број 47, а не 41 како је у његовој ранијој изјави то унето. Објаснио је да је он код истражног судије изјавио да се по доласку на стадион [REDACTED] видео с [REDACTED] и Пузигаћа Дејаном и још неким навијачима који су били око њих, да су они причали и да је он тек тада сазнао да је била туча са француским навијачима и да му је [REDACTED] тада рекао да је видео неког момка како пада са оgrade и да су око тог момка били припадници групе [REDACTED]. Навео је да је он дајући своју одбрану пред истражним судијом изјавио да му је [REDACTED] рекао да је видео неког момка како пада са оgrade и да су у његовој близини били неки припадници навијачке групе [REDACTED] само је рекао да су тада поред тог младића били припадници ове навијачке групе, а није спомињао ни једно име. На главном претресу је навео да је у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом неправилно наведено да му је [REDACTED] рекао да су ту били [REDACTED] да му је [REDACTED] тада рекао да је неко од његових другара видео [REDACTED] не прецизирајући тачно ситуацију у којој их је видео и у које време, него је само рекао да су ту били [REDACTED] речима "неки мој друг је видео да су ту били [REDACTED] изјавио је да [REDACTED] тада није рекао од ког свог друга је то сазнао. Навео је да за својих 30 година никада није учествовао ни у једној навијачкој тучи, а да је у време овог догађаја био у посебном психичком стању и да је бакљу на платоу [REDACTED] алио, јер је осетио да је у опасности, а и из разлога што је био у пијаном стању, пошто је попио око пола литра вињака тога дана. Детаљно је објаснио да му је [REDACTED] рекао да је приметио неког момка, [REDACTED] пада са оgrade, да су у том тренутку око њега били неки припадници групе [REDACTED] и да се и он у том моменту налазио негде око степеница. Осим што му је [REDACTED] рекао да су били ту око тог младића неки припадници групе [REDACTED] да је видео како он пада са оgrade, [REDACTED] ништа конкретно није рекао, како је тај младић скочио, нити је [REDACTED] да му то детаљније објасни, и углавном су они причали, а он је слушао, а у том моменту ту је био присутан [REDACTED] једино знао из те групе људи, који су тада причали. Било је тада присутно око 15 навијача, не сећа се да ли је био присутан неко од окривљених. Најпре су били заједно у башти ресторана где су се задржали око 20 минута до пола сата, где је он стајао са Пузигаћом, [REDACTED] им момцима које не познаје, а касније су били на трибинама на стадиону. [REDACTED] Пузигаћом су о овом догађају разговарали на [REDACTED] утакмицу можда око 19 – 20 часова. Он се тада није конкретно пожалио [REDACTED] да је испржио прст бакљом на [REDACTED] рећ је то рекао Дејану Пузигаћи, кога је питао какву му је то бакљу дао која је прснула и опекала га, а даље нису ништа конкретно причали о томе и Пузигаћа га је само питао како се испекао. Изјавио је да су тек на стадиону причали о томе са којих страна су наишли на [REDACTED] и да се он не сећа да је изјавио и да се хвалио на стадиону да су [REDACTED] са три различите стране напали [REDACTED] је на стадиону рекао да је чуо, а он предпоставља да је [REDACTED] вероватно на телевизији или на радију, или да му је неко јавио, да је повређени младић одвезен на Ургентни центар и да је на интензивној нези, а ништа му ближе није рекао какве је повреде овај младић задобио [REDACTED] рекао и да су навијачи из навијачке групе [REDACTED] оштећеног, покојно [REDACTED] знао оgrade, на платоу [REDACTED] је да је у време када је давао своју одбрану у полицији био у шоку због хапшења, а и због овог догађаја,

те да с тога не зна да ли је скренуо пажњу на неправилности приликом уношења његове изјаве на записник, да он истражном судији није на то указао. Након што су му предочени наводи његове одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у вези њиховог кретања из [REDACTED] платоа [REDACTED] вио је да не зна како је то наведено у записнику, да је он описао кретање [REDACTED] његове навијачке групе [REDACTED] од [REDACTED] и да је он тек након разговора са [REDACTED] на стадиону пре утакмице закључио, да су они дошли на плато [REDACTED] у улице [REDACTED] ан му је на стадиону рекао да су дошли из правца степеништа, а он је закључио да су дошли из правца улице [REDACTED] а објаснио је да је он из [REDACTED] шао [REDACTED] Дејаном Пузигаћом и да не зна како је ушло у записник да је он изјавио да је ишао са групом која се кретала [REDACTED] којој је био и окривљен [REDACTED] а да њему није познато то што је изјавио окривљени [REDACTED] је постојао договор да се због полицијске патроле која је стајала у Кнез [REDACTED] њу двоје по двоје и да му [REDACTED] оме ништа није говорио. Изјаснио се да окривљени [REDACTED] су стајали у присуству Пузигаће на трибинама није децидно рекао "група коју сам ја водио" већ је он у својој одбрани коју је дао у полицији рекао, да га је Дејан Пузигаћа упознао са [REDACTED] вођом навијачке групе [REDACTED] је да је он изјавио у полицији, како је то и наведено у записнику о његовом испитивању, да он не познаје никога из навијачке групе [REDACTED] ни да му је [REDACTED] рекао на стадиону да је његова група [REDACTED] непосредно уз тог [REDACTED] који је у том моменату, док су припадници његове групе били око њега, скочио. Након што су окривљеном [REDACTED] дочени наводи његове одбране дате у истражном поступку, а који се односе на његов разговор са окривљеним [REDACTED] стадиону, а у односу на моменат пада по [REDACTED] платоа [REDACTED] је да је он из разговора [REDACTED] онога што му [REDACTED] као закључио да је [REDACTED] дно са њим била непосредно поред [REDACTED] припадници његове групе тукли и да је [REDACTED] са оградe, а да су се око њега налазили [REDACTED] из [REDACTED] тим да је [REDACTED] његова изјава погрешно унета у записник, јер му [REDACTED] ништа није прецизирао и само му је рекао да је неко од његових другара [REDACTED] идео на [REDACTED] а да је он тек месец дана након што је дао одбрану пред истражним судијом, схватио да су његови наводи у односу на ове околности погрешно унете у записник о његовом испитивању пред истражним судијом када му је дате изјаве предочио тадашњи адвокат и скренуо му пажњу на те погрешке. Навео је да не може да процени ко је први стигао на [REDACTED] и група која се крета [REDACTED] улицом или друга група навијача која се на плато [REDACTED] а степеништем, да није приметио у моменту када баца бакљу да ли је неко иза његових леђа наишао на плато [REDACTED] и да ли га је неко од навијача прстигао и укључио се у тучу, нити када је одлазио са платоа [REDACTED] је неко од навијача прстигао. Пузигаћу није зауставио у моменту када је на плато [REDACTED] ао испред њега иако није знао где треба да иду у који кафић, јер је Пузигаћа једноставно отрчао и то је тако остало. Бакљу је [REDACTED] као што је већ навео, башио из страха у правцу места где се догађала туча, бакљу је башио зато што га је онекла, видео је да је та бакља пала на земљу на 5 до 6 метара од групе која се тукла, а одмах након што се опекао је и отишао. Пре тога је уочио 5 до 6 бакљи које су летеле на све стране,

a видео је и да су неки момци бакље држали у руци, за време док су били у покрету, али није видео да неко некога удара бакљом, нити да приближава бакљу неком лицу. Тада на платоу [REDACTED] није чуо никога да говори француским језиком, или било којим другим страним језиком, нити је видео било каква навијачка обележја или мајице [REDACTED] и тек касније на стадиону је сазнао да су тада на платоу [REDACTED] или присутни навијачи [REDACTED] присутних на [REDACTED] су учествовали у тучи видео је да су неки који су били у епицентру туче носили маске, а није приметио ни једно лице са фантомком и није уопште улазио у башту кафића [REDACTED] је само протрчао тротоаром, на 5 до 6 метара са леве стране од баште кафића пре него што је отишао у тржни центар. Ни код пролаза, ни у пролазу овог тржног центра није видео да леже неки повређени младићи. Негирао је да је он на стадиону [REDACTED] при причао да је бакљом пржио [REDACTED] о му је предочено да [REDACTED] вио да се он на стадиону хвалио тиме.

Из исказа саокривљеног [REDACTED] произилази, да је он пред истражним судијом дана 5.11.2009. године признао да је учествовао у нападу на навијаче [REDACTED] који су дана 17.9.2009. године селили у [REDACTED] је једног од двојици [REDACTED] су лежали, шутнуо, у предео рамена или руке, да је то био навијач светлије косе који је био крвав, али да је сигуран да то није [REDACTED] 17.9.2009. године се налазио код своје куће, када га је позвао [REDACTED] којим се он упознао на утакмици у Мадриду 2003. године, и рекао му: "дођи, ево су ту ови", а он је схватио да се радило [REDACTED] му је да дође код [REDACTED] су француски навијачи у оближњем hostelу, и вероватно са собом носе заставе. Договорили су се да се нађу у 16,30 часова у [REDACTED] о је договор да се [REDACTED] заставе. Дошао је у договорено време где је затекао 20 так момака, навијача [REDACTED] х је неке и раније виђао, а од познатих је видео Пузигаћа Дејана. [REDACTED] је још неке навијаче чија имена не може да каже, јер се плаши. Саокривљеног [REDACTED] стадиона, али их тада није видео у Теризијском парку. Саокривљене [REDACTED] који је био ту. За себе је рекао да не припада ни једној навијачкој групи, али навија за [REDACTED] последње две године не иде редовно на утакмице, а за Пузигаћа Дејана не зна да ли припада некој навијачкој групи. Ова група од око 25 навијача, које је затекао, била је подељена у две групе. У једном моменту један од момака пришао је групи у којој су стајали он и [REDACTED] почео је да им дели хируршке маске. Он је маску ставио у џеп. У једном моменту и [REDACTED] се издвојило пет момака, који су нешто причали, а онда је неко из те групе рекао „идемо, идемо“ и то у групи по двојица због чега је он закључио да тако треба да се крећу због полиције која је била у [REDACTED] је са још једним навијачем према [REDACTED] јер су хтели да нападну [REDACTED] до платоа [REDACTED] је са групом из правца [REDACTED] је, поред [REDACTED]. Застали су пар минута, јер је неко рекао да треба да се чека друг [REDACTED] која је требала да дође н [REDACTED] друге стране, степеништем поред јавне гараже. Извадио је маску, али је није

ставio jer je video da je neko iz ove druge grupe upalio baklju. Ta da je na 10 do 15 metara od sebe video jednog momka koji prilazi [REDACTED] koji su sedeli u kafici [REDACTED] okrenuti leđima, da pali baklju i jednog od njih prži po glavi. Video je da dva [REDACTED] беже кроз пролаз тржног центра [REDACTED] и да их јуре [REDACTED] који су били ближи тржном центру, који су их ударали палицама, јер су ови пали на земљу. Он је притрчао и шутнуо једног од тих [REDACTED] у раме и руку, а мисли да другог нико није шутнуо и они су остали ту да леже. Након тога, он је трчећи отишао у правцу Кнез Михаилове улице, јер је видео да је туча готова. Ниједног другог [REDACTED] он том приликом није ударао. Није му познато, нити је видео како је страдао покојни [REDACTED]. Те вечери је отишао на утакмицу где му је Дејан Пузигаћа рекао да је један од навијача скочио и да ће вероватно да умре. На стадиону је видео и [REDACTED] који му је рекао да је један од [REDACTED] био са пет метара висине. На главном претресу је поновио ове своје наводе наводећи да му је жао што је у догађају учествовао као и да су Дејан Пузигаћа и [REDACTED] организатори овог догађаја, али да они нису организовали убиство већ најобичнију тучу. Њега је позвао Дејан Пузигаћа, а остале је позвао [REDACTED] који је вођа навијачке групе [REDACTED]. Познаје и [REDACTED] и познато му је да је он члан навијачке групе [REDACTED]. Када је те вечери дошао на стадион видео је да су [REDACTED] водили навијање. Што се тиче [REDACTED] изјаснио се да га лично не познаје. Тврди да нико од навијачке групе [REDACTED] није тога дана био у Теразијском парку, мада их све не познаје и истакао је да су чланови те групе водећа навијачка структура, најважнији младићи и најстарија група. У теразијском парку су критичног дана били припадници навијачких група [REDACTED]. За време док су седели у парку чуо је да су [REDACTED] у неком хостелу и имали су намеру да их нападну и да им одузму навијачке реквизите. Он није видео када су дељене бакље и палице, јер је после тога дошао у парк, а знао је да сви момци имају код себе различито оружје, палице, бакље и др. Тада су дошли Пузигаћа и [REDACTED] и издвојило се пар момака који су почели нешто да се договарају, претпоставља у вези са тим што су Пузигаћа и [REDACTED] претходно ишли у навијачку извидницу и када је Пузигаћа показао [REDACTED] на Обилићевом венпу испланирали како да их нападну. Након тога у парку су почели да вичу „идемо, идемо“ и сви су кренули и то једна група од 15 навијача у којој је и он био горе Кнез Михаиловом улицом, а друга група са [REDACTED] доњим путем. Изјавио је да су ту били још неки навијачи чија имена не сме да каже јер се планира за своју безбедност када изађе из затвора, посебно не сме да каже имена неких момака који су ишли горњим путем са њим, Пузигаћом и [REDACTED]. Када су стигли, сачекали су неколико минута да дође друга група из правца степеништа, а онда је један навијач са упаленом бакљом пржио једног [REDACTED] по глави, док су их други тукли палицама, а [REDACTED] су почели да беже. Он је потрчао за једним [REDACTED] навијачем и шутнуо га у раме и руке, а скинуо му је и торбицу коју је имао око врата, а касније је на фотографијама препознао да је то био општећени [REDACTED]. Није био учесник туче у којој је настрадао [REDACTED] јер је физички био на другом месту, десно од тог догађања, десетак метара од степеница где је тучен, а можда и бачен [REDACTED]. О томе му нису били познати јер је све време био окренут леђима степеништу, а побегао је у правцу тржног центра „Миленијум“ и Кнез Михаиловој улици. Не може да процени колико је

навијача било окупљено у кафићу, видео је 3-4 спојена стола. Он је видео само двојицу навијача који леже и то једног кога је он ударио и другог који је лежао поред њега и обојица су када су били оборени, шутирани од стране По његовој процени је пре него што је пао једном ударен дрвеном палицом, а и друге навијаче су тукли палицама, тако да је било најмање 5-6 палица. Није видео када је група која је ишла степеништем стигла на Обилићев венац, нити је видео да неко некога туче столицама, флашама, чашама, пикслама. Приметио је да двојица-тројица ударају двојицу који су лежали на платоу Обилићевог венца, али он никога од њих не може да препозна.

Из исказа саокривљеног, сада осуђеног, Бошковић Владимира пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана произилази, да није знао да тиме што је примио да код њега преспава, врши кривично дело и да може кривично да одговара. И он је али није члан ни једне навијачке групе и на утакмице иде повремено када се играју у Београду са навијачима навијачке групе познаје још из првог разреда основне школе и познато му је да је стални члан навијачке групе и да стално прати и иде на утакмице Дана 19.09.2009. године око 0,30 часова изашао је код "Максија", где је затекао неколико својих познаника међу којима и када је приметио да је он узнемирен и нервозан, а када је питао шта му је, он му је рекао да има проблем јер мисли да га тражи полиција. На његово питање због чега га тражи полиција му је одговорио да је у четвртак 17.09.2009. године са својим друговима ио на Обилићевом венцу за време туче са фудбалског клуба да је већина од њих имала хируршке маске коју он није носио и да мисли да га је снимила камера из гараже на Обилићевом венцу. Из његове приче он је схватио да се није тала тукао, већ да се нашао између нека два момка која су запалили бакље. Испричао му је да су неког навијачи бацили са зграде или гараже, а да је он када се завршила туча отишао на утакмицу а затим кући и да је убрзо чуо да полиција тражи навијаче због чега се успаничио и изашао из куће. Пошто се плашио да спава у својој кући, због полиције, питао је присутне шта да ради, а неки старији момци су му рекли да пронађе некога код кога ће да преспава и питали су њега да ли може код њега да преспава, на шта је он пристао, јер су другови из детињства. Легли су око 2,30 часа, а убрзо након тога дошла је полиција која их је привела. Њему је рекао да он ништа није радио, нити је било кога физички напао, већ да се само нашао на месту догађаја. У истражном поступку дана 20.09.2009. године Бошковић Владимир је поновио наводе претходно дате одбране и своју одбрану допунио наводећи да је он у петак, иза поноћи, враћајући се кући након што је отпратио своју девојку свратио до "Максија" где се окупља друштво из краја, а где је видео и друштво из краја, када му је рекао да је био на платоу Обилићевог венца када се догодила нека туча у којој он никога није напао, при чему он није питао о детаљима тог догађаја, потом су мало стајали, а затим су кренули кући и га је успут питао, да ли може да остане код њега да преспава. Код њега кући су стигли око 01,30 час, мало су играли игрице, а затим је отишао да спава. му је, када су

дошли код њега кући, рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, и да је после тога отишао да спава, а он је видео да је [REDACTED] био узнемирен и да је он након тога остао још будан и нешто је гледао на компјутеру, а око 4,30 часова дошла је полиција и одвела [REDACTED] као и њега, када је у полицији дао изјаву. Појаснио је да му је [REDACTED] код њега у кући споменуо да је можда постојала нека камера која га је снимала док је био на Обилићевом венцу, а да му није рекао који су [REDACTED] бацили са зграде или оградe неког момка, а да ни он после утакмице [REDACTED] није сазнао шта се десило, осим овога што му је окривљени [REDACTED] рекао, када су се видели. Навео је да је Милан Тарлаћ и раније спавао код њега у кући, јер се знају од трећег разреда основне школе, а да је и он имао обичај да спава код [REDACTED] када је он сам у кући. На главном претресу Бошковић Владимир је делимично изменио наводе претходно дате одбране, објашњавајући да је он дајући своју одбрану у полицији изјавио да је симпатизер [REDACTED] јер одлази на утакмице које се играју само у Београду и то ретко, јер нема времена због школе, а да је у записнику о његовом испитивању погрешно наведено да је он изјавио да је навијач [REDACTED] да је погрешно наведено и да је он изјавио да је окривљени [REDACTED] стари члан навијачке групе [REDACTED] јер је он изјавио да је окривљени [REDACTED] стални члан ове навијачке групе. [REDACTED] је те вечери изгледао сталожен као и увек када су излазили, а израз узнемирен није израз који он користи у свом речнику, те је с тога то неко унео у записник оно што он није изјавио, а записник није имао прилику да прочита до краја већ му је речено да потпише записник, без увида шта је у ствари формулисано, те су неке његове речи "извртане". Објаснио је да ни пред истражним судијом када је давао одбрану не зна шта је све откуцано на записнику и да он зна само шта је рекао, а да записник није добио. [REDACTED] је њему рекао да је на Обилићевом венцу младић пао са зграде или гараже, да је лаж да он није изјавио раније да му је [REDACTED] рекао да је бачен и да је у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а наведено и оно што он није изјавио, да су у односу на садржину тог записника верни његовој изјави само делови, а да има доста изокренутих ствари, као например, да је он рекао да је младић бачен, а он је рекао да му је [REDACTED] причао да он није видео него да је касније чуо да је тај младић пао. [REDACTED] му није причао ни о каквим бакљама, већ да се нашао поред тог догађаја и да он није никога физички напао, а није ни именовao да ли зна некога од учесника тог догађаја. Није изјавио ни да му је [REDACTED] рекао да се плаши због полиције да спава кући, да је питао шта да ради и да су старији момци чији су надимци [REDACTED] рекли да пронађе некога код кога ће да преспава. [REDACTED] је био сталожен, а они су се нашли испред "Максија" око пола један, а то није време када су дошли код њега кући [REDACTED] није помињао полицију ни да га тражи полиција пре него што је кренуо код њега кући, већ је ту пред свима, а било их је 15 присутних, испричао да је био тамо. Накнадно је потврдио да то што му је предочено да је наведено у записнику о његовом испитивању у полицији је отприлике рекао колико се сећа тог момента. Није сигуран да ли му је било познато када је била утакмица између [REDACTED] [REDACTED] да му [REDACTED] ништа о томе није рекао, да он није имао сазнања да је била утакмица иако познаје доста навијача [REDACTED] да се није интересовао за ту утакмицу због цене карте. Навео је да познаје [REDACTED] преко другог свог брата, али да му није познато да ли је [REDACTED] припадник неке навијачке групе, а да те вечери када се срео са [REDACTED] пре него што је [REDACTED] ошао код њега кући, [REDACTED] није видео. Момци по

надимцима [REDACTED] су њихови другари из краја, који немају везе са утакмицама, и он и [REDACTED] их познају јер ту излазе сваке вечери, али се не друже нешто посебно са њима јер су старији, а они су били ту присутни када је он позвао [REDACTED] нису му ништа сугерисали ни говорили око спавања и око тога где би [REDACTED] требао да иде. Код "Максија" било је њих 15 присутно, а затим су се њих четворица издвојили обзиром да сви живе у близини, на истим улазима и он и [REDACTED] су код њега стигли кући око 3 сата, а можда и касније. Навео је да је окривљени [REDACTED] поменуо ову тучу тек када су на интернету видели ову вест, да му је рекао да он није никога физички напао и да се ту само нашао. Није помињао никакве палице, а рекао му је да није имао маску и да нико тада није имао маску, да су у овој тучи учествовали навијачи [REDACTED] али му није наводно имена нити је он [REDACTED] питао ко је учествовао у тој тучи, нити му је рекао шта су навијачи [REDACTED] тада урадили већ само да је била нека туча, а он га ништа није питао и није знао колико је то озбиљно. Није му рекао где су се налазили [REDACTED] навијачи, јер он тај део не познаје добро, као ни [REDACTED]. Није му рекао да је неко повређен у тучи, а то су сазнали неких 30 минута након што су дошли код њега кући, када су на интернету прочитали вест да је теже повређен један навијач, да је била нека туча навијача, а [REDACTED] је рекао да је он туда пролазио, али да он нема никакве везе са тим. Он није имао представу колико су тешке повреде тог навијача јер је приведен после сат времена, а само је тада на интернету прочитао наслов на вестима да је навијач теже повређен и тада у том моменту није имао сазнања да је он повређен и падом са висине, а садржине те вести на интернету коју је прочитао не може да се сети. [REDACTED] је спомињао сигурносне камере говорећи да је могуће због тога што је ту пролазио да га је неко снимно камером иако он са тим нема везе с тим да у том контексту није спомињао да је некога камера и снимила и он мисли да се [REDACTED] можда плашио због тога зато што је мислио да га је камера снимила а и то му је рекао. Свој исказ из истражног поступка, када је навео да му [REDACTED] није рекао који су [REDACTED] навијачи бацили са зграде или гараже неког момка, објаснио је да је [REDACTED] тада рекао да је он чуо да је неко пао, а не да је бачен, са неке гараже или зграде, да он није знао да ли је гаража или зграда, зато што не познаје терен, али да је [REDACTED] рекао да је то чуо касније, на трибини на тој утакмици, а када су прочитали вест да му је [REDACTED] само допунио сазнање говорећи му да је чуо од некога да је неко пао са гараже зграде, али да му ништа детаљније о томе није говорио. Није му рекао од кога је то чуо нити је говорио о томе са које висине је навијач пао. Након што су [REDACTED] предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку дана 20.09.2009. године када је децидно и детаљно навео да му је [REDACTED] кући рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, да је он видео да је [REDACTED] био узнемирен и да је, након што му је ово рекао, отишао да спава, а да је он још остао будан и да је нешто гледао на компјутеру, изјавио је да је он дајући своју одбрану у истражном поступку рекао да је [REDACTED] то чуо, а да се стално говори да је [REDACTED] то видео и да је тај навијач бачен, а да он то није изјавио и да је он рекао да је [REDACTED] чуо да је неко пао са зграде и гараже. Након што су му предочени наводи његове одбране са записника из истражног поступка од 20.09.2009. године када је изјавио да му [REDACTED] није рекао који су [REDACTED] навијачи бацили са зграде или гараже неког момка изјавио је да се нон стоп понавља исто, а да је он рекао да је тај навијач пао а не да је бачен, да њему [REDACTED] није рекао ко је пао и ко је томе присуствовао када је тај [REDACTED] навијач пао. Своју изјаву на крају записника о његовом испитивању у истражном поступку да му је записник гласно издиктиран, да је

записник прихватио за свој и да исти потписује без примедби као и чињеницу да су овај записник без примедби потписали он и бранилац који је присуствовао његовом испитивању објаснио је тиме да је тада био доста уплашен и збуњен и код истражног судије јер се никада није нашао у таквој ситуацији и раније није имао проблема са законом и није ни знао уопште шта је кривично дело, да тиме уколико је уопште нешто учинио, чини кривично дело. Навео је да му [REDACTED] ноћи није помињао да се претходно видео са [REDACTED] али да му је рекао да га је [REDACTED] звао на мобилни телефон, али да он не зна конкретно ни када је [REDACTED] звао [REDACTED] да он мисли да му је [REDACTED] то поменуо вероватно зато што он познаје [REDACTED], да он не зна шта су [REDACTED] разговарали, да он не зна ништа, ни због чега, ни зашто су они разговарали, нити му је [REDACTED] о томе шта причао, нити је њега то интересовало. Навео је да и окривљени [REDACTED] станује у Сремчици, да је кућа у којој живи [REDACTED] близу његове куће, можда удаљена 40 до 50 метара, али да се он са [REDACTED] ретко виђа, да је његов брат са [REDACTED] добар пријатељ, а да он не зна ни да ли има [REDACTED] број телефона, јер је [REDACTED] старији од њега и немају заједничких тема за разговор.

Из исказа оштећених [REDACTED] родитеља покојног [REDACTED] произилази да су се у време критичног догађаја налазили у Француској, у [REDACTED] где живе и немају непосредних сазнања о овом догађају, а у својим исказима изјаснили су се о личности њиховог сина сада покојног [REDACTED], о његовом животу, понашању, стању у коме су га затекли у Клиничком центру по доласку у Београд [REDACTED] након сазнања за његово повређивање, све до наступања његове смрти, о свом боравку и контактима за време док су се налазили у Београду, а изјаснили су се и о чињеницама везаним за сам догађај које су сазнали посредно од пријатеља њиховог сина који су били очевидци и учесници овог догађаја, који су их посетили и са њима разговарали након њиховог повратка из [REDACTED]

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је покојни [REDACTED] био навијач спортског клуба [REDACTED] из града [REDACTED]. Није био ожењен и нема деце, а живео је сам, а не са родитељима. Студирао је права, а са студијама је прекинуо и радио је у једној продавници [REDACTED]. Био је спортиста и бавио се спортом од малих ногу, фудбалом, атлетиком и углавном је био спортски тип и раније је играо фудбал у малом клубу, а када је почео да ради престао је да игра фудбал и бавио се трчањем. Раније је пратио све утакмице спортског клуба [REDACTED] када се играло у [REDACTED] и другим местима у [REDACTED] а од када се запослио није могао да иде на све утакмице и на утакмице је ишао када је имао слободног времена. Није био инцидентна личност и никада није имао било каквих проблема са полицијом у Француској, а никада није имао проблема ни у вези свог навијања, било где. [REDACTED] је навела и да је њој познато да је њен [REDACTED] једном приликом када је [REDACTED] играо утакмицу у Енглеској, на исти начин отишао као туриста да погледа град и утакмицу и да му се тамо ништа није десило. Познато јој је да је [REDACTED] јако желео да дође у Београд, јер је чуо да је [REDACTED] лична екипа, а и са разлога што раније није био ни у Београду, ни у Србији и желео је да туристички види град Београд. Обзиром да не живи са њима, [REDACTED] их је обишао у недељу, пре поласка, када им је саопштио да намерава да отпутује у Београд да би гледао утакмицу између [REDACTED] да намерава да крене два дана раније

да би туристички razгледаo Beograd, да je zbog toga uzeo odmor nedelju dana. Trebao je da se u Francusku и [REDACTED] врати у суботу, jer je било предвиђено да у недељу као атлетичар трчи маратон у [REDACTED] а zbog чега je непосредно пред пут обавио и лекарски преглед који je показао да je њихов син потпуно здрав. Сутрадан 16.9.2009.године са петорицом својих пријатеља допутовао je у Beograd, а јавио им се пред полазак.

Сведок [REDACTED] у свом исказу je навела да je дана 17.септембра увече на телевизијском дневнику сазнала да су два навијача [REDACTED] рађена. Знајући да je [REDACTED] чинио део екипе која je навијач [REDACTED] покушала je да ступи у контакт са њим, али у томе није успела. Њен супруг je отишао да легне, а током ноћи око 1 или 2 сата ујутру Жандармерија je дошла и обавестила их je да je [REDACTED] рађен не дајући им никакве детаљније податке и само су замољени да сутрадан око 10,00 сати контактирају Амбасаду Француске у Beogradу. Читавог тог дана 18.септембра провели су телефонирајући и били су константно у контакту са Амбасадом Француске у Beogradу као и са „Сепроком астита“. Обавештени су да je [REDACTED] био повређен, да му je била повређена аорта, да je извршена операција, а на крају дана речено им je да je операција добро прошла. Након тога обавештени су да мора да се изврши операција главе, мозга и тог момента она и супруг су решили да дођу у Beograd да би били поред свог сина, а што су и учинили сутрадан поподне. Рекла je да je њен син био потпуно здрав и да она никада није ни помислила да je то последњи пут када га види живог. По доласку у Beograd и одласку у болницу у посету свом сину, било јој је потребно неколико тренутака да свог сина препозна jer му je лице било потпуно надувено и он није био препознатљив. Био je сав у модрицама, а тело му није одавало никакве знакове живота није ни мрдао и тако 10 дана, свакодневно га je гледала у таквом стању, а да ниједног момента није отворио очи, да ниједног момента није поново успела са њим да успостави контакт. Она и супруг су дошли у нади да ће се њихов син опоравити од свега, и да ће га вратити назад кући. Она и супруг су сваки дан долазили до закључка да je ситуација веома озбиљна и да je сваки даном све гора и гора. У неколико наврата покушали су да инсистирају на томе да он буде враћен назад за Француску, али обзиром на озбиљност и тежину његовог стања jer je имао операцију на мозгу, то апсолутно није било могуће. Дан уочи његове смрти она и супруг су били свесни да je дошао крај, а сутрадан je њихов син преминуо. Навела je да и дан данас она једноставно не може да се помири са чињеничном да je њен син умро једном таквом смрћу, да je он био јелан јако добар дечко, добар син, да je волео породицу, волео je живот, био je пун живота и да једноставно то што je остало угравирано у њој и нешто што не може да заборави je начин на који je он умро. Био je веома ангажован у свом раду, играо je фудбал у аматерском клубу под називом [REDACTED] а био je и у Удружењу које се борило против одређених болести. Био je ангажован, радан, једноставно пун живота и пун снаге и жеље за животом. Указала je да оно што може да каже je да јој јако недостаје њен син, да га 9 месеци нема и да јој страшно недостаје. Навела je да су пријатељи њиховог сина, навијачи [REDACTED] [REDACTED] када су се вратили кући [REDACTED] дошли код њих и дали су им моралну подршку и испричали су им како и шта се десило тих немиких дана и да je прва ствар коју je она питала пријатеље свог сина, зар нису никако могли да помогну [REDACTED] а да су јој они рекли да je то било немогуће и да je њој дуго времена требало да схвати ту ситуацију, а да сада полако почиње да схвата и да разуме шта се десило, да се све десило изузетно брзо, изненада, да су они тада

једноставно били опкољени са свих страна, да је тај напад био страشان, да се све десило у тренутку и да није било времена да било ко реагује и да су се сви разбежали што су пре могли. Од пријатеља свог сина је сазнала да је било отприлике 20 нападача, а пријатељи њеног покојног сина [REDACTED] и [REDACTED] који су били учесници овог догађаја, а који нису саслушани у полицији су јој рекли да су видели 2 особе које су учествовале у овој тучи и покушали су да им опишу те људе, али нису могли да им дају неке прецизне детаље и нејасно су их описали јер су имали капуљаче на глави, а један од њих им је рекао да је пре напада на њиховог сина видео једног од нападача који је био потпуно ћелав, ошишан до главе, да је имао мало чудан изглед. Изјавила је да не може да саопшти неке детаље, али да је њој речено, да је тај пријатељ њеног сина рекао да је то лице које је описао видео у даљини, поред ступеница и да [REDACTED] и [REDACTED] да саопште суду неке прецизније податке. О самом моменту када је Брис пао са оgrade на нижу подлогу нико није говорио. Његови пријатељи апсолутно то нису видели, нити су о томе било шта говорили. Мисли да су пријатељи њеног сина говорили да је [REDACTED] седео поред Бриса пре него што се десио овај напад, а да је Брис био на неки начин заглављен и да није имао времена да побегне, када је све почело. О томе како је и на који начин Брис задобио повреде остали његови пријатељи нису могли ништа да им кажу, једино је [REDACTED] који је заједно био са њим и који је пребачен у болницу могао да им да неке прецизније податке о догађају. [REDACTED] и [REDACTED] који су били присутни на Обилићевом венцу у време овог напада, а који нису саслушани у полицији у Београду, када су их посетили у Тулузу су им говорили да је било пуно нападача, да је било около људи са капуљачама на лицу, али никакве детаље им нису објашњавали, а [REDACTED] је из далека видео тог младића који му је изгледао чудно и сумњиво.

Отац покојног Бриса Татона [REDACTED] је у свом исказу навео да је он по повратку у Француску у разговору са неким од пријатеља његовог сина разумео да је оштећени [REDACTED] седео поред њега у кафићу када су били нападнути од навијача из Србије. Сведок [REDACTED] није причао да је видео моменат повређивања њиховог сина и моменат његовог пада преко оgrade, нити је причао неке друге детаље, а он мисли да је то зато што је и сам [REDACTED] био повређен у овом нападу и да је он Бриса видео тек након догађаја.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је он у групи са шесторицом својих пријатеља, у којој су били и [REDACTED] и сада покојни Брис Татон, дошао дан пре овог догађаја у Београд и да су се по доласку у Београд, најпре сместили у хотел. Сва шесторица из њихове групе одсели су у истом хотелу, он се не сећа ни имена ни улице у којој се налазио тај хотел, сем да је био у строгом центру Београда, у близини места где се овај догађај одиграо, у једној од главних улица у Београду, поред места на коме се налази пуно цвећа и да су сви остали сведоци у овом поступку одсели у овом хотелу. Није приметио нити је уочио да у близини овог хотела постоји нека пицерија. Они су одсели у овом хотелу, тако што је један од њихових пријатеља [REDACTED] и је био са њима у групи, унапред резервисао хотел пре него што су дошли у Београд. По доласку у Београд нису се пријављивали у полицији јер се тиме позабавио хотел. Они нису дошли као организована навијачка група, већ индивидуално. Од доласка у Београд, до самог напада, ни на који начин нису приметили ништа необично, да им је угрожена безбедност,

да је према њима било ко био непријатељски расположен и да их је неко пратио. Дана 17. септембра, прошетали су по тврђави, а затим су ручали у ресторану који се налази у туристичкој улици у Београду, након чега су посетили Катедралу, а око 16,00 часова вратили су се у хостел да се истуширају, а затим су се са својим пријатељима нашли у кафићу [REDACTED] где су планирали да у башти овог кафића попију пиће, а затим да оду у хостел, где су се налазили играчи, одакле су сви заједно требали да буду превезени на утакмицу. Седели су у башти кафића [REDACTED] б", који се налази у пешачкој зони, њих 10-12. Он је седео леђима окренут Брису Татону, јер су седели у неком кругу као што се иначе седи у башти кафића. Сви француски навијачи који су били у хостелу, били су у Београду заједно, дружили су се, излазили заједно, неки од француских навијача упознали су конобара који је радио у кафићу [REDACTED], "али не и он. Познавао је француске навијаче који су пре овог догађаја седели у башти кафића [REDACTED], "а то су били: [REDACTED] д, [REDACTED] р, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], а било је и других навијача, можда не зна имена сваког од њих, али их познаје из виђења јер су они сви били навијачи „Тулуза“ и имали су прилику да се срећу доста често. Он је тада, у башти кафића „Ајриш паб“ седео леђима окренут према [REDACTED], испред њега је била гаража мало удесно, он није гледао баш ни на улицу, ни гаражу, већ у своје пријатеље колико се сећа, покојни Брис Татон је био лицем окренут ка вратима кафеа [REDACTED] а са његове десне стране је била улица и по његовој процени су од улаза у гаражу они били удаљени 50 до 100 метара. Није приметно да у близини баште овог кафића у којој су седели постоје степенице, нити му је било познато да ту уопште постоје степенице, нити су они тим степеницама силазили. Понашали су се као обични туристи, који заједно пију пиће, и нису имали ниједан препознатљив знак, нити су били обучени тако да је могло да се препозна да су навијачи. Одједном је чуо људе како вичу „Тулуз, Тулуз“, а у наредној секунди је већ чуо и видео чаше које се ломе, тако да је имао времена да устане пре него што је задобио један изузетно јак ударац у пределу главе. Видео је око себе своје пријатеље, који покушавају да побегну, столице и столове који су били разбацани посвуда и он је покушао да се одатле извуче, а што му је било отежано, јер је било јако пуно столица и столова, а са своје десне стране је угледао неког ко је подигао столицу коју је након тога изузетно јако и изузетно насилно разбио о њега. Све се дешавало јако брзо и он је успео да се помери метар до два, али су у међувремену њихови нападачи запалили бакље, тако да је било јако пуно дима и они су изгубили сваки осећај и сваку могућност оријентисања. Он је покушао да се помери пар метара, јер је приметно да се мало боље види са десне стране у правцу паркинга који је поред [REDACTED]. Тражећи излаз одатле, померио се пар метара, када је наишао на једну силуету за коју је схватио да је један од нападача, пошто није био пријатно расположен према њему. Изгубио је равнотежу због повреде главе коју је задобио и заљуљао се, а затим је прво угледао светлост и схватио је да је поред њега неко упалио бакљу, јер је осетио да коса почиње да му гори. Покушао је на поду да се помери, да покуша да се извуче одатле, али је то са његовом повредом било изузетно тешко. Затим је осетио бакљу да се спушта низ његова леђа, а затим га је неко повукао страшно јако у нивоу рамена и он је осетио да је неко повукао његову торбицу. Он се није дуго одупирао и та торбица му је била украдена. Након тога не сећа се много детаља и само се сећа да је седео на једном зидићу поред кафића [REDACTED], да је приметно да је крвав и да се поред њега тада нашао један полицајац и двојица других српских држављана, који су покушали

да му кажу нешто топло, и да га утеше. Видео је амбулантна кола и тек тада је видео свог пријатеља сада покојног Бриса Татона, који се налазио већ на носилима амбулантских кола. Запазио је по његовом погледу када се окренуо према њему, као да је хтео тим погледом да га пита, шта се заправо десило. Били су удаљени од 10 – 20 метара један од другог, били су у посебном стању шока и њихова комуникација је остварена погледом и одређеним изразом лица. Прва амбулантна кола су отишла, а друга амбулантна кола су дошла по њега, и тада је он почињао да схвата да је оно што им се десило, заиста страшно. Сведок [REDACTED] детаљно је објаснио да је након залобијеног удараца пао у непосредној близини пар корака од места где је седео, а да је од улаза у гаражу то место по његовој процени било удаљено 50 до 70 метара, да је бежећи стигао до кружног тока који се налази између кафеа „Ајриш паб“ и гараже где је пао скоро на стомак, мало окренут у страну, у ком положају је сигурно остао неколико секунди, јер је то место где је неко покушао и да га спржи и где му је украдена торбица, док се налазио у том положају. Залобио је доста удараца, а први ударац је задобио неким оруђем у главу, када је леђима био окренут нападачу, други ударац који је задобио је био ударац столицом, једном од столица баште кафеа [REDACTED], трећи ударац је задобио песницом, а затим је шутнут, а затим је неко пришао и пржио га бакљом, након чега му је одузета торбица, а што је све трајало пар минута. Не сећа се да ли му је неко прилазио да га удари, шутне, и једино чега се сећа да му је неко пришао да би га спржио упаљеном бакљом, а да су га затим насилно повукли да би му украли торбицу. Остали његови познаници и пријатељи су били у истој ситуацији, јер је свако од присутних француских навијача покушавао да пронађе неки излаз и сећа се једне особе испред себе, која није могла да прође од столица, али није најјасније видео обзиром да су биле упаљене бакље и да је било јако пуно дима. Временски не може да определи колико је тај напад трајао, али зна да су сви нападнути, да су нападнути са леђа и са стране, а због повреде коју је задобио, због дима од бакљи, није могао да процени одакле су долазили напади, а све је трајало неколико минута и оно што је он могао да види у таквом диму су биле само силуете људи, а није могао да уочи нити је у могућности да препозна било кога од нападача. Уочио је да је било више упаљених бакљи, с тим што не може да определи колико је тачно упаљених бакљи било, а није видео никог да бакљу држи у руци, већ је само кроз маглу видео нека жаришта, а што су биле упаљене бакље и без обзира што није видео ко их је држао, оне нису могле саме стајати у ваздуху. Изјавио је да не може да се изјасни да ли је нека бакља летела, да ли је падала, била бачена, али да верује да постоје велике шансе да у таквој ситуацији вероватно јесте. Није у могућности да опише нападача који га је ударио столицом, нити да да било какав његов приближни опис, јер није видео лице те особе. Није видео да ли је још неко од француских навијача тучен столицама, јер је пледао само напред и где може да прође, а већи део догађаја дешавао се иза његових леђа. Одмах након што се затетурао и нашао се на поду, осетио је велику светлост близу врата, близу својих очију, осетио је дим и покушао је да то избегне, а затим се то -бакља- спустило низ његова леђа. Он није видео лице које је држало бакљу којом је покушало да га спржи, али је његов утисак да је неко желео да га спржи том бакљом док је лежао на стомаку. Није разазнао никакве речи, нити је чуо да је било ко нешто говорио, док су их ударили. Не може да определи колико је било удаљено место где је он пао од места где је пао покојни Брис Татон, нити да определи колико је место где је он био оборен удаљено од ограде, јер он степенице није ни видео. Обзиром да је био нападнут

одмах на почетку и да је одмах након тога било јако пуно дима, он није у могућности да да опис нападача, нити је у могућности да се изјасни да ли су имали маске на лицу. У истом тренутку када је опечен бакљом, одузета му је и торбица, и то је било једно за другим и он сматра да је велика вероватноћа да је то учинила иста особа. Не може да процени колико времена је прошло од почетка туче, до тренутка када му је отета торбица, нити је приметио где одлази лице које му је торбицу одузело, да ли се вратило према делу улице где је дим, гужва, туча или је отишло у неком другом правцу, јер је лежао на стомаку и имао је већ повреду главе, а његов нападач, особа која му је одузела торбицу била је иза њега, а торбица му је одузета насилно. Објаснио је да су се од ствари у његовој торбици налазили мобилни телефон „Ајфон“ црне боје и 1 шал на коме је писало „Форца виола“, а изјавио је да се у торбици нису налазиле слике формата личне карте, презерватив и кесице са кокаином. Не сећа се у моменту када му је одузета торбица да је још неко лежао од француских држављана, у његовој близини, не може да се изјасни да ли га је ударило, опекло и одузело му торбицу једно лице, или је било више лица, јер се то десило иза његових леђа и било је страшно брзо, једно за другим. Не може да се сети и није у стању да опише лице које га је напало, нити може да објасни и саопшти било какву карактеристику тог лица у вези висине, конституције. По његовој процени овај напад је трајао пар минута, а од момента када су они сели у башту кафеа „[REDACTED]“ до момента када је отпочео напад, прошло је између пола сата и 45 минута. Одмах након задобијених повреда видело се да је крварио, а тада је на себи имао сиву мајицу на којој је са предње стране писало 4+3, а која је имала и неку ознаку позади и била је сиве боје, а сећа се да је покојни Брис Татон на себи имао црну мајицу. Не сећа се какве су мајице имали остали француски навијачи који су седели за столом. Одведен је у болницу, где је прошао разне лекарске прегледе, где су му зашили главу, а имао је 8 копчи на глави и многобројна нагњечена по телу. У болници је прошао многобројне прегледе, а у посету му је дошао француски конзул као и представници српске полиције и представници обезбеђења, који су му објаснили да је ситуација у вези са Брисом била изузетно озбиљна. Наредног дана 18. септембра, у петак, око поднева изашао је из болнице, а иако је имао завој на глави због копчи, сео је у авион и око 15 часова вратио се у Француску. У Француској је добио боловање у трајању од месец дана, јер због повреда које је задобио није могао да ради, а дуже од 2 месеца је више пута недељно одлазио код лекара и у Француској је обавио лекарске прегледе, а ишао је и на сеансе код кинези-терапеута, и морао је да се подвргне психолошкој терапији која је била специјализована за жртве насиља. Није приметио из ког су правца на носилима Хитне помоћи донели Бриса Татона и једина слика које се сећа да је видео да је Брис Татон био на носилима у амбулантним колицима. Објаснио је да натпис „Индијанс Тулуз“ означава групу навијача „Тулуза“, да је то асоцијација и да постоји нека хијерархија са председником, секретаром и благајником, да међу присутним француским држављанима, сведоцима у овом поступку има симпатизера и чланова те групе, али да нема никог ко заузима неко битно место у тој хијерархији. Покојни Брис Татон је својевремено био члан групе „Индијанс Тулуз“, али је након тога постао члан групе „Форца виола“, што је заправо фудбалски клуб који чине навијачи фудбалског клуба „Тулуз“. Навијачка група „Индијанс Тулуз“ је класична група навијача који заједно припремају разне врсте садржаја, који се приказују на стадионима од папира и неког другог материјала и то је група која има репутацију да ни у ком случају није проблематична и да је врло мирна.

Сведок ██████ објаснио и да је на југо-западу Француске јако популаран рагби и да је основни мото заједништво и пријатељство. Они у Београд нису дошли организовано као група, већ као туристи, индивидуално. Навео је да је он постао председник Асоцијације Бриса Татона, која има за циљ да помогне породици Бриса Татона и да одржи једно сећање на Бриса. Након што је одвезен у Ургентни центар није био у могућности да разговара са Брисом Татоном. Са родитељима Бриса Татона су се видели у Француској. Придружио се кривичном гоњењу окривљених и изјавио да сматра да они треба да буду кажњени, а у вези имовинско правног захтева је изјавио да одштету неће тражити у Србији, већ у Француској.

Сведок ██████ дао је свој исказ пред овлашћеним службеним лицима УКП-а Трећег одељења Полицијске управе за град Београд дана 18.9.2009.године, у присуству заступника ВЈТ-а и овлашћеног судског тумача за Француски језик, у виду службене белешке о обавештењу примљеном од грађана сачињене на основу чл.504-ђ став 4 ЗКП-а која се може користити као доказ у кривичном поступку, а саслушан је и на главном претресу дана 18.6.2010.године. Из исказа сведока ██████ суд је утврдио да је он био учесник овог догађаја и да је дана 17.9.2009. године седео са осталим француским држављанима, навијачима Фудбалског клуба „Тулуз“ у кафеу ██████ на Обилићевом венцу пре него што је на њих извршен напад. Сведок Бурдонкли Жилијен је у датом обавештењу пред овлашћеним службеним лицима МУП-а и у свом исказу на главном претресу изјавио да је он навијач Француског клуба „Тулуз“, да припада навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да нису дошли организовано да посматрају утакмицу „Партизан-Тулуз“ која се играла дана 17.9.2009. године у Београду, већ да је свако за себе организовао присуство утакмици, пут и смештај у Београду. Из Француске је допутовао авионом са шесторицом својих другова, дан пре одржавања утакмице у среду 16.09.2009.године и одсели су у хотелу ██████ који се налази у улици Призренска број 1. Од среде поподне када су стигли у Београд седели су у кафићу ██████ сви заједно, њих 10-ак и мирно су испијали пиће не провоцирајући никога, а између себе разговарали су на њиховом матерњем-француском језику. До овог напада на њих нису имали никаквих непријатности, нико их није провоцирао, а они нису приметили ништа необично. Није му познато да је било ко од осталих навијача имао било какве непријатности, нити су приметили да их било ко на било који начин прати и уходи, и сви су према њима били јако драги, а претходне вечери када су излазили, било им је јако пријатно. Спријатељили су се са конобаром који ради у кафићу ██████ који се зове ██████ а који му је дана 17.9.2009. године око 14,00 часова, на његов мобилни телефон ██████ послао СМС поруку да дођу до ██████, јер он завршава смену у 17,00 часова. Око 16,30 часова дошао је са својим пријатељима до овог паба где су затекли неке њихове пријатеље навијаче ФК „Тулуз“. Имали су намеру да у кафићу попију пиће, а да се после врате у своје хостеле, а затим да таксијима оду до хотела где су били смештени играчи ФК „Тулуз“, где их је чекао аутобус организован од стране њиховог клуба, који би их превезао на стадион, на утакмицу „Партизан-Тулуз“. Њих око 15 седели су у башти кафића ██████, тако што су заузели све столове у предњем реду. На себи нису имали обележја француског клуба „Тулуз“, јер су знали да је то опасно, и трудили су се да буду дискретни. На главном претресу није могао, због протекла времена, да се поуздано изјасни које

je bila boje majica koju je na sebi tada imao, ni da li je неко од осталих навијача који су седели у башти кафеа, [REDACTED] мао упадљиву светло лила мајицу, наводећи да не зна, али да мисли да нико није имао такву мајицу и да су сви били обучени доста дискретно, у жељи да не провоцирају и да, оно што може са сигурношћу да тврди, је да у том тренутку није имао ниједног од обележја клуба, на којима је нешто писало. Говорили су матерњим [REDACTED] а и претходне вечери су били њих око 30 окупљени у овом кафићу. Неки његови пријатељи који су раније дошли [REDACTED] у овом кафићу седели већ данима и он претпоставља да је могуће да је неко приметио да се они ту окупљају. Пре напада, он је у башти овог кафића седео наспрам кафића, леђима окренут ка гаражи, а покојни [REDACTED] седео са њима за столом, одмах до њега, са његове десне стране и гледао је у улаз кафеа [REDACTED] ража је била иза њега. Пре напада није приметио ништа сумњиво, нити да неко ту шета, да гледа у њих, да их посмагра, и осећали су се заиста пријатно, јер су били јако лепо примљени [REDACTED] да је у питању контакт са конобаром [REDACTED] или са другим људима, тако да нису очекивали никакве непријатности и ништа нису приметили. Обзиром да је седео леђима окренут ка гаражи, он није видео када су им пришли навијачи [REDACTED] и је само видео упаљену бакљу на отприлике метар удаљености од њега, коју је неко принео врату његовог пријатеља [REDACTED] имао времена да погледа добро и истог тренутка се дигао, а столони су већ почели да се руше. Хтео је најпре да побегне ка кафићу који је био укосо од места где се он налазио, али је ту приметио младића у светлој дуксерници, доста крупне грађе, па се вратио на средину баште, а затим је поново погледао у том правцу где је претходно хтео да побегне и када је видео да нема никога, прошао је ту и побегао у кафић преко пута. Изјавио је да не може да препозна младића крупније грађе у светлом дуксу кога је тада уочио, да се уопште не сећа његовог лика сем да је био крупне конституције, висок младић, и обзиром да га је видео само на секунд једино се сећа да му је глава била обријана или је био јако кратко ошишан, а његову конституцију је описао да је можда био висок 1,85cm и да је можда имао око 100 килограма. Није видео да је тај младић имао нешто у руци, нити је осим упаљене бакље коју је видео приметио да је било ко од осталих нападача имао нешто у руци, јер одмах, можда 20 секунди након што је упаљена бакља, он је већ био у кафићу прско пута и није имао времена да било шта примети, јер је то била ситуација која се може назвати „спасавај се ко може“ и он је успео да пређе у кафић преко пута. Није приметио да ли је покојни [REDACTED] који је седео непосредно поред њега устао у моменту када је и он устао, јер у брзини није обраћао пажњу на то шта је неко други радио, и само је гледао да се спасе. Није му било познато да ту у близини места где су седели постоји било какво степениште и у тренутку када је гледао да побегне није ишао у том правцу, јер није ни знао да ту постоје степенице, није их ни видео, а није приметио ни металну ограду и исте се не сећа, јер на то није обраћао пажњу. Побегао је у кафић који се налази наспрам кафеа [REDACTED] су га примили и рекли су му да не говор [REDACTED] у та да седне у кафић и да не излази напоље, док не прође гужва, а где је он и седео све до момента док није уочио да је дошла полиција и амбулантна кола. У кафићу је седео окрснут леђима и није видео ништа од онога што се дешавало испред кафића док није изашао. У кафићу је вероватно провео 10-ак минута, а када је изашао приметио је да има полиције, видео је једна амбулантна кола на путу са десне стране гледано из излаза кафића, а ту су били и полицајци. Обзиром да он није хтео да буде примећен,

није хтео да се задржава већ се упутио право према свом хотелу. По изласку из овог кафића морао је да прође одмах поред кафеа [REDACTED] у је видео да му је леђима био окренут конобар који је имао крваву главу, а он се обратио другоме од њих кога је препознао, јер су сви конобари имали зелене мајице и питао га да нису можда пронашли његов мобилни телефон марке [REDACTED] који је он оставио на столу када је почела туча и рекао му уколико га пронађу да је то његов телефон и наставио је ка хотелу. Видео је да је у кафеу [REDACTED] сто за којим су седели био срушен, видео је разбацане столове и столице, али није видео никога ни од нападача ни од његових пријатеља, јер се трудио да не гледа ни у кога, већ да иде право ка свом хотелу. Његов је закључак да је конобар кога је видео окренутог њему леђима са крвавом главом иста особа са којом је разменио СМС поруке имајући у виду да је он једини био са њима у башти. Прошао је поред кафића који су имали тенду и сундобране „Кока коле“, поред кафеа [REDACTED] окренуо је десно у једну велику улицу у којој се налазе продавнице и дошао је до хотела. Када се вратио у хотел сазнао је да су двојица његових пријатеља одведени у болницу, а затим су они сви под пратњом отишли на утакмицу. Тек на полувремену је сазнао да је [REDACTED] стање јако озбиљно. Ову информацију добили су од људи из клуба који су одговорни за безбедност. Они нису одмах после утакмице отпутовали [REDACTED] обзиром да се овај догађај одиграо у четвртак када је била и утакмица и они су петак и суботу провели ноћ у станици милиције, а у суботу ујутру он је отпутовао у [REDACTED] његов је утисак да су им навијачи [REDACTED] пришли дискретно и да су их напали изненада.

Сведок [REDACTED] је на службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана датој на основу чл.504-б став 4 ЗКП-а пред овлашћеним службеним лицем УКП-а Трећег одељења у присуству заступника ВЈТ-а дана 18.9.2009. године, преко овлашћеног судског тумача за [REDACTED] језик и на ранијем главном претресу, изјавио, да је навијач [REDACTED] да припада навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да нису дошли организовано да посматрају утакмицу [REDACTED] која је одиграна дана 17.9.2009. године, већ да је свако за себе организовао пут, смештај и присуство на утакмици. Са петорицом својих пријатеља [REDACTED] дошао у понедељак 14.09.2009. године и одсели су у хотелу „The new inn“ који се налази [REDACTED] раније су дошли у [REDACTED] ри да пре утакмице обиђу град. Управо знајући да могу да испровоцирају навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају, тако да нису имали ни капе, ни дуксерике, ни било какво обележје које би их идентификовало као припаднике навијачке групе француског клуба [REDACTED]. Од доласка [REDACTED] ом су свакога дана седели у кафићу [REDACTED] заједно, њих 10-ак и мирно су испијали пиће не провоцирајући никога, при чему су између себе разговарали на њиховом матерњем-француском језику. До овог догађаја нису имали никаквих непријатности, нико их није провоцирао, нити је покушавао са њима да разговара, а нису приметили било шта необично. Напротив, разни људи који су их сретали, били су према њима изузетно гостољубиви. Спријатељили су се са конобаром који ради у кафеу [REDACTED] којим су вече пре овог догађаја заједно били у дискотеци, а који је пре овог догађаја његовом другом [REDACTED] послао СМС поруку у којој је писало „Дођите у 17,00 часова, завршавам смену“ мислећи на кафић [REDACTED] коме је овај конобар радио и где су они долазили и раније. У

кафић, [REDACTED] отишли су око 16,30 часова у намери да попију пиће, а затим да се врате у своје хостеле пре утакмице, а из хостела да таксијима оду до хотела где су смештени играчи [REDACTED] је испред хотела чекао аутобус за организован превоз од стране њиховог клуба до стадиона. Њих 17-18 седели су у башти кафића тако што су заузели све столице у предњем реду, а на себи нису имали обележја [REDACTED] су навијачи, јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. Није сигуран да ли је конобар [REDACTED] сео још једну туру пића коју су поручили, или је само дошао да наплати, али се сећа да се [REDACTED] то време завршавала смена, тако да им се убрзо придружио. Он је седео за једним делом стола, а један пар је био са његове леве стране, као и гаража. Иза њега била је гаража, лицем је био окренут ка улици, а покојни [REDACTED] седео неколико столица са његове десне стране. Он је седео при крају групе, [REDACTED] није седео у средини. Он је залазио да је средина улице када се изађе из кафића и када се ступи на плато. [REDACTED] од њега био удаљен онолико колико заузима отприлике један сто и један ред људи који седи са друге стране стола, а одмах иза тога је улица. Није приметио никакву ограду, ни степснице, јер на то није обраћао пажњу. Обзиром да је био окренут улици, видео је када су им пришли нападачи. Приметио је једног човека који је на себи имао црну дужу јакну, да је био висине око 185 цм, средње конституције, с тим што на њему није приметио ништа необично што се тиче обележја, али је уочио да је више пута прошао поред њих и сваки пут када је пролазио да је успоравао и гледао у њих и неком телефонирао. На себи је имао обучену јакну сиве или црне боје, а поред кафића где су седели је прошао више пута, неколико минута пре напада. Изјавио је да због протска времена не би био у стању да ту особу препозна. Тај момак је отишао до гараже и сео на једну жардињеру, где му се придружило још једно лице, које он не би могао да опише. Из супротног правца је приметио да наилазе два мушкарца која су се у моменту, док су мирно пролазили поред њих, изненада окренули ка њима и један од њих који је био висок и без качкета је ногом ударио и шутнуо неког од његових пријатеља, а други који је био нижи и са качкетом и који је у руци имао упаљену бакљу је кренуо ка њиховом столу. Имајући у виду брзину и начин на који се све одиграло, он нема јасну слику и све му је остало у сећању сувише маловито и чак ни након овог догађаја није у стању ни у могућности да опише младића са качкетом који је са бакљом у руци кренуо ка њиховом столу. Обзиром да је он седео наспрам кафића са леве стране, видео их је тачно како иду директно према њему, јер су били тачно наспрам њега и да долазе директно наспрам стола за којим је он седео, а приметио их је када су били на метар или два удаљени од стола за којим су седели навијачи [REDACTED] у моменту када му је притрчао мушкарац кога је раније видео да је пролазио поред њих неколико пута пре самог догађаја и који је седео на жардињери код гараже, он је успео да се помери, а тада га је тај момак ногом шутнуо у пределу гениталија. Изјавио је да не би могао да се изјасни из ког правца су дошла ова двојица мушкараца од којих је један телефонирао и гледао у њих, ни да ли су они дошли из истог правца као и друга двојица који су их напали, јер је почео да обраћа пажњу на њих, тек када их је видео више пута. У тренутку када је почео да их примећује, разговарао је са једним пријатељем који је седео поред њега. По његовом мишљењу, то је било 10-ак минута пре напада и они су око 10-ак минута шетали поред њих, тако да је он имао времена да то примети, да тога постане свестан и да о томе да их је приметио исприча свом пријатељу. По његовој процени, младић који је пролазио поред њих је седео и

телефонирао око 5 минута на жардињери, пре него што су наишла ова друга двојица. Непосредно након што је младић са упаљеном бакљом пришао њиховом столу, пришао је и младић који је седео на жардињери, а који га је шутнуо у пределу гениталија, тако да је он имао само толико времена да се искобела из столице и да направи пар корака можда само 5 метара напред, када се нашао директно наспрам те особе која га је шутнула, а затим је успео да побегне. Удаљио се неколико метара и бежећи два пута се окретао ка месту догађаја, а у моменту када је погледао шта се дешава у кафићу видео је дим, да лете столице на све стране, али није видео колико је било нападача, ни ко је кога ударао, ни ко је задобио повреде. Видео је само двоје њихових пријатеља који су бежали, девојку и младића без патике, а у том тренутку је било сувише хаоса, сувише дима и он није видео шта се дешава са покојним [REDACTED]. На главном претресу, у судници, изјавио је да међу присутнима окривљенима, не може да препозна ниједно лице које је видео тада на [REDACTED] да није приметио како су изгледали нападачи, ни шта су имали на себи од одеће, јер се све одиграло веома брзо, да се два пута окретао ка месту догађаја док је бежао и још увек је видео дим, столице које лете, а да је од места догађаја отишао до раскрснице трчећи околним улицама, да га неко не би пратио, а на крају је дошао до места где се налази пијаца и [REDACTED] је срео и своје познанике, са којима је заједно отишао у хостел, а затим клупским аутобусом на стадион. У овом догађају он није задобио никакве повреде и лекарску помоћ стога није ни тражио. Закључио је да су их напали навијачи [REDACTED] је један од нападача код себе имао бакљу, а што је обележје навијача, а и из разлога што је тога дана била утакмица између [REDACTED] и [REDACTED]. Његово је мишљење да је овај напад био циљан на њих јер су на том месту седели само они, а у околини није било пуно гостију. О томе шта се десило са покојним [REDACTED] [REDACTED] сталим повређеним [REDACTED] сазнао је када су стигли на стадион. На почетку утакмице је од једног свог друга који је разговарао са неким из обезбеђења стадиона, сазнао да [REDACTED] болници и да је у критичном стању. Тада није знао ни како је [REDACTED] повређен, ни да ли је неко видео неко повређивање, јер су у том тренутку сазнали јако мало детаља, односно, једино то да је [REDACTED] озбиљно повређен и у јако критичном стању. О томе како је повређен није се коментарисало, јер су тада били заједно њих неколико, који нису видели шта се десило.

Из исказа сведока [REDACTED] [REDACTED] изилази, да је [REDACTED] дошао са неколико својих пријатеља, дан пред утакмицу, да су тога дана остали у центру града, а да су у четвртак обишли [REDACTED] [REDACTED] се око 17,00 часова, око 3 сата пре почетка утакмице, нашли са осталим својим пријатељима, у кафићу [REDACTED] [REDACTED] је око 30 минута по њиховом доласку у кафић на њих извршен напад. Сви су седели и причали за столом, а пар тренутака пре напада он је приметио у даљини три особе које су њему деловале сумњиво, а које он не би био у стању да опише, сем што се сећа да је једна од те три особе носила дуксерицу беле боје, на којој је плавом или црном бојом био одштампан натпис [REDACTED]. Обзиром да се у тренутку када их је запазио још ништа није десило, сем што су му ова три лица деловала чудно, он није на њих обратио пажњу и није запамио њихова лица. Објаснио је да су му они због више ствари деловали чудно и то најпре што их је било тројица, од којих је један кренуо и ушао у башту кафића, који се налазио поред кафића у коме су они седели, а двојица су наставила даље, а затим и обзиром на то како су били

обучени, јер он дуго година и често иде на утакмице, и често је на стадионима, а они су управо били обучени на начин на који се облаче људи који одлазе на стадион. Изјавио је да међу присутнима окривљенима у судници не може да препозна ниједног од те тројице младића које је уочио у њиховој близини пре напада, сем што је приметио да је младић који је на себи имао мајицу са натписом [REDACTED] који је кренуо у башту кафића поред кафића у коме су они седели, био средње висине, можда јаче конституције и од њега који има 31 годину је био доста млађи, кратке и светле косе, а можда и обријане главе. Када је запазио та три младића он је својим пријатељима рекао „Ја ове нешто не миришем“, а што нико није чуо. 30 секунди или минут након што је уочио ову тројицу момака, чуо је повике [REDACTED] тим је видео бакљу и били су нападнути. Он је седео у другом реду столова наспрам улаза кафића и одмах је покушао да трчи, али је пао на неки сто. Покушао је да трчи ка степеницама, али је пао једном, а када се подигао видео је младића у мајици са натписом [REDACTED] који је имао нешто у руци, али он није уочио шта, а који се налазио горе, на степеницама. Одмах се окренуо, али је опет пао, и тада је помислио да ће га убити, али када се окренуо поново ка том младићу, он је видео да он туче неког другог, али није видео кога. Подигао се и отишао је у другом правцу, ка пасажу, пролазу који води ка Тржном центру [REDACTED] и отрчао је до хотела. Наредног дана имао је прилику да види [REDACTED] пар минута пре операције аорте [REDACTED] имао празан поглед. Он је стајао на крају кревета, а од њих троје [REDACTED] била најближа девојка, и он је приметио да [REDACTED] отвара уста и нагађао је шта говори, а девојка која је била поред је чула. Он није видео како је [REDACTED] задобио повреде осим што је видео да је лежао у првом реду наспрам улаза у кафић и да је тачно иза његових леђа био један сунцобран који му је вероватно сметао и спречио га да побегне. Обзиром да је он 30 секунди после почетка напада већ био у пасажу [REDACTED] је видео ко је био у близини [REDACTED] ни како је он повређен. [REDACTED] седео тако да је иза њега било два реда столова и пролаз за пешаке између степеница и столова, а он није видео када је [REDACTED] пао у моменту напада, ни да ли је устао од стола, једина ствар коју је видео је упаљена бакља којом је повређен [REDACTED] након чега се он окренуо, пао, подигао се и побегао. Он је пао у средини међу свим столовима, а други француски држављанин за кога је приметио да је пао, пао је између столова и степеница, и био је удаљен од степеништа отприлике 2 метра. Он није приметио да било ко долази од степеница, да се пење степеништем, јер када се подигао након пада, видео је само оно што је било тик испред њега, а ништа више од тога, а све се десило у пар секунди. Нико му касније није испричао како је [REDACTED] задобио повреде, ни како је пао преко ове ограде, а то је видео касније као и сви други у новинама.

Сведок [REDACTED] лушак је на ранијем главном претресу дана 18.6.2010. године. У свом исказу све [REDACTED] навео да су [REDACTED] дошли на дан његовог рођендана 16. септембра, а да је често и пре тога путовао са [REDACTED] и да је увек све јако добро прошло. Дошли су у Србију да посете једну земљу коју нису познавали раније и да виде утакмицу. Провели су један јако пријатан дан првог дана у разгледању града, а наредног дана придружили су се у кафићу једној групи од 10-ак тулуских навијача који су тамо већ седели. Он је седео са спољне стране стола, тако да му је кафић био са леве стране, а паркинг са десне стране, и био је на најизбаченијем месту, јер је седео највише у страну у односу на остале, а Брис је био на метар и по од њега

удаљен, за другим столом. После 30 до 35 минута уочио је контуре особе која је пришла и два пута викнула [REDACTED]. Он је одмах схватио да ће се десити нешто непријатно. Са леве стране дошла је једна особа која је имала упаљену бакљу и он је видео како је пред њим упалила бакљу, а он је устао са стола и потрчао је ка паркингу. Међу присутним окривљенима у судници показао је на окривљеног [REDACTED] је препознао као лице које је пред њим упалило бакљу, с тим што је указао да је [REDACTED] ао обријану главу. Указао је и на окривљеног [REDACTED] на лице на које сумња да је можда упалио бакљу, али да више мисли да је то био окривљени [REDACTED]. [REDACTED] јавио је, да је потпуно сигуран да нико од осталих окривљених није лице које је тада пред њим запалило бакљу. Нико од осталих окривљених није могао да препозна као лице које је у време напада видео на [REDACTED]. [REDACTED] навео је да је лице које је пред њим упалило бакљу а за које он мисли да је окривљени [REDACTED] тог места дошао ходајући иза особе која је викнула [REDACTED] су дошли из улице која се налази наспрам места где су они седели, да су прошли иза прве особе која је пре њих ту прошла како су прилазили, да је запалио бакљу, да је прошло 2-3 секунде колико је требало да се фитиљ запали и да је том бакљом кренуо и принео је особи која је у башти кафића седела њему најближе, са његове леве стране. Видео је да је тог француског навијача почео да пали том бакљом. У том моменту он се подигао, јер иза њега није било никога и кренуо је ка паркингу, а мисли да је то гаража. Њих тројица су се попели на први спрат гараже, а он је оставио двојицу својих пријатеља и нагео се и са првог спрата гледао шта се дешава и видео је да је било дима на све стране, да је цела башта била у лому. У том тренутку су нека лица ушла у гаражу, што му је сигнализирало његов пријатељ који је био са њим, тако да су се попели на трећи спрат и изашли су до краја тог простора гараже и сакрили су се испод неких кола где су остали око 15-ак минута. Након извесног времена су сишли, али нису знали ни куда треба да изађу, а када су видели двојицу полицајаца изашли су и пратили су их да би изашли из гараже, а затим су отишли до њиховог хотела. Није приметио за време док је трајао напад и док је посматрао овај догађај да је било који од француских навијача успео да пружи било какав отпор нападачима, ни да је било ко од [REDACTED] нападачима узвратио било какав ударац, јер ништа није видео. Када је дошао у хотел покушао је да позове [REDACTED] телефоном 2-3 пута, али се он није јављао, након му је телефон звонио, а трећи пут је неко прекинуо везу. Он је мислио да је [REDACTED] с тога је мислио у том тренутку да је он добро и да је заправо пратио [REDACTED] кога је он у хотелу [REDACTED] знао да је био повређен и који му је рекао да је видео [REDACTED] крвари. Ни касније није чуо како је [REDACTED] повређен, а није чуо ни како је он пао са оgrade, сем што су преко медија, на сајту у 3 сата ујутру или на телевизији или преко интернета, прочитали да је [REDACTED] пао са неких степеница. Изјавио је да он не зна о којим се степеницама ради, нити је приметио да ту где је седео постоје неке степенице. Из гараже, док је гледао шта се догађа, није ништа видео посебно, јер је посматрао догађај 2-3 секунде, а било је пуно дима. Није приметио да неко прескаче неку ограду или томе слично, ни да било ко трчи ка некој огради. Дим који је настао, потиче од бакљи, а он је видео само једну бакљу да се пали и једну упаљену бакљу, и он мисли да је једна бакља могла да направи толики дим. Лице које је палило бакљу, а за које он мисли да је највероватније окривљени [REDACTED] у његовом видокругу било 2 до 3 секунде и обзиром да је то био тренутак када су сви устали истовремено, он није посебно

уочи шта је то лице са бакљом урадило, јер је кренуо да бежи ка паркингу. Обзиром да је [REDACTED] део преко пута њега ово лице са бакљом није прошло поред [REDACTED] него што је пришло његовом столу, већ је дошло пешачком улицом и налазило се између кафића и баште. Не може да прецизира и да се поуздано изјасни коме је од француских навијача нападач са бакљом пришао. Он и [REDACTED] су за различитим столовима, али који су се налазили један поред другог, на удаљености око 2 метра. Једино са сигурношћу може да се изјасни да нападач са бакљом није пришао никоме ко је седео са њим за столом, ни некоме ко је седео за столом за којим је седео [REDACTED] већ су ту постојали један или два стола са стране између његовог [REDACTED] нападач са бакљом је пришао неком ко је седео за тим другим столом. Ово лице са бакљом када је прошло поред њега, од њега је било удаљено око 2 метра. Наредног дана је био у болници да би посетио [REDACTED] неке ствари [REDACTED]. Док је седео одвезли су на кревет [REDACTED] а док су били заустављени поред лифта, њему је требао минут да га препозна. Када је устао, видео је да му је лице било толико повређено да га није препознао када су га превезли поред њега. Када су отворили врата од лифта и ставили га на крај лифта, он мисли да [REDACTED] шта му говори, јер је померио главу, а затим су га спустили и рекли су му да га воде на операцију. Он није био у болници са [REDACTED] са друге две особе, јер су тада [REDACTED] отишли у амбасаду. Објаснио је да [REDACTED] дао изјаву у полицији као очевидац овог догађаја, јер је отишао дан пре осталих, а обзиром да је наредног дана неко од његових пријатеља који је давао изјаву [REDACTED] полицији поменуо и његово име и да је рекао да је и он био ту, позван [REDACTED] стране полиције, где је дао изјаву у вези овог догађаја.

Сведоци [REDACTED] су у ранијем поступку дана 9.11.2010. године путем видео-конференције из суда [REDACTED] присуству представника Гранде инстанца, Републике [REDACTED] Вишег суда у Београду, судије Драгана Милошевића и истражног судије суда Трибунал дел Гранде инстанца у [REDACTED] и несумњиво утврђеног идентитета сведока од стране представника судског органа Србије, као земље молиће, увидом у личне документе важећу личну карту сведока [REDACTED] а за сведока [REDACTED] увидом у путну исправу. Саслушање је обављено преко присутног сталног судског тумача [REDACTED] [REDACTED] саслушани су путем Међународне правне помоћи употребом техничких средстава за пренос слике и звука, односно путем видео-конференцијске везе, а на основу Међународне конвенције о пружању међународно правне помоћи у кривично-правним стварима и другог додатног протокола уз ову конвенцију, будући да се ради о лицима којима је пребивалиште у иностранству, да је сведок Каздеван Рејмонд који је повређен на платоу [REDACTED] нападу на навијач [REDACTED] дана 17.9.2009. године након што му је достављен позив да приступи на главни претрес пред Вишим судом у Београду обавестио суд да из разлога безбедности не жели да долази у Србију, а сведок [REDACTED] у могућности да се појави на претресу пред Вишим судом у Београду због пословних обавеза, а чему се странке такође нису противиле.

[REDACTED] је дана 13.12.1980. године, саслушан у ранијем поступку на основу одредби чл.102, 103,

104, након положене заклетве сходно одредбама чл.106 ЗКП-а, у свом исказу је изјавио да је о [REDACTED] када навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да [REDACTED] су дошли организовано да посматрају утакмицу [REDACTED] је одиграна дана 17.9.2009. године, већ да је свако за себе организовао пут, смештај и присуство утакмици. Са петорицом својих пријатеља он је [REDACTED] гао у понедељак 14.09.2009. године и одсели су у хотелу [REDACTED] који се налази [REDACTED] није су дошли у Србију јер су хтели пре утакмице да обићу град. Управо да не би испровоцирали навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају и нису имали ни капе, ни дуксерике, нити било какво обележје које би их идентификовало као припаднике навијачке групе [REDACTED]. Од доласка углавном су, сваког дана седели у кафићу [REDACTED] и заједно њих десетак и мирно испијали пиће, не провозирајући никога, а између себе разговарали су на њиховом матерњем- [REDACTED] овог догађаја нису имали никаквих непријатности, нико их није провозирао, нити је покушавао са њима да разговара и нису приметили ништа необично. Спријатељили су се са конобаром овог кафића који се по његовом сећању [REDACTED] који је у овом догађају исто повређен. Његови пријатељи су чак једне вечери са [REDACTED] изашли у дискотеку. У овом кафићу седели су и претходног дана у башти, на истом месту. Дана 17.9.2009. године у четвртак, дошли су поново у овај кафић [REDACTED] намери да попију пиће, да се након тога врате у своје хостеле, а да после оду на утакмицу [REDACTED] најпре таксијима до Хотела где су били смештени играчи [REDACTED] де их је чекао организовани аутобус од стране њиховог клуба, који би их превезао на стадион. Он није био у истом хостелу у коме су били [REDACTED] кафић [REDACTED] дошао је 25 минута после осталих. У башти кафића седело је њих 17-18 тако што су заузели све столове у предњем реду [REDACTED] је испред њега, а сто за којим је он седео био је у првом реду где је било спојено 3 до 4 стола, који су чинили једну линију, а иза њих су се налазила још три стола, која нису била спојена. Изјавио је да он није сигуран да ли је тај први ред столова где су они седели био ближе улазу кафића или степеништу, јер је то за њега детаљ, али мисли да су били ближе улазу у кафић од кога их је делила башта и улица, с тим што он није у то сигуран и могуће је да су били на пола пута између уласка у кафић и степеница. Неке од присутних [REDACTED] су седели у башти је познавао, неке је знао само из виђења, а са неким су дошли истовремено и нису одсели у истом хостелу и он зна само њихове надимке, али не и имена. Сећа се да су од њему познатих француских држављана ту били присутни [REDACTED]. Сећа се да је [REDACTED] да на себи имао црну мајцу са кратким рукавима са плетеним делом око врата и рукава, а да је преко тога имао само пребачен, везан црни џемпер. [REDACTED] седео за другим столовима, на другом крају у односу на њега. Нису на себи имали обележја [REDACTED] навијачи, јер су знали да је то опасно, и трудили су се да буду дискретни. Није сигуран да ли је конобар [REDACTED] још једну турску пића коју су наручили или је само дошао да наплати, а сећа се да му се отприлике у то време завршавала смена, тако да им се и он убрзо придружио. Пошто је седео окренут улици леђима, није примећивао ништа необично, нити било каква лица која би их евентуално посматрала, или се чудно понашала. Било их је доста и причали су гласно на [REDACTED] ко да су људи који су пролазили могли да

закључе да су странци. Ту где је он седео налазио се сунцобран и жардињера, тако да он практично није видео када су им пришли нападачи. Практично они су им пришли тихо, без буке и неочекивано. Прво што је он видео је да један од нападача удара ногом у главу [REDACTED] је седео преко пута њега. Тај нападач је био обучен у цинс и сиву дуксерицу, а мисли да је на ногама имао беле патике. [REDACTED] пришао са леђа и ногом на којој је имао обувену патику, ударио га је у потиљак. Са места где је седео он није могао од сунцобрана и жардињере да види главу тог лица јер је била заклоњена сунцобраном, тако да не може детаљније да га опише. Приметио је да нападачи долазе са свих страна, да су дошли главном улицом и отпозади, иза њега, а било је и других нападача који су долазили са леве и десне стране, тако да није видео нападаче који су ударали и тукли [REDACTED] који је пре почетка напада седео иза њега, нити је видео како је [REDACTED] паднут. Били су маскирани и на лицу су имали капуљаче, шалове и качкете. Он је седео тако да је гаража била са његове леве стране. Гаражи је био окренут леђима и гледао је у кафић. Улица је била испред њега и био је на супротној страни међу првима и он и његов пријатељ са којим је дошао, седели су први до улице [REDACTED] био негде у средини столова, иза њега, окренут леђима, а [REDACTED] не је била гаража и он је такође леђима био окренут гаражи, с тим што је [REDACTED] односу на њега био нешто иза и од њега је био ближе гаражи. Навео је да он тада није видео степенице и да је степенице видео тек касније на ТВ-у и по његовој процени они су седели 15 метара од степеница, с тим што су степенице биле ближе њима а гаража је од њих била удаљенија. У односу на њега [REDACTED] је седео најближе степеницама. Одмах затим угледао је другог нападача који је запалио бакљу, а којом је почео да пали косу [REDACTED] с тим што због дима од упаљене бакље он ни овог другог нападача није видео, а и у том тренутку је и он задобио ударац у леђа највероватније неким ланцем, али није видео ко га је ударио. Узео је столицу да би се одбранио и бацио је на једног од нападача. Он се не сећа да ли је било и других упаљених бакљи, сем једне упаљене бакље коју је видео, а сећа се само ланца, бејзбол палице, а због количине дима мисли да је била упаљена још једна бакља, али да он у то није сигуран. Он мисли да је овај ударац у леђа задобио ланцем јер су му [REDACTED] лици рекли да му је повреда коју је задобио у пределу рамена и врата нанета ланцем. Након што му је предочен налаз и мишљење вештака медицинске струке о врсти повреда које су код њега констатоване приликом прегледа у Ургентном центру и мишљење вештака о механизму задобијања ове повреде и средствима којим му је ова повреда нанета, изјавио је да је међу његовим повредама траг у виду неког круга и да је он имао утисак да га је та особа повредила са удаљености од око 80cm до 1 метра, да је била од њега удаљена, а што указује да му та повреда није нанета ножем и да је ипак пре повређен ланцем, а нико га није гађао нити га је погодио неким предметом. Изјавио је да им је практично истовремено пришло око 20-ак навијача, али обзиром да се све брзо одиграло, да он није видео како они изгледају, нити колико их је тачно било, и да је само видео једног са бакљом и то управо оног који је палио косу његовом другом [REDACTED] Није видео да још неки од нападача држи бакљу у руци, с тим што му се чини да је видео да је један од нападача у руци држао палицу. Као што је изјавио дајући обавештење овлашћеним службеним лицима у полицији. Навео је да он није видео нападача који је ударио [REDACTED] сунцобрана и жардињере који су му заклањали поглед, да не може да да његов опис и да је једино уочио да је он био крупније грађе и да је као што је то и претходно изјавио, био обучен у цинс и сиву

дуксерницу и да је на ногама имао биле патике. Напад је био брз и бруталан и он не зна са које су стране нападачи дошли, јер су се практично сви брзо ту створили, и нико од [REDACTED] није стигао ни да реагује, већ су сви почели да беже, како је ко где стигао. Мисли да су сви [REDACTED] који су седели за њиховим столом кренули да беже, а да се он задржао неки тренутак јер је задобио ударац и да се последњи извукао, и да је њихов сто био први сто који је нападнут. У тренутку када је бежао [REDACTED] није видео на лицу места и није га видео да бежи, а пошто је било хулигана који су долазили са десне стране, он претпоставља да су га можда већ тада негде ударили и бацили. [REDACTED] седео за њиховим столом, већ је био иза њега, а [REDACTED] удаљен 5 метара, а био је иза њега доста близу, јер је он [REDACTED] разговарао непосредно, пре него што су нападнути. У моменту када је он устао са стола, већ су били опкољени. Он је био тада скроз са десне стране на крају, а око њега били су само нападачи. Задобио је неколико удараца и ударац ланцем и био је уплашен за [REDACTED] у је у тренутку када је бежао и одлазио, деловало да је [REDACTED] троженији. Он од шока и изненађења није уочио да ли је тада у близини био неки сепаре, али је уочио да [REDACTED] је остао да седи, већ да је након задобијеног ударца пао, али не и у ком положају се [REDACTED] нашао након пада од ударца. [REDACTED] тада од њега био удаљен око 1 метар и око 15 метара од степеница. Другог нападача кога је са запаљеном бакљом угледао одмах након што је [REDACTED] нападнут, не може да опише, јер је имао на лицу капуљачу и шал и виделе су му се само очи, а обзиром да се све дешавало јако брзо и изненада, он није запамтио било коју карактеристику тог лица. [REDACTED] тада седео испред њега, а особа са бакљом је дошла са десне стране и у тренутку док [REDACTED] након што је шутнут у главу, лежао на поду и покушавао да устане, нападач је почео да га пали том бакљом и у том моменту нападач је био испред њега, а око њих је тада било још 5 до 6 нападача. У исказу датом на главном претресу је објаснио да бејзбол палицу он није лично видео и да стога не може да је опише, али да он мисли да је ударац по нози задобио бејзбол палицом и да он није видео како је [REDACTED] паљена коса, да последње што је видео је да је [REDACTED] пао након задобијеног ударца и да је пришао тај нападач са бакљом, а о томе како је [REDACTED] ена коса сазнао је касније у хостелу када им је [REDACTED] причао о томе. Он је међу последњима успео да побегне, трчећи у правцу гараже која се налазила одмах иза њих. Био је крвав иза увета, а док је бежао леђима је био окренут догађају, тако да није даље видео шта се дешавало испред кафића. Видео је, док је бежао ка гаражи, да су нападачи и даље ту где су они седели. У гаражи се није задржао дуже од 5 минута, а вероватно се задржао и мање и био је у подземном делу гараже. Када је изашао из гараже нападаче више није видео, а ни било кога од његових пријатеља и он се вратио назад у хостел у коме су одсели, где је видео неке од [REDACTED] да, који су пре напада седели у овом кафићу. За њега је цео догађај трајао не више од 30 секунди. Све је било брзо, тако да он не може никог од нападача да препозна, а то није могао ни када је давао обавештење у полицији. Сећа се једне особе која је носила качкет и ешарпу, а не сећа се да ли је било још других лица са качкетом. Особа са качкетом је носила бакљу, али он није сигуран да ли је тај нападач ударио [REDACTED] други нападачи били су маскирани, или су имали капуљачу. Касније је по њих дошао клупски аутобус којим су отишли на стадион, где се обратио дежурном лекару за лекарску помоћ, који га је упутио у Ургентни центар. Навео је да не поседује медицинску документацију коју је негде

изгубио. Он на стадиону није разговарао са осталим [REDACTED] овом догађају, а одвезен је у болницу због задобијених повреда. У болници је срео неку особу и [REDACTED] ја му је rekла да [REDACTED] јако лошем стању. О овом догађају је касније причао у [REDACTED] гада присутнима у кафићу, али му нико није рекао да је видео начин на који је [REDACTED] нападнут. Обзиром да је он по изласку из гараже где је побегао након задобијених удараца, прошао тим местом одакле је и побегао, а да ту више никога није видео, имајући у виду колико се у гаражи задржао, да није било никога на месту где су нападнути када је он из гараже изашао, он претпоставља, да су [REDACTED] ероватно нападачи бацили доле, јер [REDACTED] доста близу степеница и када се он враћао из гараже није га видео на том месту. Изјавио је да познаје навијача [REDACTED] отографију браниоци преснимили са интернета и доставили суду, а која му је предочена, да [REDACTED] ошао [REDACTED] заједно [REDACTED] да му није познато где [REDACTED] Ибанез седео у башти кафића [REDACTED] ни се сећа шта је на себи тада он имао, осим што је сигуран да је он тада био присутан на лицу места у време догађаја. Познато му је и да је [REDACTED] био у посети [REDACTED] болници, а он [REDACTED] се истим авионом, истог дана вратили [REDACTED] ајући на службену белешку обавештење примљено од грађана пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дан након овог догађаја 18.9.2009. године, сведок [REDACTED] изјавио, да је закључио да су нападнути од навијача [REDACTED] обзиром да је један од њих код себе имао бакљу, а што је обележје навијача и да је тога дана била утакмица измеђ [REDACTED], да он мисли да је овај напад на њих био циљан, јер су на том месту само они седели, а околу није било пуно гостију.

Из исказа сведока [REDACTED] је дао на ранијем главном претресу и исказа који је дао пред овлашћеним службеним лицима Полицијске Управе за Град Београд – УКП III Одељење, у присуству заступника ВЈТ-а, преко овлашћеног сталног судског тумача за француски језик, а на основу члана 504-б став 4 ЗКП-а, у вилу службене белешке о обавештењу примљеном од грађана, а која се може користити као доказ у кривичном поступку, суд је утврдио да је сведок [REDACTED] навијача [REDACTED] да припада [REDACTED] која прати клуб када гостује у страним земљама. Као и остали саслушани сведоци [REDACTED] својој изјави навео да [REDACTED] Београд, нису дошли организовано да посматрају утакмицу [REDACTED] одиграна дана 17.09.2009. године, већ да је свако себи организовао пут, смештај и присуство утакмици. Он је [REDACTED] авионом, [REDACTED] године и као и претходно саслушани сведоци одсео је [REDACTED] се налази у [REDACTED] објаснио је да је он у Србију дошао раније, 2 дана пре заказане утакмице [REDACTED] да би се видео са пријатељима и да би мало видео град. Од самог доласка, од уторка до четвртка, седео је са својим пријатељима у кафеу [REDACTED] где су њих десетак седели заједно и мирно испијали пиће, при томе не провоцирајући никога, а између себе су разговарали на њихово [REDACTED]. Из исказа овог сведока је утврђено да до наведеног дана и овог догађаја нико од њих није имао никаквих непријатности, да их нико није провоцирао нити покушавао да са њима разговара и да они нису приметили било шта необично. Спријатељили су се са конобаром запосленим у кафићу [REDACTED] који је њиховом [REDACTED]

пријатељу [REDACTED] у четвртак око 14 часова послао СМС поруку којом их је позвао да дођу у кафић пре 17 часова, да попију пиће на крају његовог радног дана, јер завршава смену око 16 часова. Он је у кафић дошао први са својим пријатељима око 16,30 часова, а било је њих 7-8. Конобар је завршио своју смену и дошао је за њихов сто и сви су наручили пиће. Око пола сата касније стигла је још једна група навијача Тулуза, која им се придружила и било их је око 15-так у башти овог кафића. [REDACTED] им се придружио заједно са другом групом навијача. Намеравали су да попију пиће у кафићу, а да се после врате у своје Хостеле и да из Хостела оду на утакмицу која се те вечери одржавала између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" тако што ће таксијима отићи до Хотела где су били смештени играчи ФК "Тулуза", а где их је чекао аутобус организован од њиховог клуба који би их превезао на стадион. Њих око 15-так седели су у башти кафића, тако што су спојили столове и заузели су све столове у првом реду. На себи нису имали обележја француског клуба "Тулуз" јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. Претходне вечери у овом истом кафићу окупило се њих око 30. Говорили су матерњим тј. француским језиком. Он је седео окренут леђима ка улици и гледао је у правцу гараже и степеница, и по његовој процени од гараже је био удаљен око 30 метара, а од степеништа око 10 метара. Са једне његове стране је постојала међа која је раздвајала и представљала границу између кафића у коме су они седели и суседног кафића. [REDACTED] је био 3 до 4 метра удаљен од њега, а обзиром да су се столови које су спојили додиривали [REDACTED] је био испред њега, а са друге стране, а [REDACTED] је био са његове десне стране и од њега је био удаљен 5 до 6 метара, а од [REDACTED] до 4 метара [REDACTED] је био много ближи степеницама од њега. За његовим столом пре напада седели су [REDACTED]

[REDACTED] Он лично није очекивао овакав изненадни напад, с тим, што је пре напада приметио неке људе који су се кретали и мували око тог кафића. Приметио је две особе за које се сећа да су обојица били крупни, да су обојица били са мобилним телефонима и да су се углавном кретали у близини улаза у гаражу, између уласка у гаражу и пасажа, а није приметио да ли су улазили у неки кафић на платоу Обилићевог венца. Њему је деловало чудно њихово кретање и мисли да је он са осталим својим пријатељима нешто коментарисао, да је он нешто рекао и истакао неку примедбу, да је то саопштио некоме од својих пријатеља, али да међу њима није било никакве параноје. Претходно није било никакве провокације, нити било шта што би им назначило да ће 30 особа да дође и да их нападне. Није видео када су им пришли навијачи "Партизана" обзиром да је био окренут леђима и схватио је да су нападнути тек када је задобио ударац ногом у пределу врата, заправо у потиљак. Пао је напред и ударио главом о сто, а услед тог ударца је изгубио патику и сочива која носи, тако да му је након тога био проблем да добро види. Његова диоптрија на једном оку је -1 а на другом -1,5 и без контактних не види добро на близину. Затим се нашао на поду у стању шока, а осећао је ударце који пљунуше по њему. Трудио се најпре да заштити своје лице, док је добијао ударце по целом телу. Не зна тачно колико је дуго то трајало и могуће је да је било и врло кратко, али се њему чинило да је трајало дуго. Место где је пао од ударца и где је задобијао ове ударце је одмах поред жардињере која се налазила поред њега. Он је био у лежећем положају, згрчио се и савио, а руке је поставио тако да би могао да заштити лице. Лежао је на леђима окренут на страну. Мисли да су га тада ударале најмање 2 особе док је лежао у том положају и мисли да су му сви

ударци tada нанети шутирањем ногама. Не зна колико је то дуго трајало, можда је трајало кратко, али се њему учинило да траје јако дуго. Одједном је осетио да га је неко ухватио за рамена или у пределу груди и придигао, а он није видео да ли је то био неко од нападача или од његових пријатеља француза и не зна да ли га је неко дигао да би он могао да побегне, или да би га и даље ударали. Захваљујући томе, он је стао на ноге, што сам не би био у могућности, обзиром да су га ударали док је лежао. Након што је подигнут био је приближен 3-4 метара гаражи. У том метежу он није могао да види ко га удара, ни колико је лица било у његовој близини, сем што је осетио да га удара најмање 2 лица. Зна да је било пуно људи, јер су се чули крици особа које су биле нападнуте, али и особље из кафића око њих, и чули су како падају око њих столице које су стајале са стране, а он није могао ништа конкретно да види, јер је рукама имао сакривено лице. Накнадно су он и његови пријатељи у разговору констатовали да је тада било између 20 и 25 нападача на њих. Од тренутка када је подигнут прошло је највише 2 секунде, када му је пришла особа са бакљом и у моменту када се он приближио корак-два гаражи, јер је учинио корак-два назад. Тај нападач је дошао до њега са већ упаљеном бакљом и није бакљу пред њим палио. Нападача са бакљом је описао, да је био млађи од [REDACTED] висине око [REDACTED] који по његовом сећању није имао ништа на глави. Објаснио је да детаље, црте његовог лица није могао да види, јер није имао сочива. Оно што је уочио је да је нападач био јако млад. У моменту када је кренуо на њега бакљом, он је стајао наспрам те особе и он је кренуо бакљом ка његовом лицу, директно са намером да му испече лице. Прекрио је лице, а када је окренуо главу нападач га је дотакао бакљом по потиљку. Он мисли да је то био директни напад на његово лице, да је нападач хтео да га опече по лицу, а када то није успео, јер се он окренуо да би побегао, да га је ухватио и бакљом му запалио косу. Он је покушао да угаси ватру која је почела да га пече, окренуо се, прескочио је столицу и жардињеру и свестан опасности, кренуо је да трчи. Прошао је кроз неки пролаз који се налазио између две улице, а што је заправо био пасаж који се налазио наспрам гараже и бежећи он се удаљавао од степеништа. Осетио је и чуо звуке некога ко трчи иза њега и он је знао да по сваку цену мора негде да се сакрије. Изјашњавајући се пред овлашћеним службеним лицима МУП-а сведок [REDACTED] је у својој изјави тада навео да је видео да је за њим трчало 4-5 људи док је бежао са платоа Обилићевог венца. Трчао је отприлике око 200 метара, трудећи се да мења улице, а када се нашао у једној улици где се осетио мало скривенијим, обратио се једном пару који је стајао поред аутомобила и замолио их је да се сакрије у њиховим колима. Они су то прихватили, били су туристи и он мисли да су видели да је био у стању панике и да му се нешто страшно дешавало и тај пар га је сакрио неко време, неколико минута у гепеку свог аутомобила. То је био један [REDACTED] који је ту био са својом супругом. Након што је изашао из гепека, мислећи да је опасност далеко од њега, током наредних пола сата свестан онога што се управо десило, имао је паничну кризу и лутао је по граду не знајући где се налази, а када се мало смирио, увидео је да није био далеко од Хостела. Стигао је у Хостел 45 минута након напада, где се нашао поново са својим друговима од којих се већина вратила, а последњи који је из њихове групе недостајао придружио им се пола сата после њега. Није ишао код лекара и није затражио лекарску помоћ, јер није крварио. Клуб је одредио аутобус који је требало да дође испред Хостела и да их одвезе на стадион. Обзиром да он и [REDACTED] нису били смештени у истом Хостелу, он је тек на утакмици сазнао да је Брис био озбиљно повређен, а

некима од његових другова пружена је помоћ на самом стадиону. После утакмице вратили су се у Хостел уз пратњу полиције. Ујутру су дошла два полицајца који нису говорили ни Француски ни Енглески и током целог дана они нису знали шта да чине и нису имали информације, а увече су они који су још увек били у Хостелу позвани у Полицијску Станицу да дају своје изјаве. Исказе су дали они који су били у стању да кажу нешто важно, односно, који су имали нека сећања. Испитивање је трајало целу ноћ до 6 сати ујутру, и у суботу ујутру су они кренули назад за Тулуз. По његовом сећању, нико из групе са којом је он путовао није се сећао ничега, зато што је свако покушавао да побегне. У односу на повреде које је задобио навео је да је био испржен и исечен по глави, да је имао контузије по целом телу, модрице и надувено лице, јер је задобио ударе и по лицу. Изјавио је да не поседује никакву лекарску документацију о повредама које је задобио, да се у Србији није јавио лекару и затражио лекарску помоћ, јер су се плашили да изађу из Хостела, а да му је на стадиону његов пријатељ указао лекарску помоћ. Изјавио да му је познато да постоји сајт који је посвећен [REDACTED] да је видео фотографије на том сајту, да познаје лице по имену [REDACTED] да је [REDACTED] био у време напада на њих са њима у кафићу на платоу Обилићевог венца. Не сећа се како је био обучен, али му се чини да је [REDACTED] седео близу [REDACTED] не мање од 2 метара од њега. Познато му је да је [REDACTED] био повређен тада у овом нападу на њих и он мисли, али није сигуран, да је [REDACTED] тада задобио опекотине по руци. Навео је да је те исте вечери полиција дошла код њих у Хостел и да су их замолили да особе које су било шта виделе, или које су биле повређене, крену са њима и да дају изјаве и да је [REDACTED] био са свима њима који су кренули са полицијом у полицијску станицу. Давање изјава је трајало по 20 сати, и он мисли да је он био претпоследњи и да је после њега изјаву дао [REDACTED] али њему није познато зашто [REDACTED] тада није дао исказ у полицији, а познато му је и да он није једини од њих који су дошли у полицијску станицу, а који нису дали изјаве. Навео је да припада навијачкој групи ФК "Тулуз" под називом "Индијанс Тулуз" али да на ову утакмицу они нису дошли организовано као навијачка група, већ појединачно, да су он и његови пријатељи који су део исте групе навијача, били на одмору и да су искористили ту прилику да заједно оду на утакмицу, да се нису сакупили као навијачи и допутовали организовано као навијачка група у оквиру путовања организованог за групу. Србију су напустили авионом, у суботу око 10 сати ујутру.

Из исказа сведока оштећеног [REDACTED] датог у ранијем поступку произилази да је је пред истражним судијом дана 26.10.2009. године, навео да је у време овог догађаја био запослен као конобар у кафеу "Ајриш Паб," али да је престао да ради у овом кафићу. Неколико дана пре спорног догађаја у овај кафић у коме ја радио, почели су да долазе француски држављани свакога дана и то тако што су у овај кафић најпре дошли њих тројица, а затим се свакодневно њихов број повећавао. Пошто су више пута долазили у кафић у смени када је он радио, он их је служио и почео је полако да их упознаје. Током тих неколико дана упознао се са неким од француских држављана и у разговору са њима је сазнао да су они дошли да туристички упознају Београд, а рекли су му и да ће ићи да посматрају утакмицу између Партизана и Тулуза. Упознао је француза по имену [REDACTED] и друге, којима се сећа надимака [REDACTED] девојку која се звала [REDACTED]. Изјавио је

да сада пок [REDACTED] није упознао, а да је [REDACTED] сигурно видео дан пре овог инцидента у кафеу "Ајриш Паб", да зна шта је он пио, али да се са њим није зближио. Дана 16.09.2009. године у овај кафић је за време његове смене дошло 25 Француза и читав дан су се задржали у кафићу, седећи напољу у башти кафића. Објаснио је да се башта кафића "Ајриш Паб" састоји из два дела, да се један део баште овог кафића налази испред самог кафића, а да се други део налази преко пута кафића, тј. поред гараже, ближе степеништу које води из улице Маршала Бирјузова до Обилићевог венца, где су постављени столице и столови кафића "Ајриш Паб" и да су у том другом делу баште кафеа "Ајриш Паб" седели ови француски држављани. По завршетку смене око 01,30 часова њега су осморица француских држављана замолила да крене са њима по ноћним клубовима и да им покаже како град изгледа ноћу, а међу њима није био и [REDACTED]. Он се те ноћи са французима задржао до 5 сати ујутру, а затим је отишао кући, јер је сутрадан радио у првој смени од 8,30 часова до 17 часова. Сутрадан дана 17.09.2009. године, осморица француза са којима је претходне ноћи био у проводу, дошли су у кафић око 16,30 часова. Ту су већ били присутни француски држављани, било их је око 15, а седели су у другом делу баште поред степеништа и тада су у том делу баште седели само француски навијачи. Сигуран је да нико од њих није имао дресове клуба „Тулуз“ и да су били нормално обучени. По завршетку смене он је сео са француским држављанима који су седели заједно за 3 до 4 стола. Он је седео у средини, леђима окренут према гаражи, а лицем према кафеу "Ајриш Паб". Разговарао је са њима и питао их је како ће ићи на утакмицу, а они су му рекли да треба да крену заједно са фудбалерима "Тулуза" аутобусом, организовано испред Хотела "Ин" на Новом Београду до стадиона. Рекли су му да их укупно има око 40 који су дошли из Тулуза да гледају утакмицу. Седели су, причали, попили су по два пића, а он је са некима разменио и телефоне. Он је ове французе са којима је тада седео претходно видео 3 пута и за све то време док су седели у кафеу "Ајриш Паб", а и самог тог дана када се десио инцидент, они су се понашали нормално, као прави гости кафића, нису викали, певали, нису гласно причали, нити су изазвали било какав инцидент. Једноставно су седели у кафићу и разговарали и ни на било који начин се нису лоше понашали. Објаснио је да је у том другом делу баште кафеа "Ајриш Паб" где су они тада седели било 4 до 5 столова постављених паралелно са кафеом "Ајриш Паб", с тим да у тој башти има око 11 – 12 столова, али да неке користи кафе "Окно," а да су они седели у другом или трећем реду столова у башти. Објаснио је да се на платоу од степеништа на удаљености 1 до 2 метара налази башта "Цез Кафеа", да се десно налази кафић и башта кафића "Резиме", а да се лево налази башта кафића "Ајриш Паб", да између ових башти нема размака више од пола метара и да ове баште делују као да су спојене. Не може да се изјасни колико је тога дана, непосредно пре напада на Обилићевом венцу, било присутно људи. Зна да је у другом делу баште кафића "Ајриш Паб" било 15 до 20 француза, а да је у првом делу баште било око 5 до 6 попуњених столова, за којима је седело око 20-так људи. Тога дана са њим је у смени радио један шанкер и један конобар, а у другој башти је радио један шанкер и два конобара. Навео је да кафић "Ајриш Паб" има унутрашњи видео надзор, али да не постоји спољни видео надзор и да се не снима испред кафића, а да њему није познато да ли овај видео надзор може да прати врата тј. улаз кафића. Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео и да он са овим французима није разговарао да ли су они припадници неких навијачких група и да само зна да су вече пре овог догађаја разговарали о томе и да му је њих петорица рекло да су

они згрожени понашањем таквих група и да се он са њима сложио. Није чуо да су они, док је био са њима у друштву, причали о групама "фигура" и "индијанци". Изјаснио се, да није чуо да ови француски држављани између себе помињу "Параду поноса" да о томе нису причали и да он мисли да о томе нису ни знали. У то време у свим овим осталим баштама које се налазе у близини Обилићевог венца било је доста гостију, јер је било лепо време и он није приметио ништа необично пре самог напада, а све што се десило, десило се изненада. Док је он седео са французима у башти и разговарао одједном је према средини баште, где су они седели, приметио да из правца кафеа "Ајриш Паб" лети упаљена бакља која је пала у средини између њих. Није уочио ко је бацио ову бакљу, ни са које раздаљине је упућена ова бакља нити је приметио да ли је ова бакља погодила некога од присутних. Истог момента иза стола су устали француски држављани и направила се гужва, а он је одмах затим на удаљености 2 до 3 метара од себе уочио 5 до 6 младића како из правца кафеа "Ајриш Паб" крећу према месту где су они седели. Поред њих је уочио још неколико младића који су стајали. Приметио је да у рукама имају неко оруђе, односно палице и када су то присутни за столом уочили, сви су почели да беже на различите стране. Није приметио да је било ко од присутних француза побегао према гаражи или металној оградџи од гараже испред које су постављене бетонске жардињере, а која се налази иза овог другог дела баште "Ајриш Паб" где су седели. Он је лично кренуо да бежи да се склони у кафић "Ајриш Паб". Прескочио је два стола и пао је на улицу. Степенице које воде из улице Маршала Бирјугова на Обилићев венац биле су десно иза њега удаљене 7 до 8 метара од места где је пао. Устао је и наставио је да се креће према кафеу "Ајриш Паб" у намери да уђе у кафић, али је видео да испред прве баште кафића "Ајриш Паб" стоје момци са палицама у рукама и због тога је кренуо да трчи према кафићу "Окно" који се налази одмах до кафића "Ајриш Паб". Из групе која је стајала испред прве баште кафића "Ајриш Паб," а мисли да их је било од 5 до 7 младића, један од њих га је уочио и са његове десне стране га је сачекао испред улаза кафића "Окно" и ударио га је палицом по глави. Он није добро уочио овог младића који га је ударио, јер му је пришао са десне стране, и све се одиграло брзо, тако да није ни видео како он изгледа и једино је уочио да је био његове висине [REDACTED]. Не сећа се како је тај младић био обучен, нити се сећа било ког другог детаља. Изјавио је да не може да се изјасни о дужини ове дрвене палице, осим да се ради о дрвеној, мањој бејзбол палици. Од тог ударца мало је посрнуо, али није пао и некако је успео да уђе у кафић, а и људи који су га видели су га повукли у кафић. Није приметио да је било ко у групи младића који су стајали испред кафеа "Ајриш Паб", од оних који су кренули ка њима, а ни код младића који га је ударио, да имају маске на лицима. Не може да се сети да ли су они који су их напали имали неке маске, фантомке на глави, нити може да се сети како су били обучени, ни да ли су они који су их напали били неки навијачи, јер младићи који су кренули према њима нису имали никаква обележја на себи. Изјавио је да не би никако могао да препозна тих 5 – 6 младића који су кренули према башти кафића "Ајриш Паб" у којој су они седели, као ни момка који га је ударио, а ни било кога од нападача на французе тога дана на Обилићевом венцу. Ушао је у кафић "Окно" и дошао је до шанка где му је особље указало помоћ, јер му је глава од ударца била крвава. Имао је разбијену главу, а десни лакат му је отекао и имао је повреде на лакту које је задобио када је пао. У кафићу се задржао 10-так минута и за то време није видео шта се дешава испред кафића, а када је изашао из овог кафића све се већ смирило и

туча је била завршена. Видео је да је поломљена башта, столови, столице, видео је да су у башти где су седели французи разбацане столице, да је био крш и лом, а приметио је да радници Хитне помоћи пружају помоћ једном французу који је седео на једној столици непосредно поред баште. То није био ни један од француза који су претходне вечери били са њим у граду. Он није видео како је и где повређен овај Француз коме је указивана помоћ. Око 10 минута касније стигла су двоја кола Хитне помоћи до непосредног излаза из гараже јер даље нису могла да се крећу и он је једним од ових кола хитне помоћи одвежен у Ургентни центар. Не може да процени колико је времена прошло од момента када је бачена бакља за столом где су седели, до момента када је одвезен у Ургентни центар. У Ургентном центру када је доведен и када му је указана помоћ видео је двојицу повређених француза. Сигуран је да је једног од њих видео на Обилићевом венцу, а један од ових француза коме је указана помоћ у Ургентном центру био је [REDACTED], кога је он препознао, јер га је служио у кафићу, а и касније је из новина видео да се ради о [REDACTED] кога су гурали колицима поред њега у Ургентном центру и одвезли га на одељење. Навео је да он није приметио шта је на себи имао од гардеробе младић коме је указивана лекарска помоћ у башти кафића, али да то није био [REDACTED], да нико од осморице француза са којима је он претходне ноћи био у граду није повређен у овом догађају. Он лично није никога информисао телефоном који је имао код себе о томе да у башти кафеа "Ајриш Паб" седи већи број француза, нити му је познато да је то било ко урадио од његових колега. После овог догађаја покушао је да контактира неке Французе телефоном, али су им телефони били недоступни, а ишао је у Француску Амбасаду да види шта се са њима догодило. У свом исказу у истражном поступку је изјавио да истиче одштетни захтев јер је у овој тучи задобио повреде, да је имао страх јаког интензитета и да жели да се придружи кривичном гоњењу окривљених. На ранијем главном претресу дана 22.06.2010. године након што му је на његов захтев уз образложење да се плаши и да захтева заштиту полиције, обезбеђена полицијска заштита. Рекао је да није имао никаквих претњи, али да сматра да нема потребе да даље залази у оно што је већ рекао, да је 9 месеци било довољно да се клони од јавности, новинара, да је тражио заштиту полиције првенствено да не би дошао у сукоб са новинарима, да га они не би јурили, да не изађе у јавност, а да не постоји други разлог због чега је тражио заштиту полиције. Детаљније је описао своје дружење са француским држављанима који су у време овог догађаја седели у кафеу "Ајриш Паб" у коме је он радио, а у односу на одлучне чињенице делимично је изменио наводе претходно датог исказа у истражном поступку, а у односу на неке од одлучних чињеница изјаснио се да се не сећа због протеча времена. Супротно истакнутом захтеву у истражном поступку изјавио је да никакву накнаду штете на име претрпљених болова и страха према окривљенима не истиче зато што то није био велики бол и није имао неке велике последице после удара и да се њиховом кривичном гоњењу не придружује. Иако је у истражном поступку детаљно описао, да је након што је устао наставио да се креће према кафићу "Ајриш Паб" у коме је радио у намери да уђе у овај кафић и да се клони, али да то није могао, да је скренуо у кафић "Окно" јер је испред прве баште кафића "Ајриш Паб" видео групу од 5 до 7 момака са палицама у рукама, а да је видео да петорица – шесторица младића који су кренули из правца "Ајриш Паба" према месту где су седели имају палице у рукама, сведок оштећени је на главном претресу у односу на ове чињенице изјавио да је он, након што је прелетео преко стола и пао на улицу, а да је то био у ствари сам излаз из гараже,

да му је у том тренутку, с тог места где је пао, био ближи кафић "Окно" него кафић "Ајриш Паб" јер улица тачно гледа на овај кафић и да је он зато одмах кренуо да трчи према кафићу "Окно". Испред овог кафића са његове десне стране на њега је налетела особа која га је ударила, али он не зна и није видео ни лице које га је ударило, нити је у његовој близини видео још лица, нити је испред овог кафића могао да види где је ко, ни да ли је нападач који га је ударио дошао из правца кафића "Ајриш Паб", кафића "Окно" или неког другог кафића, из разлога што је пао на улицу, након што је прескочио сто, да му је након тога глава била окренута ка доле и да је само што пре хтео да уђе у кафић и да се заштити, да су секунде биле у питању и да је он гледао да се спаси, а не ко га удара. Сведок оштећени [REDACTED] је супротно наводима исказа датог у истражном поступку када је описао да је видео палице у рукама 5 – 6 момака која су кренула ка њиховом столу и да је испред прве баште кафића "Ајриш Паб" када је хтео да побегне у овај кафић видео 5 до 7 момака са палицама у рукама, због чега је и скренуо ка кафеу "Окно," када му је један од њих пришао са десне стране и палицом га ударио по глави и при томе детаљно описао да је то била дрвена мања бејзбол палица, а затим је објаснио да бејзбол палице које је видео у рукама ових момака по његовом мишљењу могу да се узму и да их има тамо где се ради са дрветом, изјашњавајући се на главном претресу у односу на ове чињенице је тврдио да је он само у моменту када је задобио ударац у пределу потиљка, осетио дрвену палицу, јер је ипак специфични ударац дрветом или дрвеном палицом и да је видео да је неко замахнуо, а обзиром да му је познат осећај те дрвене палице, да он у ствари закључује да је била дрвена палица, а да он дрвсну палицу није видео. Приметио је да се њиховом столу неко приближава, али је он аутоматски покушао да се склони и није видео ни ко им прилази, ни из ког правца, а што је објаснио тиме да је кренула бакља, да је он тиме осетио опасност и да је аутоматски знао да ће испасти туча, или да ће бити нешто лоше, и аутоматски је скочио и кренуо да се склања са тог места, јер је био у опасности, и да није имао времена да види ко им прилази и како им прилази. Своју изјаву да је приметно да им прилази група момака објаснио је да је то секунд који одваја свесно стање од несвесног, када се животињски инстинктивно реагује, да је бакља кренула ка њима и да он не може да буде одређен да ли је то била група људи, а знао је да им неко прилази и сигурно је то његово око регистровало, јер не би само бакља тек тако пришла, али да он ипак није видео да неко прилази, да он претпоставља, али да никога није видео, него да је почео да се склања, није сигуран да ли је неко пришао или је само бакља ту завршила. Изјавио је да се он није тако изјаснио и да не зна ни да ли је приметно док је бежао да је неко у руци имао палицу, бакљу, да је било шта држао у рукама или махао неким од ових предмета. [REDACTED] се изјаснио да је он код истражног судије изјавио да је приметно да је бакља која је пала између њих, у средини, долетела из правца кафеа "Ајриш Паб", да је тада пред истражним судијом то изјавио, јер је у то био сигуран, али да када је саслушаван на главном претресу, више није сигуран из ког правца је долетела бакља, да ли из правца улаза у кафић "Ајриш Паб" или из неког другог правца, да је тада мислио да је са тог места бачена бакља, а да је накнадно анализирао ситуацију, да је покушао да се сети, али да не може тачно да каже да је бакља заиста и дошла из тог правца и да он, иако је лицем био окренут ка улазу у кафе "Ајриш Паб" није имао тачан преглед ка кафићу, јер су испред њега били француски држављани који су седели око њега, док је он био у средини. За наводе свог исказа да је видео

младиће који са палицама у рукама крећу према њима из правца кафеа "Ајриш Паб" изјавио је да је био у страху када је давао први исказ, да је имао велику тензију док је био пред судом, да је био напет и да неке ствари нису биле такве као што је он то изјавио, да није имао никаквих претњи нити се било чега плаши, а да једини страх који има је да не изађе у јавност, као повређено лице. Не може тачно да се изјасни да ли је нешто видео или није, да неке слике тада није могао са потпуном извесношћу да објасни, да је видео петорицу, шесторицу, да је тачно да се његов исказ на главном претресу у овим битним чињеницама разликује од његове изјаве коју је дао пред истражним судијом у присуству бранилаца окривљених и јавног тужиоца, али да је он све видео у делићу секунде, да не може да се изјасни да ли је тада видео петорицу, шесторицу или групу људи која прилази. Једино што може са потпуном извесношћу да каже је да из правца гараже није долетела бакља, да он не може да се изјасни да ли је бачена североисточно са стране "Ајриш Паба" или мало лево или десно, али обзиром да је пљескао према кафићу, бакља је долетела са његове предње стране, а не са задње стране. Изјаснио се да је он, дајући свој исказ пред истражним судијом, изјавио да је угледао 5-6 лица да се крећу према њиховом столу, али да то сада не може да каже и да може да каже да је прилазила група људи, али да он не зна шта су имали у рукама и да не може да каже колико их је тачно било, јер тврдњом да је било 5-6 особа не би изјавио истину, не може да се изјасни да ли су те особе које су им прилазиле имале палице, или било шта друго, јер то није видео. Видео је да су башти и месту где је он тада седео прилазила група људи. Не може да процени колико су нападачи од њих били удаљени у моменту када је на њих бачена бакља, да је од места где су они седели до улаза у кафе "Ајриш Паб" удаљеност 8 метара, али да он не може да се изјасни колико су им нападачи пришли, јер је пао на земљу у већу башту, и они су већ били иза њега, тако да ништа није приметио, али да је регистровао да неко прилази са предње стране и видео је да су ти који прилазе од њих били удаљени око 3 метара, а они који су били иза њега сигурно су већ пришли башти, пошто је он одмах на леву страну прескочно сто и пао на улицу, а видео је да они прилазе са његове предње стране, а затим је устао и почео је да бежи. Након што је он скочио они су били иза његових леђа. Обзиром да није приметио да се било шта дешава иза његових леђа, закључује да је бакља бачена са исте стране олакле су нападачи дошли. Објаснио је да је видео опасност због тога што су испред кафића, не само у првом делу биле још неке особе, да је било неколико њих, на самом улазу у Тржни центар "Миленијум" који је поред баште кафеа "Ајриш Паб". У односу на наводе претходно датог исказа да је видео дрвене палице у њиховим рукама изјавио је да је видео да су имали оружје, али да он не може тачно да каже шта су имали, да су то можда биле палице, а када каже оружје, да он мисли на хладно оружје. Било је више њих и не може да буде сигуран колико су палица имали, а стајали су у ставу као да некога очекују. Објаснио је да је он видео пар људи како стоје и чекају нешто, да се спремају да ударе некога, а обзиром да је већ неко кренуо ка башти и да је бачена бакља, знао је да они имају палице, јер га је једна особа ударила палицом у главу испред кафића, а више особа је стајало испред улаза у Тржни центар "Миленијум" и прве баште кафића. Он је видео, да нема могућност да иде ка кафеу "Ајриш Паб," јер је тамо видео особе за које не зна да ли су сви држали хладно оружје или не, и због своје безбедности није кренуо ка кафићу "Ајриш Паб" у коме ради, јер је тамо могао да има опасност. Изјавио је да је схватио да му од њих прети опасност јер је већ пар људи ушло у башту са

бакљом, бацили су бакљу, знао је да је неко пришао и да ће испасти туча, а испред кафића нису биле госпође са бебама или стари људи него младићи. Он је побегао из друге баште кафића "Ајриш Паб" у којој је претходно седео са француским држављанима, а када је видео да пар особа стоје и да чекају да неко прође туда, схватио је да може да добије ударац, осетио је опасност да уколико крене тамо да може бити повређен и он је закључио да они хоће да се туку, да хоће да уларе неког ко наиђе из баште, а он је претходно био у башти и изашао је из баште. Да је кренуо тамо ка кафићу где су били ови младићи, он би сигурно добио ударац. Уочио их је одмах након што се дигао са земље и погледао у правцу кафића "Ајриш Паб", видео је петорицу, шесторицу младића, а можда и више, испред прве баште кафића "Ајриш Паб" и да је он зато скренуо у кафе "Окно" и да је ту испред кафића "Окно" залобио ударац у потиљак. Објаснио је да нападач који му је нанео ударац у пределу главе није био у групи са младићима који су стајали испред кафића "Ајриш Паб", да је једна група нападача већ пришла другом делу баште кафића где су седели, да је друга група нападача стајала испред прве баште кафића "Ајриш Паб" преко пута улице, а да је трећа група стајала испред улаза тржног центра "Миленијум" који се налази између кафића "Окно" и кафића "Ајриш Паб". Изјавио је да је он ударац задобио када се налазио тачно испред улаза кафића "Окно". Обзиром да овај кафић има два улаза и да се он налази у левом делу, а што је даље од улаза у кафић "Ајриш Паб" да је место где је задобио ударац удаљено 4-5 метара од места где су стајали младићи које је уочио и од којих се уплашио, да он није видео да је неко из те групе трчао према њему, јер му је тада само било битно да што пре устане и отрчи у кафић, али да је могуће и да је неко дотрчао из те групе и ударио га. Он никога није видео поред младића који га је ударио, видео је само да је неко замахнуо палицом, а тада је већ он улазио у кафић. Навео је да се у кафићу задржао 10 минута, да му је особље кафића указало помоћ, да је све време био у шанку, који је затворен и да није могао да види шта се дешава на платоу Обилићевог венца и испред кафића. Био је под лавабоом и сигурно му се помоћ указивала 5 минута. Држао је облогу испод лавабоа пошто му је текла крв, а обзиром да је био повређен није чуо шта се у кафићу коментарише, нити је видео да ли је из кафића неко излазио и шта се дешава. У односу на време трајања овог догађаја изјавио је да није тачно то што је изјавио да је туча трајала минут пре него што је он ушао у кафић, јер је њему требало само пар секунди да након пада заобилазећи оне који су стајали испред кафића, а којих се уплашио и након задобијеног удараца отрчи у кафић. До уласка у кафић није приметио да је неко на себи имао хируршке маске, да за време док је након пада трчао ка кафићу и ушао у кафић "Окно" на том простору испред себе није видео ни једну бакљу, нити је приметио да се над тим простором надвио дим, нити је видео дим, а галаму, буку, разбијање чаша, ломљење столова није чуо док се налазио у кафићу "Окно" и то је чуо у секунди док је бежао, а касније није на то обратио пажњу. За време док је трчао из другог дела баште кафића "Ајриш Паб" до кафића "Окно" није опазио да трчи било ко од француских држављана са којима је претходно седео, нити је опазио да ли је из других башта неко трчао у његовом правцу. При изласку из баште је видео порушено башту, њему су сви притекли у помоћ и он је тада у башти овог кафића видео повређеног француског држављанина који је седео на столици, ближе улици на пола метра-метар од улице, а даље од гараже и стеништа, тачно на почетку њихове друге баште, где се догађај одиграо. Видео је да је био у свесном стању и да су му двојица лекара указивали медицинску помоћ. На њему није уочио трагове крви.

То није био [REDACTED]. Од колега и полицајаца је сазнао да су две особе повређене и речено му је да сачека да њих одвезу, а да ће он следећим колима хитне помоћи бити одвезен у Ургентни центар. Он је тада на платоу Обилићевог венца видео само ту једну особу којој је указивана медицинска помоћ, а нико од присутних није говорио где се налази друго повређено лице. Није уочио никога од својих колега поред овог повређеног француског држављанина на платоу Обилићевог венца. Вратио се и сео у кафић "Ајриш Паб" где је сачекао медицинску помоћ, а претходно су дошла два или три полицајца који су га питали шта се догодило, а затим су му узимали податке. Навео је да он у овом догађају на Обилићевом венцу није приметно да неко некога напада и да неко некога туче, а да о томе ништа није сазнао ни након догађаја за време док се налазио у кафићу "Окно", а затим и у кафићу "Ајриш Паб" где је сео да сачека Хитну помоћ. Дошла су 2-3 полицајца који су узели његове податке и дао је исказ, а затим је одвезен у Ургентни центар, а после Ургентног центра је враћен кући, а сутрадан је отишао у полицију и дао исказ. У Ургентном центру је видео једног повређеног француског држављанина, али није сигуран и за друго. Видео је једно повређено лице које су гурали у колицима које је 10 минута лежало на колицима док га нису одвезли, а то није био [REDACTED]. Није сигуран да ли је [REDACTED] видео у Ургентном центру, једну исту особу су поред њега гурали колицима, али он није сигуран да ли га је тада препознао. Тврди да је то био други младић који је повређен, а за кога он не зна како се зове, а који је исто примљен у Ургентни центар са повредама и кога је исто видео на Обилићевом венцу да чека хитну помоћ, да је он у ствари у Ургентном центру видео два лица, али да не може тачно да каже да ли је једно од та два лица био пок. [REDACTED]. У кафићу "Ајриш Паб" постоје камере, али само унутар кафића, и оне покривају само унутрашњост кафића, а не и место где су седели француски навијачи. Ни са осталим француским држављанима, девојком Маријом и њих још двоје, троје, које је упознао у време овог догађаја, а са којима је касније путем "Facebook-а" ступио у контакт, није ништа причао у вези овог догађаја, када су се чули 2-3 пута преко "Facebook-а". Они су га питали у вези суђења, и он је само рекао да је сведочио, али ништа нису конкретно причали о догађају, а када су се чули након тога 2-3 пута причали су само о приватним стварима и ништа нису причали у вези са повређивањем Бриса Татона у овом догађају на Обилићевом венцу.

Суд се на поновљеном главном претресу за Пузигаћа Дејана упознао са исказом који је сведок [REDACTED] давао у истрази и у поступку пре понављања поступака за Пузигаћу и [REDACTED] јер током поступка (и то још од поновљеног поступка за [REDACTED] што је суд утврдио увидом у спис овог суда [REDACTED] суд није могао да обезбеди овог сведока на главном претресу и поред више наредби за проверу од стране полиције и на адреси његове мајке и на адреси на којој је званично пријавио пребивалиште, јер никада није затечен на адреси пребивалишта [REDACTED] на којој се води, нити му је иакда позив била уредно уручена, а самим тим није могао бити кажњен нити принудно доведен на главни претрес, па је суд донео решење да се његов раније дати исказ прочита на главном претресу сходно члану 388 став 3 у вези става 1 ЗКП-а. Ово тим пре што је оштећени у својим ранијим исказима детаљно описао догађај како га се он сећа, а још у свом првом саслушању пре око 10 година изјавио је да не би могао никога да препозна од лица која су напала французе критичног дана, па чак не би могао да препозна ни лиц екоје је њега напало и

повредило.

Из исказа сведока [REDACTED] датог у поновљеном поступку, као и у поступку који је поновљен за осуђеног [REDACTED] произилази да је критичног дана на Обилићевом венцу, седео до стола за којим су седели Француски навијачи и читао новине, које иначе на том месту продаје. На један метар од улаза у гаражу налазио се његов штанд са робом, са десне стране када се иде низ степенице. Француски навијачи су се налазили на 2 метра од њега, били су гласни, а онда се чуло нешто као топовски удар. Помислио је у том тренутку да је неко бацио бомбу. Одједном је нека бакља пала на сто тих Француза и онда су људи почели масовно да беже, почеле су да пуцају столице и столови, а он је ушао у гаражу. Чуо је да пуца сталак за новине, па је ушао до наплатнице у гаражу. Када се све утишало, изашао је и видео свој сталак за новине померен до жардињере. Није имао представу шта се ту догодило, али су неки момци налетели и само су рекли да су то били „Гробари“. Њему је тада пало на памет да су то Француски навијачи који су дошли да гледају утакмицу. Онда је човек који ради у обезбеђењу гараже и који се зове [REDACTED] је само рекао: „Људи, човек лежи доле“. И кад су погледали доле покојни [REDACTED] је лежао на неком бетону, скроз до гараже. Само је погледао, а након тога је почео да скупља своје ствари и да пакује робу, јер је све било разбацано, а знао је да ће ту доћи полиција. Чуо је да је неко рекао да дечка не померају. Онда је дошла полиција. На једној жардињери налазио се бачен један дукс плаве боје са кпуљачом. У тој жардињери била је једна мала туја згњечена. Такође је изјавно да је са [REDACTED] на лицу места видео и отисак стопала, а да су то видела и три момка која су то коментарисала, као и да су ти коментари били после доласка Хитне помоћи и полиције. Стопа је била отприлике у истој жардињери где и поломљена туја, али није сигуран, нити зна чија је стопа, није видео како је покојни [REDACTED] леао доле. Од степеништа поред гараже, налазило се у низу око шест бетнонских жардињера. Покојни је лежао доле у мајици, не зна шта је имао на ногама.

Из исказа сведока [REDACTED] саслушаног на главном претресу у поновљеном поступку као и у поступку поновљеном према [REDACTED] произилази да је он критичног дана радио у шанку кафеа „Зузус“, када је одједном кренула маса људи да улеће у њихов локал, па се он сагнуо испод шанка, да га не погоди нека флаша, јер није знао да ли је нека туча. Када се све стишало изашао је испод шанка и испред кафића и видео оборене столове и столице. Људи су се били разбежали и било је дима. Цео догађај је трајао највише 10 минута. Тада су у кафићу имали двоје конобара. У локалу је било гостију за можда два или три стола, а њихових ликова се не сећа. Видео је једног повређеног дечка са дугом косом и девојку која му је давала марамице.

Из исказа сведока [REDACTED] који је саслушан на главном претресу произилази да он живи у [REDACTED] али да се критичног дана у време када се одиграо догађај налазио на Обилићевом венцу у послеподневним часовима и да је седео у башти лево од хотела „Мажестик“. Био је окренут према месту где су седели француски навијачи, мада тада није ни знао да ту седе француски навијачи. Људи су седели мирно када је у једном тренутку дошла група „Партизанових“ навијача који су били сви у црном и то једна група навијача од њих 20так долази њима иза леђа, а у тренутку напада спајају се три групе. Једна група долази испод степеништа, а једна из правца тржног центра. Прво је

кренуо један дечко који је запалио бакљу. Ту долази до туче када 20 до 40 секунди траје ломљење, кршење, падање конобара и анцера, преваљивање и када су сви они који су седели у башти узвикнули "паде дечко". Покојни [REDACTED] је побегао, осврнуо се на своје другаре и нестао у амбис поред степеништа. Нити га је ко вукао, нити га је ко закачио ногом, нити га је ко бацио, нити га је ко саплео. Њега је саплела жардињера, на коју он очигледно није обратио пажњу када је бежао из масе која га је напала да му одузме живот. Тврди да је пришао лицу места и погледао доле на ограду где је пао, да су присутни већ звани хитну помоћ и да је он након тога отишао за [REDACTED]. Тврди да је то што он сведочи једина истина која се мора рећи због покојног Татона и његових родитеља.

На главном претресу суд је саслушао медицинске раднике у служби хитне помоћи докторку [REDACTED] медицинског техничара [REDACTED] и возача [REDACTED].

Сведок [REDACTED] техничар Хитне помоћи, саслушан у поновљеном поступку је изјавио, да је он примио позив преко диспечера за интервенцију и да су се они по позиву паркирали на Обилићевом венцу, а да су их неки девојка и младић упутили где лежи повређени, па је он прескочио ограду и пришао му и одмах започео да му пружа помоћ, при чему је први стигао до њега. Младић је нешто причао на француском, био је ослоњен о руку.

Из исказа сведока [REDACTED] лекара Хитне помоћи, датог у поновљеном поступку, произилази да се она сада не сећа догађаја, али остаје код своје раније изјаве, те је додала да је пацијент био у једном ограниченом простору када су они дошли и да није могла да се спусти до њега, односно, да му приђе, јер је тај простор био са свих страна недоступан за прилазак, а он се налазио у седећем положају наслоњен на зид, реаговао је на њихове гласове, био је свестан и комуникативан, након чега су га изнели на столици до кола Хитне помоћи. У једном тренутку угледао је свог друга и показао прстом на њега.

Сведок др [REDACTED] сведок [REDACTED] у претходном поступку су на фотографијама у приложеној фотодокументацији у спису, а која је сачињена дана 17.09.2009. године и то на фотографији означеној Ф17, показали место где су затекли тада повређеног [REDACTED] место где је он затечен ослоњен на зид, при чему је сведок [REDACTED] објаснила да је то место у близини трага крви констатованог на фотографији Ф17 и навела да је [REDACTED] седео одмах испод степеништа, на средини зида степеништа. Показали су закључана врата, испред простора у коме се налазио повређени [REDACTED] а сведок [REDACTED] објаснила да због ових закључаних врата нису могли да приђу повређеном [REDACTED] који је лежао у том ограђеном простору, да су им униформисана лица, чувари, рекли да не знају где је кључ и како да се дође до кључа и да су се након тога појавили људи који су им помогли да колицима, повређеног [REDACTED] пребаце преко степеништа. Сведок [REDACTED] објаснила да фотографија на којој [REDACTED] десном руком нешто показује док му је лева рука на столици и док седи у медицинским колицима, је настала вероватно док су пролазили у близини баште где је на столици седео његов друг који је повређен и да она предпоставља да га је [REDACTED] приметио и препознао јер је тај Француз препознао [REDACTED] а да он тада

није показивао место где је осећао бол јер је стално показивао на груди и причао је нешто што она није разумела.

Из исказа сведока [REDACTED] возача Хитне помоћи, саслушаног у поновљеном поступку, произилази да се он сећа да су дошли по позиву и он и техничар изнели су оштећеног и одвезли у Ургентни центар.

Сведоци, који су током ранијег кривичног поступка, пре понављања поступка означени псеудонимом А1 и А2 саслушани су пред овлашћеним службеним лицима УКП – Треће Одељење, ПУ за Град Београд дана 18.09.2009. године у присуству заступника ОЈТ-а на основу члана 504-б став 4 ЗКП-а, а приликом давања исказа су изјавили да се осећају угроженим и уплашеним за свој живот и да су спремни да сведоче под условима да се не открива њихов идентитет, а сведок А2 је навео и да захтева да му се заштите подаци и да се не открива његова истоветност, јер се осећа угроженим, обзиром да се ради о навијачима „Партизана.“ Истражни судија је на предлог заступника ОЈТ-а стављеног у акту КТ. 1419/09 од 12.10.2009. године, да се сведоцима А1 и А2 који су очевидци догађаја пруже у смислу члана 109-а мере посебне заштите, донео решење Ки.бр. 941/09 дана 6.11.2009. године, којим су одређене мере посебне заштите ових сведока, тако што ће се у даљем поступку уместо њихових имена користити шифре А1 и А2, а из списка предмета брисати њихова имена и други подаци помоћу којих се може утврдити истоветност ових сведока. Решењем је одређено да ће се испитивање сведока А1 и А2 обавити прикривањем изгледа сведока њиховим сведочењем из посебне просторије уз промену гласа посредством техничких уређаја. Наведена одлука донета је на основу члана 109-а, 109-б, 109-в и 109-г КЗ-а обзиром да је истражни судија нашао да постоје околности које указују да би сведоцима јавним сведочењем били угрожени живот, тело и здравље и да се ради о изузетно тешком кривичном делу. Службене белешке о обавештењу примљеном од грађана (сведока А1 и А2) дате пред Трећим одељењем Управе криминалистичке полиције-ПУ за Град Београд дана 18.09.2009. године, а које садрже и разлоге сведока за подношење захтева за доделу статуса заштићених сведока, са подацима ових сведока, решењем истражног судије о одређивању мера посебне заштите сведока као и омоти са подацима о идентитету сведока под заштитом А1 и А2 су у смислу члана 109-г затворени у посебан омот, запечаћени и предати на чување јединици за заштиту сведока МУП-а Р.С. Овакав статус сведоци А1 и А2 задржали су и током поновљеног поступка, с тим што, и поред више позива суда на последњу познату адресу у Београду сведок А2 није могао бити саслушан, јер је недоступан суду и то и у време поновљеног суђења како према Пузигаћа Дејану, тако и у поновљеном суђењу према [REDACTED] што произилази из списка овог суда [REDACTED] које је суд узео на увид, а и у овом поновљеном поступку а његова последња позната адреса је ван граница Србије, а покушаји суда да се он позове уредно и приступи на главни претрес нису успели, ни након укидања првостепене пресуде, тако да је суд одлучио решењем да се исказ овог сведока, дат у ранијем поступку прочита, а сведок А1 саслушан је на поновљеном главном претресу, као и на поновљеном главном претресу у предмету овог суда [REDACTED] са мерама заштите у посебној кабинџи са затамњеним стаклом у судници из које се не види лик сведока, а извршена је и измена њиховог гласа. Сходно одредбама члана 109-г став 2 КЗ-а, суд је на поновљеном главном претресу на основу члана 292 ЗКП-а и члана 293 ЗКП-а ради заштите приватног

живота учесника у поступку решењем привремено искључио јавност и присутним окривљенима, браниоцима, јавном тужиоцу, пуномоћнику оштећених саопштио податке о идентитету заштићених сведока означених шифром А1 и А2, а сходно одредбама члана 109-ђ присутни су упозорени да чувају тајну о подацима о идентитету сведока под посебном заштитом који су им саопштени. Одбрана [REDACTED] је инсистирала током целог поступка да се непосредно саслуша сведок А2 и поред чињенице да га суд ниједном није уредно позвао и да је добио обавештење да сведок не живи и нема пребивлиште у Србији, да на адресу у Црној Гори ниједном није био уредно позван, па је суд донео одлуку да се његов исказ дат у ранијем поступку прочита. Одбрана је при томе наводила да на овоме инсистира не из разлога што је исказ овог сведока битан за окривљеног [REDACTED] већ из „принципијелних разлога“, што је наведено и ужалби бранилаца на првостепену пресуду која је укинута, истичући да суд злоупотребљава појам економичности поступка, па је суд закључио да се из раније датог исказа овог сведока види да он ни у једном свом делу не говори директно о овде окривљеном, да се ни ранија пресуда у погледу овде окривљеног није заснивала на прочитаном исказу овог сведока, да је он саслушан на главном претресу уз поштовљње свих процесних одредаба и у присуству тадашњег браниоца овде окривљеног који је имао могућност да му поставља питања, па је исказ овог сведока прочитао.

Из исказа сведока под заштитом са псеудонимом “А1” датом у истражном поступку, произилази, да се дана 17.09.2009. године после 17 часова налазила на Обилићевом венцу, у башти кафића “Зузус” и да је тада видела два младића који су пар пута прошли испред овог кафића на удаљености од ње око 3,5 метра, а да су након тога ушли у кафић “Зузус” и сели. Сели су за сто који се налази десно од улаза у кафић, код фрижидера “Кока Кола” на 1 до 1,5 метара од шанка. Тога дана између унутрашњег дела кафића и баште, стакло је било померено. Она их је видела из профила и са леђа и на њима није уочила ништа необично, а није их ни загледала. Нису јој били познати од раније. У полицији су јој показали фотографије два момка, али она није била сигурна да су то они, а да би можда могла да их препозна. У кафићу тада није било музике, а она је стајала иза њих. Описала је да је један од њих имао краћу тамнију косу, да је био висок преко 1,90 цм, крупније грађе, да је на себи имао црну мајицу кратких рукава. За другог младића је дала опис да је имао светлију смеђу косу, да је био висок 1,90 цм, да је био крупније грађе, али ситнији од овог другог. По њеној процени обојица су били старости између 27 до 30 година. Чула је да је у једном моменту један од њих, с тим што не зна ко од њих двојице, рекао “брате, ајмо, почело је”, а након тога су излетели из кафића. Она је тада стајала на пола метара иза њихових леђа. Имали су пред собом на столу пиће и она верује да нису ни платили пиће, јер су врло брзо излетели из локала. Они нису изашли из локала, већ су напрасно искочили из кафића преко столова и столица, и видела је да су протрчали кроз башту кафића и да су после пар секунди улетели у масу поред гараже. Тада је настала ломљава стакла, флаша и чаша у башти кафића “Зузус”, а приметила је да се из башта околних кафића скупљају младићи који су опколили момке који су седели у башти кафића која се налази преко пута кафеа “Зузус”, ближе улазу у гаражу Паркинг Сервиса на Обилићевом венцу. Пре него што је почела туча, она осим ових младића које је описала, а који су напрасно искочили из кафића “Зузус” није приметила било какву групу да је долазила у правцу баште где су седели момци који су касније претучени. Није приметила

ни да су та два младића било шта имали у рукама пре него што су притрчали групи која је седела, нити да су некога тукли, већ само да су улетели у масу поред гараже. У следећем тренутку, док се налазила у кафићу "Зузус" приметила је да је била гужва, да су сви почели да беже и када је поново погледала видела је да један дечко држи упаљену бакљу у рукама. Видела је да је он претходно дошао из правца степеништа која воде поред гараже, да је прескочио столице и да је улетео у центар баште кафића, где су седели ови момци који су претучени. Њој је био окренут леђима, али је она приметила да је једном од момака који су седели у тој башти набио бакљу у лице. У том моменту тај младић је лежао на плочнику, јер је од ударца испао из реона где су се налазили столови у башти и пао је иза фотеља које се налазе иза тих столова где су седели и којима су ови столови били уоквирени. Лежао је на 3 до 4 метра од степеништа која воде до Обилићевог венца. Она није сигурна како је он изгледао и само се сећа да је лежао на плочнику, да је држао руке испред главе и тако главу заклањао рукама док је лежао. Приметила је да га је један момак шутирао док је лежао на плочнику, а након што је овај претходни престао, да га пали бакљом по лицу. Није могла да уочи како је изгледао младић са бакљом, јер је он био у повијеном положају у ком је приносио бакљу лицу. Био је окренут полубочно према степеништу, а степениште је било са његове десне стране. Тада је видела само једну упаљену бакљу код тог момка и не зна да ли су остали нападачи приликом туче имали нешто у рукама. Не сећа се да су били маскирани и да ли су имали нешто на лицу. Не може да се изјасни одакле су дошли нападачи на Француза који је лежао близу степеништа, јер је уочила да су неки дошли из оближњих кафића, да су неки дошли са других страна, а није видела степениште када је почела туча, ни одакле су дошли остали навијачи, нити је видела да је неко долазио из правца степеништа, јер се већ створила гужва. Обзиром да се окренула на другу страну она не зна шта је младић који је имао упаљену бакљу у руци након тога радио са бакљом. Она је видела да лете столови и столице, али не и да је неко имао неки предмет у руци. По њеној процени 15 до 20 лица је учествовало у тучи, а она није приметила да је било ко од учесника или гостију имао навијачка обележја. Када је почела туча из баште кафића "Зузус", у кафић је ушло 15 до 20 људи, а она је стајала иза стола где су седела два младића која су претходно истрчала из кафића. Након пар секунди окренула је главу на другу страну и уочила је дечка који је седео на плочнику поред жардињере, близу гараже који је био сав крвав. Видела је 3 – 4 момака који су кренули да беже ка Калемегдану, при чему је сваки од њих више пута шутнуо у пределу главе овог момка који је седео на плочнику поред жардињере, док је пролазио поред њега. Само једног који је био последњи је уочила и може да опише да је на себи имао црну дуксерицу, тексас светле фармерке и беле или крем патике. Младића који је седео на плочнику поред жардињере описала је да је имао светлију косу и мајицу светлије крем боје. Након што су ови момци који су га шутирали отрчали ка Калемегдану, овом младићу су пришли неки младићи који су га подигли и ставили га да седне у столицу у башти кафића "Зузус".

Сведок А1 је изјавила да је ову тучу посматрала са удаљености око 12 метара, да се приближила излогу, али да није излазила испред кафића, да је поред ње стајало 10 до 15 људи који су ушли у кафић када је почела туча и да су посматрали шта се дешава. Она није била уплашена том ситуацијом, била је узнемирана. Навела је да за време док је пратила шта се дешава није гледала само једну особу. Касније је од једног дечка чула да су нападачи бацили низ

степенице још једног од нападнутих и да је он задобио тешке телесне повреде, да су га тукли бејзбол палицама и да он уопште није имао везе са овима који су претучени. Док је стајала са стране њој је пришао младић кога је питала да ли зна енглески језик, а који је рекао да је био у групи која је претучена. Питао је да ли може негде да се склони да би био безбедан док не прође гужва и рекао је да је Француз. Рекао им је шта се десило, да је утакмица између Партизана и још неког тима, а на њихово питање да ли је тучен, рекао им је да је добио ударац у десну потколеницу. Када су се сви окупили око овог повређеног младића, њој је дечко који је стајао поред ње рекао да су двојица младића који су истрчали из кафића вође навијача "Партизана", да их он зна из кафића [REDACTED] где су они излазили, а при томе није спомињао њихова имена. Навела је да она не зна где се налази кафић [REDACTED]. Изаšla је из кафића, а када се вратила видела је да је тај младић који је имао повређену потколеницу већ отишао. Да је момак бачен са степеништа чула је када се завршила туча која је по њеној процени трајала око 2 минута. Сазнала је да је са степеништа бачен дечко који је паљен бакљом, а она је сигурна да је то дечко који је тучен 2 до 3 метара од степеница док је лежао на земљи, што је претходно описала, који је паљен бакљом, а који је испао из кафеа који се налази поред јавне гараже. За њега је после чула да је бачен низ степениште. Објаснила је да она није видела моменат када је он бачен, али да је то сазнала од дечка који је стајао на лицу места близу ње. Када се у полицији касније интересовала како је том младићу, њој је речено "како може да му буде после онога што су му урадили" и она је полицији пренела своје сумње на основу онога што је чула. Претходно је након овог догађаја, на лицу места по доласку полиције, дала изјаву и испричала шта се десило. У полицији је рекла да се осећа угрожено. На ранијем главном претресу, сведок под псеудонимом "A1", поновила је наводе претходно датог исказа. Идентично је описала изглед и понашање двојице младића, који су непосредно пре избијања туче, више пута пролазили поред кафића [REDACTED] а потом и ушли у кафић и убрзо, не плативши ни пиће које су поручили, устали и уз повике "брате почело је, идемо, крећемо" истрчали кроз излог-прозор кафића, преврнули сто за којим су седели, а који је био најближи излогу и улетели у масу, ушли у гужву, када је она и уочила да је у суседном кафићу почела туча. Сведок A1 је објаснила да је у моменту када су ова двојица младића скочила и истрчала кроз излог кафића [REDACTED] она од њих била удаљена око 2 метра, а претходно, пре него што су ушли у овај кафић, да су у кафићу сви седели и да је било све нормално. Она их је претходно уочила да су више пута, 2 или 3 пута прошли поред овог кафића, да су се претходно кретали из правца Калемегдана ка Мажестику, а да су се затим враћали, и да она закључује да су вероватно тражили најбоље место на које би сели и имали најбољи поглед и да су ова двојица младића који су у кафићу седели један поред другог дошли у овај кафић да осматрају и усмеравају. Упитана у судници, у ранијем поступку, да ли може међу присутним окривљенима да препозна некога од те двојице младића које је видела да су ушли и истрчали из кафића [REDACTED] непосредно пре почетка туче, а које је претходно детаљно описала, за све присутне окривљене након што су устали изјавила је да нико од њих није неко од те двојице младића, а конкретно за окривљеног [REDACTED] да не би рекла да је о један од те двојице младића, али да он по конституцији највише одговара једном од ове двојице младића, али да је тада тај младић имао кратку црну косу, да их је она обојицу видела одпозади, а није видела и њихова лица. Она не може да каже да ли је туча отпочела након што су они стигли до суседног кафића, јер их није даље видела након што су ушли у масу, и да је кренула да

види шта се дешава јер следеће чега се сећа је да су сви почели да вриште, да су људи почели да беже, да су се разбежали сви који су седели у кафићима и који су били околу и само су остали навијачи који су се тукли са Французима. Изјавила је да су нападачи долазили са свих страна, из правца гараже, степеништа, из правца улице Маршала Бирјузова, Калемегдана и Мажестика, а пре него што је почела туча видела је младиће који су стајали код степеништа, на врху степеништа и опколили са свих страна ове младиће који су ту седели, а за које је она касније сазнала да су Француски држављани. Уочила је да је младић, за кога је касније видела да је једног од Француских држављана пржио бакљом, стајао баш поред степеништа. Видела је када се пали бакља и да се дечку који је седео или клечао на поду, бакљом пржи лице. Не зна како је тај нападач престао да овог младића пржи бакљом по лицу, јер су јој поглед скренули људи око ње, девојке које вриште и окренула се ка дечку који је лежао код жардињере. Тада је угледала другог младића који седи, лежи поред жардињере, који је имао смеђу дужу косицу, а кога је свако ко је прошао поред њега бежећи у правцу Калемегдана, а било их је њих 6 – 7, пролазећи поред њега, шутнуо пар пута у главу. Објаснила је да је то био други дечко, а да првог коме је бакљом палењено лице није видела лице. Изјавила је да лик никог од ових нападача који су шутирали младића који је лежао поред жардињере није упамтила, сем што је уочила како је био обучен последњи од њих који су бежали, дајући исти опис овог нападача као и у претходно датом исказу. По њеној процени младић који је лежао поред жардињере налазио се улево 2 до 3 метра од младића који је лежао 3 до 4 метара од степеништа. Она је приметила, поред овог младића који је лежао поред жардињере, најпре двојицу нападача, а затим је видела да су га шутирали сви ови остали који су бежали ка Калемегдану, а који су дошли са места где се одигравала туча и видела је да се гомила њих одједном растрчала пре него што је приметила ове нападачи који су пролазећи поред младића који лежи поред жардињере, бежали ка Калемегдану. Изјавила је да [REDACTED] није био лице које је лежало поред жардињере, већ други младић. Она није приметила шта се даље дешавало са младићем који је лежао 3 до 4 метара од степеница, јер се окренула да изађе, обзиром да су сви кренули да помогну момцима који су остали да леже и није видела и не сећа се да је било ко од других учесника овог догађаја према њему предузео још неку радњу. Стајала је тачно преко пута степеништа удаљена 12 метара и посматрала догађај, а око ње су била лица које је она познавала, али не може да каже њихова имена. Видела је да лете столови и столице, али није приметила да ли је неко имао неки предмет у руци, нити је уочила маске на лицима нападача. Изашла је из локала у коме су се сви сакрили и у моменту када је око ње било 2-3 људи, младић, који је колега са конобаром [REDACTED] који је задобио повреде у овом нападу, је рекао: "да ли си видела како су бацили оног дечка, оног што су палили бакљом". Она је разумела да је он то видео. Није јој рекао колико је људи учествовало у томе и није даље ништа објашњавао. Лице које је њој то саопштило ради у кафићу на Обилићевом венцу и он је био непосредно у близини места где се одвијао напад. Он није лице које је и препознао двојицу навијача који су претходно седели у кафићу [REDACTED] и искочили непосредно пре туче кроз излог кафића, као навијаче које познаје из кафеа [REDACTED] а није помињао њихова имена ни њихове надимке. Рекао је и да је [REDACTED] ни крив ни лужан повређен и пребијен. Изјавила је да она закључује да је низ степенице бачен дечко коме су лице палили бакљом. Сећа се да су нападачи упали у коцку постављену под сепареом, да га је дечко ударио након

чега је он пао преко двоседа, да је затим тај младић прескочио за њим, да се у том тренутку пали бакља, да се дечко савија и да му они пале лице бакљом, док је лежао на леђима. Она верује да он није могао да устане док су стајали поред њега и она се сећа да је он покушавао да се подигне, али да није могао. Једном руком се подупирао, а другом је заклањао лице, али није био у могућности да устане и она предпоставља да он није могао да устане због повреда, јер је много више повреда задобио од дечка поред жардињере, кога су једва успели да подигну. Нико тада није споменуо да је он сам скочио, зато што су сви који су ту били видели да он не може да устане, а камоли да се приближи степеницама. Тада је речено да је он бачен и она закључује да су га двојица бацили, јер је најмање њих двојица могло да га баци, а верује да он није био способан да устане, због бакље, због батина које је добио, јер је прошао много горе од дечка који је био поред жардињере, а кога су једва успели да подигну, јер и овај младић поред жардињере који је био много мање повређен није могао да устане и 2 – 3 младића су га подизали, а он им је испадао из руке, а њој је речено „бацили су га“ а не бацио га или гурнуо га један дечко, већ „бацили су га“. Следеће чега се сећа је да долази хитна помоћ, она не зна одакле је дечка поред степеништа одвезла хитна помоћ, јер када је кренула да помогне дечку поред жардињере погледала је у том правцу и више га није видела да тамо лежи, а не сећа се шта је тада видела на том месту. Дечко који је био повређен код жардињере постављен је у башту кафића „Ајриш Паб“ и указивана му је помоћ. Не сећа се какву је боју одеће имао на себи, а није приметила да му је неко нешто отимао. Ни једног момента претходно није видела да се овај дечко који је лежао поред жардињере приближава Тржном центру [REDACTED] и он је лежао ту где је пао, док га нису подigli, а био је 7 до 8 метара удаљен од степеништа и 10-так метара од улаза у Тржни центар [REDACTED]. Изјавила је да је тога дана на платоу Обилићевог венца било 3 повређена младића, један који лежи у близини степеништа, један поред жардињере и трећи, који је ушао у кафић са повређеном потколеницом. Касније је на фотографијама препознала лице поред жардињере са смеђом косицом и то није био пок. [REDACTED] и она закључује да је поред степеништа био [REDACTED]. Изјавила је да је код степеништа уочила двојицу младића, а са друге стране једног, да су стајали, а да није уочила да се било ко пење степеништем. Видела је да чаше лете на све стране и само једну упаљену бакљу, а међу приступним окривљенима није могла да препозна лице које је тада видела са бакљом у руци, наводећи да том младићу са бакљом тада није видела лице, јер јој је паљење бакље скренуло пажњу, а од бакље је било све задимњено. Видела је да је он палио бакљом младића који је лежао 3 до 4 метара од степеница, а претходно га је видела да стоји поред степеништа, да је ушао у коцку коју су оградиле сепареом, да је притрчао, прескочио са друге стране, а да је био удаљен 3 до 4 метра док се није приближио и почео да га пали бакљом. Не може да се изјасни колико је лица било поред дечка код степеништа, све је трајало, по њеној процени, око 2 минута, све се одиграло брзо, организовано, а што је закључила на основу понашања момака који су седели у кафићу, на основу момака који су стајали код гараже, на основу момака који су долазили из правца [REDACTED]. Није уочила да ли нападачи беже у неком другом правцу, осим оних које је видела да беже у правцу Калемегдана, јер је гледала у дечка поред жардињере, а не сећа се да ли је неко имао качкет на глави, осим што се сећа кроз маглу неке чудне капуљаче. По њеној процени тада је нападнуто њих петоро.

Из исказа сведока А1 датог на главном претресу у поновљеном поступку, као и у поновљеном поступку за осуђеног ██████████ предмету овог суда ██████████ произилази да се догађај одиграо давно и да није остало много тога чега се сећа, боље се сећала догађаја у време давања изјаве пред другим председником већа. Ту на лицу места догађаја се налази због посла и чује вику, буку и тучу. Сећа се светлости бакље и дечка који лежи поред жардињерс, кога су момци док су бежали свако га је ударио, шутнуо. После су тог момка унели у локал у коме је сведок био. Пошто је сведоку предочен рапији исказ изјављује да се сећа да су код фрижидера „кока коле“ седела два младића које претходно уочава да су пролазили поред кафића. Сведок је од њих удаљен пола метра, види их са леђа, да су крупни момци. Ти момци су искочили кроз отворен излог локала и отишли су право у групу момака која се тукла, а не може да се сети да ли су том приликом нешто рекли. Претходно су ушли у локал у коме је она била, а група нападача дошла је из правца „Мажестика“. Сећа се светлости бакље која је долазила са десне стране степеништа. Након тога у просторијама полиције овом сведоку показивали су фотографије два лица, питали јесу ли му та лица позната и да ли су били у кафићу, али сведок их није препознао. Локал у коме је био налази се тачно преко пута степеништа. Сећа се и да су после дошла кола хитне помоћи.

Из исказа сведока под псеудонимом „А2“ пред овлашћеним службеним лицима УКП – Треће Одељење, ПУ за Град Београд у присуству заступника ОЈТ-а на основу члана 504-б став 4 ЗКП-а као и пред истражним судијом, произилази, да је дана 17.09.2009. године око 16-17 часова пролазио поред Обилићевог венца и да је у једном тренутку, на удаљености око 100 метара од себе, приметио хаос, гужву, а чуо је буку, лупање. Није знао шта се дешава, касније је видео неки дим, као и да су они који су у томе учествовали били маскирани, да су имали маске на лицима, а навео је и да он не би могао да их препозна. Уочио је само једног младића са крвавом флеком на лицу, који је трчао према кафићу ██████████ и утрчао у овај кафић. Изјавио је да се на том месту он задржао 10 до 15 секунди, након што је почела ова гужва, да детаље даље није запажао, да се након што је све то видео удаљио и отишао према споменику на Тргу Републике. На ранијем главном претресу дана 08.11.2010. године, сведок под псеудонимом „А2“ саслушан под мерама заштите изјаснио се да он нема ништа да измени у свом исказу датом у истражном поступку, те је навео да се у време овог догађаја налазио у шетњи на Обилићевом венцу, да је стајао са леве стране између кафића ██████████ и кафића ██████████ када је зачуо велику буку и галаму, што је описао у претходно датом исказу, да се окренуо и да је угледао велики број људи који учествује у тучи. Претходно није знао шта се дешава, а касније ја закључио да велики број људи учествује у тучи, јер су трчали на све стране, видео је да су летеле столице. Када је видео дечка са крвавом главом који је утрчао у кафић ██████████ схватио је да може да буде опасно по њега и наставио је свој пут ка Кнез Михаиловој улици. Објаснио је да је он стајао на 5 метара удаљен од баште кафића ██████████ у правцу Обилићевог венца у односу на ██████████ а што је по његовој процени око 30 до 40 метара од степеништа која воде са платоа Обилићевог венца у улицу Маршала Бирјузова. Обзиром да је читав Обилићев венац у баштама, он претпоставља да су се у близини тих степеница налазиле баште неког кафића, а долазећи на Обилићев венац уочио је да су сви кафићи били пуни, да су све баште биле пуне, а уочио је и да је било доста људи у башти кафића ██████████ да је и башта овог кафића била готово пуна. Он ништа

необично није приметно на људима који су седели у башти, није запазио да неко од њих има капу на глави, нити како је ко је од њих био обучен. У моменту када је приметио да је дошло до туче, он је био удаљен око 20 метара од места где се туча одигравала, није видео како је туча започела, јер је био окренут на другу страну, најпре је изнепада чуо велику буку, ломљаву, а када се окренуо, угледао је велики број људи који учествују у тучи. Није приметно да је било ко од њих имао на себи нека карактеристична обележја нити је запазио да је пре туче или за време туче неко прилазио месту где се туча одигравала, а није запазио да је било ко од учесника туче имао маску на лицу, осим што је видео да су поједини од њих носили качкете. Није запазио да је било ко од њих имао нешто у рукама, а видео је да су столице почеле да лете, да се гађају столицама и закључио је да је у питању масовна туча. Није обратио пажњу како је изгледала башта кафића "Зузус" после туче, а док је пролазио и док је био непосредно поред кафеа "Зузус", када је зачуо буку, када је све почело, видео је да су сви напрасно поскакали, да су сви почели да трче и јуре на све стране, а није обраћао пажњу да ли је неко изашао из кафића "Зузус" и кренуо у правцу места где се одигравала туча. Он се на лицу места задржао само 10-так секунди и отишао је у правцу Кнез Михаилове улице, а одлазећи са платоа Обилићевог венца није запазио да ли је неко бежао у правцу у коме је он ишао, јер су сви почели да трче, да јуре на све стране. Није уочио да је неко лежао повређен, осим што је видео момка који је са крвавом главом утрчао у оближњи кафић. Овај повређени младић је утрчао у кафић "Зузус", у том тренутку он је кретао ка Кнез Михаиловој улици, видео је да су сви почели да трче, када је овај младић утрчао у кафић, али да не може да опише како је он изгледао. Тада на платоу Обилићевог венца није уочио никакав дим, а приметио је да су и околне баште почеле да се празне и да су сви ради своје безбедности почели да трче. Пошто је, у ранијем поступку овом сведоку предочен исказ који је дао у МУП сходно члану 504ђ ЗКПа и разлике у том исказу и на ранијем главном претресу, сведок А2 је потврдио наводе претходно датог исказа, да се у време овог догађаја налазио у кафићу "Зузус" који се налази дијагонално гледано у односу на кафић "Ајриш Паб", а из ког кафића се види башта кафића "Ајриш Паба," да је после неког времена приметио да су у кафић ушла два момка спортски обучена од којих је један имао качкет, да су обојица били у црно-белој гардероби и да је запазио момка без качкета, за кога мисли да га је раније виђао у групи са навијачима „Паризана“, да су та два момка села за сто који се налази унутар кафића са леве стране од улазних врата и окренули су се тако да могу кроз прозор да гледају улицу Обилићев венац, тачније у правцу кафића „Ајриш паб“. Обзиром да то није његов сектор за служење, он није запазио шта су пили и да ли су нешто коментарисали, али је уочио да ту где су они седели није било других људи и приметио је како седе и где гледају. Када је након извесног времена чуо галаму испред кафића, окренуо се и видео је кроз излог да се неки момци бију преко пута улице испред кафића „Ајриш паб“. Сам почетак туче није видео, али је видео да су неке бакље биле запаљене и да су столице летеле на све стране. Уочио је да су истовремено са почетком туче та два момка која су претходно ушла у локал, скочила и истрчала напоље и ушли право у тучу. Видео је да прескачу преко баште, али није видео да у том тренутку држе нешто у рукама. Туча је кратко трајала, али је било доста учесника у њој, одприлике 30 до 40 људи. Убрзо су се учесници туче разбежали, а у кафић је ушао један момак, за кога претпоставља да је Француз, који је био крвав по глави. Након извесног времена дошла је полиција и хитна помоћ. Младића са качкетом је

описао, да је висине око 183 до 184 цм, старости до 30 година, крупније телесне конституције, набилдован, да је од гардеробе на себи имао црно – белу тренерку и бели качкет, а за момка који је ушао у кафић без качкета да је висине око 2 метара, старости до 30 година, крупније телесне конституције, прне краће косе, а од гардеробе да је на себи имао црну тренерку. Упитан на ранијем главном претресу, пре понављања поступка, да ли препознаје младића без качкета кога је тада видео на Обилићевом венцу међу присутним окривљенима у судници, изјавио је да не препознаје ни једног од окривљених. Измену свог исказа у истражном поступку у односу на главни претрес, објаснио је чињеницом да је он сведок под заштитом. Потврдио је, након што су му на ранијем главном претресу предочени наводи његовог исказа пред овлашћеним службеним лицем МУП-а, да је видео из кафића “Зузус” да су неке бакље биле запаљене, да су столице летеле на све стране, да су два момка која су претходно ушла у локал скочила, истрчала напоље и ушла право у тучу, да је видео да прескачу преко баште и да се то заиста тако и догодило. Видео је повређеног младића који је утрчао у кафић “Зузус,” а за кога предпоставља да је Француз, али он ни са ким касније на платоу Обилићевог венца није коментарисао о овом догађају, нити је сазнао како су повређена лица која су тада задобила повреде. Потврдио је и на главном претресу да се плаши за своју безбедност због чега је и тражио заштиту и да сматра да и даље постоји опасност за његову безбедност.

Исказ сведока А2 суд је прочитао на главном претресу у поновљеном поступку против Пузигаћа Дејана из разлога што је утврђено (а то произилази и из списка овог суда К. К.349/15 у поступку који је за исти догађај поновљен против окривљеног [REDACTED]), да овај окривљени уопште нема пребивлиште у Србији, да се налази у неком селу у Црној Гори и да суд не поседује његову адресу, а да се на телефон који је суд током покушаја да га уредно позове не јавља, те никада у поновљеним поступцима није био уредно позван нити се могао пронаћи, те је суд сходно члану 388 став 3 у вези става 1 ЗКП-а његов исказ прочитао на главном претресу.

Из исказа сведокиње [REDACTED], који је дала на главном претресу у поновљеном поступку, као и у поновљеном поступку у предмету овог суда [REDACTED] произилази да је она критичног дана радила у фризерском салону „Дел“ који се налази на углу улице Маршала Бирјугова и излази ка Обилићевом венцу. Испраћала је муштерију коју је завршила и то на том излазу који гледа на гаражу и степенице на Обилићевом венцу. Чула је буку и видела масу људи према платоу на коме се налазе кафићи на Обилићевом венцу. Погледала је горе по инерцији и видела дечка који скаче са жардињере, са јако велике висине, око 20 метара, и који је пао у бетонски део између степеница и гараже. Њена прва реакција је била да позове Хитну помоћ, јер није могла да му приђе, јер је то затворени простор, што је и учинила, са фиксног телефона локала. Отишла је до полиције испред Синагоге и позвала их да га подигну, јер је видела да је дечко још увек жив. После тога је видела да му је пришао неки радник гараже, који га је подигао у седећи положај, након чега је дошла Хитна помоћ. На питање браниоца одговара да су прво неки момци истрчали уз степенице, да је на платоу Обилићевог венца била туча и да она са своје леве стране види да на степеништу нема никога и дечка који се пење на жардињеру и скаче са ње, при чему га нико нити гура, нити баца. Мисли да је дечко на себи имао црвену дуксерицу или мајицу. Сећа се да је дечку, када га је радник гараже

подигао глава била сва крвава. Дечко је скочио на главу и њен утисак је да је ударио прво главом у бетон. Долаје, да са места где се налазила, не може да види плато Обилићевог венца где су кафићи, већ види степениште и врх платоа као и жардињере са леве стране. Након што је у њеном присуству изведен доказ репродукцијом аудио записа позива Хитној помоћи сведокиња је потврдила да је то њен позив упућен критичног дана Хитној помоћи.

Из исказа сведока [REDACTED] који је дао у поновљеном поступку, а и у поступку поновљеном против [REDACTED] у предмету овог суда [REDACTED] произилази да се критичног дана налазио на послу у гаражи на Обилићевом венцу, а који посао обавља као члан Асоцијације пензионера МУП-ових радника. У време догађаја се налазио у приземљу, где се и улази у гаражу, у простору иза трансформатора. Налазио се испод бетонске плоче, рефлексно је погледао горе да му нешто не би пало на главу и на степеницама није видео никога. Са места где је стајао види се „тераса“ и део степеништа, а када приђе види цело степениште и врх Обилићевог венца и жардињере. У једном моменту је нешто пролетело на доле, па како је био удаљен од оgrade 2-3 корака, пришао је и угледао човека на бетонској стази, лицем према подлози, који „јауче“, прескочио је ограду и подвукао руку под њега и испод његових руку и ставио га у седећи положај уз бетонски подест. Требало му је највише 5 секунди или три корака да приђе огради. Претходно се чула нека бука. Хитна помоћ је брзо дошла па су повређеног ставили на столицу и изнели на Обилићев венац где се налазило возило. Повређени је нешто све време причао, па је горе показао на једног човека говорћи на енглеском „My friend“, потом су га однели. Након тога он је питао момка за кога каже да на том месту продаје новине и да се презива [REDACTED] како је до свега дошло, и онда му је он испричао, и показао му је жардињеру у којој се види стопало патике и поломљена туја, а то је и пут у правцу ког је он и пао. Након тога на лице места је долазио новинар РТС [REDACTED] и он је тада дао изјаву и показивао на лицу места још свежу крв на бетону и како је оштећени пао, а после тога давао је изјаву и у МУП-у у 29. новембра, где је саслушан на записник, чију копију је тражио, али му је нису дали. Тај продавац новина му је после рекао да је ту избила туча, а он је видео још једног дечка како седи на столици крваве главе.

Из исказа сведока [REDACTED] који је саслушан на главном претресу произилази да он живи у Шведској, али да се критичног дана у време када се одиграо догађај налазио на Обилићевом венцу у послеподневним часовима и да је седео у башти лево од хотела „Мажестик“. Био је окренут према месту где су седели француски навијачи, мада тада није ни знао да ту седе француски навијачи. Људи су седели мирно када је у једном тренутку дошла група „Партизанових“ навијача који су били сви у црном и то једна група навијача од њих 20 так долази њима иза леђа, а у тренутку напада спајају се три групе. Једна група долази испод степеништа, а једна из правца тржног центра. Прво је кренуо један дечко који је запалио бакљу. Ту долази до туче када 20 до 40 секунди траје ломљење, кршење, падање конобара и ашцера, преваљивање и када су сви они који су седели у башти узвикнули „паде дечко“. Покојни [REDACTED] је побегао, осврнуо се на своје другаре и нестао у амбис поред степеништа. Нити га је ко вукао, нити га је ко закачио ногом, нити га је ко бацио, нити га је ко саплео. Њега је саплела жардињера, на коју он очигледно није обратио пажњу када је бежао из масе која га је напала да му одузме живот. Тврди да је

пришао лицу места и погледао доле на ограду где је пао, да су присутни већ звани хитну помоћ и да је он након тога отишао за Барич. Тврди да је то што он сведочи једина истина која се мора рећи због покојног [REDACTED] и његових родитеља.

Исказ сведока [REDACTED], који је дао у полицији сходно одредбама члана 504ђ тада важећег ЗКП-а, и пред истражним судијом, суд је на предлог одбране окривљеног Пузигаћа Дејана издвојио из списка предмета и донео одлуку да се он не користи као доказ у овом кривичном поступку, јер овај сведок током целог кривичног поступка, од када је дао исказ у полицији па све до овог поступка никада није могао бити уредно позван у суд, нити саслушан пред судом из разлога што су његови лични подаци и то ЈМБГ и адреса које је дао полицији очигледно били нетачни, па он никада касније није могао бити идентификован и пронађен на основу тих података.

Из исказа сталног судског вештака Др Ђорђа Алемпијевића, специјалисте судске медицине датог на главном претресу у поновљеном поступку, као и у поновљеном поступку у предмету овог суда К.349/15, произилази да се вештак изјаснио да су повреде мозга код оштећеног [REDACTED] могле настати и од повреда задобијених на платоу Обилићевог венца и од пада, а сваки од ових догађаја: на платоу и пад сам за себе је могао проузроковати смрт. Повреда аорте код оштећеног настала је искључиво услед пада, а оштећени је пао на леву страну главе и на предео грудног коша. Што се тиче питања да ли је покојни могао пасти на бетонски део, вештак се изјаснио да повреде меких ткива, огуљотине и др. нису констатоване. Теоретски се у судско-медицинском смислу, ако се посматра одвојено од трасолошког вештачења, не може искључити да је покојни пао на бетонску подлогу. Одговарајући на питања бранилаца на главном претресу, вештак др Ђорђе Алемпијевић се изјаснио да не може експлицитно да тврди да ли је рецимо дрвена палица учествовала у повређивању оштећеног, односно да ли је била средство за настанак повреде, али се то генерално не може искључити.

Из исказа вештака судске медицине Др Ивице Милосављевића произилази да остаје код Заједничког налаза и мишљења и допуне које је дао са вештацима др Ђорђем Алимпијевићем и трасологом Мирославом Бусарчевићем и да је сагласан са оним што је Алемпијевић изјавио на главном претресу.

Из исказа вештака трасолошке струке Мирослава Бусарчевића, датог на главном претресу у поновљеном поступку као и у поновљеном поступку у предмету овог суда [REDACTED] произилази да је одговарајући на питања странака, изјавио, да у документацији са увиђаја нема евидентираних трагова крви на земљаној површини, на коју заједничким налазом и мишљењем сва три наведена вештака тврде да је покојни [REDACTED] пао. Што се тиче трагова цевима од металне ограде на мајици коју је покојни [REDACTED] критичном приликом имао на себи, на њој се налази један дупли траг који кореспондира са тим цевима. Тај траг начелно може да има различит изглед зависно од чињенице да ли ротира око шипке, или клизи, а зависно и од интензитета притиска, који је по вештаку трасологу био снажан. Вештак је објаснио да приликом „фотошопирања“ фотографија користи програм „форензик фотошоп“, где је наведено шта је дозвољено, а шта није, приликом обраде фотографија, а што је и проверљиво,

због чега он и наводи све што користи приликом обраде, а разлика са оригиналом је само у интензитету светла, односно боје. Пад на бетон је искључио са аспекта своје струке, а у томе су му помогли вештаци судске медицине који су му објаснили да нема повреда које би индицирале да је пао на бетон, а искључили су и могућност да је пао на подградни зид. Вештак је искључио могућност да констатоване „бразде“ на патикама покојног могу да настану доскоком, тврдио је да би приликом одраза са жардињере или оgrade имао добар ослонац у скоку. Вештак наводи да покојни није пао на главу на бетон, већ је пао на земљу, јер постоје трагови земље који сами по себи елиминишу пад на бетон, чак и када се повреде оставе по страни. Оштећени је пао на земљу наглавачке и то у близини трагова крви констатованих на увиђају и у скици полиције. Вештак се изјаснио да потпуно искључује могућност да је покојни ██████████ попевши се на жардињеру скочио у амбис на бетонску подлогу. Одговарајући на питања бранилаца на главном претресу, вештак трасолошке струке Мирослав Бусарчевић је навео да је проучио фотографије лица места са увиђаја и да се види да су жардињере постојеће на лицу места у време увиђаја, пуне цвећа и да се никакав траг стопала на том цвећу не види, а сигуран је да би траг остао да је стопало стало на цвеће. Такође, на фотографијама се види да стабла у жардињерама стоје потпуно право, да ни једна туја није искривљена, згажена, нити поломљена. Дакле, на фотографијама се види да ништа од биљака у спорним жардињерама није угажено.

Суд је ценио исказ сведока ██████████, колпортера, који је у време критичног догађаја био на Обилићевом венцу, јер се на том месту налазио метални сталак-тезга-на коме је он држао часописе, новине, ЦД ове и друго, што је продавао. Суд је прихватио његову тврдњу да је он седео на столици и читао у непосредној близини француских навијача који су такође седели у кафићу и у непосредној близини гараже на Обилићевом венцу, а његов сталак се налазио десно до гараже гледано када се иде низ степенице, када се чуло нешто као топовски удар. Суд је прихватио његов исказ где тврди да је тада настао хаос и да су људи почели да беже те да је и он побегао у гаражу и изашао тек када се све смирило. Ценећи тај исказ у повезаности са материјалним доказима, са криминалистичко техничким прегледом лица места и фотографијама сачињеним том приликом, као и Допунским заједничким налазом и мишљењем вештака-Др.Алемпијевића, Др.Милосављевића и Бусарчевића, суд је закључио да овај сведок у делу свог исказа не говори истину. Он наиме тврди да му је сведок ██████████ скренуо пажњу на траг стопе која се видела у жардињери и да је у тој жардињери била савијена једна мала туја, као и да се у њој налазила плава дуксерица са капуљачом, што је у супротности са исказом сведока ██████████ који пак каже да му је присутни продавац новина (а евидентно мисли на Ђуричића иако грешки у навођењу његовог презимена) показао траг стопала и поломљену тују у жардињери када су причали, након што је оштећеног одвезла Хитна помоћ, у супротности је и са Допунским заједничким налазом и мишљењем наведених вештака и делимично са стањем на фотографијама са увиђаја полиције након догађаја (а у којима се не види поломљена туја, дуксерица и траг стопала), али се види сталак за новине и мопед који се налазе до десне стране степеништа гледано одозго на доле, а који предмети онемогућавају прилазак платоу Обилићевог венца, испод кога се налази простор између степеништа и гараже. Овај сведок у свом исказу на ранијем главном претресу није помињао отисак стопала у жардињери, савијену

тују и дуксерицу, а будући да је за време догађаја побегао у гаражу, суд је нашао да није ни видео на који се начин сада пок. [REDACTED] нашао у простору између степеништа и гараже, у коме је и био када му је указана прва помоћ, па његов исказ у делу где тврди да је и лицу места у жардињери остао траг стопе и да је била поломљена једна туја у жардињери, није прихватио.

Суд је ценио исказ сведокиње [REDACTED] који је делимично прихватио у погледу чињенице да се она у време догађаја налазила у свом фризерском салону, који се налази на углу улице Маршала Бирјузова, а из кога се излази ка Обилићевом венцу, да је пратила муштерију, и да је након што је видела да је неко пао у простор између степеништа и гараже, са фиксног телефона локала позвала хитну помоћ, а аутентичност тог позива суд је утврдио и на основу броја са кога је позвана хитна помоћ и на основу тога што је на главном претресу сведокиња при репродукцији аудио записа тога позива потврдила да је то њен глас и њен позив. Репродукцијом тог аудио записа суд је утврдио да је сведокиња позвала хитну помоћ, при чему је рекла да пожуре, јер је дечко пао са 20 метара. На главном претресу, пак, изјавила је да је видела да је скочио са жардињере и пао на бетон између степеништа и гараже, и да је то за њу исто. Ценећи њен исказ у склопу Заједничког налаза и мишљења вештака медицинске и трасолошке струке и допуне истог, посебно последње допуне у поновљеном поступку, суд тај исказ сведокиње у погледу начина пада и места пада, није прихватио, имајући у виду стање на лицу места приказано на фотографијама ОКТ са увиђаја, чињеницу да је простор испред друге жардињере по реду гледано десно од степеништа, ако се гледа низ степенице, био закрчен (о немогућен пролаз истим) сталком за новине колпортера [REDACTED] и паркираним мопедом, што се види на фотографијама са увиђаја, те чињенице утврђене заједничким вештачењем вештака судске медицине и трасолога, о траговима земље на левој страни лица и врата површеног, левој страни мајице, латикама, повредама сада пок. [REDACTED] и месту трага крви приказаном на скици лица места. При томе, сведокиња [REDACTED] у свом исказу тврди да види једну жардињеру (а на фотографијама са увиђаја се види да их на лицу места има више), при чему тврди да са места на коме се налази може да види само врх степеништа, а не и плато Обилићевог венца (а на основу изведених доказа и фотографија са лица места утврђено је да се жардињере налазе на платоу Обилићевог венца), а не може да се изјасни којим делом тела је пао на тло сада покојни [REDACTED] рекла је да је био у црвеној дуксерици или мајици, иако је то нетачно, што се види из фотографија гардеробе покојног [REDACTED] коју је том приликом носио, па је суд закључио да ова сведокиња у погледу чињеница које су супротне објективном стању на лицу места са фотографија и анализи изнетој у заједничком допунском налазу и мишљењу вештака није говорила истину, или се не сећа добро догађаја, а обзиром и на протек времена од догађаја до времена сведочења.

Суд је ценио и делимично прихватио исказ сведока [REDACTED] у делу у коме тврди да се критичног дана 17.9.2009. године налазио на свом хонорарном послу који је обављао као пензионисани полицијски службеник преко републичке Асоцијације пензионера МУП-а, у гаражи на Обилићевом венцу, и то у приземљу гараже, код трансформатора и испод бетонске плоче, када је видео да је нешто пролетело у простор између гараже и степеништа које води ка платоу Обилићевог венца, те да је он пришао, прескочио ограду, ставио

своје руке испод руку повређеног момка и помогао му да се придигне. Суд је ценио његов исказ у делу када тврди да на платоу Обилићевог венца када је нешто пролетело није било никога и то није прихватио. Сведок је и сам рекао да плато Обилићевог венца није могао да види са места где се налазио, јер се налазио испод плоче, а да се претходно чула нека бука на платоу, те да му је требало неколико секунди и 2-3 корака да се приближи и дође у могућност да погледа изнад плоче, а обзиром да су и сами учесници догађаја, сада осуђена лица и саслушани сведоци, изјавили да је цео догађај кратко трајао, да су се нападачи разбежали, те ценећи исказ овог сведока у повезаности са Допуном заједничког налаза и мишљења напред наведених вештака, датог у овом поступку, суд је нашао да је он супротан материјалним доказима које су са исказом сведока упоређивали вештаци, а које је суд извео, да повреде на сада пок. [REDACTED] и материјални трагови на његовом лицу и гардероби и обући, доводе до супротног закључка, па исказ овог сведока није прихватио у свим деловима супротним заједничком налазу и закључку комисије вештака и његовој допуни. У прилог овоме говори и чињенице да је овај сведок објаснио да му је колпортер са платоа (ради се о сведоку [REDACTED], указао на траг стопала од патике и поломљену тују, при чему то није у сагласности са исказом сведока колпортера [REDACTED] који је пак навео, да је сведок [REDACTED] њему скренуо пажњу на отисак стопала и да је туја била савијена, а не поломљена, како тврди [REDACTED] а имајући у виду да [REDACTED] то у претходном поступку није ни помињао, суд је закључио да сведоци у погледу ових чињеница и чињенице места пада оштећеног, не говоре истину, и прихватио као стручан, објективан и компетентан, сагласан са фотографијама са увиђаја и материјалним траговима на телу и гардероби покојника, заједнички налаз и мишљење наведене комисије вештака са допунама. У повезаности са исказом сведока [REDACTED], суд је ценио и материјалне доказе које је узео на увид и то: допис ПУ за град Београд-одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата бр.2355/16 од 13.12.2016, допис Удружења пензионера Савезног Министарства за унутрашње послове бр.146 од 17.11.2016., Уговор Клуба пензионисаних радника унутрашњих послова бр.14 од 31.1.2005.године, Уговор о привременим и повременим пословима од 6.7.2009.године између [REDACTED] и „Паркинг сервиса“ на Обилићевом венцу, Анске уговора бр.841 од 31.1.2005.године па је утврдио да је [REDACTED] у критичном периоду као пензионисани радник Републичког, а не Савезном МУП-а радио као обезбеђење у гаражи на Обилићевом венцу у време догађаја, а те доказе је као објективне и сагласне са његовим исказом прихватио.

Оцењујући исказ сведока [REDACTED], суд је закључио да овај сведок није суду пружио релевантна сазнања о самом догађају и одлучним чињеницама о понашању гостију кафића „Зузус“ непосредно пре напада на Француске држављане, у башти кафића „Ајриш Паб“ која се налази преко пута кафића „Зузус“. Није суду пружио никаква сазнања ни о самом нападу на Француске држављане, а ни о дешавањима непосредно након напада, будући да је навео да ништа није видео јер је све време догађаја држао главу испод шанка. Он је свој исказ у односу на поједине чињенице мењао на главном претресу у односу на исказ дат пред истражним судијом на пример да није била порушена башта кафића „Ајриш Паб“ већ башта кафића „Резиме“, да он не зна да ли је заиста код истражног судије изјавио да је видео да у башти седи повређени младић са крвавом главом, плаве косе. Ценећи исказ овог сведока у повезаности са наводима исказа сведока А1 и А2 оцена је суда да су наводи исказа сведока

██████████ без утицаја на утврђене одлучне чињенице из исказа сведока Француских држављана, ██████████ сведока ██████████ да је напад извршен на Француске држављане управо у башти кафића "Ајриш Паб", а из међусобно сагласних исказа сведока А1 и А2 поуздано је утврђено и понашање гостију у кафићу "Зузус" непосредно пре напада.

Суд је ценио исказ сведока ██████████, па је исти прихватио у општим деловима, а то је да се догађај одиграо на Обилићевом венцу дана 17.9.2019. године у поподневним часовима, да је на Обилићевом венцу било људи који су седели у кафићима и да су тог поподнева у једном од кафића, а име кафића сведок не помиње, седели и француски навијачи који су били нападнути од стране "Партизанових" навијача који су им пришли из три правца и то из правца "Мажестика", из правца степеништа поред јавне гараже и из правца тржног центра "Миленијум", јер су те чињенице потврђене и другим изведеним доказима, исказима саслушаних сведока, које је суд у својој оцени прихватио и који су сведочили о овим чињеницама, записником о увиђају са фотографијама и скицом лица места, заједничким вештачењем вештака медицинске струке и вештака трасолога, вештачењем мобилних телефона са базним станицама саокривљених лица и њиховим исказима датим у ранијем поступку. Суд међутим није прихватио одлучну чињеницу да је, како овај сведок тврди, покојни Брис Татон сам скочио са платоа Обилићевог венца и пао у простор између степеништа и јавне гараже, јер га је како сведок тврди "поткачила" жардињера која се ту налазила, јер је овакав исказ супротан првенствено заједничком налазу и мишљењу вештака судско медицинске струке Др. Ђорђа Алемпијевића, Др. Ивице Милосављевића и вештака трасолога Мирослава Бусарчевића, а чији заједнички налаз и мишљење и њихово објашњење догађаја на главном претресу је суд у потпуности прихватио као логично, сагласно са увиђајном документацијом са лица места и са медицинском документацијом за покојног ██████████ и са обдукционим записником за истог, а које је суд ценио у повезаности са свим изведеним доказима и које је у потпуности прихватио. И поред чињенице да је суд део исказа сведока ██████████ прихватио и то претежно онај део који је и општепознат о времену и месту догађаја, суд је оценио да се овај сведок појавио накнадно, после више година од догађаја, па се поставља питање како да он није идентификован као очевидца догађаја тада на лицу места, са кога је како сам наводи отишао, а није чекао ни долазак хитне помоћи и полиције, које је по његовој изјави позвао неко други од присутних. Његов исказ суду делује уопштено и неуверљиво, он свој исказ започиње од реченице да је он видео да је покојни ██████████ сам скочио са платоа, а садржи и тврдњу да је сада покојног ██████████ "поткачила жардињера" која се ту налазила. Имајући у виду и фото документацију са лица места где се на фотографијама где су приказане жардињере на Обилићевом венцу у близини степеништа и јавне гараже не види ни отисак стопе нити иједна поломљена биљка, и објашњење које је поводом тога дао вештак трасолог Мирослав Бусарчевић и повреде које је према вештацима судско медицинске струке сада покојни ██████████ задобио на платоу и механизам наношења тих повреда и повреде које је задобио од пада и контакта са подлогом између јавне гараже и степеништа и механизам наношења тих повреда, како је суд оценио у овом поступку, суд није прихватио исказ сведока ██████████ да је ██████████ сам скочио из страха и да му нико на платоу није нанео никакве повреде, оцењујући да је сведок овакав исказ дао у намери да помогне овде окривљеном да избегне кривичну одговорност за своје учешће у

догађају и смртним последицама насталим код сада покојног [REDACTED] Тим пре суд није оценио да постоји било који разлог да се овај сведок поново саслушава, како је то инсистирала одбрана, не наводећи разлоге за овакав свој предлог.

Суд је ценио и у потпуности прихватио исказе сведока А1 и А2 дате у полицији и пред истражним судијом.

Суд је ценио исказе саслушаних сведока, па је закључио да су саслушани сведоци, француски држављани своје исказе дали искрено и истинито у погледу чињеница које је свако од њих опазио када се десио спорни догађаја, а да су њихови искази међусобно сагласни у погледу одлучних чињеница као и да су сагласни са изведеним материјалним доказима. На исказе саслушаних сведока Француских држављана, сведока оштећених [REDACTED] и [REDACTED] родитеља пок [REDACTED] оштећеног [REDACTED], сведока [REDACTED] и [REDACTED] странак не су приговориле.

Стога је суд из исказа наведених сведока утврдио, да су сви они навијачи фудбалског клуба "Тулуз" из града Тулуза у Француској, да су неки од ових сведока и припадници навијачке групе спортског клуба "Тулуз" под називом "Индијанс Тулуз" која прати ФК "Тулуз" на гостовања у иностранству, која је класична група навијача у смислу да заједно припремају разне врсте садржаја од папира и другог материјала који се приказују на стадионима, али да је то група која има репутацију, да је мирна и да није проблематична, већ да је асоцијација чија се хијерархија огледа у чињеници да има председника, секретара и благајника, али да нико од ових сведока не заузима неко важно место у тој асоцијацији. Утврђено је да пок. [REDACTED] у време овог догађаја није више био члан те навијачке групе, већ члан групе "Форца Виола", а што је заправо фудбалски клуб у коме је играо и који чине навијачи фудбалског клуба "Тулуз". Сви саслушани сведоци француски држављани, били су сагласни у својим исказима и из навода њихових исказа је утврђено, да они у време овог догађаја нису дошли у Београд као навијачка група, већ да је свако од њих дошао индивидуално, и да су сами себи организовали авионски превоз, смештај у Београду и одлазак на утакмицу. У Београд су дошли туристички, да виде и да упознају град, јер нико од њих раније у Београду није био, као ни пок. [REDACTED] који раније никада није био ни у Београду ни у Србији, а што је утврђено из исказа родитеља пок. [REDACTED] и [REDACTED]. Стога су у Београд дошли пред утакмицу ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" која је била заказана и која се играла 17.09.2009. године на стадиону ФК "Партизан" у Београду и то сведоци [REDACTED] и [REDACTED] дана 14.09.2009. године, сведок [REDACTED] дана 15.09.2009. године, а сада пок. [REDACTED] и сведоци [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] авионом су допутовали у Београд дан пре одржавања утакмице 16.09.2009. године, у намери да пре утакмице туристички обиђу и упознају Град Београд у коме претходно нису били и да посете земљу коју нису познавали раније. Да су ово искључиви разлози ранијег доласка пред утакмицу француских држављана у Београд, потврђују наводи исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] који су у Београд дошли дан пред утакмицу са још 4 својих пријатеља, међу којима је био и сада пок. [REDACTED] и који су у свом исказу навели да су по

доласку у Београд, то поподне провели у центру града, а да су сутрадан, на дан овог догађаја, пре него што су дошли и сели у башту кафића "Ајриш Паб" обишли Храм Светог Саве, Калемегдан, да су били у Београду на вечери у ресторану у центру града. Од доласка у Београд до самог напада нико од њих није имао никакву непријатност, инцидент или конфликт са било ким. Нико од њих није уочио да је било ко према њима био непријатељски расположен, да им је на било који начин угрожена безбедност, да их је неко пратио, а и они сами су се потрудили да никог на било који начин не испровоцирају. Између себе су разговарали на матерњем, Француском језику и управо, знајући да тиме могу да испровоцирају навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају, нису на себи имали капе, дуксерице ни било каква обележја која би их идентификовало као припаднике навијачке групе Француског клуба "Тулуз". Исто тако су се понашали и тако су били обучени када су нападнути у башти кафића "Ајриш Паб" на платоу Обилићевог венца.

Наведене чињенице, потврдио је у свом исказу и сведок оштећени [REDACTED], конобар, који је у време овог догађаја био запослен у кафићу "Ајриш Паб" који се налази на Обилићевом венцу, кога су Француски држављани тада присутни у Београду, једино упознали од српских држављана. Потврђено је да су они који су дошли пар дана раније свакодневно седели у другој башти овог кафића, где им је било пријатно, где су мирно седели, разговарали на свом матерњем језику, пили пиће, а дан пре овог догађаја, више сати је у башти овог кафића седело око 30 француских држављана и то у другом делу ове баште, која се налази у близини степеништа која воде са платоа Обилићевог венца у улицу Маршала Бирјузова, јер у тој башти није било гостију. Сведок [REDACTED] је у свом исказу потврдио и да нико од француских држављана није причао о навијачким групама Француског клуба "Тулуз", да је са петорицом од њих, које је упознао, коментарисао понашање насилних навијачких група и да су сви они били згрожени таквим понашањем, а нико од њих између себе није помињао "параду поноса" и његов закључак је да они нису ни знали да је у време овог догађаја у Београду било заказано одржавање "параде поноса". Неколико Француских држављана је ноћ пре овог догађаја провело у граду са сведоком- оштећеним [REDACTED] који их је те ноћи, по завршетку свог радног времена, око 0.30 часова, одвео у кафе клуб "Трамвај" код Вука. Пок [REDACTED] те ноћи није био са њима, а у кафићу "Ајриш Паб" био је са својим пријатељима претходног дана, а са сведоком оштећеним [REDACTED] није се упознао, ни зближио.

Окривљени Пузигаћа у својој одбрани такође је потврдио да ови француски навијачи приликом боравка у наведеном кафићу на себи и код себе нису имали никакве навијачке реквизите и обележја.

Наредног дана 17.09.2009. године, пре утакмице око 16 часова, више Француских држављана је дошло и село у другу башту кафеа "Ајриш Паб" која се налази у близини степеништа, а где су и претходног дана седели, по изјави сведока- оштећеног [REDACTED], више од 5 сати, а око 16.30 часова дошао је и сведок [REDACTED] на позив сведока-оштећеног [REDACTED] који му је на мобилни телефон послао СМС поруку да он и његови другови дођу у кафић око 16 часова и да он завршава смену око 17 часова, што су у својим исказима потврдили и сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED].

а што је у свом исказу потврдио и сведок- оштећени [REDACTED]. По налажењу суда, наводи исказа сведока оштећеног [REDACTED] да је ове Француске држављане са којима се зближио, позвао да дођу у овај кафић, да би са њима попио пиће и да би се са њима поздравио, знајући да се они после утакмице враћају у Француску, нису доведени у сумњу ни једним од изведених доказа, као ни наводи сведока [REDACTED] да он никога тада није обавестио да се Француски држављани налазе у овом кафићу, а да то није учинио ни било ко од особља кафеа "Ајриш Паб".

Понашање и изглед Француских држављана за време док су седели у башти овог кафића пре него што су нападнути, на исти начин су као и сведоци Француски држављани описали сведок- оштећени [REDACTED], као и сведок [REDACTED], колпортер, који је у време овог догађаја продавао новине на свом штанду, постављеном испред саме баште овог кафића. Стога је суд утврдио да су Француски држављани, непосредно пре овог догађаја, седели мирно у башти кафића, без навијачких обележја на себи, пили пиће и разговарали на Француском језику између себе, а они који су комуницирали са сведоком оштећеним [REDACTED] на енглеском језику. Сведок [REDACTED] који испред саме баште где су седели Француски држављани свакодневно ради од 12 сати до 20 часова, својим исказом је потврдио да је 10 до 15 Француза, од којих он никога није упознао, виђао да су свакодневно пре овог догађаја 2 до 3 дана, седели до краја радног времена у истој овој башти, за које време нису имали никакве проблеме, нити било какве конфликте са било ким, да су се коректно понашали и да он није ни знао да су то навијачи ФК "Тулуз" јер нису носили никаква навијачка обележја, нити су причали о француском клубу "Тулуз" и да је он мислио да су они обични Француски туристи који су дошли у Београд. Француски држављани су седели у другом делу баште кафеа "Ајриш Паб" која се налази у близини степеништа, а у којој тада није било других гостију, тако што су спојили 4 до 5 столова и заузели су све столове у првом реду у башти, који су били постављени паралелно са кафеом "Ајриш Паб" као и 3 стола у другом реду који су били одвојени. Напред наведени саслушани сведоци, били су међусобно сагласни у својим исказима у односу на њихов међусобни положај како су седели као и место где су седели непосредно пре напада који је на њих извршен. Сведок- оштећени [REDACTED] је леђима био окренут ка кафеу "Ајриш Паб", а гаража је била мало удесно испред њега, и он није гледао ни на улицу ни на гаражу, већ у своје пријатеље, а сведок [REDACTED] је седео наспрам кафића леђима окренут гаражи, за столом са покојним [REDACTED] који је седео одмах са његове десне стране. И сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED] су својим исказима потврдили да је пок. Ђорџ Гатон седео лицем окренут према улазу кафића "Ајриш Паб," а леђима окренут гаражи. Сведок [REDACTED] седео је лицем окренут ка улици, а иза њега је била гаража и седео је при крају групе, а са његове десне стране, неколико столица од њега удаљен, седео је [REDACTED] који је према изјави сведока [REDACTED] седео више у средини столова. Сведок [REDACTED] је седео у другом реду столова, наспрам улаза кафића, а према наводима његовог исказа пок. [REDACTED] је седео тако да је иза њега било два реда постављених столова и пролаз за пешаке између степеница и столова. Сведок [REDACTED] седео је са спољне стране стола тако да му је кафић био са леве стране, а паркинг са десне стране, и био је на најизбаченијем месту, јер је седео највише у страну у односу на остале, а према наводима његовог исказа сада пок. [REDACTED] седео је на метар и по

удаљен од њега за другим столом. Сведок [REDACTED] седео је у првом реду спојених столова, који су чинили једну линију, леђима окренут улици, на месту где се налазио сунцобран и жардињера због чега није ни уочио нападаче док су им прилазили, а [REDACTED] није седео за њиховим столом, већ иза њега, негде у средини столова, њему окренут леђима као и гаражи, али доста близу њега јер су разговарали непосредно пре него што су нападнути. Сведок [REDACTED] седео је у првом реду улици окренут леђима, а лицем гаражи и степеницама, по његовој процени од гараже удаљен 30 метара, а од степеница око 10 метара, при чему је са једне његове стране била граница која је одвајала ову башту од баште суседног кафића. Био је удаљен 3 до 4 метара од [REDACTED] а са његове друге, десне стране, био је пок [REDACTED] од њега удаљен 5 до 6 метара, а много ближе степеницама које воде са платоа у улици Маршала Бирјузова.

Суд је закључио да напред наведена лица, од доласка у башту кафића "Ајриш Паб" до самог напада, нису били свесни, да су их нападачи лоцирали да седе сви заједно, да их осматрају и припремају напад на њих и стога и не реагују када уочавају нападаче који шетају поред њихових столова, осматрају их, телефонирају и јављају осталим нападачима да се они ту налазе. Наведене чињенице суд је утврдио из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED]. Из исказа сведока [REDACTED] је утврђено да му је ударац ногом у пределу гениталија нанео младић кога је он 10 минута пре извршеног напада на њих уочио, јер је прошао више пута поред кафића где су они седели, да је сваки пут када је пролазио поред њих успоравао корак, да је гледао у њих и некеме телефонирао, а затим да је отишао до гараже и сео на жардињеру, где је телефоном разговарао око 5 минута, а где му се придружило још једно лице. Сведок [REDACTED] је пре напада приметио двојицу крупних младића који су имали мобилне телефоне у рукама. Приметио је да су се кретали у близини улаза у гаражу, између улаза у гаражу и пасажа, а њихово кретање које је њему било чудно, прокоментарисао је са својим пријатељима, али међу њима није било параноје. И сведок [REDACTED] је пар тренутака пре напада на њих, приметио тројицу младића који су њему деловали сумњиво, не само из разлога што су били обучени на начин на који се облаче људи који одлазе на стадион, већ и због њиховог понашања, обзиром да је приметио да се један од њих издвојио из групе и да је ушао у башту кафића који се налазио поред кафића у коме су они седели, а да су двојица наставила даље. Ови наводи сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] у складу су са изјавом окривљеног [REDACTED] на главном претресу, да су Партизанови навијачи окупљени у Теразијском парку сат времена чекали да их неко организује и поведе, а да је његов закључак да су окривљени [REDACTED] и Пузигаћа Дејан из Теразијског парка одлазили на плато Обилићевог венца у такозвану "навијачку извидницу" и да су након што је Пузигаћа [REDACTED] показао навијаче на Обилићевом венцу испланирали како да их нападну и са које стране.

Сви сведоци-оштећени, као и присутни сведоци на Обилићевом венцу у време напада А1, А2, [REDACTED] и [REDACTED] у својим изјавама били су међусобно сагласни, да је напад на Француске држављане био изненадан, са свих страна, од нападача међу којима је било и маскираних, са кашуљачама, шаловима, а и зеленим хируршким маскама, да је напад био неочекиван, брз и да нико од нападнутих који су седели у башти кафеа "Ајриш Паб" није стигао да

пружи било какав отпор, а ни да узврати ударац. Стога је закључак суда да се у конкретном догађају који се одиграо дана 17.09.2009. године на Обилићевом венцу не ради о тучи, већ о безобзирном, насилничком понашању окривљених партизанових навијача у виду напада на Француске држављане, навијаче ФК "Тулуза" који ничим није изазван, а није ни узвраћен.

Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] чули су повик "Тулуз, Тулуз", а сведок [REDACTED] је у наредној секунди чуо и видео чаше које се ломе, и имао је само времена да устане, пре него што је задобио јак ударац у пределу главе. Сведок [REDACTED] је навео, да је након повика "Тулуз, Тулуз" видео бакљу и да су били нападнути. Сведок [REDACTED] је, како је изјавио, најпре уочио контуре особе која је пришла и два пута викнула "Тулуз, Тулуз", а да је одмах иза те особе наишао младић са бакљом у руци, који је пред њим упалио бакљу и коју је принео Француском навијачу, који му је био најближи и почео да га пали бакљом. Из свега наведеног, суд је закључио да је повик "Тулуз, Тулуз" био команда за почетак напада на Француске држављане, јер је исти одмах након тога и уследио. Сведок [REDACTED] навео је да је окривљени [REDACTED] дошао на место напада иза особе која је викнула „Тулуз, Тулуз“, а из исказа [REDACTED] и [REDACTED] произилази да су они на лице места дошли у врсти „два по два“ да их не би уочила полиција, а [REDACTED] је потврдио да је он на место догађаја дошао са Пузигаћа Дејаном који је одмах утрчао на место на коме се описани догађај одиграо.

Сведок-оштећени [REDACTED] је, након ударца чврстим предметом у пределу главе, пао пар корака од места где је седео између разбацаних столова и столица, када је један од нападача подигао столицу и разбио је о њега. Бежећи од нападача и густог дима који је настао након што су упалили бакље, стигао је до кружног тока који се налази између кафића "Ајриш Паб" и гараже, где је налетео на једног од нападача, кога је видео као силуету. Затим је задобио ударац песницом, а након тога је шутнут. Када се затетурао и пао на земљу запаљена му је коса бакљом, а затим је осетио да му се бакља спушта низ леђа. Одмах затим неко од нападача више пута му је насилно повукао и отргав торбу у којој се налазио његов мобилни телефон и његове личне ствари. Сведок [REDACTED] који је седео леђима окренут улици, а лицем према степеништу и гаражи, схватио је да су нападнути, тек када је шутнут у пределу врата, од нападача који му је пришао са леђа. Сведок [REDACTED] је од овог ударца ударио главом о сто и изгубио је сочива и патику, а затим је пао на земљу и док је згрчен лежао на леђима, окренут на страну, са савијеним рукама изнад главе штитећи лице од удараца, шутирале су га најмање 2 особе. Задобио је од нападача бројне ударце у пределу тела, шутирале су га у пределу главе, а затим га је неко снажно ухватио, придигао га и приближио 3-4 метра ка гаражи, а не дуже од 2 секунде, након тога један од нападача му је пришао са упаљеном бакљом којом је кренуо директно ка његовом лицу, у намери да му испече лице, а након што је прекрио лице и окренуо главу, нападач га је дотакао бакљом по потиљку, а само што је успео да се окрене и побегне, нападач га је сустигао и бакљом му запалио косу. Након што је угасио ватру која је почела да га пече сведок [REDACTED] се окренуо, прескочио је столицу и жардињеру и бежећи се удаљио од степеништа и нападача који су га јурили њих 4-5, којима је умакао, а затим се сакрио у гелек аутомобила пољских туриста који су га на његову молбу примили, видевши да је узнемирен, у шоку и да му се нешто страшно догодило. Сведок [REDACTED] није

поседовао медицинску документацију о задобијеним повредама у овом догађају, а на главном претресу дао је за то логично објашњење, да се није јавио лекару у Србији, јер се плашио да изађе из хостела и да му је лекарску помоћ пружио његов пријатељ на стадиону. По налажењу суда, непоседовање медицинске документације сведока [REDACTED] о задобијеним повредама, које је описао, без значаја је за валидност његовог исказа, а имајући у виду да су готово на идентичан начин као и [REDACTED] његово повређивање на платоу Обилићевог венца описали сведоци [REDACTED] и [REDACTED]. Из исказа сведока [REDACTED] је утврђено, да је седео преко пута [REDACTED] и да је видео када му је пришао са леђа, нападач обучен у фармерке, сиву дуксерицу са обувеним белим патикама и шутнуо га ногом у потиљак, да је [REDACTED] након задобијеног ударца пао, да је након тога одмах угледао и другог нападача са упаљеном бакљом који је пришао [REDACTED], а да им је [REDACTED] у хостелу испричао како му је паљена коса. И сведок [REDACTED] у свом исказу је потврдио да ни он није видео моменат када су им пришли нападачи и да је најпре угледао на метар удаљености од себе упаљену бакљу, коју је неко принео врату његовог пријатеља [REDACTED], а сведок [REDACTED] у свом исказу је навео да је након повика "Тулуз, Тулуз" једино видео упаљену бакљу којом је повређен [REDACTED], а пре него што се окренуо, пао, подигао се и побегао у пролаз Тржног центра "Миленијум". Повреде у овом нападу на Француске држављане задобио је и конобар кафића "Ајриш Паб" сведок оштећени [REDACTED] који је по завршетку радног времена седео у башти са Француским држављанима, на начин како је то у свом исказу описао негде у средини столова. Из исказа сведока- оштећеног [REDACTED] суд је утврдио, да је он, учивши на 2 до 3 метара од себе, групу нападача која се приближава њиховом столу, а и палице у њиховим рукама, прескочио два стола и пао на улицу 7 до 8 метара од степеништа, када је задобио повреду десног лакта. Сведок- оштећени [REDACTED] успео је одмах да устане, али не и да побегне од нападача у кафић "Ајриш Паб", у коме је радио, и тиме се спасио од повређивања. Ово с тога, што је, крхући се према улазу овог кафића, испред прве баште кафића, учинио групу од 5 – 7 момака са палицама у рукама као и неколико њих на самом улазу у Тржни центар "Миленијум" који се налази поред баште кафића "Ајриш Паб", због чега је он видевши опасност по себе побегао у кафић "Окно", где му је на самим улазним вратима са десне стране пришао један из групе нападача и ударио га дрвеном палицом у пределу потиљка. Сведок- оштећени [REDACTED] је по оцени суда, јасно и недвосмислено објаснио, да је он, бежећи ка кафићу "Ајриш Паб" осетио опасност од младића који су стајали испред прве баште кафића "Ајриш Паб" и испред самог пролаза Тржног центра "Миленијум", јер је било више њих, јер су држали хладно оружје, палице у рукама и стајали су у ставу као да некога очекују, да дочекују нешто, да се спремају да ударе некога. Он је побегао из друге баште кафића "Ајриш Паб" у којој је претходно седео са Француским држављанима и када је видео да они ту стоје и чекају да неко прође, схватио је да може да добије ударац, да може бити повређен, јер је закључио да они ту стоје и чекају да ударе некога ко наиђе из баште. Претходно је оштећени [REDACTED] нападаче који су кренули ка башти у којој је он седео са Француским држављанима, учинио поред ових нападача. Из исказа сведока оштећеног [REDACTED] које је ценио у међусобној повезаности са свим изведеним доказима како материјалним, тако и исказима саслушаних сведока и одбранама окривљених, вештачењем комуникација

саокривљених и међусобних СМС порука и заједничким вештачењем вештака судске медицине и трасологије, те утврђеним чињеницама о самом току догађаја и кретању саокривљених критичног дана и њиховом оценом у повезаности са изведеним доказима, суд је закључио да је напад на Француске држављане био планиран и организован, да су нападачи који су стајали са палицама у рукама код прве баште кафића "Ајриш Паб" стајали ту као "одред за дочек" Француских држављана који покушају да побегну од нападача који их већ туку у другој башти кафића "Ајриш Паб". И они који стоје испред улаза у пролаз који поред Тржног центра "Миленијум" води у улицу Кнез Михаилову, су ту са истим постављеним задатком, да онемогуће бекство нападнутим Француским држављанима. Сведок-оштећени [REDACTED] детаљно је објаснио у истражном поступку, да му је нападач повреду у пределу потиљка нанео дрвеном мањом бејзбол палицом, да је претходно док је седео у башти са Француским држављанима, видео са удаљености 2 до 3 метара, дрвене палице у рукама 5-6 нападача који су прилазили њиховом столу, да бејзбол палице, које је видео у рукама момака који су стајали испред кафића "Ајриш Паб" могу да се набаве и да их има тамо где се ради са дрветом, а и у свом исказу на главном претресу потврдио је да је тада на Обилићевом венцу више нападача имало код себе дрвене палице.

Суд је ценећи исказе сведока оштећених [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] који су заједно са њима тада нападнути на платоу Обилићевог венца, нашао да су саслушани сведоци у својим исказима били међусобно сагласни, описујући начин на који су нападнути и средства која су у овом нападу за њихово повређивање нападачи користили. Нападачи су им прилазили с леђа и ногама су их и песницама, шутирали у пределу главе. Шутирали су их и газили свуда по телу док су лежали на земљи, након пада од задобијених удараца. Ударали су их дрвеним палицама, бакљама. Упаљеним бакљама палили су им лица, косе, тела. Гађали су их чашама, столицама и другим инвентаром кафића који је летео на све стране. Оне, који су успевали да устану, да се отргну и крену да беже, настављали су да јуре и да трче за њима. Француски држављани бежали су и скривали се од нападача по оближњим кафићима, у јавној гаражи, по околним улицама, па чак један од њих сведок [REDACTED] и у гепеку возила. Сви саслушани сведоци који су се у том моменту затекли на Обилићевом венцу потврдили су да је напад био изненадан да се десило у кафићу.

Наведене чињенице детаљно су и међусобно сагласно описали и објаснили сви саслушани сведоци нападнути у овом догађају, а наводи њихових исказа, ни једним од изведених доказа нису доведени у сумњу, а ни наводима одбрана окривљених, као ни наводима одбране окривљеног Пузигаћа Дејана.

Обзиром да су сви саслушани сведоци, Француски држављани, који су седели заједно са сведоком -оштећеним [REDACTED] у башти кафића где су нападнути у својим исказима изјавили да су им нападачи пришли тихо, неопажено и да су они схватили да су нападнути ,тек када су нападачи почели да шутирају оне који су им били најближи, а њима окренути леђима, и

када су у рукама нападача угледали упаљене бакље са којима су прилазили и почињали да их пале, суд није прихватио наводе исказа сведока оштећеног [REDACTED] који је тврдио да је напад на њих отпочео након што је бакља бачена из правца кафића "Ајриш Паб" долетела и пала за њихов сто. Ово посебно имајући у виду да је сведок оштећени [REDACTED] у односу на ову околност више пута мењао своју изјаву, наводећи на главном претресу супротно наводима претходно датог исказа, да он и не зна из ког правца је бакља долетела, да је видео нападаче да им прилазе и бакљу, а да бакља није могла да дође сама, а затим да бакља уопште није ни долетела. Ови наводи исказа сведока Јаковљевића, којима је објаснио како је на њих отпочео напад, по оцени суда контрадикторни су и његовим наводима да је устао и почео да бежи када је на 2 до 3 метара од себе уочио нападаче да им се приближавају са палицама у рукама, а што је изјавио и у исказу датом у истражном поступку и на ранијем главном претресу. Суд је оценио да је овај сведок и сам био повређен у овом догађају, да је пре напада седео и разговарао са нападнутим французима те да стога није обраћао пажњу одакле напад долази и да ће до њега уопште доћи, а када је саслушан на ранијем главном претресу, тражио је заштиту и навео да сматра непотребним да се стално изјашњава о ономе о чему се већ изјаснио и да жели да се заштити од јавности, при чињеници да у поновљеном поступку овај сведок није саслушан, јер није био доступан суду и да и поред више позива није пронађен на адреси пребивалишта, суд је закључио да је овај сведок због невољног учешћа у наведеном догађају био изложен саслушању више пута и да је могуће да све чињенице није добро уочио, јер је и сам био нападнут и повређен у догађају, да је уплашен за своју безбедност што је и изјавио пред судом, па је у овом делу прихватио исказе напред наведених нападнутих француских држављана.

Сведок [REDACTED] описао је конституцију и како је био обучен нападач кога је пре напада уочио да више пута шета поред столова где су они седели, осматра их, телефонира, а који му је пришао по отпочињању туче и шутнуо га ногом у пределу гениталија. Сведок [REDACTED] је уочио младића непосредно пре напада, са још два младића у њиховој непосредној близини, а који се убрзо одвојило од њих и ушао у башту кафића, који се налази поред кафића где они седе, и то да је средње висине, јаче конституције, да је од њега који има 30 година знатно млађи, светле косе и да је на себи имао мајицу са натписом "Мичиген". Сведок [REDACTED] видео је и описао како је био обучен нападач, који је, док су мирно седели, пришао са леђа [REDACTED] и шутнуо га у потиљак. Сведок [REDACTED] уочио је двојицу крупних младића да се непосредно пре напада са мобилним телефонима у руци крећу у њиховој близини. Сведок оштећени [REDACTED] уочио је да је нападач који му је нанео повреду био његове висине око 1,86 цм, а петорицу-шесторицу нападача који су им прилазили док је још седео у башти видео је на удаљености од 5 до 6 метара удаљене од себе и уочио је да немају маске на лицу, а бежећи након напада из друге баште кафеа "Ајриш Паб" је видео у својој непосредној близини и нападаче који су стајали испред прве баште кафеа "Ајриш Паб" и испред пролаза ТЦ "Миленијум" а који нису били маскирани. Сведок [REDACTED] је у једном моменту, док је покушавао да од нападача побегне преко пута улице у неком од кафића, уочио нападача, крупније грађе у светлој дуксерици.

Но, нико од њих, у ранијем току поступка међу саокривљенима који су тада били присутни није препознао ни једног нападача кога је видео на платоу Обилићевог венца. Једино је сведок [REDACTED] у судници препознао окривљеног [REDACTED] за кога је изјавио да је он највероватније лице које је одмах након што су чули повик "Тулуз, Тулуз" пришао њиховом столу, упалио бакљу и почео да пали једног Француског навијача.

Непрепознавање окривљених као нападача, од стране саслушаних оштећених сведока који су нападнути у овом догађају, по налажењу суда последица је самих околности које су пратиле овај догађај, последица претрпљене трауме и протеча времена, а што не значи да је услед тога у сумњи веродостојност њиховог сведочења о току догађаја. Суд је имао у виду да су им нападачи пришли неочекивано, изненадно. Већина њих у моменту задобијања повреде, нападачима је била окренута леђима, а у моменту када су им панети ударци. [REDACTED] је у свом исказу објаснио да је први ударац оруђем у главу задобио када је леђима био окренут нападачу, да није у могућности да опише нападача који га је ударио столицом, нити да да било какав његов приближни опис, јер лице те особе није видео, да је лежао на стомаку и није видео ни лице особе која је бакљом покушавала да му спржи лице, да је нападнут одмах на почетку и да је одмах након тога било јако пуно дима, због чега није у могућности да да опис нападача. Сведок [REDACTED] је, према његовом исказу, одмах након што је на метар удаљености од себе видео да нападач приноси бакљу [REDACTED], устао са столова који су почели да се руше, није приметио да ли је устао и како је повређен [REDACTED] без обзира што је пре напада седео непосредно поред њега, није обраћао пажњу на друге и само је гледао да се спасе, а из кафића у који је побегао, није могао да види шта се дешава. Сведок [REDACTED] изјавио је на ранијем главном претресу да међу присутним окривљенима не може да препозна ни једно лице које је видео на Обилићевом венцу, да није уочио како су изгледали нападачи, ни шта су имали на себи, обзиром да се све одиграло веома брзо, да је било сувише хаоса, сувише дима, а због протеча времена није могао да препозна ни четворицу младића који су му пре напада понашањем и изгледом скренули пажњу шетајући поред њихових столова и непрестано телефонирајући. Сведок [REDACTED] међу присутним окривљенима није препознао ни једног од тројице нападача који су му понашањем скренули пажњу непосредно пре напада, а ни нападача обученог у мајицу са натписом "Мичиген," кога је, бежећи према степеништу угледао са неким предметом у руци, а затим и да неког туче, наводећи да је након пада видео само оно што је непосредно испред њега и да се све дешавало у неколико секунди. [REDACTED] је објаснио да са места где је седео, због сунцобрана и жардињере, није могао да види лице нападача који је ударио [REDACTED] да због дима од упаљене бакље није видео ни лице другог нападача, који је [REDACTED] запалио косу, а и из разлога што је у том моменту задобио ударац у леђа од нападача кога није видео. Обзиром да им је истовремено пришло око 20 нападача, да се све брзо одиграло, он није могао да види како они изгледају ни колико их је тачно било. из гараже где је побегао није могао да види шта се испред дешава, цео догађај је трајао не више од 30 секунди, све се одиграло брзо, а што су разлози због којих он ни једног од нападача не може да препозна. [REDACTED] био је окренут леђима нападачу који га је шутнуо у пределу потиљка, а након тога је изгубио сочива без којих не види добро на близину, а док је задобијао удареце након пада, био је у згрченом

положају, окренут на страну, а рукама је скривао лице штитећи се од ударца и закључио је да су га тада шутирале најмање 2 особе, јер их није видео, а није видео ни ко га је након тога снажно придигао, нити је детаљно уочио црте лица нападача који га је пржио бакљом да би могао да га препозна.

Стога је разумљиво, да у датим околностима, а и уз околност да је на платоу Обилићевог венца било дима од бакљи које су нападачи запалили, Француски држављани нису имали могућност да добро уоче, упамте, а касније и препознају своје нападаче.

Сведок оштећени [REDACTED] на ранијем главном претресу дао је објашњење, да никога од окривљених не препознаје као лице које их је на Обилићевом венцу нападо, да је одмах након што је уочио нападаче кренуо да бежи, да на нападачу који му је нанео повреду, није уочио никакве детаље ни како је био обучен, јер је након задобијеног ударца, са повређеном главом само утрчао у кафић. И сведок [REDACTED] је изјавио да није видео никога од нападача јер је одмах након што је зачуо "топовски удар" побегао, 15 метара у улаз гараже и да ништа од догађаја није видео. Наводи исказа сведока [REDACTED] да је овај напад отпочео након "топовског удара" који је он чуо, не потврђује ни један од изведених доказа, те с тога није прихваћено да је овај напад отпочео на начин како је то у свом исказу сведок [REDACTED] описао. Сведок [REDACTED] је на главном претресу оповргао и наводе свог исказа датог у претходном поступку, да је из гараже видео велики број људи који беже и пар момака са маскама на лицу који су протрчали ка "Танјугу" и тврдио да он то није ни изјавио. С тога суд, испитивањем сведока [REDACTED] није могао да утврди чињенице о учесницима овог догађаја. Нападаче није уочио нити је било кога препознао и сведок [REDACTED] који је за време напада био у шанку кафића "Зузус" и према његовој изјави, сво време док је трајао догађај са сагнутом главом испод шанка.

Из исказа напред наведених саслушаних сведока, суд је утврдио, да нико од њих није видео како је [REDACTED] тада повређен на платоу Обилићевог венца. Сведок [REDACTED] је тек када су се сви разбежали када је седео повређен у башти кафића "Зузус" видео повређеног [REDACTED] на амбулантним носилима. Обзиром да су били у посебном стању шока, удаљени 10 до 20 метара, њихова комуникација остварена је погледом и одређеним изразом лица. У Ургентном центру није био у могућности да са њим комуницира, а ни од кога касније није сазнао како се [REDACTED] са платоа Обилићевог венца нашао у ограђеном простору између степеништа и гараже. Начин на који је повређен сада пок [REDACTED] није уочио ни сведок [REDACTED] који је пре напада седео непосредно поред [REDACTED]. Он је у свом исказу навео да је у моменту када је видео упаљену бакљу коју нападач приближава врату [REDACTED] устао, те да није обраћао пажњу шта ко ради, гледајући само да се спасе. Сведок [REDACTED] је о томе да је сада пок [REDACTED] повређен и да је у болници у критичном стању, сазнао је тек на почетку утакмице од пријатеља који је разговарао са некима из обезбеђења стадиона. О томе како је повређен није коментаришао са осталима, јер је био у друштву оних који нису видели шта се десило. Ни сведок [REDACTED] није видео како је [REDACTED] задобио повреде. Он је једини од Француских држављана видео да је [REDACTED] након што је отпочео напад, лежао у првом реду наспрам улаза у

кафић, да је тачно иза његових леђа био сунцобран који му је вероватно сметао и спречио га да побегне. Није видео када је [REDACTED] устао у моменту напада, ни да ли је устао иза стола. Сведок [REDACTED] је, након овог догађаја, по доласку у хотел звао [REDACTED] на телефон не знајући да је повређен, а обзиром да је телефон звонио, он је мислио да је [REDACTED] добро и да прати [REDACTED] за кога је сазнао у хостелу да је повређен. Он ни касније није чуо како је повређен [REDACTED] како је пао са оgrade, али је навео да су преко медија, на сајту у 3 сата ујутру или на телевизији или преко интернета прочитали да је [REDACTED] пао са неких степеница, које они нису приметили док су били на платоу Обилићевог венца. Из исказа овог сведока суд је утврдио да је он наредног дана посетио у болници повређеног [REDACTED] када је видео да му је лице било толико повређено, да га он у првом моменту није ни препознао, када су га на кревету превезли поред њега. Видео је да је [REDACTED] померио главу када је чуо да он говори, и чуо је да су му рекли да га воде на операцију. Сведок [REDACTED] седео је испред [REDACTED], доста близу њега, јер су разговарали непосредно пре напада, али није видео нападаче који су га ударили и тукли нити је видео како је нападнут, јер је и сам одмах на почетку нападнут, а из исказа овог сведока је утврђено да су их нападачи већ опколили у моменту када је он устао. У болници, када је одвезен након задобијених повреда, сазнао је да је [REDACTED] повређен и да је у јако лошем стању, а није сазнао ни касније, када је у Француској причао са онима који су тада били присутни у овом кафићу и нико му није рекао да је видео како је [REDACTED] нападнут. Он је изнео своје мишљење, да он претпоставља, да су [REDACTED] нападачи вероватно бацили доле, јер је био доста близу степеништа, а имајући у виду време колико се он задржао у гаражи где је побегао након задобијених удараца и да је по изласку из гараже прошао тим местом олакше је и побегао и да ту више никога није видео. И сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да није видео повређивање сада пок. [REDACTED] да је тек на утакмици сазнао да је [REDACTED] био озбиљно повређен, обзиром да нису били смештени у истом хостелу. Сведок [REDACTED] није видео повређивање пок. [REDACTED] а у овом нападу и сам је повређен и одвезен је у Ургентни центар, где је видео и препознао повређеног [REDACTED] јер га је претходно служио у кафићу, а и касније се из новина уверио да је он лице које су тада у Ургентном центру, непосредно након овог догађаја, у колицима одвезли на одељење. И сведоци [REDACTED] и [REDACTED], навели су у својим исказима да немају сазнања, како је [REDACTED] повређен и како је доспео у простор између гараже и степеништа које води из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца.

Сведок оштећени [REDACTED] навео је да нико од оних који су били у његовој близини није коментарисао да је видео да неко пада, скаче, а да су му после његов колега и менаџер рекли да су били доле, али не и када се то догодило, тако да ни они не знају шта се десило. Он је у Ургентном центру или сутрадан сазнао шта се десило са [REDACTED] али о томе уопште није ни са ким разговарао, јер нико кога он познаје не зна тачно шта се догодило, нити је ико било шта видео. Изјавио је да он не зна шта се тада догодило, а да је након овог догађаја чуо, да је [REDACTED] а степеништа или пао или је бачен, да је чуо приче, али да нико тачно не зна шта је било, поготово не он, јер ништа није видео, а то је чуо од људи у његовој близини и сви који су били поред њега су чули да су [REDACTED] турнули и да је пао са степеница. Изјавио је да му после догађаја то нико није рекао, већ тек накнадно, можда сутрадан, али да то није

могао да сазна у кафићима на Обилићевом венцу, јер није био у кафићу пошто је из болнице отишао кући, да је на посао дошао после 10 или 15 дана и да се о томе више ништа није причало, него само да је у критичном стању и да су још двојица повређена. Тврдио је да он ни са ким од запослених из околних кафића није причао о овом догађају.

Сведок [REDACTED] изјашњавајући се на ове околности у ранијем поступку, навео је да су тада на платоу Обилићевог венца сви нешто коментарисали, а да је он једино чуо да су коментарисали да су навијачи Партизана напали Французе, да су пребили људе, да у том моменту нико није коментарисао о повређивању [REDACTED]. Након што су видели [REDACTED] да лежи између степеништа и гараже, нико ништа није коментарисао, нити је рекао и сви су се само ухватили за главу.

Сведок [REDACTED] изјаснио се у ранијем поступку, да не зна зашто су њега позвали да даје изјаву, обзиром да он ништа није видео, да су му полицајци само рекли да мора да пође са њима, а да их он ништа није ни питао, да ни накнадно након овог догађаја ни са ким од запослених ни присутних познатих лица на Обилићевом венцу није коментарисао о овом догађају, да је он из новина сазнао да је тада повређен сада пок [REDACTED] али да он ни након тог сазнања није о томе ни са ким коментарисао, осим што га је [REDACTED] који је радио са њим у шанку питао шта су га питали у полицији, јер он није истог дана био у полицији да да исказ. Без обзира што је за време док се ово дешавало био у сагнутом положају, испод шанка, он ни са једним од запослених конобара у кафићима на платоу Обилићевог венца или са било ким од познаника са Обилићевог венца није ништа коментарисао о овом догађају, ни како, ни ко, ни од кога је повређен, а непосредно после тога дао је отказ и више није радио на платоу Обилићевог венца, а после овог догађаја радио је у овом кафићу само још половину смене.

По оцени суда сви саслушани сведоци, нарочито они који су се затекли у и око кафића „Ајриш паб“, „Зузус“ и код гараже на Обилићевом венцу, били су уплашени, нарочито у време непосредно по догађају, за време ранијег суђења, па чак и у време поновљеног суђења. Сведоци су упорно избегавали да се појаве пред судом. Сведок [REDACTED] је у ранијем поступку пристао да приступи у суд и да на главном претресу да свој исказ, тек након што му је, на његов захтев, обезбеђена пратња и заштита полиције до зграде суда. Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] очигледно су на ранијем главном претресу избегавали да изнесу било коју чињеницу од значаја за откривање идентитета извршилаца или утврђење предузетих радњи од стране нападача тога дана на Обилићевом венцу. Сведоци под псеудонимом А1 и А2 су приликом давања исказа пред овлашћеним службеним лицима МУП-а на службеној белешци у смислу одредби члана 504-б а у присуству јавног тужиоца, тражили заштиту идентитета, а сведок А2 захтевао је да му се заштите лични подаци и да се не открива њихова истоветност, јер се осећа угроженим обзиром да се ради о навијачима „Партизана“, а и на ранијем главном претресу је изјавио да се осећа угроженим. Свој исказ дат на службеној белешци пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изменио је на ранијем главном претресу у присуству окривљених и његов исказ дат у смислу члана 504-б на службеној белешци о

обавештењу примљеном од грађана у присуству јавног тужиоца је прочитан. Након тога у поновљеном поступку против овде окривљеног [REDACTED] овај сведок је остао недоступан суду и суд није могао да обезбеди његово непосредно саслушање, а тако је било и у овом поступку који је поновљен према окривљеном Пузигаћа Дејану. Ово из разлога што у Србији нема пријављену адресу пребивалишта, не јавља се на мобилни број који је суд добио од његове породице у Београду и није постојала могућност да се он казни или принудно доведе, па је суд одлучио да се његов исказ дат у ранијем поступку прочита, а тако је било и из истих разлога је донета иста одлука, након укидања првостепене пресуде.

Сведок А1 је, дајући свој исказ на ранијем главном претресу, иако се налазила у кабинџи са затамњеним стаклом и била свесна да је окривљени не виде и да је њен глас измењен, више пута понављала да је уплашена, а у једном моменту је и прекинула са излагањем свог исказа, које је наставила тек након одређене паузе. Тада је изјавила да се ужасно уплашила јер јој окривљени [REDACTED] намигује, а што све указује на постојање застрашивања сведока. И сами окривљени, у ранијем поступку били су изложени притисцима, што произилази из раније завршне речи браниоца окривљеног Милана Вујовића, да је на његову породицу извршен огроман притисак, не именујући ко је и коју врсту притиска вршио. И окривљени [REDACTED] је на главном претресу затражио судску заштиту од притисака који се на њега врше.

Из Службене белешке о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд од 17.09.2009. године утврђено је да је дана 17.09.2009. године извршен увиђај на лицу места у улици Обилићев Венац бр. 17, башта кафића "Ајриш Паб" и да је прегледом лица места у башти овог кафића, пронађено 10 трагова који су обележени, фиксирани фотографисањем и скенирани у затеченом стању и достављени Одељењу криминалистичке технике на даљу обраду. Затечена је десна патика црне боје са ознаком "Адиас-драгон", на бетону између првог стола и саобраћајног знака, приказана на фотографији Ф број 5, картонски део бакље са црвеним ПВЦ поклопцем и ознакама „Тифо“, затечен је на бетону поред бетонске жардињере која се налази поред зида јавне гараже, а приказана на фотографији Ф број 7, сагорела НН материја затечена је на бетону за 4,40 метара лево од пронађеног картонског дела бакље. Затечена је дуксерица црне боје са натписом "JC 47 CO" на бетонској жардињери на 4,80 метара од сагореле материје затечене на бетону констатоване као траг број 3 и приказане на фотографији Ф број 9. Затечен је картонски део бакље на бетону 1,5 метара лево и напред од пронађене црне дуксерице. Нагорели део бакље у облику круга на бетону на 0,5 метара од картонског дела бакље означеног као траг број 4, дрвена држаља дужине 39,5 цм затечена на ПВЦ фолији на 2,20 метара удаљена од пронађеног нагорелог дела бакље приказаног на фотографији Ф број 10. Затечена је локва црвене боје, налик на крв, на бетону између степеништа које води ка улици Маршала Бирјузова и јавне гараже, са које је узет узорак на стерилном штапићу са ватом. Пронађена је на лицу места и хируршка маска зелене боје, затечена на бетону на 9,30 метара од сагореле материје на бетону, означене као траг број 3. Затечена је и још једна хируршка маска зелене боје на бетону наспрам улаза у јавну гаражу, на првом паркингу месту од кафића "Ајриш Паб", а која је обележена као траг број 10. Скинути су брисеви са пронађених

картонских делова бакље и пронађене дрвене држаље и достављени ОКТ-у на даљу обраду. У приложеној фотодокументацији са увиђаја приказан је изглед лица места, у време вршења увиђаја, са свим предметима и траговима пронађеним на лицу места, који су уцртани и у приложеној скици са увиђаја.

Из извештаја Одељења за увиђајно-оперативне послове Управе криминалистичке полиције Д 6331/09 од 29.09.2009. године достављене истражном судији утврђено је да је дана 29.09.2009. године у Институту за кардиоваскуларне болести – Другој хируршкој клиници, на одељењу интензивне неге, у одељењу “шока”, преминуо Француски држављанин [REDACTED] рођен 01.05.1981. године у Тулузу, где је и стално настањен, да је смрт констатовао дежурни лекар у 10 часова.

По налогу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду тело покојног је превезено у Институт за судску медицину ВМА. Криминалистички техничар фотографисао је леш у затеченом стању и извршио десетопрсно дактилоскопирање.

Из службене белешке о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику од 29.09.2009. године утврђено је да је извршен преглед, фотографисање и дактилоскопирање сада пок [REDACTED] дана 29.09.2009. године на Институту за кардиоваскуларне болести – Друга хируршка клиника, да је леш [REDACTED] затечен на кревету “шок одељења интензивне неге” наведене клинике, у лежећем положају окренут на леђа, да је фотографисан у затеченом положају, након чега је у циљу евентуалне потврде идентитета извршено фотографисање и десетопрсно дактилоскопирање покојног, а изглед места на коме је затечен леш, изглед леша фотографисаног у затеченом положају, изглед лица сада пок [REDACTED] су фотографисани у затеченом положају, као што је приказано у приложеној фотодокументацији. Повреде сада пок [REDACTED] и хируршке ране ближе су приказане и у фотодокументацији Војно медицинске академије Института за судску медицину од 22.10.2009. године на 32 приложене фотографије.

Из писменог налаза и мишљења Комисије судских вештака мр Душана Кецкаревића, мр Милице Кецкаревић-Марковић као и изјашњења судског вештака мр Душана Кецкаревића на ранијим главним претресима, утврђено је да је на хируршкој маски пронађеној на лицу места, а која је означена као траг број 9 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места, пронађен ДНК профил окривљеног, сада осуђеног [REDACTED] и да је ова маска мало прљавија већином изгажена и да не изгледа да је коришћена, а на хируршкој маски означеној као траг број 10 ДНК профил окривљеног, сада осуђеног [REDACTED], као и ДНК профил НН женске особе, а што указује да су и женско лице и окривљени [REDACTED] користили ову маску, или на било који други начин били у контакту са њом. У ДНК материјалу изолованом са трага крви означеног бројем 8 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места, као и трагу на левом рукаву црне дуксерице означене трагом број 3 и на унутрашњем рубу дуксерице утврђен је ДНК профил сада пок [REDACTED] те је поуздано утврђено да је пронађена црна дуксерица припадала сада пок [REDACTED] да траг крви означен као траг број 8 пронађен на бетонском зиду у ограђеном простору између гараже и

стеленишта је траг крви сада пок [REDACTED] да је са маском означеном као траг број 9 био у контакту сада осуђени [REDACTED] а да је са маском означеном као траг број 10 био у контакту сада осуђени [REDACTED]. Пронађена црна патика на лицу места, и приказана у фотодокументацији у спису, не припада сада пок [REDACTED].

Из обдукционог записника Института за судску медицину Војно Медицинске Академије у Београду С.бр. 198/09 од 30.09.2009. године утврђено је да је пок [REDACTED] задобио бројне телесне повреде које су му нанете дејством тупине механичког оруђа. Закључак дат у обдукционом налазу је да је смрт пок [REDACTED] насилна и да је наступила услед оштећења по живог важних можданих центара и притисака на виталне мождане центре од крви, изливане из расцепа можданих и можданичних крвних судова у мождано ткиво и субдурални простор и насталих компликација, а да су оштећења по живот важних можданих центара, расцепа можданих и можданичних крвних судова, расцепа аорте, прелома костију и све друге споља и унутра описане повреде, нанете дејством тупине механичког оруђа.

Из извештаја о резултатима токсиколошко-хемијске анализе Војно Медицинске Академије, Центра за контролу тровања Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију од 08.10.2009. године утврђено је да токсиколошко-хемијском анализом узорака крви, урина и ткива органа није доказано присуство опијата морфинске структуре канабиноида, кокаина, метамфетаминa и безодијазепина, није доказано присуство метанола и етанола.

Наведени закључак лекара обдуценог сагласан је налазу и мишљењу Комисије судских вештака медицинске струке др Ђорђа Алимпијевића и др Ивице Милосављевића, специјалиста судске медицине, који су у писменом налазу и мишљењу од 21.12.2009. године и изјашњавајући се на ранијем главном претресу дана 19.11.2010. године и 23.12.2010. године, као и на главном претресу у поновљеном поступку, остали при датом писменом налазу и мишљењу, као и закључку, да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед задобијених повреда главе и садржаја лобањске дупље у виду оштећења по живот важних можданих центара и насталих компликација, да је смрт [REDACTED] узрочно-последичној вези са повредама главе, које је он задобио у овом догађају.

Из писменог налаза и мишљења вештака је утврђено је да је констатоване повреде пок [REDACTED] задобио најпре на платоу Обилићевог венца, а затим и услед доспевања његовог тела са површине Обилићевог венца на знатно нижу површину простора, уз подножје јавне гараже.

Услед пада и доспевања тела сада пок [REDACTED] на површину нижу у односу на плато Обилићевог венца, настале су повреде меких ткива леве половине главе и лица, са преломима костију леве половине лица, са повредама садржаја лобањске дупље у виду нагњечине мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга тзв. интер церебрални хематом, која повреда је од вештака квалификована, као тешка телесна повреда, опасна по живот. Тада су настале и повреде меких ткива локализоване у левој половини предње стране и

на левој страни трупа, као и прелом тела грудне кости и шестог ребра са леве стране, у виду непотпуног расцепа нисходног дела аорте, непосредно испод лука, која је представљала тешку телесну повреду опасну по живот. Тада су настале и повреде у виду прелома горње гране леве препонске кости, повреде коже и поткожног меког ткива горњих и доњих удова, превасходно локализовани дуж спољашње стране леве ноге.

Остале повреде настале су непосредно пре пада, на платоу Обилићевог венца, а то су повреде главе, ткива поглавине на левој бочној страни укључујући и леви слепоочни мишић са двоструким преломом левог јагодичног лука, прелом костију леве бочне стране крова лобање са индиректним преломима костију основице предње лобањске јаме са леве стране, када су настале и повреде садржаја лобањске дупље у виду нагњечења мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга, а које повреде се квалификују као тешке телесне повреде опасне по живот. Пок. [REDACTED] тада је задобио и повреде трупа у пределу десне половине предњег зида грудног коша, повреде на задњој страни трупа и повреде констатоване на левој половини предње стране трупа, када је задобио и повреде меких ткива предњих и горњих удова у виду већег броја крвних подлива и огуљотина коже, крвних подлива поткожног меког ткива, а задобио је и прелом костију и повреду зглоба десне шаке, у виду прелома чунасте кости и расцепа лигамената између чунасте и полумесечасте кости.

Стога је из налаза и мишљења вештака, суд утврдио да је тешке телесне повреде опасне по живот, сада пок. [REDACTED] задобио услед пада тј. доспевања његовог тела са платоа Обилићевог венца, на површину између гараже и степеништа, а да је тешке телесне повреде опасне по живот он задобио и непосредно пре пада на платоу Обилићевог венца.

У односу на механизам повреда насталих на платоу Обилићевог венца, из налаза и мишљења и изјашњења судских вештака Др. Алемпијевића-Др. Милосављевића, утврђено је да су све повреде које су сада пок. [REDACTED] нанете пре пада, на платоу Обилићевог венца, настале дејством тупине активно замахнутог механичког оруђа у предео главе, трупа и удова, а што могу бити ударци песницом, лактом, коленом, стопалом са или без обуће, а да су повреде услед доспевања његовог тела на нижу површину, настале механизмом пада на нижу подлогу. Вештак Др. Ђорђе Алемпујевић изјаснио се на главном претресу да су повреде настале на платоу Обилићевог венца могле настати и од удараца дрвеном палицом.

Суд је оценио да су аргументовани разлози које су вештаци судско-медицинске струке изнели, а коришћени за разграничење констатованих повреда код пок. [REDACTED] на повреде настале услед пада и повреде настале пре пада. Разграничење ових повреда, судски вештаци су извршили анализом врсте, карактера, опсежности, локализације и распореда констатованих повреда, а посебно имајући у виду да је једина повреда са спољашним крварењем била локализована у пределу носа, да на лицу места на Обилићевој венцу нису фиксирани трагови крви, а посебно обзиром на локализацију и распоред констатованих повреда. На ранијем, као и на поновљеном главном претресу, од стране судских вештака медицинске струке, детаљано је објашњено да су

судски вештаци приликом анализе механизма повређивања, били руковођени чињеницом да су повреде на глави настале од пада, биле доминантно локализоване на левој половини лица, на предњој страни главе, а постојале су и повреде у пределу грудног коша, прелом једног ребра са леве стране и прелом грудне кости, као и прелом горње гране леве препонске кости, а што све указује да је до контакта са подлогом дошло левом половином предње стране главе и предње стране трупа. Земљана подлога на коју је доспело тело сада пок. [REDACTED] допринела је изостанку одбачаја и с њим тим настанку секундарних повреда при другом паду, којих у конкретном случају није било и тело се задржало на једној позицији. Стога, обзиром да је тело падало предњом страном, повреде нису могле да настану истовремено и на предњој страни главе и на левој бочној страни главе, јер тело не може истовремено да падне на две различите површине. Повреде на левој бочној страни нису могле да настану истим механизмом, јер не може неко да падне на две различите површине свог тела, а што је довело до закључка да су повреде на предњој страни главе, повреде лица, леве половине лица и повреде трупа, претежно на предњој страни, настале приликом пада, а повреде које не корелацирају са овим повредама, су нанете оштећеном пре пада.

Одбрана је током ранијег поступка, пре понављања, указивала да смрт пок. [REDACTED] није последица констатованих задобијених повреда, већ неадекватног лечења и погрешне и исхитрене одлуке о хитности и неопходности хирушког збрињавања повређене аорте, да ова хирушка интервенција није била неопходна, а да је хепаринизација приликом ове хирушке интервенције проузроковала прогресију хематома на мозгу. Указивано је и да је одлука о хирушком збрињавању аорте, последица недостатка ендографта и немогућности његове набавке у примереном року, а чиме би се избегла хирушка интервенција и примена "Хепарина".

Суд је, још у току ранијег поступка, ову тезу одбране оценио као неосновану, а при којој суд остаје и у поновљеном поступку. Ово стога, што је суд утврдио из исказа сведока др Мирјане Чубрић и медицинског техничара Саше Бабића, који су први указали медицинску помоћ повређеном [REDACTED] док је лежао у ограђеном простору између јавне гараже и степеништа, да је др Мирјана Чубрић одмах након што је уочила повређеног [REDACTED] схватила да је он јако повређен, због чега је одмах издала налог техничару да прескочи ограду и да му пласира брауницу, да је одмах схватила да он има велике повреде главе, уочила је оток на његовом лицу, огроман хематом левог ока које му је било затворено и које није могао да отвори и на основу ових видљивих повреда, изгледа главе, да је било очигледно да је он трпео велики бол у пределу груди. Она је одмах закључила да је он политрауматизован, да има више траума и да је више органских система повређено и зато су још у колима хитне помоћи док су се кретали ка Ургентном центру, јавили анестезији да се припреми сала за реанимацију и да је повређени [REDACTED] одмах након што је довезен у Ургентни центар, одведен у салу за реанимацију. Дакле, др Мирјана Чубрић је одмах приликом пружања прве медицинске помоћи повређеном [REDACTED] дијагностиковала да је он витално угрожен са више поља. Политраума је и почетна дијагноза констатована приликом пријема повређеног [REDACTED] у Ургентном центру, а како је то констатовано у медицинској документацији, извештају лекара специјалисте Ургентног центра Клиничког Центра Србије при

пријему сада пок [REDACTED] у 18,28 часова у амбуланту за реанимацију, при чему је у овом извештају констатовано да је већ током дијагностике дошло до погоршања стања пацијента, а у 21,02 часа констатована је дијагноза политрауме. Из медицинске документације у спису, историје болести и отпусне листе Клинике за васкуларну хирургију Института за кардиоваскуларне болести, као и изјашњења судског вештака др Алимпијевића на главном претресу у односу на ове околности, утврђено је, обзиром на бројност повреда и опште стање тада повређеног [REDACTED] да је већ при првом скенеру констатована еволуција контузије мозга и увећање едема и да се реално због тога само могло очекивати погоршање његовог општег стања, а при чему је повреда мозга могла сама за себе да доведе до дубоке коме, када је ирелевантно разматрање питања операције аорте, а да је са друге стране ова повреда у виду непотпуног расцепа истхимичног дела торакалне аорте представљала непосредну виталну угроженост, јер би даљом еволуцијом ове повреде, која је констатована приликом првог ЦТ прегледа грудног коша, услед даљег раслојавања аорте, дошло до пуцања свих слојева зида аорте и потпуне руптуре аорте и унутрашњег крварења са искрвављењем, тј. изливања крви из система крвних судова конкретно у крвну дупљу, а што је и у болничким условима неотклоњиво и довело би до смрти. У околностима када је повређени [REDACTED] био полутрауматизован и витално угрожен на више поља, и по основу повреде аорте и повреде мозга, донета је конзилијарна одлука да је хируршко збрињавање аорте хитно, нужно и неопходно, ради избегавања фатално крајњег стадијума еволуције ове повреде, а што је нужно подразумевало и коришћење „Хепарина“ који спречава коагулацију и неизоставан је код сваке хируршке интервенције. У конкретном случају, он је имао утицаја на интерцеребрални хематом, који је већ постојао, и настао је услед прогресије контузије мозга и пре увођења „Хепарина“ и представљао је еволутивни ток контузије забележен на ЦТ снимцима и пре хируршке интервенције, дакле, пре него што је започето давање „Хепарина.“ При томе је, из саме медицинске документације евидентно, да се о томе водило рачуна и да није коришћена пуна хепаринизација, да није ни примењивана екстра корпорална циркулација. У околностима када је постојала витална угроженост повређеног [REDACTED] на више поља, када је био угрожен и по основу повреде аорте и повреде главе, била је исправна процена лекара да је потенцијални бенифит операције већи од штете да операција није извршена, јер је из обдукционог записника утврђено да је ова операција успешно обављена и да повреда аорте није учествовала у наступању смртог исхода.

Суд је оценио неоснованим указивање одбранс да је било могуће избећи хепаринизацију коришћењем ендоваскуларног графта који Клинички центар тада није поседовао, нити је у примереном року могао бити прибављен у окружењу, обзиром на дато објашњење вештака др Алимпијевића у односу на ове околности, да ендोगрафт представља материјал који се убацује у крвни суд да би се ојачао његов измењени изглед, али да и коришћење ендоваскуларног графта подразумева коришћење анестезије и давање „Хепарина“, јер свака манипулација у интраваскуларном простору подразумева ризик од настанка тромбозе који је морао да буде отклоњен давањем „Хепарина“.

Стога је суд закључио, да је повређеном [REDACTED] у Клиничком центру Србије пружена адекватна медицинска помоћ, употребом свих

расположивих медицинских средстава и могућности лечења у околностима животне угрожености по основу више система, да су обављене хируршке интервенције, неурохируршка интервенција у циљу збрињавања контузионо-хеморалгичних промена у мозданом ткиву и хируршко збрињавање повреде аорте, биле нужне и неопходне и да су обављене стручно, да је код постојања повреде главе, која је имала своју прогресију и повреде аорте, која је исто тако имала своју прогресију, донета правилна одлука конзилијума лекара да се изврши хируршка интервенција на аорти, и да ту не постоји никакав пропуст, а да је смрт [REDACTED] која је наступила након 12 дана лечења дана 29.9.2009. године, наступила искључиво као последица задобијених повреда у догађају од 17.9.2010.године на Обилићевом венцу и повреда које је тада претрпео, и да су повреде које су му тада нанете у узрочно- последичној вези са смртним исходом.

Из налаза и мишљења судских вештака медицинске струке, утврђено је да су смртни исход код сада пок [REDACTED] узроковале контузије мозга које су довеле до интерцеребралног крварења на мозгу и повреда садржаја лобањске дупље, а из изјашњења судског вештака медицинске струке др Алимпијевића на ранијем и поновљеном главном претресу, утврђено је да је пок [REDACTED] повреде мозга и садржаја лобањске дупље, могао задобити и услед пада, али и услед задобијених удараца пре пада, док се налазио на платоу Обилићевог венца. Судски вештак медицинске струке др Алимпијевић је, у односу на ове околности, дао детаљно објашњење да су констатоване бројне контузије мозга приликом клиничких прегледа и касније приликом обдукције, али да се не може поуздано утврдити која је од бројних повреда контузија настала у ком догађају, које су повреде мозга настале приликом пада, а које нису настале приликом пада. Сила је деловала на главу у две фазе, једна једновремено приликом пада и једна могућа у неколико аката пре пада, некаквим ударима, некаквог оруђа. У таквим догађајима, а посебно имајући у виду да су повреде главе за које је утврђено да су настале пре пада укључивале и преломе лобање, а што говори о интензивном дејству силе, у таквим догађајима могле су да настану поједине од задобијених повреда мозга, али се не могу медицински стриктно везати за један или други догађај, нити се може искључити њихов настанак у једном и другом догађају.

Међу повредама које су према разграничењу судских вештака, пок [REDACTED] нанете на платоу Обилићевог венца, констатоване су и одбрамбене повреде. Из изјашњења судског вештака медицинске струке утврђено је да се у конкретном случају ради о повредама на надлактицама, подлактицама итд. које су одбрамбеног карактера, јер руке обично нису мета напада, и у таквим ситуацијама особа покушава рукама да заштити неке друге делове тела. Карактер и локализација констатованих повреда упућује на закључак да су оне настале при покушају одбране дејством тупине ударцима предметима који су коришћени за наношење повреда или деловима тела повредилаца у ове делове тела.

Поведа у виду прелома кости десне шаке највероватније није настала када је рука била слободна у ваздуху и нечим ударена, већ је рука морала бити на некој чврстој подлози, па онда ударено по њој, или је гажена стопалом у обући. Пок [REDACTED] је на платоу Обилићевог венца задобио повреде меких ткива горњих и доњих удова, а повреде руку описане у обдукционом записнику

протежу се од рамена до лакта и једне и друге руке, и неке од тих повреда су свакако настале хватањем врховима прстију целом шаком и слично. После 12 дана надживљавања у болници, ове повреде су измениле свој изглед и не може се поуздано тврдити како су настале, међутим, обзиром да постоји већи број крвних подлива у пределу леве надлактице, а и више крвних подлива у пределу десне надлактице, оне су евентуално могле да настану и неким хватањем за ове пределе руку, до кога је могло доћи или у току самог овог догађаја, али се не може искључити могућност да су настале и касније. Повреде у пределу леђа, левој лопатици и кичменом стубу налазе се у зони где је вршна хируршка интервенција на аорти, и обзиром на опис у обдукционом налазу, да је тај цео део био подливен крвљу, не може се искључити повезаност хируршке интервенције на аорти и ширење овог крвног подлива, међутим, повреде у пределу слабинске кичме такође установљене приликом обдукције, не могу се довести у везу са овом извршеном хируршком интервенцијом, јер су оне могле да настану дејством механичке силе у слабински предео, ударцем коленом, стопалом.

Стога је суд из налаза и мишљења судских вештака медицинске струке и изјашњења судског вештака др Алимпијевића (са којим изјашњењем је био сагласан и вештак Др. Милосављевић), на ранијем и поновљеном главном претресу, утврдио, да су бројне повреде, које су сада пок [REDACTED] нанете на платоу Обилићевог венца, непосредно пре пада, настале виšekратним дејством тупине активно замахнутог механичког оруђа у предео главе, трупа и удова, у шта поред осталог спадају ударци песницама, лактом, коленом шутирањем у пределу главе, лица и док је рукама покушавао да заштити главу у пределу грудног коша, свих осталих делова тела на којима су ове повреде констатоване, а да је обзиром на констатовану повреду руке могуће и да је био гажен.

Утврђене чињенице су у складу и са описом који су дали сведоци напред наведени француски држављани и сведок [REDACTED] нападнути у овом догађају, изјашњавајући се на околност како су им повреде наношене, са исказом сведока под псеудонимом "A1" која је видела повређивање младића који је лежао у близини степеништа и младића кога је учила поред жардињере, са исказом сведока A2, а и самим наводима одбрана саоптужених, сада осуђених [REDACTED] са чијим се исказима суд у поновљеном поступку упознао и узео их на увид, на основу члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП-а, који су у одбранама у поступку који је против њих вођен и правноснажно окончан по истој оптужници, описивали начин на који су тучени Француски држављани.

Повреде које су задобили оштећени [REDACTED] и оштећени [REDACTED], нанете су на исти начин. Оштећени [REDACTED] задобио је повреду у виду нагњечине ткива поглавине у десном теменом пределу и нагњечину меких ткива у пределу десног лакта са отоком, а ове повреде су према налазу и мишљењу вештака последица дејства тупине механичког оруђа. Оштећени [REDACTED] задобио је секотину на десној бочној страни врата и две секотине у пределу десног рамена, које су последица дејства шиљка или оштрице замахнутог оруђа, а настале су свака

најмање једнократним, активним дејством шиљка или оштрице замахнутог механичког оруђа. То могу бити и комади поломљеног стакла, али није искључена ни могућност nanoшења ове повреде дејством ножа. Оштећени ██████████ задобио повреду у виду раздерине у средишњем делу теменог предела, а које је последица дејства тупине механичког оруђа.

Из исказа сведока др Мирјане Чубрић и сведока ██████████ суд је утврдио, да они по доласку на плато Обилићевог венца, нису сазнали ни од једног од многобројних присутних лица, како је ██████████ доспео у ограђени простор где су га касније и затекли. Сведок др ██████████ је према наводима њеног исказа добијала информације са свих страна о свим повређенима, а многи на платоу Обилићевог венца знали су где се повређени ██████████ налази и многи од њих су говорили да је доле лице које је најтеже повређено, многи су знали да је тешко повређен и многи су знали где се он тачно налази. Али, сведоци др ██████████ и ██████████ су у својим исказима тврдили, да са ██████████, кога су затекли у свесном стању, нису успели да остваре комуникацију због језичке баријере, да то није успела ни др ██████████ покушавајући да са њим оствари разговор на енглеском језику, а којим језиком се ██████████ споразумевао довољно добро, по изјави његове мајке ██████████ да би на постављена питања медицинских радника могао да одговори. Др ██████████ је објаснила, да она као лекар хитне помоћи није инсистирала, ни од повређеног ██████████ ни од присутних на платоу Обилићевог венца, да сазна начин на који је ██████████ доспео на нижу подлогу, а самим тим и задобио повреде које су настале услед пада, уз објашњење, да је њој као лекару хитне помоћи тада био приоритет збрињавање пацијента, а не утврђивање механизма настанка повреда које је уочила. Из исказа сведока др ██████████ и ██████████ је утврђено да су пок.Бриса Татона они затекли у ограђеном простору који се налази у улици Маршала Бирјузова, између јавне гараже и степеништа које из улице Маршала Бирјузова воде на плато Обилићевог венца, леђима ослоњеног на зид степеништа, на земљаној површини, у непосредној близини трага крви.

Сходно напред наведеном, суд је утврдио, да је ██████████, након пада, затечен ослоњен о зид степеништа, у непосредној близини, односно, преко пута трага крви, констатованог на фотографији Ф17 и Г18 и означеног у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места као траг број 8.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду - Центра за хуманитарну молекуларну генетику (бројеви протокола К 3703/09 и К 3560/09) утврђено је да ДНК материјал изолован из узорка „крв са лица места“ и „траг на левом рукаву дукса“ припада ██████████, чији се допринос може уочити и у мешаном трагу узорка под називом „унутрашњи руб дукса“, из чега произилази да траг крви у чијој близини је пронађен повређени ██████████ потиче од сада пок. ██████████. Такође је утврђено да анализом ДНК материјала из узорка „хирушка маска са центра – 10“ садржи неспорни ДНК профил ██████████ и НН женске особе, док окривљени Станковић Дејан није допринео настанку биолошких трагова описаних у протоколу К 3560/09.

Као што је то и напред наведено, нико од сведока који су нападнути у

овом догађају, као и осталих сведока који су у време овог догађаја били присутни на Обилићевом венцу, није се изјашњавао о начину на који је пок [REDACTED] доспео са платоа Обилићевог венца, у подножје степеништа, осим сведока под псеудонимом "A1". Сведок се изјашњава у истражном поступку и на главним претресима, како ранијем тако и на поновљеном, с тим што је суд прихватио као логично објашњење на поновљеном претресу, да је услед протеча времена неке детаље заборавила, али да остаје код свог раније датог исказа, када се идентично изјашњава у односу на одлучне чињенице. Утврђено је да је она на лицу места сазнала од конобара који ради заједно са сведоком-оштећеним конобаром [REDACTED] да је један од нападнутих бачен низ степенице, да су га тукли бејзбол палицама и да је задобио тешке повреде. Сведок под псеудонимом "A1" изјављује и да је овај конобар, који јој је то рекао, тада био у близини где се то догодило и да је њу упитао у присуству још 2-3 лица да ли је и она то видела. Сведок под псеудонимом "A1" је на главном претресу дала суду детаљно објашњење, због чега закључује да је управо тада пок [REDACTED] бачен низ степенице и да је у томе учествовало више лица.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу изјавио да је он чуо разне приче, да је чуо да је [REDACTED] са степеништа или пао или је бачен, да су сви људи који су били у његовој близини, поред њега чули да су [REDACTED] гурнули и да је пао са степеница. Навео је да је то чуо накнадно, а можда и сутрадан.

Од саокривљених у овом кривичном поступку, једино је окривљени, а сада осуђени [REDACTED], у датој одбрани тврдио, да је видео пад пок [REDACTED] са платоа Обилићевог венца. Он је то изнео у својој одбрани када је саслушан други пут код истражног судије дана 23.10.2009. године и на главном претресу. Изјавио је да је о томе шта је видео испричао осталим окривљенима, као и где се он тада налазио, а што су и саокривљени којима је суђено у присуству, а који су правноснажно осуђени, потврдили у својим одбранама. У одбрани датој у истражном поступку окривљени, сада осуђени, [REDACTED] је навео да жели да објасни и својој одбрани да дола, да је видео навијача који је пао на место између гараже и степеништа која воде до Обилићевог венца и да је он то посматрао одоздо, јер се још увек кретао према степеништу и није био ни ступио на степенице које воде на плато Обилићевог венца. Уочио је да је он пребацио једну ногу преко металне оgrade, која се налази иза баште на Обилићевом венцу, да је тада према њему био бочно окренут, а да је другу ногу задржао са друге стране, да он не зна да ли је он тада од некога бежао, али да никога није видео поред њега. Када је пребацио ногу, он је у једном моменту погледао ка доле, стога он претпоставља да је од тога изгубио равнотежу, јер је затим пао преко оgrade, на земљу, са висине од око 8 до 9 метара, у рупу која се налази између гараже и степеништа која воде ка Обилићевом венцу, по његовом сећању леђима окренут према гаражи, бочно ка њему, а лицем према степеништу. Сигуран је да му је десна нога тада била пребачена преко гелендера и да је падао главом према дну, а шта се даље дешавало са њим, он то није видео, јер је наставио да се пење уз степенице. На главном претресу окривљени, сада осуђени, [REDACTED] је изјавио да се он налазио 5 до 8 метара од прве степенице, степеништа које води из улице Маршала Бирјузова ка Обилићевом венцу, када је видео момка како прескаче оgrade, да је пребацио једну ногу преко оgrade, да је за тренутак застао као да је изгубио равнотежу, да

се саплео или му се једна нога заглавила, да није могао да се заустави, да је у једном тренутку он изгубио равнотежу и пао је са 8 – 10 метара на главу, падајући целом главом на његову десну страну, тако да је падао мало искоса и 3 – 4 метара лево од степеница на бетонски плочник. Он није видео да га је било ко гурнуо, да га је било ко бацио, да га је било ко тукао, да је уопште неко стајао поред њега.

Сведоци који су саслушани на претресу и сведоци чије је исказе суд узео на увид, и окривљени сада осуђени [REDACTED] су, у односу на ову одлучну чињеницу, изнели две различите верзије догађаја. Сведоци нису имали непосредна сазнања, нису очевици, а изјаснили су се о ономе што су чули. Окривљени [REDACTED] обзиром на своју процесну улогу, у за њега правоснажно окончаном кривичном поступку, као окривљени могао је да се брани како је сматрао да је за њега најповољније и без законских последица, уколико не говори истину. Судски вештак медицинске струке др Алимпијевић је на главном претресу испред комисије судских вештака медицинске струке, изнео закључак вештака у односу на ову одлучну чињеницу да је до пада тела сада пок [REDACTED] дошло највероватније са површине која одговара висини Обилићевог венца уз извесно хоризонтално убрање приликом започињања слободног пада и да је примарни контакт остварило са земљаном површином, у зони трага означеног бројем 8, у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места, приближно лоцираног од стране вештака, на удаљености 4,4 метара од потпорног зида који дели степенице од Обилићевог венца.

Приликом вршења увиђаја није сачињен записник о увиђају због одсуства истражног судије на лицу места. Нису извршена потребна мерења, јер у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места и сачињеној скици лица места, нису дати прецизни подаци о удаљености трага крви у односу на околне фиксне тачке, ни подаци о висинској разлици између површине на којој је овај траг затечен и нивоа на коме се налази Обилићев венац. Вештаци медицинске струке су свој закључак у односу на ову одлучну чињеницу, донели имајући у виду врсту и карактер свих констатованих повреда код оштећеног, висину две тачке са којих је могло доћи до евентуалног пада на подлогу, и научну литературу о судско- медицинским аспектима повређивања при паду са висине, па је суд, у току ранијег главног претреса наложио додатна вештачења и утврђење ове одлучне чињенице.

Суд је наредбом од 26.11.2010. године одредио трасолошко вештачење, које је поверио судском вештаку трасологу- мр дипл. физичке хемије Мирославу Бусарчевићу, а на околности пада сада пок [REDACTED] на тле испод платоа Обилићевог венца, у циљу разјашњења начина пада у склопу задобијених повреда и трагова на тлу испод платоа.

Стални судски вештак, дипломирани физико-хемикар, трасолог Мирослав Бусарчевић извршио је трасолошку анализу како целокупног догађаја, тако и фотографија фотодокументације у спису, на којима су приказани олевни предмети одећа и обућа сада пок [REDACTED], фотодокументацију увиђаја и припадајуће скице лица места овог догађаја, као и једног од два " фрејма " видео снимка [REDACTED] приликом указивања хитне медицинске помоћи,

дозвољеним техничким поступком и техничким средствима, скенирањем снимака и фрејма у високој резолуцији, а затим испитивањем у рачунском програму Photoshop CS2 (version 9), при чему су коришћене опције за посветљавање (Image-Adjustments-Levels), инсертовање и изоштравање (Filter-Sharpen-Unsharp Mask).

Трасолошком анализом снимака одевних предмета које је на себи имао сада пок. [REDACTED] мајице кратких рукава, фармерки, гаћица и патика као и фрејма видео снимка, утврђено је постојање видљивих трагова крви у виду релативно уских брисотина на мајици дуж обода белог оковратника претежено на његовој предњој страни, трагови заплљања светло сиве боје, посебно интензивни у горњем левом и доњем делу мајице, на целокупној површини предње стране мајице, а што је илустровано и на слици у писменом налазу и мишљењу. При томе је утврђено да трагови у доњем делу предње стране мајице приближно оцртавају два отиска налик на две хоризонталне широке пруге, а обзиром на конфигурацију простора у коме се овај догађај одиграо, закључак је вештака, да ови трагови могу да кореспондирају са хоризонталним релативно дељим и паралелно металним цевима доњег дела ограде платоа и степеништа изнад тла, где је пао сада пок. [REDACTED]. Наведено је и илустровано у писменом налазу и мишљењу на фотографијама број 2 и број 3-а, 3-б, заједничког писменог налаза и мишљења трасолошко- судско- медицинског вештачења. Ово указује да је тело сада пок. [REDACTED] остварило интензивни контакт са цевима које представљају горњи део ограде платоа и степеништа на Обилићевом венцу, а обзиром да је ограда сачињена од бетонског зида на који су наглађена 3 хоризонтална реда међусобно паралелних и релативно широких цеви и да према мерењу вештака висина ограде износи 110 цм, имајући у виду и висину сада пок. [REDACTED], он је описани контакт са цевима ограде остварио, или када је био предњим делом тела притиснут уз цеви ограде, или је па њих налетео, сам пао у кретању, или је на цеви гурнут, набачен. Присуство видљивих трагова интензивног гужвања, трења и мањих грмуљица, највероватније земље на задњој страни мајице, који су илустровани на слици број 4, у писменом налазу и мишљењу, а одсуство видљивих трагова цепања, кидања тканине мајице, указује, да је сада пок. [REDACTED] леђним горњим делом, остварио интензивно трење са чврсто и релативно равном подлогом, а у конфигурацији простора у коме се одиграо догађај, то може бити поплочано тло платоа на Обилићевом венцу, али не и неравне калдрмске коцке, такође уграђене у део платоа, и у том случају, трагови су могли настати померањем тела сада пок. [REDACTED] у тренуцима критичног догађаја, када је он на платоу Обилићевог венца морао бити у лежећем положају на леђима.

На предњој страни фармерки оштећеног јасно су уочени крупни капљичасти трагови крви, који су последица обилнијег крварења и падања калдрме из носа на површину тканине, под приближно правим углом. По висини фармерки, они захватају искључиво површину између отвора шлица и колена, а што је илустровано на фотографији 5, налаза и мишљења вештака. Локација трагова крви на предњем делу фармерки, коју је суд ценио у склопу чињенице утврђене из судско медицинског вештачења, да је сада пок. Татон обилно крварио из носа, доводи до закључка да су ови капљичасти трагови крви на предњем делу фармерки настали директним капањем крви која је истискала из носа сада пок. [REDACTED] када се он налазио у неком од седећих положаја, а

одсуство трагова крви, поготово капљичастих, на доњем делу предње стране ногавица фармерки, указује да сада пок [REDACTED] није ходао након задобијања ове повреде која је проузроковала обилно крварење из његовог носа, јер би у супротном бар нека кап крви пала и на доњи део стране ногавице фармерки. У прилог томе је и трасолошка анализа снимка – фотографије, на којој се виде патике које је сада пок [REDACTED] имао на ногама у време овог догађаја на платоу Обилићевог венца. На горњој површини предње стране обе патике нису уочени трагови крви нарочито капљичасти, какви настају приликом ходања особе којој капље крв са предњег дела главе, а како је илустровано на фотографији број 7.

На површини задње стране фармерки нису уочљиви трагови крви и нечистоће, као ни на снимку предње стране гаћица, које је на себи имао сада пок [REDACTED] а ни било који други трагови релевантни за расветљавање овог догађаја. Трасолошком анализом скенираних фотографија са увиђаја и скице места догађаја, а у вези мерења које је вештак извршио на месту догађаја, утврђено је да траг крви означен бројем 8, а приказан на фотографијама број Ф17 и Ф18, представљају заправо 3 велика и више ситних трагова крви и да исти захвата бочну површину бетонског преградног зида који дели виши ниво земљане површине од нижег нивоа бетонског тла и само бетонско тло у подножју подградног зида. Овај траг је, према мишљењу вештака, настао падањем и сливањем крви низ површину овог подградног зида, при чему је у његовом подножју формирана локва крви. Други траг по величини је велика, нехомогена мрља крви и она је могла настати под притиском неке површине на већ постојећи траг крви на том месту као и преношењем крви са претходно окрвављене површине на то место, а трећи траг по величини је велики капљичасти траг који је настао падањем крупне капи крви на бочну површину подградног зида под косим углом у односу на дужину зида. Поред ових трагова, приказаних на фотографији број 18 у фотодокументацији са увиђаја на бетонском тлу, испред подградног зида видљиво је да постоји више малих капљичастих трагова крви који су настали падањем ситних капи крви на бетонско тле под приближно правим углом, а што је илустровано на слици 9 у писменом налазу и мишљењу.

Ради утврђивања удаљености трага крви означеног бројем 8 од бочног зида платоа Обилићевог венца, вештак је користио копију скице лица места сачињене приликом увиђаја, на којој је назначено да је рађена у размери 1 : 100, а што значи да 1 цм на слици представља дужину од 1 метра у стварности, да су и поред назначене размере на копији скице назначена 3 дужинска растојања, али не и растојање од бочног зида платоа Обилићевог венца до трага крви означеног бројем 8. Приликом увида у ову скицу, на основу контролисаног мерења 3 растојања назначена у метрима, уочено је од стране вештака, да је копија скице умањена и да би обрачунавање измерених растојања на скици у размери 1 : 100 дало нетачне резултате, али полазећи од тога да је оригинална скица начињена у размери 1 : 100, а да је копија скице само умањена, од стране вештака је на основу споменутих растојања назначених у метрима у копији скице примењен пропорционални рачун за утврђивање растојања између бочног зида платоа Обилићевог венца и трага крви означеног бројем 8 пронађених на тлу испод платоа. Користећи троугао са милиметарском поделом за мерење растојања на копији скице, при чему су мерена растојања измерене вредности у

центиметрима илустрована на слици 10 у писменом налазу и мишљењу, а која представља инсерт скениране копије скице лица места. Непосредним мерењем растојања и применом пропорционалног рачуна у односу на растојања која су у копији скице назначена у метрима добијене су 3 вредности у метрима за растојање између бочног зида платоа Обилићевог венца и трага крви број 8 и то 5,42, 5,45 и 5,40, те из скице лица места произилази да је траг крви на тлу испод платоа Обилићевог венца удаљен од бочног зида платоа између 5,40 и 5,45 метара. Полазећи од ове утврђене вредности и закључка да због одсуства биолошких трагова, трагова крви на земљаној површини покривеној је остварио примарни контакт са земљаном површином у зони овога трага. Закључак је вештака, да је веома мала вероватноћа да је сада покривено на било какав начин могао пасти са платоа Обилићевог венца на месту где је пронађен траг крви и да је далеко већа вероватноћа да је он на то место могао пасти са степеница или њиховог одморишта и да је при томе он могао бити гурнут или пребачен преко оградe, али и да је могао сам скочити. При томе, он је могао пасти укосу у односу на дужину простора између поменутог степеништа и јавне гараже, могао је левом страном лица и предњег дела тела да удари у горњу ивицу подградног зида који дели земљу од бетонског тла и да задобије све повреде на левој страни лица и грудног коша које су описане у обдукционом налазу, а не може се искључити ни могућност да је до прелома ребра на левој страни грудног коша или прелома грудне кости могло доћи приликом контакта предње стране његовог тела са шипкама оградe, на шта указују трагови на предњој страни његове мајице.

На главном претресу, а при чему је у потпуности остао и у поновљеном поступку, вештак је истакао да је приликом трасолошке анализе највећу пажњу поклатио фотографијама јер су фотографије, имајући у виду да се ради о дигиталним снимцима, најобјективнији технички метод за фиксирање стања ствари и трагова, а и приложеној скици лица места, уз примедбу да је иста очигледно скенирана и штампана услед чега је и дошло до умањења, јер да је фотокопирана, одступања би била незнатна, али да су на истој наведене три мере. Оживљавање мера вршио је коришћењем пропорционалног рачуна, а пре тога на тој мери мерећи то у центиметрима и у милиметрима. Анализу фотодокументације са увиђаја и фотодокументације одеће коју је покривено имао на себи вршио је тако што је најпре фотографију одевних предмета скенирао, инсертовао у фотошопу, осветљавао са дозвољеним опцијама, незнатно побољшавао квалитет у смислу изоштравања и тумачио детаље као трагове који се виде, а како је то наведено у писменом налазу и мишљењу. У односу на фотодокументацију, изучавао је снимке и издвојио налазе и у свом писменом налазу и мишљењу изнео је оне за које је сматрао вероватним у смислу трасолошког вештачења. Указао је да би обзиром на недостатке приложене скице лица места било најбоље изаћи на лице места и одредити прави положај у стварном реалном простору, а затим би се могло разматрати одакле је покривено пао.

У односу на примењене техничке методе и техничка средства коришћена приликом трасолошке анализе фотографија, вештак је дао објашњење да би му олакшало рад поседовање негативних снимака у пуном формату и боље би изучио неке детаље, него скенирањем фотографија из списка, али детаљи које је уочио постоје, а навео је технику и технички поступак који је користио, да би

свој рад учинио проверљив сваком и да би свако ко се коле разуме у то, могао да понови исти поступак и апсолутно би био добијен исти резултат. Приликом анализе на самом оригиналном снимку који је био предмет обраде, није мењао ни један детаљ приликом саме обраде и анализе. Инсертовање чији би буквални превод као појма био "исечање", примењивано је приликом трасолошке анализе, обзиром да би скенирана слика увећана ради бољег изучавања накнадно приликом штампања била огромна и излазила би из оквира страница, и да је с тога део који је изучаван, исечан и приказан.

Од стране суда у свему је прихваћено детаљно објашњење које је овај вештак дао на ранијем и на поновљеном главном претресу, за свој закључак да је [REDACTED] као што је то утврђено и из налаза и мишљења вештака медицинске струке, након пада остварио примарни контакт са тлом у непосредној близини констатоване крвне мрље означене као траг број 8 у службеној белешци МУП-а о криминалистичко техничком прегледу лица места, на основу тога да је крварио после задобијене повреде, да се та крв налази на подградном зиду и да крви нема на доњем делу фармерки и патика, а што указује да након тога није било усправног хода. Са трасолошког аспекта, произилази, да су крупни трагови крви приказани у фотодокументацији у спису и у писменом налазу и мишљењу свакако најближи непосредно месту контакта тела са тлом, из ког разлога су вештаци дали заједничко мишљење да је сада покојни, повреду која је крварила, задобио доле, а не на платоу Обилићевог венца. Изучавањем његове одеће, закључак је да на фармеркама постоји пуно трагова крви, ситних капи крви и трагови флека – контакта и да се сви ти трагови налазе на делу између висине колена и отвора на панталонама шлица, на средини панталона. Према вештацима, у случајевима када човек задобије повреду која крвари са главе, са предње стране, и нема никакве сметње у свом паду наниже, а таква особа хода или на било који начин корача, огромна је могућност да се нека од капи крви које падају, мора наћи на доњем делу ноговица или на горњој површини предње стране обуће. Фармерке које је пок [REDACTED] имао на себи у време догађаја, у том доњем делу испод колена су потпуно чисте што се тиче трагова крви и ни зумирањем и увећавањем приликом трасолошке анализе трагова на фармеркама није нађена ни једна једина кап, а и на патикама није уочен ни један од трагова крви на предњем делу где се нужно уочава, а који је на фотографији баш и приказан како је то и илустровано у писменом налазу и мишљењу. То све указује да оштећени после ове задобијене повреде која је крварила није ходао и да је он ту повреду морао задобити тамо где су настали трагови крви на бетонском потпорном зиду који су означени у фотодокументацији као траг број 8. Он се након тога могао померити, али наведени трагови доказују да није могао ходати усправно и са трасолошког као и судско-медицинског аспекта, ова повреда је и настала у непосредној близини овог трага и представља последицу највероватније пада. На фармеркама нису уочени трагови нечистоће, а што би били трагови земље, траве, што би приликом повлачења по тлу односно пузања нужно настало, чиме се искључује пузање до овог трага, при чему се он могао само прекренути на траг, када ови трагови нужно не морају настати.

Сходно томе, суд је из исказа и заједничког налаза и мишљења наведених вештака, као и допунског заједничког налаза и мишљења истих вештака датог у поновљеном поступку овог суда [REDACTED], које је суд у доказном поступку узео

на увид, утврдио, да је место оствареног контакта тела сада пок [REDACTED] са тлом било у непосредној близини велике крвне мрље означене као траг број 8, у службеној белешци МУП-а о криминалистичко техничком прегледу лица места, а што се утврђује по три основа, да је крварио после ове повреде, да се крв налази на подградном зиду, да нема трагова крви на доњем делу фармерки и патикама, а што указује не само да након ове задобијене повреде он није ходао, већ додатно потврђује и да се повредио доле, услед пада.

По вештацима, искључена је и могућност да је сада пок [REDACTED] допузао до места где је затечен, јер на фармеркама нема трагова нечистоће у смислу земље, траве и слично, а што би приликом повлачења по тлу – пузања нужно настало. Вештак трасолошке струке истиче, да се он само могао преокренути на траг, када ови трагови нужно не морају настати. По положају и ономе што је уочено на "фрејму" закључак је да трагови крви који су пронађени на фармеркама припадају пок [REDACTED] а из тога што их нема нигде на другим деловима обуће.

Траг на предњој страни мајице, светло сиве боје и то посебно интензиван у горњем левом делу и у пределу стомака, при чему трагови у доњем делу мајице кореспондирају са шипкама оградe платоа, указују на интензивни притисак, контакт када је запрљање са шипке прешло на мајицу, а траг на мајици у горњем левом делу могао је да настане у тренутку његовог пада на леву предњу страну тела. Трагови у доњем делу мајице су у хоризонталном положају у односу на човечију висину, тако да услед превијања тела преко шипки, гурања тела преко шипки, настају управо овакви трагови, јер услед гурања, тело наилази косо на шипке, али превијањем преко њих и затезањем, без обзира што су косо постављене, настаје хоризонтални траг.

Обзиром на пројектовање трагова нечистоће на предмет тј. доњи део мајице у додиру, према мишљењу вештака трасолога, не ради се о „овлаш“ додиру него о интензивно „добром“ притиску на цеви које представљају горњи део оградe платоа или степеништа на Обилићевом венцу, приликом превијања тела преко цеви када тело заузима хоризонтални положај, а која су могла настати и на огради платоа и на огради степеништа. Обзиром да нечистоћа која се пројектовала на мајици није „овлаш“ прашина која се може обрисати, већ се ради о масној, прљавој површини која се дира рукама, она је прилично добро пријемчива и да би била преузета на мајицу лице мора бити добро притиснуто да би остао траг честица и гурнуто, да би оне остале.

За свој закључак дат са трасолошког аспекта, да је незнатна вероватноћа да је сада пок [REDACTED] пао са платоа, од стране судског вештака Мирослава Бусарчевића дато је објашњење да би у случају да се пок [REDACTED] омакао са оградe како то описује окривљени [REDACTED] пао непосредно уз подградни зид, највише 2 метра од зида и био би далеко испред трага крви приказаног на фотографији број 17 и не би могао доспети у зону трага број 8 где је пронађен, јер он после пада није ходао, а да је пузао за собом би оставио велике трагове крви. Да је пак скочио, не би пао на главу јер свако ко скочи, ко има одраз, увек пада на ноге и на стражњицу где је тежиште, а не на главу, а онај који је бачен може пасти на леђа, на страну, потрбушке, директно на главу и на ноге, зависно од начина како је бачен. Према изјашњењу вештака, са трасолошког аспекта

незнатна је могућност, односно, чак је немогуће, да је пок [REDACTED] могао да доспе у зону трага број 8 на даљини од 5,4 метра од бочног зида платоа Обилићевог венца, а ни у случају да су га ухватили за руке, ноге, љуљали и бацили не би га толико добацили, имајући у виду и ограду на платоу Обилићевог венца која је висине 1,10 метара, коју је требало при томе пребацити, у ком случају лук почиње уз ограду и тиме се скраћује. Немогуће је да се сам отиснуо толико далеко, јер и да је прешао ограду и нашао се на ивици са друге стране ограде, имао је веома скромне могућности за одраз и не би доспео до тог места ни да је у најбољој физичкој кондицији и снази и да пре тога није претрпео повреде. Код чињенице да ни најбољи одскок не може да буде преко 3 метра закључак је да он са платоа није могао доспети на даљину која је израчуната.

Имајући у виду изјашњење вештака трасолога Мирослава Бусарчевића на ранијем главном претресу, пре било каквог понављања поступка, да би само изласком на лице места свих чланова комисије вештака и то вештака медицинске струке и трасолога, након поузданог мерења и након што би поуздано била утврђена удаљеност трага крви од вертикалног зида и измерена од стране стручног лица, непосредним опажањем и узимањем мера и осталих висина, а које би сваком лицу и у сваком тренутку биле доступне и проверљиве, оживљавањем ситуације у простору од стране вештака медицинске струке са вештаком трасологом, могли бити дати апсолутно поуздани одговори на питања која су постављена овом вештаку, суд је у ранијем поступку дана 2.12.2010. године наредбом одредио комисијско трасолошко-судско-медицинско вештачење које је поверено судском вештаку трасологу мр Мирославу Бусарчевићу и судским вештацима медицинске струке др Ивици Милосављевићу и др Ђорђу Алимпијевићу, који су већ обавили медицинско вештачење, са задатком да комисија вештака обави заједничко вештачење и утврди тачно место у простору где се налазио траг крви означен у извештају о криминалистичко техничком прегледу лица места као траг број 8 и приказан у фотодокументацији број 17 и 18, са које висине и места је тело оштећеног, сада пок [REDACTED] и у каквом положају остварило контакт са тлом и које повреде су тада настале, односно, да се прецизно одреди начин пада тела сада пок [REDACTED] на нижу подлогу, да ли је он могао сам пасти на тло и на који начин, односно, да ли је могао бити гурнут и на који начин, да ли је пребачен преко ограде и на који начин, или је сам скочио преко ограде, а и све остале релевантне чињенице обзиром на изведене доказе, постојеће материјалне доказе у спису, а по потреби изласком на лице места и другим евентуалним допунским испитивањима. Судским вештацима је по налогу суда достављена са Одељења криминалистичке технике МУП-а Србије гардероба сада пок [REDACTED] који је у време догађаја имао на себи, ради комисијског прегледа и анализе истих од стране комисије вештака.

Комисија вештака је поступајући по наредби суда, увидом у спис предмета, посебно фотодокументацију са увиђаја, обдукционог записника, извршеног судско медицинског и трасолошког вештачења и изјашњења вештака медицинске струке и вештака трасолога на главном претресу, дана 07.12.2010. године изашла на лице места, када је од стране вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића прецизно утврђено место где се налазио траг крви на зиду, а означен бројем 8 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места и приказан на фотографија Ф17 и Ф18 у фотодокументацији са увиђаја, а

након тога је стални судски вештак за криминалистичку технику Владо Манговски, коме је наредбом суда од 07.12.2010. године поверено да изврши потребна мерења, измерио где се налазио траг крви, као и остала потребна мерења и израдио скицу ужег лица места која је уз заједнички налаз и мишљење комисије вештака достављен суду, а извршен је преглед и испитивање трагова на достављеним одевним предметима и патикама које је сада пок [REDACTED] имао на себи у време догађаја. На основу утврђених чињеница медицинским вештачењем, допунским трасолошким анализама и мерењима извршеним од стране вештака криминалистичке технике Владе Манговског, вештаци су дајући писмени заједнички налаз и мишљење и изјашњењем на главном претресу, а затим и допунским вештачењем и изјашњењем на поновљеном главном претресу, по оцени суда, у потпуности одговорили постављеном задатку.

Трасолошка анализа заснована је на увиду у податке у судским списима са посебним освртом на записник о увиђају и службену белешку о криминалистичко – техничком прегледу лица места, раније извршена вештачења и изјаве вештака на главном претресу, на испитивању трагова на фотографијама са увиђаја, непосредним увид у ужи простор лица места где је вештак накнадно утврдио место и положај трага број 8 констатованог у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места и приказаног у фотодокументацији са увиђаја, поновним увидом вештака на лицу места ради допунског вештачења у поновљеном поступку, увидом и анализом одеће сада пок [REDACTED] и мерама датим на скици лица места сачињеној од стране судског вештака за криминалистичку технику Владе Манговског, уз примену истих техничких средстава и техничке методе као и при предходном вештачењу.

Из заједничког налаза и мишљења вештака датог у ранијем поступку, а при коме су наведени вештаци у потпуности остали и у поновљеном поступку, као и у свом заједничком допунском Налазу и мишљењу и након што су одговарали на питања и примедбе странака на главном претресу утврђено је, да је увидом у достављене одевне предмете и патике које је пок [REDACTED] имао на себи у време догађаја, од стране вештака констатовано да су сви предмети били запаковани у три мања омота, да су у једном омоту били згужвана мајица и доњи веш, у другом омоту фармерке, а у трећем, пар патика и чарапа. Прегледом мајице која је у заједничком писменом налазу и мишљењу приказана на слици 1, констатовано је од стране вештака да су на мајици, због гужвања у паковању, нестали сви оцртани трагови нечистоће које је вештак трасолог уочио на снимцима начињеним од стране криминалистичког техничара приликом увиђаја, осим трагова крви.

Прегледом фармерки, које су приказане на слици 2 у заједничком писменом налазу и мишљењу комисије вештака, утврђено је на обе ногавице са предње стране постојање трагова крви, као и трагова нечистоће у виду трагова земље и прашине, при чему су сви констатовани трагови крви били локализовани на простору између отвора шлица и колена, како је то приказано на слици 2, страна 3, као и на слици 5, страна 4 налаза и мишљења судског вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године, а да трагови земље и прашине захватају предњу површину фармерки, по висини од отвора шлица до испод колена. Уочено је да је лева ногавица интензивније запрљана земљом и прашином од десне ногавице фармерки. У односу на

претходни,самостални налаз и мишљење судског вештака мр Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године, на задњој страни фармерки, које су приказане на слици 2, на страни 3 заједничког налаза и мишљења, а на слици 8, страна 5 налаза и мишљења судског вештака Бусарчевића од 26.11.2010. године, уочено је неколико малих капљичастих трагова крви, а као и при претходном вештачењу, нису уочени трагови нечистоће. На „фрејму“ на коме је приказан сада пок.Брис Татон приликом пружања хитне медицинске помоћи, одмах након догађаја на платоу Обилићевог венца, а који је приказан на слици број 4, на страни 4 заједничког налаза и мишљења, као и на слици број 6, страна 4 налаза и мишљења судског вештака Бусарчевића од 26.11.2010. године, јасно је уочено да су доњи део леве стране [REDACTED] лица као и предњи део површине његовог врата и груди непосредно испод врата закрљани нечистоћом која наликује земљаној површини. Закључак је вештака да ови трагови нечистоће као и поменути трагови нечистоће на снимку предње стране мајице које је вештак трасолог констатовао у свом налазу и мишљењу од 29.11.2010. године и трагови земље и прашине на предњој страни фармерки утврђени њиховим непосредним прегледом, недвосмислено показују да је сада пок. [REDACTED] приликом пада остварио контакт са површином земљаног тла предњом левом страном свог тела и лица. Наведене чињенице, поткрепљене су и изласком комисије вештака на лице места, где је увидом у конфигурацију подградног зида елиминисана могућност да је сада пок. [REDACTED] приликом пада на огољену земљану површину, левом страном лица ударио у горњу ивицу подградног зида који дели земљани од бетонског тла, јер би због неравне конфигурације овог зида на левој страни лица сада пок. [REDACTED] у том случају настале површинске повреде у виду раздеротина, а на горњој ивици бетонског зида остали би трагови крви што није откривено трасолошком анализом снимка – фотографије са увиђаја, нити приликом обдукције тела пок. [REDACTED]

Судски вештак мр Мирослав Бусарчевић потврдио је у свом изјашњењу мишљење комисије вештака медицинске струке Др Алемпијевића и Др Милосављевића, који су се са судско-медицинског аспекта идентично изјаснили, да пок. [REDACTED] обзиром на констатоване повреде није могао предњом левом страном лица да удари у ивицу бетонског подградног зида, да је детаљним увидом на лицу места и увидом у горњу површину овог подградног зида (а што се види и на фотографијама са криминалистичко-техничког прегледа лица места), установљено да је он врло нераван са доста оштрих врхова у неравнинама, што би у случају удара лицем, односно, било каквог пада, морало да се одрази раздерним ранама на лицу које код сада пок.Бриса Татона нису констатоване и нема их , а морали би да остану и трагови крви на месту контакта, којих исто тако нема, услед чега је од стране комисије вештака након изласка на лице места потпуно елиминисана могућност контакта левом предњом страном лица пок. [REDACTED] са бетонским подградним зидом. У прилог томе је и чињеница што се, анализом фотографија и фрејма, на лицу пок. [REDACTED] уочавају трагови нечистоће од удара на земљу односно прљавштине.

Судски вештаци медицинске струке,обојица специјалисти судске медицине са дугогодишњим искуством како у пракси тако и у области вештачења, др Ивица Милосављевић и др Ђорђе Алимпијевић, сагласни су у свему са судским вештаком трасологом мр Мирославом Бусарчевићем, а на ранијем главном претресу вештак др Ивица Милосављевић дао је стручно

појашњење заједничког изнетог мишљења вештака медицинске струке о могућности кретања сада пок [REDACTED], након пада. Стога је суд утврдио, да се мишљење вештака медицинске струке, да се не може у потпуности искључити могућност кретања сада пок [REDACTED] након пада, заснива на анализи задобијених повреда, јер зоне у можданом ткиву саме по себи утичу на могућност кретања након повређивања, но, ове повреде нису исте тежине у моменту задобијања и кроз 24 тј. 48 h. У моменту задобијања, то је био један тежи потрес мозга са поремећајем свести, али не и губитком свести. Његова свест није била као код човека који нема никакве повреде, а што значи да су му могућности кретања биле умањене, могао би да се креће, али врло отежано, са врло вероватном могућношћу губљења равнотеже уколико би успео да устане. Стога је искључиво са медицинског становишта њихово мишљење, да је немогуће са апсолутном прецизношћу лоцирати место на земљаној подлози на коме је дошло до примарног контакта. Међутим, медицинско-трасолошком анализом је установљено да је контакт његовог тела остварен са огољеном земљаном површином, због одсуства трагова од контакта са зеленим деловима површине. У односу на две огољене земљане површине испод платоа, између гараже и степеништа, искључиво се са медицинског становишта не може искључити ни једна ни друга површина, али имајући у виду трасолошке чињенице, закључак је, који и ови вештаци прихватају, да је примарни контакт тела остварен са огољеном земљаном површином у зони трага број 8, обзиром на одсуство трагова крви на земљаној површини на којој је његово тело доспело након пада, присуство трагова крви на лицу, у горњем делу дукса и на горњим предњим површинама фармерки до колена. Према изјашњењу судског вештака др Ивике Милосављевића пок [REDACTED] стога највероватније покушао да се придигне након примарног пада, па је у том моменту због тога што је једини извор крварења крварење из носа, дошло до капања крви, када су настали трагови означени као траг број 8 у службеној белешци МУП-а о криминалистичко техничком прегледу лица места, да се након подизања он вероватно повукао без устајања, према бетонском подзиду степеништа и на њега се ослонио, како је и пронађен. Тада су могли настати трагови на горњој површини фармерки до колена.

Овакав закључак поткрепљује и изјашњење судског вештака трасолога мр Бусарчевића, да обзиром на чињеницу утврђену из мишљења вештака медицинске струке, да је крварење могло наступити само после неколико секунди од тренутка задобијања повреде, услед пада, и да стога крварење непосредно прати задобијену повреду, да је сада пок [REDACTED] уз сву могућност кретања стигао са земљане огољене површине на другу земљану површину где је пронађен траг крви сасвим би нормално било за очекивати трагове крви на том путу, а који нису уочљиви, који нису констатовани ни од стране увиђајне екипе, а да би се он транспортовао са огољене земљане површине ближе бочном зиду на било који начин на ову другу земљану површину где је и затечен, нужно је да пређе преко зеленила-растиња које постоји, а трагова на фотографији Ф17 из фотодокументације из увиђаја, од полегнутог зеленила нема, а под условом да је пузао нормално би било за очекивати да су барем на његовим фармеркама, уколико се креће четвороношке, остали трагови зеленила, којих нема, а да је ходао, морао би туда да пређе, а на газећој површини патика нема никаквих трагова, који би указивали да је он

газио по било каквом зеленом растињу, а што би нужно од тога морало да остане, те је стога закључак да сада пок. ██████████ након пада није ходао, а обзиром да прегледом достављених патика и фармерки које је сада пок. ██████████ имао на себи у време догађаја, потврђује да сада пок. ██████████ након задобијања повреде која је изазвала крварење из носа није ходао, а обзиром да прегледом патика на њима нису нађени видљиви трагови крви, а као што је и илустровано на слици 5, страна 4 заједничког писменог налаза и мишљења комисије вештака и да је прегледом фармерки уочено одсуство трагова крви на доњем делу, испод колена на предњој страни ногавица фармерки. Чак и да је држао руку на лицу нешто крви би морало да прође и да остане на путу којим се кретао, чиме се практично и елиминише могућност пада са платоа Обилићевог венца.

Прегледом патика утврђено је да је горња површина на предњем делу патика искрзана и на њој се уочавају трагови сиве нечистоће. Прегледом патика уочени су трагови у виду бразди на газећој површини обе патике, а што се јасно уочава и на слици 6 страна 5 заједничког писменог налаза и мишљења комисије вештака и које су бразде, према изнетом мишљењу вештака, настале „суљањем“ по тврдом тлу, као што је бетонско тло. Стога ови трагови указују на одупирање ногама и могли су да настану у динамици догађаја када се сада пок. ██████████ налазио у лежећем положају на леђима, а имајући у виду и приказану подлогу платоа Обилићевог венца на слици 2, страна 2, као и трагове интензивног гужвања, трења на задњој страни мајице, како је приказано на слици 4, страна 3 налаза и мишљења судског вештака Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године, мишљења је вештака, да су наведени трагови у виду бразди на газећој површини обе патике могли настати и приликом евентуалног гурања и вучења његовог тела док се налазио на ногама.

Од стране комисије вештака је утврђено место и положај трагова крви означених приликом увиђаја бројем 8, као и удаљеност овог трага од ивице платоа. Из писменог налаза и мишљења вештака се утврђује да је приликом изласка на лице места вештак трасолог мр Мирослав Бусарчевић по класичном трасолошком принципу на основу проучавања дефекта у виду шупљина на површини бетона који су настали приликом „шаловања“ тј. наливања тог потпорног зида, а које су по свом распореду потпуно индивидуалне, по начину настанка, величини и облику и има их доста и стога нису све ни обележене, јер их има више него довољно да се уочи да је траг био на бочној површини предградног бетонског зида, а који су уочени и на фотографији Ф18 у фотодокументацији са увиђаја, те је прецизно утврдио место и положај где су се ови трагови крви налазили у време увиђаја, а који су означени приликом увиђаја бројем 8. Слика под бројем 7, на страни 5 писменог налаза и мишљења на којој је под словом А приказан снимак, фотографија Ф18, а под словом Б снимак сачињен од стране судског вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића, са дефектима на бочној површини предградног зида обележеним црвеним стрелицама, не остављају сумњу да је поуздано утврђено место где се налазио траг крви број 8 у време увиђаја, а који потиче од сада пок. ██████████

Након што је утврђено место на коме се у време увиђаја од стране МУП-а налазио траг крви означен у записнику о криминалистичко-техничком прегледу лица места, на лицу места су извршена мерења од стране сталног

судског вештака за криминалистичку технику Владе Манговског, која су приказана и на скици ужег дела лица места коју је вештак Манговски израдио. Посматрано у равни ови трагови крви се налазе 5,38 метара удаљени од ивице платоа. Дакле, приближно на истој удаљености како је то претходно и утврђено од стране судског вештака Бусарчевића. Судски вештак за криминалистичку технику Влада Манговски извршио је и остала мерења на простору ужег дела лица места, што је приказано и у израђеној скици ужег дела лица места од стране овог вештака. Утврђено је да се горња ивица ограде на платоу налази 7 метара изнад површине земљаног тла испод платоа, при чему је ограда на платоу висока 1,10 метара а из чега произилази да се сама површина платоа налази 5,9 метара изнад површине земљаног тла.

Иако су се вештаци медицинске струке изјаснили, да се са чисто медицинског аспекта не може искључити могућност пада са ограде, а који су потом ангажовани у оквиру заједничког вештачења са вештаком трасолошке струке, када су се потом приликом заједничког медицинско трасолошког вештачења изјаснили, да је искључена могућност пада сада пок. [REDACTED] са ограде, а како је то описао окривљени, сада осуђени [REDACTED] суд је прихватио изјашњење вештака у погледу ове верзије догађаја и закључио, да је са судско медицинско-трасолошког аспекта то практично немогуће.

Заједнички закључак комисије вештака, при коме су остали и у поновљеном поступку, а при коме су остали и након допунског вештачења у предмету овог суда К.349/15, који је суд узео на увид у доказном поступку, је, да се искључује могућност да је пок. [REDACTED] на било који начин пао, скочио или био бачен са платоа Обилићевог венца на огољену земљану површину, у чијој непосредној близини су нађени трагови крви означени приликом увиђаја бројем 8. Трасолошком анализом снимка – фотографије Ф14 у фотодокументацији са увиђаја, а која фотографија је приказана и на слици 8, страна 6 налаза и мишљења комисије вештака, ограда на платоу Обилићевог венца прави отворени четвороугаоник где једна страна нема ограду и где се доле налази „ амбис“ и земљани део. У трасолошком разматрању са које се стране може приступити тој огради, вештак трасолошке струке истиче важност конфигурација предмета који су приликом увиђаја затечени и регистровани. На снимку је уочљиво и јасно се види да је у ограђеном простору лица места приступ трећој бочној страни онемогућен паркираним мопедом- бициклом са мотором и великом металном кутијом- тезгом на склапање, а било какав пад са тог дела где је ограда каналише пад директно на земљу. Слободан приступ огради са платоа практично је био могућ у време догађаја само из два правца означена стрелицама на слици 8 у налазу и мишљењу комисије вештака. Даљом анализом фотографије Ф16 из фотодокументације у спису је констатовано, да не постоји реална могућност да нека особа, било да је бачена, пала или да је сама скочила, доспе непосредно са или преко ограде Обилићевог венца на бетонски део површине испод платоа према улици Маршала Бирјузова, јер то онемогућава предградни зид означен стрелицама на слици 9, страна 7 налаза и мишљења који омеђује део простора између степеништа и бетонског дела површине испод платоа, каналишући евентуалну путању пада тела према земљаној површини испод платоа. Вештаци су дали детаљно објашњење да уколико се узме, да је сада пок. [REDACTED] са платоа Обилићевог венца непосредно доспео на површину земљаног тла испод платоа, у зону непосредно

пored трагова крви означених на слици 9 страна 7 налаза и мишљења комисије вештака ружичастом стрелицом, евидентно је да би његово тело морало да лети по параболи и да је морало да има хоризонтално убрзање, а како је представљено на слици 9, страна 7 писменог налаза и мишљења вештака. У случају пада по параболи услед инерције за очекивати је да се његово тело помери напред приликом контакта са површином земљиног тла и то у смеру хоризонталног убрзања, било да се делимично закотрља уколико би пало склупчано или попреко у односу на смер пада, а при другачијем начину пада да "засуља" по површини земљиног тла. Трасолошком анализом фотографија Ф16 и Ф17 фотодокументације са увиђаја, на површини земљиног тла нису уочени трагови који би могли да потичу од удара тела, а што би се без обзира на висину предпостављеног пада могло објаснити чињеницом да је тело сада по [REDACTED] приликом пада могло већом површином да оствари контакт са површином земљиног тла због чега би дејство силе на тло било мање по јединици површине, а трагови тела слабије изражени и теже препознатљиви у односу на евентуални доскок на ноге, када би нужно остали јасни и препознатљиви трагови патика које је по [REDACTED] тада имао на ногама. Међутим, на површини земљаног тла нису уочени ни трагови „суљања“ ни полегло растиње, а што би кореспондирало са евентуалним падом [REDACTED] тела са платоа по параболичној путањи. При томе је ограда на платоу Обилићевог венца висине 1,10 метара објективна препрека како за бацање тела са платоа тако и за скок, јер и уколико би неко хтео да скочи и опкорачио ту ограду за ослонац испред ограде који се налази непосредно изнад површине земљиног тла преостаје свега 4 цм површине бетона, а што практично онемогућава да се ту стане ногама, а да се при томе рукама не држи за ограду, а што веома ограничава могућност јачег одраза у скоку. У случају скока са платоа из залета треба имати у виду висину ограде услед које се одраз у скоку мора налазити на површини платоа, пре ограде, а зенит, највиша тачка скока изнад саме ограде што скраћује дужину скока у односу на ивицу платоа тако да скок не би домашио трагове крви, који се посматрано у равни налазе на 5,38 метара удаљени од ивице платоа. При томе је од стране вештака указано, да треба имати у виду и да сваки скок на чврсту подлогу осим самоубилачких скокова првенствено подразумева дочекивање на ногу у доскоку, а што би у сваком случају обзиром на висину са које се скаче и чињеницу да се ради о одраслој особи, морало да се одрази у виду утиснућа, у конкретном случају патика на површини земљиног тла испод платоа, а који трагови трасолошком анализом снимака – фотографија са увиђаја, нису нађени, а ни констатовани приликом увиђаја. Отклоњена је и могућност слободног пада, јер случајни пад са ограде на платоу не би могао да има било какво озбиљније хоризонтално убрзање, због чега би завршио скраћеним доскоком на површини земљиног тла, знатно ближе зиду платоа у односу на место где су нађени трагови крви, а могуће на огуљеној земљиној површини која се налази непосредно испод зида платоа.

Стога су као могућа места одакле је [REDACTED] могао доспети у ову зону преостали: степениште које са платоа води у ул. Маршала Бирјугова, као и подест – одмориште на овом степеништу. Обзиром на положај и димензије степеништа и подеста степеништа у простору у односу на огуљену површину земљиног тла испод платоа, где су констатовани трагови крви, заједнички закључак је вештака, да је вероватније оштећени ту доспео са степеница, него са подеста. Ово стога, што је обзиром на описани начин пада односно контакта

тела пок. [REDACTED] са земљаним тлом, он са подеста могао да буде гурнут или бачен и нужно би по параболичној путањи доспео на огољену површину земљиног тла у зони трагова крви, али обзиром да је за параболичну путању неопходно хоризонтално убрзање и да би важиле већ изнете законитости кретања и пада на тле при чему би на тлу настали трагови који нису уочени, не само од стране вештака, већ ни од стране увиђајне екипе.

Обзиром на наведено, он је на огољену површину земљиног тла у зони трагова крви могао доспети директним падом са степеница изнад те површине и без икаквог озбиљнијег хоризонталног убрзања да примарни контакт са површином земљиног тла оствари левом предњом страном тела и лица, а да при томе на месту пада не настану препознатљиви трагови тела и лица, у ком случају је знатно већа вероватноћа да је он био пребачен преко ограде степеништа него да је сам скочио. Ово стога, што уколико се он непосредно пре пада налазио на степеништу предњом страном тела окренут силаску низ степениште, ограда степеништа би му била са десне стране и он би могао да је прескочи са лева на десно уз могуће ослањање десном руком или обема рукама на ограду, али у ком случају би се он нужно дочекао на ноге, због висине која је изнад огољене површине земљиног тла у линији са траговима крви, према мерењима од стране вештака Манговског 4,28 метара, а због инерције у доскоку могло би доћи до заносења његовог тела, што би проузроковало пад на леђа или бочно у страну тела, када би обавезно морали и настати на површини земљаног тла препознатљиви трагови доскока од патика, који нису уочени.

Стога је заједнички закључак комисије вештака, при коме су остали и на поновљеном главном претресу, да је сада пок. [REDACTED] директно пао на огољену земљину површину у зони где су нађени трагови крви, а и примарни контакт са тлом остварио предњом левом страном тела и лица, а на шта указују трагови нечистоћа на његовом телу и лицу као и на одећи коју је имао на себи такав пад највише кореспондира са пребацивањем његовог тела наглавачке преко ограде степеништа изнад наведене огољене површине земљиног тла и он је при томе са степеника могао бити пребачен преко ограде укосо са лева на десно и пао би на површину земљиног тла у искошеном положају у односу на дужину земљине површине, горњим делом тела и главе, а окренут ка подградном зиду и платоу. Са трасолошког аспекта, он је највероватније пребачен преко ограде, а обзиром да није позната динамика догађаја, до овога је могло доћи услед гурања сада пок. [REDACTED] у ситуацији када је горњим делом тела био мање или више превијен преко ограде и када није била потребна посебна сила да он одлети доле, као и непосредним подизањем и пребацивањем његовог тела преко ограде степеништа, уколико је стајао на му неко подигао ноге и пребацио га преко ограде, или га ухватили па га спустили преко, након чега је он практично пао „наглавачке“. При томе је мишљење вештака трасолога да уколико је био превијен преко ограде, да је било довољно да га само једно лице гурне или да му једно лице подигне ноге, јер то није захват који захтева посебну физичку снагу, али за подизање и пребацивање преко ограде је потребно да то учине две или три особе.

Суд је, ценећи како појединачне налазе и мишљења, тако и заједнички налаз и мишљења комисије судских вештака, као и изјашњење вештака на поновљеном главном претресу утврдио, да је сада пок. [REDACTED] падајући

укусо са лева на десно, у искошеном положају, са ограде степеништа, чија је висина 4,28 метара, директним падом на огољену површину земљиног тла са којом је остварио примарни контакт левом предњом страном тела и лица и задобио повреде меких ткива леве половине главе и лица са преломима костију леве половине лица, повредама садржаја лобањске дупље у виду нагњечине мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга тзв. интрацеребрални хематом, повреде меких ткива локализоване у левој половини предње и на левој бочној страни трупа, прелом тела грудне кости шестог ребра са леве стране у виду непотпуног расцепа зида нисходног дела аорте непосредно испод лука, прелом горње гране леве препонске кости као и повреде коже и поткожног меког ткива горњих и доњих удова превасходно локализоване дуж спољашње стране леве ноге, при чему су његов горњи део тела и глава били окренути ка подградном зиду и платоу. Суд је је утврдио, да је падом са висине од 4,28 метара, падајући укусо са лева на десну страну "на главачке", оштећени могао да задобије повреде за које је утврђено да су настале услед пада, а имајући у виду силу удара којом је његово тело остварило ударни контакт са површином земљиног тла. Судски вештак трасолог мр Мирослав Бусарчевић и судски вештаци медицинске струке др Алемпијевић и Др.Милосављевић, били су међусобно сагласни да је примарни контакт остварен предњом левом страном лица и тела, што према изјашњењу судског вештака мр Бусарчевића, практично трасолошки „лише“ на његовој одећи и лицу, а обзиром да се траг крви у односу на огољену површину налази на њеној ивици гледајући према платоу, за очекивати је да у том делу, на земљи буде и његов удар предњом страном лица у искошеном положају, са ногама ближе зиду степеништа, што значи, главом између гараже и зида испод платоа у косом положају усмерен.Из изјашњења вештака утврђено је и да је, обзиром на висину са које је пок. [REDACTED] бачен, према познатој формули за израчунавање брзине у слободном паду до одређене тачке на дну, а која поред висине пада зависи и од масе тела и гравитације, тело сада пок. [REDACTED] падало ка дну брзином од 32,97 км/час обзиром на његову реалну приближну тежину око 75 килограма, на основу описа из обдукционог записника, а што је приближна сила удара као да је ударен возилом сандучастог типа које се креће наведеом брзином, а што је илустровано графиконом у писменом налазу и мишљењу комисије вештака обављеном према наредби суда датој у ранијем поступку, од 02.12.2010. године, графиконом из светске литературе. Обзиром да је на графикону уочљиво да је у таквом случају одбачај око 7,1 метар, то јасно указује на силу овог удара, да се ради о страховитом удару који је у потпуности могао да створи потребну силу да би настале повреде какве су констатоване код пок.Бриса Татона. При томе су вештаци изнели мишљење, у случају да је оштећени пао са платоа Обилићевог венца, да би та брзина била знатно већа, да би настале знатно веће повреде и да би на лицу места наступила смрт.

Наведене одлучне чињенице, утврђене медицинско трасолошким вештачењем и његовом допуном у поновљеном поступку, као и саслушањем сва три вештака на главном претресу у овом поступку,које је суд у потпуности као јасно, стручно и аргументовано прихватио,оцењујући да на главном претресу заједнички налаз и мишљење наведених вештака са допуном, нису доведени у сумњу. Ценећи исказ сведока А1 у склопу са заједничким налазом и мишљењем напред наведених вештака суд је оценио да се заједничким налазом и мишљењем вештака са допуном тог налаза,потврђује исказ сведока под

псеудонимом А1. Сведок А1 није видела моменат када је пок [REDACTED] бачен са ограде степеништа, али је из исказа сведока под псеудонимом А1 суд утврдио да је она чула одмах по престанку напада на Француске држављане у кафићу "Зузус" од конобара који је радио у кафићу "Ајриш Паб," а који је био у близини када се то догодило, да су нападачи бацили са степеништа једног од нападнутих, да је он задобио тешке телесне повреде и да су га тукли бејзбол палицама. За свој закључак да је то био управо [REDACTED] који је бачен низ степениште, сведок А1 суду је дала уверљиво и прихватљиво објашњење, да је она видела младића који је након задобијеног удараца, испао из "реона" и пао иза фотеља, којима су били уоквирени столови где су седели, да је лежао 3 до 4 метара удаљен од степеница, држећи руке испред главе и штитећи лице од удараца нападача који га је шутирао, док се другом руком подупирао, покушавајући да се подигне, док су нападачи стајали поред њега, да је видела да није могао да устане, да она предпоставља да није могао да устане због повреда, јер је он био много више повређен од младића који је лежао поред жардињере, а кога су 2-3 младића подизали, али им је он више пута испадао из руке. Сведок А1 била је децидна, да је њој тада речено "бацили су га", а не "бацио га" или "гурнуо га један лечко", већ "бацили су га", да тада нико није споменуо да је сам скочио, зато што су сви који су ту били видели да он не може да устане, а камоли да се приближи степеницама и да је тада речено да је он бачен, и да она закључује да су га двојица бацили, јер је најмање двојица могло да га баца. Из исказа сведока А1 је утврђено да је она тада на платоу Обилићевог венца видела да је нападнуто 5 лица, а да је видела тројицу повређених младића од којих је један био младић који је ушао у кафић "Зузус", да је други повређени младић био младић кога је видела да је лежао поред жардињере, док су га тукла двојица младића, а након што се гомила њих одједном растрчала, да га шутирају они који су поред жардињере бежали ка Калимегдану, да је она уочила да је он имао дужу смеђу косу и да су га касније младићи који су му помогли, поставили у столицу баште кафића "Ајриш Паб" где му је указивана помоћ и да је она касније на фотографијама препознала, да младић који је лежао поред жардињере није био пок [REDACTED] да је трећи повређени младић, кога је она видела, био младић који је лежао у близини степеништа и да она стога закључује, да је младић кога је видела поред степеништа био [REDACTED]

Ценећи наводе исказа сведока А1, а у вези чињеница утврђених из исказа сведока оштећеног [REDACTED], да је он нападнут на самом почетку догађаја, да је покушавао да се извуче са места где је задобио ударац, али да му је то било јако тешко због разбацаних столова и столица, да је након задобијања удараца столицом, успео да се помери само 1 или 2 метра, да је затим изгубио оријентацију од дима из бакљи, да је покушавао да устане након што му је запаљена коса, али да у томе није успео, а даље ценећи ове утврђене чињенице из исказа сведока А1 и сведока [REDACTED] у склопу навода исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED], да је [REDACTED] на почетку напада ударен у потиљак, да је [REDACTED] одмах након [REDACTED] и сам задобио ударац, да су они који су седели за његовим столом били први нападнути, а да је [REDACTED] седео за другим столом иза њега, да се након задобијеног удараца [REDACTED] задржао пар тренутака пре него што је устао и побегао у гаражу где се кратко задржао, а да по повратку из гараже, када је прошао истим местом одакле је и побегао, никога није видео и да с тога предпоставља да су вероватно [REDACTED] бацили нападачи доле, јер је он био доста ближе степеницама,

Обилићевог венца да се обрачун одигравао лево од степеница и да њих 15 туче једног младића. Саоптужени [REDACTED] је у одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године изјавио да је видео када се попео на плато Обилићевог венца, да се на земљи испред њега налази момак који је на енглеском језику викао "ОК, ОК", да су поред њега стајали они који су га тукли, да је видео да га ударају столицама, шутирају по грудима или газе по лицу, да је око њега стајало њих десетак и да су га сви тукли, да је он у једном моменту када су престали да га ударају, кренуо да устаје, да се пребације са левог на десни бок. Саоптужени [REDACTED] први пут је своју одбрану дао пред истражним судијом дана 23.10.2009. године и тада је у својој одбрани навео да је видео када се попео на плато Обилићевог венца, да је на 2 метра од степеништа лежао дечко коме је глава била окренута према улазу у гаражу на Обилићевом венцу, да је лежао мало на боку, да је био скупљен, да је видео 2-3 момка испред његове главе, да на њему није видео трагове крви, али је видео да је био мало отечен по лицу и чуо је да је запомагао, али да он није разумео шта он говори, а видео је и да је био обучен у мајицу тамно плаве боје. Саоптужени [REDACTED] је и на главном претресу потврдио да је видео овог младића да лежи 2 до 4 метра од степеништа, да је лежао на боку, да је његова глава била окренута ка Танјугу, да је он закључио да је тај младић претучен, јер је видео да је био натечен у пределу лица, а што је могао да уочи јер је овај младић лежао на боку, тако да је он видео леву страну његовог лица и приметио је да је отечен у пределу леве стране лица. Саоптужени [REDACTED] је према наводима одбране видео када се попео на плато Обилићевог венца, да је туча одмах ту поред степеница и у истом моменту је приметио повређено лице, које је лежало лево од степеница кога туку рукама, ногама, бакљама, флашама док лежи на плочнику и кука, да је у једном моменту чуо да је неко узвикнуо "готово је" након чега су се сви разбежали. У истражном поступку и у датој одбрани је навео да је овог младића видео да лежи 3-4 метра удаљен од степеница, да је био окружен онима који су га тукли и да је он само чуо како то лице говори "стоп" а да на њему није видео трагове крви. Саоптужени [REDACTED] дајући одбрану рекао, да је када се попео до баште кафића "Ајриш Паб" видео, да испред њега, лево од степеништа, на удаљености око 5 метара лежи младић на леђима који је гласно урлао, јаукао, плакао и на енглеском говорио "стоп, стоп" и практично молио да престану да га туку, да је видео да је покушавао да устане док је лежао на леђима, да су се ту око њега налазила петорица момака, а признао је и да га је он гађао чашом, а на главном претресу, износечи своју одбрану, на исти начин се изјаснио у односу на ове околности, наводећи да је у моменту када се налазио на врху степеништа видео да је пет младића свих двадесет секунди, колико је он стајао на врху степеништа, ударало младића који је лежао и покушавао да устане, да су га све време шутирали с тим што је оповргао да је он у његовом правцу бацно чашу. Саоптужени [REDACTED] је у својој одбрани детаљно описао да је у моменту када су се он и [REDACTED] допели степеницама до баште кафића, видео на 4 до 5 метара лево од себе и баште кафића младића који је лежао на плочнику, кога су тукли, који је јаукао и није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га, да је видео да лете столице, столови, чаше, флаше. На главном претресу, иако је изменио своју одбрану, навео је да је видео тројицу момака који су били одмах поред младића који је лежао на боку њему окренут леђима, да је видео да су двојица стајала поред његових леђа и шутирала га замахнутом ногом у пределу леђа, а да је трећи младић стајао поред његових ногу и да је

осим њих тројице видео још 5 до 6 момака који су били ту у његовој близини, а што је у својој одбрани навео и окривљени [REDACTED] да је видео када се са окривљеним [REDACTED] попео на плато Обилићевог венца, са леве стране гледајући од степеница у правцу улице Кнез Михаилове, лево од себе, на 2 метра удаљености, младића који је лежао на страни, који је плакао или запомагао. Саоптужени [REDACTED] је у одбрани датој на главном претресу изјавио да те ноћи када је спавао код саокривљеног [REDACTED] [REDACTED] ништа конкретно није рекао о тучи, али да му је поменуо да је нешто видео, а из одбране саокривљеног [REDACTED] произилази да му је окривљени [REDACTED] пре него што је дошао код њега да преспава, рекао да су неког Француза Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже, а у одбрани датој пред истражним судијом дана 20.9.2009. године саокривљени [REDACTED] је изјавио да му је [REDACTED] када су дошли код њега кући, рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, а да му није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или ограде неког момка.

Суд је посебно ценио исказе саоптужених [REDACTED] а, [REDACTED] [REDACTED] јер се они односе, између осталог и на учешће окривљеног Пузигаћа Дејана у целокупном догађају.

Осуђени [REDACTED] је у свом исказу потврдио да је у јутарњим часовима критичног дана добио поруку од Пузигаћа Дејана да су неки Французи у граду, са позивом да се окупе, да је тога дана са Пузигаћом ишао да осматра француске навијаче, да је Пузигаћа делио навијачима бакље и палице у Теразијском пролазу, да је предводио групу навијача ка Обилићевом венцу и био организатор догађаја.

И осуђени [REDACTED] потврдио је да су окривљени Пузигаћа и осуђени [REDACTED] организатори догађаја.

Из исказа [REDACTED] произилази да га је Пузигаћа Дејан критичног дана позвао да дође у град, а да је ту био и [REDACTED]. Станковић потврђује да је он са групом навијача кренуо од Теразијског парка, поред кафане Руски цар, Кнез Михајловом улицом, а да је присутни Пузигаћа Дејан за то време непрестано разговарао телефоном (суд је закључио да је Пузигаћа био у контакту са [REDACTED], који је предводио групу навијача која је требала да дође степеништем, јер је договор био да напад заједнички изведу). Саоптужени сада осуђени [REDACTED] видео је да је Дејан Пузигаћа до самог места туче стигао пре њега, а каже да је „епицентар“ туче био одмах уз ограду, између степеништа и јавне гараже (управо на том месту нападнут је, а након тога и бачен покојни [REDACTED]). Станковић даље каже да је Пузигаћа разговарао са [REDACTED] када су кренули ка Обилићевом венцу, а дао му је једну бакљу дужине око 40 цм. Када су дошли на Обилићев венац, видео је велику гужву, дим, да су бакље упаљене, да лете столови и столице и он је махао својом бакљом, а када су ушли на Обилићев венац, Пузигаћа је негде отрчао, а након тога га је видео тек на стадиону. Тврди да се туча одиграла уз ограду степеништа и јавне гараже. Овај сведок је касније током раније одржаног главног претреса тврдио да га је Пузигаћа наводно питао шта се десило на Обилићевом венцу када су се видели на стадиону, па је суд закључио да је овај сведок модификовао свој исказ у намери да помогне

окривљеном да избегне кривичну одговорност и чињеницу да је био у центру догађаја и то уз ограду између степеништа и јавне гараже, када је повређен и бачен оштећени, јер је претходно детаљно описао на који начин су дошли на Обилићев венац, шта се тамо дешавало, шта је Пузигаћа тачно радио. На главном претресу чак тврди да се са Пузигаћом није ни видео у граду, да Пузигаћа у Теразијском парку није делио бакље, да није носио ранац, да није приметио да су навијачи подељени у групе, иако је у истрази тврдио све супротно од тога, наводећи да су почели да се групишу, а да су након тога сви кренули око 17,00 часова ка Обилићевом венцу и да му је Пузигаћа говорио којим путем да иду, те је суд ценећи исказ [REDACTED] у повезаности са исказом [REDACTED] са свим другим доказима, заједничким налазом и мишљењем вештака медицинске и трасолошке струке и у повезаности са вештачењем мобилних телефона и базних станица на основу којих је утврђено где се окривљени Пузигаћа критичног дана кретао, са ком је комуницирао и које су биле садржиле његових порука, суд је прихватио исказ [REDACTED] који је он прво дао у истрази, а није прихватио измене тог исказа са раније одржаног главног претреса. Ово тим пре што је [REDACTED] у свом исказу навео да је отишао до киоска да купи алкохол када су кретали ка Обилићевом венцу, да га је Пузигаћа чекао и да су правцем улице Кнез Михаилове дошли на Обилићев венац када је Пузигаћа испред њега утрчао на место где је дошло до напада, па када се овај исказ повеже са исказом сведока [REDACTED] да је окривљени [REDACTED] до места догађаја дошао иза особе која је викнула: "Тулуз, Тулуз," то суд закључује да је Пузигаћа на лице места дошао када је напад започео и да је напад и започет када се чуо узвик: "Тулуз, Тулуз", те да не стоје наводи његове одбране да је на лице места дошао када се напад завршио, односно, неколико секунди касније.

Суд је ценио исказ саопштеног [REDACTED] који је изјавио да је дана 17.09.2009. године лежао код своје куће, када га је позвао Дејан Пузигаћа и рекао му "Дођи, ту су они", а он је схватио да се ради о француским навијачима. Овај осуђени каже да је био договор да се од Француских држављана узму заставе, али када се има у виду да је изведеним доказима и траговима који су нађени на лицу места увиђајем и фотографисањем утврђено да француски навијачи никакве заставе нису ни носили, то суд закључује да овај осуђени покушава да ублажи разлоге због којих је уопште и дошло до напада на француске навијаче. И он је потврдио да су навијачи били подељени у групе и да се група која се кретала поред хотела Мажестик, кретала по двојица (у конкретном случају суд је закључио да је Пузигаћа ишао са [REDACTED] због полиције и потврдио је да су хтели да нападну француске навијаче, мада је као разлог томе навео узимање њихових застава. Он је потврдио да су Пузигаћа и [REDACTED] организатори овог догађаја, али тврди да они нису организовали убиство већ најобичнију тучу (међутим, према оцени свих изведених доказа никакве туче није било, јер се француски навијачи нису тукли, нити су узвратили напад, већ су били нападнути док су мирно седели у кафићу на Обилићевом венцу). Овај осуђени потврђује да је са њима био тог дана и [REDACTED] и да су њих двојица чланови навијачке групе "Ребелс". Он такође потврђује да су Пузигаћа и [REDACTED] претходно ишли у навијачку извидницу, да би испланирали како да их нападну и потврђује за себе да је и он сам био у групи од 15-ак навијача која је ишла правцем поред хотела Мажестик и Кнез Михајловом улицом и да су у тој групи били и Пузигаћа и [REDACTED]. Суд

је његов исказ, осим у деловима који су напред наведени прихватио, те је на основу оцене његовог исказа у повезаности са другим доказима и исказом осуђених [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], те вештачењем преко вештака медицинске струке и трасолога, вештачењем мобилних телефона и базних станица, закључио да је окривљени Пузигаћа Дејан, као припадник навијачке групе "Ребелс", организовао овај напад са осуђенима који су наведени у изреци пресуде, предводио групу која је на Обилићев венац дошла из правца Мажестика и Кнез Михајлове улице, делио бакље и палице навијачима у Теразијском пролазу, учествовао у групи која је на Обилићевом венцу окружила и нанела повреде, а затим и бацила оштећеног [REDACTED], услед чега је он претрпео и друге повреде, а које повреде су у узрочно последичној вези са његовом смрћу и услед којих повреда је преминуо, у свему како је то детаљно наведено у изреци пресуде.

Ценећи ове наводе одбрана напред наведених саокривљених сада правноснажно осуђених, у међусобној повезаности са исказима саслушаних сведока Француских држављана, исказом сведока оштећеног [REDACTED], сведока под псеудонимом А1 и А2, те исказима сведока радника хитне помоћи, сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], а у повезаности са медицинско-трасолошким вештачењем и његовом допуном и изјашњењем судских вештака на главном претресу, суд је утврдио да су у нападу на Француске држављане, од стране навијача Партизана, најпре нападнути [REDACTED] и [REDACTED], а да су се Француски навијачи одмах након што су задобили ударце од нападача, разбежали, да је сведок [REDACTED] након што је видео да је нападнути [REDACTED] побегао у кафић преко пута, сведок [REDACTED] је одмах на почетку напада након што је задобио ударац у пределу гениталија, устао са стола и почео да трчи ка степеницама, а затим угледавши нападача са бакљом у руци, побегао је у супротном правцу, ка Тржном центру "Миленијум" и отрчао до хотела. Сведок [REDACTED] се подигао и побегао када је видео нападача који им прилази са бакљом, а што је било пар секунди по отпочињању напада и са још двојицом Француских навијача побегао је у гаражу. Сведок [REDACTED] седео је за столом када је [REDACTED] запаљена коса, а из његовог исказа је утврђено да су тада одмах на почетку напада сви Француски навијачи који су седели за столом, кренули да беже, да се он последњи извукао и побегао у гаражу, а да је бежећи видео да су нападачи остали тамо где су они седели. [REDACTED] је на почетку напада, након задобијеног ударца у потиљак, пао на плато и према наводима његовог исказа налазио се поред жардињере, а након што је подигнут од њему непознатог лица приближен је 3-4 метара гаражи, а највише 2 секунде након тога запаљена му је коса и он се затим приближио корак-два гаражи, прескочио је столицу и жардињеру и удаљавајући се од степеница, побегао кроз пасаж док су нападачи јурили за њим, а сведок оштећени [REDACTED] је на почетку напада када је на 2 до 3 метара од себе уочио нападаче, прескочио сто и столице и побегао у кафић "Окно". На платоу је остао само оштећени [REDACTED] који је у свом исказу када је саслушан на ранијем главном претресу објаснио да је бежећи од нападача стигао до кружног тока, где је пао и где му је цаљена коса и отета торбица и да је на том месту остао док нису пришли они који су га подigli и ставили га да седи у бању кафића "Ириш Паб". Сведок А1 је у том свом исказу описала повређивање [REDACTED] на исти начин као и [REDACTED] а и препознала

је накнадно да је младић који је лежао поред жардињере, док су га шутиралаи нападачи који су бежали ка Калемегдану, био оштећени [REDACTED] и да је стога она закључила да је младић, кога је угледала, да је пао преко фотеље након задобијеног ударца, где је остао да лежи у близини степеништа, где је тучен од стране нападача и са ког места није могао од задобијених повреда да устане, био управо сада пок [REDACTED] који је након тога и бачен са степеништа.

Сви саоптужени, који су правноснажно осуђени у ранијем поступку, су на ранијем главном претресу тврдили да је туча већ била завршена када су се они попели на плато Обилићвог вена и да они нису учествовали у повређивању сада пок [REDACTED] ни његовом бацању са степеништа и да тада на платоу Обилићвог вена пок [REDACTED] нису ни додирнули, а саоптужени [REDACTED] у поступку овог суда [REDACTED] тврдио је да је видео неку тучу, али да се удаљио са лица места када је туча започела и да у истој није учествовао. Окривљени Пузигаћа Дејан такође није оспорио да је критичног дана дошло до описаног напада и повређивања француских држављана и конобара у том нападу, те да је у том догађају повређен [REDACTED] а услед којих повреда је и преминуо, али тврди да је на лице места дошао када се тај напад завршио и да није ни видео ни додирнуо сада покојног [REDACTED].

Суд је у раније правноснажно окончаном поступку, одбио предлог бранилаца да се из списка издвоји Извештај о обради ГСМ мобилних телефонских апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених [REDACTED] а, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], налазећи супротно ставу одбране да је овај доказ прибављен законито, а имајући у виду став Врховног суда Србије из [REDACTED] од 18.02.2008. године, да преглед садржаја мобилног телефона, увид и читање садржине СМС порука међусобно упућених између оптужених и сведока не представља доказ стечен применом члана 232 ЗКП-а и не ради се о материјалу прибављеним надзором и снимањем телефонских и других разговора и комуникација, већ о увиђају на покретној ствари, те тиме о законитом доказу на коме се може засновати одлука суда, па је на поновљеном главном претресу у поновљеном поступку према Пузигаћа Дејану узет на увид извештај о изради листинга бројева претплатничких картица заједно са графичким приказом остварене телефонске комуникације базних станица и СМС порука са упоређивањем међусобне телефонске комуникације за све саокривљене, који су правноснажно осуђени као и за саокривљене Пузигаћу и [REDACTED] којима је у ранијем поступку осуђено у одсуству, а извршене од стране службе за специјалне истражне методе одељења за електронски надзор С број 03/4-4 СП 380/09 од 7.10.2009.г., 9.10.2009.г., 5.9.2009.г., 12.10.2009.г., 22.10.2009.г., а сачињен обрадом мобилних телефонских апарата који су одузети уз потврде о привремено одузетим предметима Трећег Одељења ГСУП Београд од окривљених [REDACTED] мобилни телефон марке "Нокиа 1200" ИМЕИ [REDACTED] са припадајућом СИМ картицом [REDACTED], окривљеног [REDACTED] мобилног телефона марке "Самсунг ГТ-С5230" ИМЕИ [REDACTED] са деја телефона закључан непознатим кодом СИМ картице [REDACTED] која је закључана непознатим ПИН кодом и "Самсунг СГХ-Б130" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] окривљеног [REDACTED] мобилног телефона марке [REDACTED].

"Нокиа 6300" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картице [REDACTED],
 окривљеног [REDACTED] мобилног телефона "Нокиа 1600" [REDACTED]
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] окривљеног [REDACTED]
 мобилног телефона марке "Нокиа 1110И" ИМЕИ [REDACTED] СИМ
 картице [REDACTED] и мобилног телефона "Моторола М5Х220" ИМЕИ
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] окривљеног [REDACTED]
 мобилног телефона марке "Нокиа 630" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картице
 [REDACTED] окривљеног [REDACTED] мобилног телефона "Нокиа
 Е52" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картица [REDACTED] окривљеног [REDACTED]
 [REDACTED] мобилног телефона "Нокиа 1195" ИМЕИ [REDACTED] СИМ
 картица [REDACTED] окривљеног [REDACTED] мобилног телефона
 "Самсунг СГХ-Д600Е" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картица [REDACTED]
 окривљеног [REDACTED] мобилног телефона "Нокиа 6300" ИМЕИ
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED]. Прочитан је извештај о обради
 GSM мобилног телефонског апарата и GSM СИМ картице окривљеног [REDACTED]
 [REDACTED] мобилни телефон марке "Сони Ериксон К770И" ИМЕИ [REDACTED]
 СИМ картице [REDACTED] и извештај о изради графичког приказа његових
 телефонских комуникација Одељења за електронски надзор Службе за
 специјалне истражне методе број 03/4-4 бр. 380/09 од 9.10.2009. године,
 окривљеног Станковић Дејана мобилни телефон марке "Нокиа" ИМЕИ
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED]. У поновљеном поступку такође је
 суд узео на увид Извештај о обради GSM мобилног телефонског апарата и GSM
 СИМ картице за [REDACTED] мобилни телефон "Нокиа 6300" ИМЕИ
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] и "Нокиа 1208" ИМЕИ
 [REDACTED] СИМ картице [REDACTED]. Наведени телефони претходно
 су одузети од саокривљених који су правноснажно осуђени, уз потврде о
 привремено одузетим предметима УКП Трећег Одељења, а које су окривљени
 без примедби потписали. Сви извештаји израђени на основу издатих наредби
 истражног судије, а на основу ових доказа утврђена је међусобна телефонска
 комуникација и размена СМС порука између саоптужених, сада правноснажно
 осуђених лица, те је утврђено да је критичног дана постојала телефонска
 комуникација између осуђеног [REDACTED] осуђеног [REDACTED],
 коју комуникацију ниједан од њих у својим одбранама није оспоравао. Такође је
 утврђено да је саоптужени-сада осуђени [REDACTED] истовремено када је био
 у телефонској комуникацији са саоптуженим-сада осуђеним [REDACTED] био
 и у телефонској комуникацији са саоптуженим Пузигаћа Дејаном, са којим се
 чује више пута у периоду од 15,18,44 часа, а регистрована је у том периоду и
 телефонска комуникација између саоптуженог Пузигаћа Дејана и [REDACTED]
 [REDACTED] и осуђеног [REDACTED] осуђених [REDACTED]
 [REDACTED] и Г [REDACTED] са К [REDACTED], а [REDACTED] на са
 [REDACTED]. Све ове чињенице, по оцени суда, потврђују закључак да
 је саоптужени [REDACTED] ражио навијаче ФК "Тулуз" у граду и о томе
 обавештавао остале, а како се то утврђује и из СМС поруке коју је послао
 окривљеном [REDACTED] када се окривљени Величковић налазио на
 простору базе станице Кнез Михаилова 9, да је у центру града у Кнез
 Михаиловој, али да није видео Французе, а све утврђено произилази и из
 Извештаја о изради графичког приказа међусобних комуникација свих
 саоптужених, па и овде окривљеног Пузигаћа Дејана, сачињеног од Службе за
 специјалне истражне методе МУП-а Србије, а што својим исказом током
 претходног главног претреса потврђује стручно лице за област

телекомуникација [REDACTED] Пузигаћа Дејан у поновљеном поступку у својој одбрани није оспорио своју комуникацију утврђену у овим извештајима и навео је да је он истог дана у јутарњим часовима позвао телефоном [REDACTED] и [REDACTED] да се окупе, јер је „његов ортак намиришао неке французе“, а што је садржано и у његовој СМС поруци и што су и наведени Петровић и Станковић у својим одбранама потврдили.

Суд је на ранијем главном претресу, пре понављања поступка дана 18.11.2010. године емитовао снимке са сигурносних камера разних објеката са ДВД-а достављеног истражном судији дана 02.10.2010. године од стране Одељења Управе криминалистичке полиције који се састоји од 6 фолдера под називом „Обилићев венац“, „Идентико“ снимљен са две камере, „ДДОР“, „Моцарт“ сачињен од 10 фајлова и 11 фајлова, „Ресторан Микан“ више фајлова, „Степениште“ из улице Маршала Бирјугова, а на поновљеном главном претресу, уз сагласан предлог странака емитовани су снимци камера под називом „Степениште“ и „Идентико“, са образложењем да се на осталим снимцима не види ништа битно за утврђивање околности догађаја те да их није економично гледати, што је суд прихватио.

На главном претресу је емитован снимак сигурносних камера под називом „Степениште“. На снимку је приказано степениште које из улице Маршала Бирјугова води ка Обилићевом венцу, с тим што није приказано степениште до врха већ пар степеника изнад подеста. Почетно време на снимку је 17 часова 34 минута 41 секунда. На снимку је уочено да се у 17:37:22 часова уочавају на степеништу која из улице Маршала Бирјугова воде на плато Обилићевог венца саоптужени, сада правноснажно осуђени [REDACTED] обучен у сиву дуксерицу испод које је бела мајица и $\frac{3}{4}$ панталоне-бермуде светле боје и беле патике, а на снимку се уочава иза саоптуженог [REDACTED] младић за кога је саоптужени [REDACTED] изјавио у ранијем току поступка да је саоптужени [REDACTED] који је у то време био у бекству, а који је на главном претресу у овом поступку приликом емитовања овог снимка потврдио да се он налази на снимку и да је он лице које иза [REDACTED] ступа на степениште обучен у фармерке и бело-црну дуксерицу. Репродукцијом овог снимка на главном претресу даље је уочено да се они пењу уз степенице у 17:37:25 часова, да су при врху степеница у 17:37:29 часова и да нестају са снимка камере у 17:37:30 часова. Даље се уочава на снимку да се у 17:41:15 часова појављује група младића која ступа на степениште. Први у групи има капуљачу на глави, задњи из групе ступа на степениште у 17:41:32 часа. Даље се на снимку види да лице на дну степеништа отвара наранџаста врата у 17:42:57 часова, да гледа горе ка платоу у 17:43:30 часова, а на снимку се види да људи који пролазе степеништем у 17:44:30 часова гледају ка простору између гараже и Обилићевог венца, према месту на коме је од стране Хитне помоћи затечен сада покојни [REDACTED]. Као што је наведено, на снимку се види да наилази група младића према степеништу која из улице Маршала Бирјугова води на плато Обилићевог венца у 17:41:15 часова, да је једно од лица из групе која се налази на почетку степеништа око 2 метра испред осталих у групи, да је обучено у црну дуксерицу, црне тренерке са капуљачом навученом преко главе, а на коме није препознат нико од саокривљених. На снимку је уочено да је на степениште ступило шест младића, а да је саоптужени [REDACTED] на степениште према времену подешеном на снимку закорачио у 17:41:23, што је у свом исказу учинио неспорним, а да је

на степеништу саоптужени [REDACTED] пар корака иза саоптуженог [REDACTED], иза њих на степеништу су на снимку уочени саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] који су у 17:41:24 закорачили на степениште, при чему је [REDACTED] ближе огради степеништа и рукама придржава капуљачу од дуксерице коју је пребацио преко главе. У 17:41:25 се на степеништу уочава четврто лице обучено у белу дуксерицу и фармерке које ступа на степеник за кога су сви окривљени изјављују да га не познају, а и саоптужени [REDACTED]. На снимку је и уочено да у 17:41:28 на први степеник закорачио према подешеном времену саоптужени [REDACTED] обучен како је то и описао у маскирни светло зелени шушкавац са пребаченом торбицом преко рамена, а иза [REDACTED] на снимку уочен [REDACTED] у 17:41:29 да је закорачио на први степеник. Иза [REDACTED] на снимку је уочен [REDACTED] који је ступио на степениште обучен у белу дуксерицу, црне панталоне и беле патике, а уочено је на снимку да је саоптужени [REDACTED] ступио на први степеник степеништа у 17:41:31, да се попео трчећим кораком и да је до степеника који се на врху уочава на снимку стигао у 17:41:36. Истовремено је уочено да се [REDACTED] на степеништу мимоилази са пролазницима који силазе и не базирају се као и да се [REDACTED] креће праволинијски гледајући испред себе и ни једног момента не скрећући поглед ни на једну страну. Оцена је суда, обзиром на ову околност да су у моменту када се окривљени [REDACTED] већ попео изнад подеста степеништа готово до самог врха степеништа ништа не лешава, обзиром да се пролазници нормално крећу без икакве реакције, да троје-четворо лице, а међу којима и неке жене, силазе низ степениште и не окрећу се нити показују било какву реакцију да су уочили да се нешто необично лешава. У моменту када се [REDACTED] који се последњи од окривљених кретао степеништем, више не види на снимку, а што указује да се већ попео на врх степеништа, уочено је да су низ степениште сишле две женске особе које су наставиле да ходају без заустављања, да је након њих у 17:41:53 са степеништа сишао младић обучен у црну дуксерицу са капуљачом, црне панталоне, беле патике, а за њим је уочен младић камери окренут леђима обучен у белу дуксерицу, црне панталоне са црном дужом косом, које у 17:42:00 силази низ степениште са платоа Обилићевог венца, а саоптужени [REDACTED] је себе препознао на снимку. Уочено је на степеништу и испред степеништа у улици Маршала Бирјугова више лица која осматрају простор између степеништа и гараже, девојка и младић који су се приближили ограђеном простору између степеништа и гараже, а у 17:43:50 уочен је младић на степеништу у црној мајици кратких рукава и црној коси који се нагиње преко ограде степеништа и посматра одозго са степеница ограђени простор између степеништа и гараже. У 17 часова 43 минута и 20 секунди виде се пролазници који обраћају пажњу на простор између степеница и гараже. На снимку „Степениште“ није уочен овде окривљени Пузигаћа Дејан.

На снимцима „Идентико“ и „Микан“ није констатовано ништа битно за овај случај.

На основу емитовања снимка камере под називом „Степениште“, а који је цењен у склопу датих исказа саоптужених сада осуђених лица и чињенице да је сада осуђени [REDACTED] потврдио да је он лице које се са [REDACTED] пење уз степенице из улице Маршала Бирјугова ка Обилићевом венцу, непосредно уочи критичног догађаја, суд је утврдио да су емитовањем наведених снимака

потврђени наводи одбрана саоптужених сада правноснажно осуђених у истом поступку „да су се кретали из Теразијског парка на начин на који су то описали саоптужени- припадници навијачке групе “Иридућибили”“ доњим путем“ како су то они у одбранама навели, улицом Маршала Бирјузова двојца по тројица у групи и то: ██████████ и ██████████, заједно у групи, ██████████ крећући се паралелно са њима, а са друге стране улице, а затим ██████████ и ██████████, да су из Теразијског парка до платоа Обилићевог венца дошли улицом Маршала Бирјузова, а да су се ██████████ и ██████████ који су се према наводима њихових одбрана кретали из Теразијског парка од Зеленог венца заједно, али да су они очигледно како су то у датим одбранама и навели, до излаза из гараже или доњег дела гараже, где су се сви састали, дошли улицом Царице Милице.

Оценом снимка “Степенице“, које је суд ценио у повезаности са свим изведеним доказима, те исказима саоптужних који су осуђени, суд је закључио да је сада пок ██████████ бачен са ограде степеништа не у моменту како то ██████████ у својој одбрани указује, када се он налазио у близини првог степеника и када још није ни закорачио на степениште, већ је он тучен и бачен са ограде степеништа када се саоптужени ██████████ већ попео на врх степеништа крећући се степеништем иза осталих окривљених припадника његове навијачке групе “Иридућибили”, а пошто су се око четири минута пре њих саоптужени ██████████ и ██████████ већ били попели на плато Обилићевог венца. По оцени суда, случајним пролазницима који се крећу степеништем истовремено када и осуђени ██████████ не би промакао пад младића са врха степеништа и висине од 4,28 метара, а да им није промакао види се и по реакцијама пролазника у време када се то догодило, а што очигледно није моменат који је ██████████ определио, већ пар десетина секунди касније. То се јасно уочава по понашању младића који отвара врата локала поред степеништа, и по чињењници да се на снимку види да се присутни пролазници хватају за главу и гледају у правцу између јавне гараже и степеништа где је пок ██████████ и затечен од радника Хитне помоћи. Суд је ценио и време констатовано репродукцијом овог снимка па је закључио да је констатовано време у опису приближно, а не апсолутно тачно, обзиром да је снимак убрзан, да га је суд ради бољег увида успоравао, а самим тим десетине секунди нису стопостотно прецизне. И поред тога суд је закључио да је од момента када су се ██████████ и ██████████ попели на плато Обилићевог венца до момента када случајни пролазници обраћају пажњу на простор између гараже и Обилићевог венца у коме је тада већ био ██████████, прошло око пет минута, а то одговара и изјавама како саоптужених тако и саслушаних сведока који су изјавили да се цео напад на француске навијаче који су седели у кафићу „Ајриш паб“ на Обилићевом венцу брзо одиграо, у кратком временском интервалу од око пет минута.

Суд је у доказном поступку узео на увид записник о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП-ПС Север број 7140-37363 потписаног од овлашћеног службеног лица МУП-а Републике Србије Дејана Лајића, извештај службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор Управе криминалистичке полиције број 03-4-4 СП.372-09 од 05.09.2009. године о обради ГСМ мобилних телефонских апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених, изјашњење стручног лица за анализу телефонских комуникација у склопу кривичних дела

[REDACTED] узео на увид исказ сведока [REDACTED], па те доказе није посебно ценио, у делу у којима се односе на учешће саокривљеног сада осуђеног [REDACTED] у догађају, прихватајући у погледу те чињенице све што је утврђено правноснажном пресудом у претходном поступку, обзиром да је ранија пресуда стављена ван снаге само у погледу саоптуженог Пузигаћа Дејана (а претходно и у погледу [REDACTED]), па је доказе изведене у вези са учешћем осуђеног [REDACTED], суд ценио само у мери у којој су они повезани са утврђивањем учешћа Пузигаћа Дејана у догађају, а што се односи и на друге изведене доказе и исказе саокривљених лица. У том смислу, у прилог чињеници да је напад на француске држављане био организован и ради расветљавања чињеница, из извештаја Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе, у телефонској комуникацији коју је саоптужени [REDACTED] остварио дана 18.09.2009. године са мобилног телефона марке "Нокиа Е52" ИМЕИ броја [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] који је од њега олузет уз потврду о привремено одузетим предметима приликом лишења слободе. Из извештаја Службе за специјалне истражне методе, Одељења за електронски надзор, Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 СП.372/09 од 05.09.2009. године утврђено је да је осуђени [REDACTED] дана 17.09.2009. године у раним јутарњим сатима у 09,51 час добио СМС поруку са мобилног телефона [REDACTED] од осуђеног [REDACTED] садржине "акцијаће млади Цигани али не знам где", а затим тог преподнева у 12.41,55 часова [REDACTED] је према овом извештају на свој мобилни телефон примио СМС поруку од [REDACTED] са мобилног телефона броја [REDACTED] садржине "будите спремни данас, Французи су по граду, тако ми је [REDACTED] рекао, не знам никакве детаље више". Из наведеног извештаја је утврђено да је претходног дана 16.09.2009. године [REDACTED] послао поруку [REDACTED] у 13.40,40 часова садржине "сутра у 5 у блоку, без кашњења, јави осталима коме можеш" али да је и након тога у 22.36,11 часова дана 16.09.2009. године [REDACTED] на мобилни телефон [REDACTED] послао СМС поруку садржине "ништа од налажења сутра, неће бити људи". Очигледно је стога да је састанак осуђених [REDACTED] и других њихових другова, који је уговорен на Новом Београду у 17 часова дана 17.09.2009. године био отказан. Наведено потврђује и извештај о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 број 372/09 од 09.10.2009. године и израђен графички приказ остварене телефонске комуникације мобилних телефона саокривљених. Из овог извештаја је утврђено да је [REDACTED] дан пре овог догађаја, у поподневним сатима имао интензивну мобилну комуникацију са [REDACTED], да су у 13.40,40 часова тога дана до 22.36,17 часова размислили више СМС порука, да су имали више разговора мобилним телефона, да је [REDACTED] истовремено од 18.38,17 часова до 23.06,07 часова два пута звао [REDACTED], да је у 17.23,21 час [REDACTED] имао телефонски разговор са [REDACTED], а у 20.31,12 часова са [REDACTED]. Према наведеном извештају, дана 17.09.2009. године, у преподневним сатима, [REDACTED] је размењивао СМС поруке са [REDACTED] и од [REDACTED] је у 12.41,56 часова добио је СМС поруку као и у 12.47,53 часова, а [REDACTED] је према овом извештају [REDACTED] СМС поруку послао у 12.41,58 часова и 12.41,43 часова, а ова СМС порука коју је послао [REDACTED] регистрована је од базне станице која се налази у Кнез Михаиловој број 9 на Општини Стари Град. Осуђени [REDACTED] у исто време

дана 17.09.2009. године од 12.41,59 часова до 12.42,47 часова има размену СМС порука са осуђеним [REDACTED] кога је регистровала базна станица стадион ФК "Партизан" Хумска бр. 1, на Општини Савски Венац, где се [REDACTED] и налазио радећи кореографију за предстојећу утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Наведене чињенице, цењене у вези утврђене садржине СМС поруке "будите спремни данас, Французи су по граду, тако ми је [REDACTED] рекао, не знам никакве детаље више", а коју СМС поруку је [REDACTED] дана 17.09.2009. године у 11.40,16 часова послао [REDACTED] на мобилни телефон [REDACTED] на мобилни телефон [REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED] на мобилни телефон [REDACTED], да је [REDACTED] према овом извештају дана 17.09.2009. године у 15.12,56 часова извесном [REDACTED] на мобилни телефон [REDACTED] послао СМС поруку садржине "ОК, нећу хвата, ми акцијамо по граду Французе цео дан", да је [REDACTED] тог преподнева, послао СМС поруку на мобилни телефон [REDACTED] садржине "ја сам тренутно у центру града, у Кнезу, никога нисам видео за сада, а упоредном анализом садржине ових СМС порука са СМС поруком коју [REDACTED] шаље дана 17.09.2009. године у 10,31,26 часова [REDACTED] спреман, Французи су по граду, обавести [REDACTED]", а што је [REDACTED] и учинио, јасно упућују на логичан закључак и на то да је [REDACTED] када се нашао испред "Мек Доналдса" на Теразијама са [REDACTED] и другим навијачима "Партизана", супротно његовим наводима да га није интересовало да ли ће на утакмици "Партизан-Тулуз" доћи и Француски навијачи, да му није било познато, да је у околини било навијача ФК "Тулуз", да је саоптужени [REDACTED] знао као и остали саоптужени (осим саоптуженог [REDACTED] који су се нашли са њим испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама, да се у центру града налазе Француски држављани, навијачи ФК "Тулуз". Њих је, пре њиховог окупљања испред ресторана "Мек Доналдс" видео [REDACTED] у пекари која се налази преко пута хостела где су Француски држављани одсели и о томе обавестио Ивана Грковића што су и [REDACTED] и [REDACTED] у својим одбранама потврдили. То доводи до закључка да се и [REDACTED] састао у центру града испред ресторана "Мек Доналдс" са осталим саоптуженима и другим навијачима "Партизана", са разлога да нађу навијаче ФК "Тулуз" и да се са њима физички обрачунају. Тако је [REDACTED] навео, дајући своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, да му је [REDACTED] када га је позвао дана 17.09.2009. године око 14 часова, рекао да дође у град, да ће у граду тражити Французе да би се са њима физички обрачунали. Из извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције од 15.12.2009. године, утврђена је интензивна мобилна комуникација [REDACTED] између осталих лица и са [REDACTED], а [REDACTED] се у преподневним сатима три пута чуо са [REDACTED] за кога је већина саоптужених изјавила да је он поред [REDACTED] вођа ове навијачке групе. И [REDACTED] се дана 17.09.2009. године у преподневним сатима чује са [REDACTED] у 11.06,22 часа и тада када зове [REDACTED], [REDACTED] се налази на базној станици Кнеза Милоша бр.12, а како је то приказано у шеми 1 извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године. Из шеме означене бројем 2 овог извештаја, утврђено је и да је

[REDACTED] даље у периоду од 14.01,03 часова до 15.17,37 часова имао интензивну двосмерну телефонску комуникацију са [REDACTED], који је користио претплатничку картицу СИМ броја [REDACTED] и то у периоду од 14.01,03 часа, да је у 14.01,03 часа [REDACTED] послао СМС поруку [REDACTED] када се налазио код Хотела "Балкан", а да се у 14.51,52 часа када [REDACTED] и [REDACTED] разговарају [REDACTED] налази на базној станици Македонска број 29, а да се [REDACTED] тада налази у Хаши Милентијевој број 75. Саокривљени [REDACTED] се, са саокривљеним [REDACTED] чуо више пута у периоду од 14 до 15 часова дана 17.09.2009. године. [REDACTED] и [REDACTED] се, прсма овом шематском приказу, чују и у 15.43,24 часа, када се окривљени [REDACTED] налази на базној станици Кнез Михаилова 9, а њихов телефонски разговор регистрован је у 16.05,25 часова када се [REDACTED] налазио на базној станици Македонска 29, а што је очигледно, обзиром на базне станице које су регистровале телефонске разговоре [REDACTED] кладионица "Меридиан", а [REDACTED] се тада налазио на базној станици под називом Хотел Балкан. С тога је суд, као што је напред већ наведено утврдио, да су се [REDACTED] и [REDACTED] више пута чули тога дана. [REDACTED] је истовремено када је био у телефонској комуникацији са [REDACTED] био и у телефонској комуникацији са саоптуженим Пузигаћа Дејаном, са којим се чује више пута у периоду од 15,18,44 часа, а регистрована је у том периоду и телефонска комуникација између Пузигаћа Дејана и [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED]. Све ове чињенице, по оцени суда, потврђују закључак да је сада осуђени [REDACTED] грађио навијаче ФК "Тулуз" у граду и о томе обавештавао остале саоптужене, а како се то утврђује и из СМС поруке коју је послао [REDACTED] када се [REDACTED] налазио на простору базне станице Кнез Михаилова 9, да је у центру града у Кнез Михаиловој, али да није видео Французе.

Он наводи да није видео у Теразијском парку да је неко делио бакље, маске, да је седео само са саоптуженим [REDACTED] и да му нико од осталих, са којима је био испред ресторана "Мек Доналдс", није прилазио, па чак ни саоптужени [REDACTED] кога и сам признаје да су блиски и да се свакодневно чују. [REDACTED] не наводи одмах износећи своју одбрану у полицији да је код "Мек Доналдса" заједно са њима и [REDACTED] већ тврди да су ту три младића чија имена он не зна и зна их само са утакмица, имајући у виду да је [REDACTED] дајући одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а навео да су се на предлог [REDACTED] преместили код Дома Синдиката, када је он приметно да његови другови [REDACTED] и [REDACTED] Панчева имају код себе бакље. Саоптужени [REDACTED] не помиње да је са њима код "Мек Доналдса" на Теразијама и саоптужени [REDACTED], а очигледно упознат са наводима саоптуженог [REDACTED], а што је у својој одбрани потврдио и [REDACTED] да су у пивници поред "Мек Доналдса" видели Француске навијаче ФК "Тулуз" а из навода њихових одбрана се утврђује да су најпре планирали да их нападну након што им је Пузигаћа поделио бакље и палице, али да су одустали, јер су уочили да је Француза било много више, а тиме су оповргнути наводи саоптуженог [REDACTED] да се испред "Мек Доналдса" водио необавезан разговор о утакмици. [REDACTED] и у одбрани датој у

телекомуникација.

Ценећи исказе саоптужених, а сада осуђених лица, који су били доступни суду и органима гоњења, дате у току ранијег поступка, као и исказ саоптуженог сада осуђеног [REDACTED] дат у поступку овог суда К.349/16, и оценом тих исказа у међусобној повезаности и у повезаности са одбраном окривљеног Пузигаћа Дејана, а у вези са осталим изведеним доказима у овом кривичном поступку, пре свега материјалним доказима, исказима саслушаних сведока, које је суд прихватио, сведока-општењених и обављених судских вештачења и утврђених одлучних чињеница из ових изведених доказа, оцена је суда да су искази саоптужених [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] да је туча већ била завршена када су се они попели на врх степеништа платоа Обилићевог венца, да они сада пок [REDACTED] нису ни дотакли, а да су сада пок [REDACTED] констатоване тешке телесне повреде, услед којих је наступила његова смрт, нанела нека трећа лица, навијачи "Партизана," а који нису окривљени у овом кривичном поступку. Овакви њихови искази дати у ранијем поступку оповргнути су не само осталим изведеним доказима, првенствено заједничким налазом и мишљењем вештака трасолошке и медицинске струке са допуном, вештачењем Биолошког факултета у Београду, Извештајем МУП Србије о криминалистичко-техничком прегледу лица места са фотодокументацијом, обдукционим записником и бројном медицинском документацијом за пок [REDACTED] емитовањем снимка камере „степениште“, Извештајем међусобне телефонске комуникације и СМС порука, исказима сведока француских држављана [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] исказима сведока [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], сведока А1 и А2, већ и анализом исказа саоптужених. Саоптужени [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] су у датим одбранама пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, а саоптужени [REDACTED] у истражном поступку, били међусобно сагласни у својим наводима, да су видели када су се попели на врх степеништа, да више момака, њима непознатих, туче једног младића који је лежао на платоу Обилићевог венца. Саоптужени су се различито изјашњавали у односу на број лица која су видели да стоје поред овог младића и да га туку, али су сви саоптужени (осим [REDACTED] који није био на лицу места) готово с подударношћу описали да је младић који је тучен лежао лево од степеништа у његовој непосредној близини, удаљен од степеништа од 2 до 5 метара, да је лежао на леђима, да је на енглеском језику говорио "стоп, ок", да је јаукао, запомагао и молио да престану да га туку. Из навода исказа наведених саоптужених произилази да сви они описују како нападачи туку једног младића и сви су описали да је тај младић који је тучен лежао у близини степеништа. Саоптужени [REDACTED] је у односу на ове чињенице у својој одбрани навео и да је овај младић лежао на боку, да на њему није видео трагове крви, али да је одмах уочио да је он повређен, да је отечен у пределу леве стране лица и да је обучен у мајицу тамно плаве боје. Оценом ових утврђених чињеница, а у склопу утврђене чињенице изведеним доказима, да је сада пок [REDACTED] тучен у непосредној близини степеништа, то је закључак суда да су саоптужени описујући како је тучен младић кога су угледали лево од степеништа, да лежи у непосредној близини

степеништа, описали начин на који су нанете телесне повреде сада пок. [REDACTED]
 [REDACTED] Саоптужени [REDACTED] је пред овлашћеним службеним лицима
 МУП-а, на записнику од 19.09.2009. године, детаљно описао, да је видео када су
 се он и [REDACTED] степеницама попели на плато Обилићевог венца, младића који је
 лежао 4-5 метара улево када се уз степенице стигне до баште кафића, да је
 јаукао и да није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га, да је
 у маси која је тукла овог младића видео саоптуженог [REDACTED]
 [REDACTED] са фантомком на глави као и саоптуженог [REDACTED] да је уочио да је
 овог младића који је лежао, саоптужени [REDACTED] гађао неким стакленим
 предметом, чашом или пепељаром, да га је саоптужени [REDACTED] тучао
 упаљеном бакљом, да је саоптужени [REDACTED] кога је видео десно од себе
 покушавао да упали бакљу, да га је саоптужени [REDACTED] тучао столом
 или столицом коју је држао у рукама, а да му је након овог догађаја за време
 утакмице, на стадиону "Партизана" саоптужени [REDACTED] рекао да су тада
 били присутни и [REDACTED] је, [REDACTED] и [REDACTED],
 припадници навијачке групе "Алкатраз". Саоптужени [REDACTED] је као и
 саоптужени [REDACTED] дајући своју одбрану у полицији у присуству браниоца
 дана 19.9.2009. године, описао да је видео када се попео на плато Обилићевог
 венца, испред себе младића који је лежао и на енглеском викао "ок", да је око
 њега стајало њих десет и да су га сви тукли, а да је у његовој непосредној
 близини уочио и саоптуженог [REDACTED] који је у његовом правцу бацио
 столицу, као и саоптуженог [REDACTED] који га је шутирао по грудима
 или га је газио по лицу. Признао је да је он тада стајао на врху степеништа и да
 је држао у руци упаљену бакљу коју је запалио док се пењао степеништем и
 бацио је у правцу овог младића који је лежао на платоу, у моменту када је
 приметио да се он пребацује са левог бока на десни бок, чиме је практично
 устајао ка њему. При томе је из дате одбране [REDACTED] у полицији суд
 утврдио и да је он одлазећи са платоа Обилићевог венца уочио да њему
 непознати момци шутирају младића косе светло плаве боје који пада преко
 жардињере која се налазила у близини гараже, а што је у складу са наводима
 сведока А1 о динамици овог догађаја и повређивању оштећеног [REDACTED].
 Саоптужени [REDACTED] у полицији дана 19.9.2009. године је сагласно
 наводима одбране [REDACTED] навео да је видео када се попео на плато
 Обилићевог венца, саоптуженог [REDACTED] који је потрчао према столу ка
 средини баште "Ајриш Паб" где се налазио инвентар кафића, чаше, флаше, да је
 у истом моменту приметио и повређено лице које је лежало лево од степеништа
 и лица која су га тукла, међу којима је препознао саоптуженог [REDACTED]
 који је у руци држао упаљену бакљу са којом је замахивао према овом
 повређеном младићу који је лежао 3 до 4 метара удаљен од степеништа, да је
 саоптуженог [REDACTED] који је имао фантомку на глави, препознао по
 гардероби и конституцији, јер га добро познаје, да су саоптужени [REDACTED]
 [REDACTED] и [REDACTED] степеништем трчали испред њега и саоптуженог
 [REDACTED] и да су практично пре њих стигли на Обилићев венац да учествују у
 тучи, да је приметио да петорица-шесторица њих туче рукама, ногама, бакљама,
 флашама повређено лице које је лежало на плочнику, а из дате одбране
 саоптуженог [REDACTED] пред овлашћеним службеним лицима МУП-а
 је утврђено и да је он видео да су се они који су тукли повређеног младића
 одједном сви разбежали након што је неко узвикнуо "готово је", да су сви
 престали са тучом и да су побегли. Саоптужени [REDACTED] је дајући

одбрану у присуству браниоца пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да је у Теразијском парку од око двадесетак окупљених навијача ФК "Партизан" познавао [REDACTED] из Сремчица, [REDACTED] из Сремчице, [REDACTED] из Панчева, [REDACTED] из Батајнице, [REDACTED], [REDACTED] за кога зна да му је име [REDACTED], а признао је и да је он у Теразијском парку окупљеним навијачима "Партизана" поделио хируршке маске, али да је поделио само неколико комада, око 5 комада ових хируршких маски, да су сви они у подељеним групама кренули из Теразијског парка и да је био договор да се чекају код степеништа са доње стране гараже на Обилићевом венцу, а саоптужени [REDACTED] је у датој одбрани у полицији навео и да су се сви који су били у парку нашли и код гараже, а при томе је објаснио да се то односи на све које је навео претходно да су били у парку, а које он познаје. Из одбране [REDACTED] коју је дао у полицији, утврђено је да су поред њега када се попео, у башти кафића "Ајриш Паб" стајали саоптужени [REDACTED] саоптужени [REDACTED] да је он тада видео лево од степеништа, младића који је лежао на леђима и покушавао да устане, да је чуо да је тај младић гласно урлао, јаукао, плакао и на енглеском говорио "стоп" и практично молио оне који су се налазили око њега да престану да га туку, а признао је да је он са стола узео неку стаклену чашу и да је бацио у правцу где је лежао младић који је запомагао, док су око њега стајали Партизанови навијачи, али да он не може да се сети да ли је овог младића чашом коју је бацио у његовом правцу и погодио. Изјава [REDACTED] а у полицији, да су окупљени навијачи "Партизана" из Теразијског парка кренули тако што су се развојили у групе и да је био договор да се чекају код степеништа са доње стране гараже на Обилићевом венцу и да је видео да су се сви, а што се односи на све које је навео да су били у парку, а које он познаје, и нашли доле код гараже, доводе до закључка суда да су припадници навијачке групе "Иридућибили" саоптужени, а сада и правноснажно осуђени (осим [REDACTED] који није био ту) из Теразијског парка до платоа Обилићевог венца стигли у подељеним групама и да су се по договору окупили код степеништа са доње стране гараже у улици Маршала Бирјузова, а што саоптужени нису ни оспоравали осим саоптуженог [REDACTED]. Саоптужени [REDACTED] је дајући своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године у присуству браниоца, потврдио наводе одбране окривљеног [REDACTED] да су се њих двојица заједно попели степеницама на плато Обилићевог венца, где су видели младића који лежи, да је видео младића са упаљеном бакљом да стоји са леве стране степеница и још једног момка који је палио бакљу, а који је од младића који је лежао био удаљен 1 метар, да је видео и остатак бакље, да је видео нападаче да беже, али да их није препознао јер су били маскирани. Саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] у датим одбранама били су међусобно сагласни да су се њих двојица заједно попели на плато Обилићевог венца. Суд је ценећи ове утврђене чињенице из датих одбрана [REDACTED] и [REDACTED] а у склопу дате одбране [REDACTED] да су [REDACTED] и [REDACTED] трчали степеништем испред њега и саоптуженог [REDACTED] и да су практично пре њих стигли на Обилићев венац да учествују у тучи, а даље ценећи да је оценом датих одбрана саоптуженог [REDACTED] у полицији и истрази, у међусобној повезаности са датим одбранама саоптуженог [REDACTED] у полицији, истрази и на главном претресу утврђено, да је саоптужени [REDACTED] од стране полиције лишен слободе у кући саоптуженог [REDACTED], код кога је дошао након разговора са [REDACTED], који га је обавестио да може да има проблем са полицијом

уколико је учествовао у тучи, да ће можда доћи полиција код њега и истовремено му напоменуо да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимала, утврђене чињенице да је саопштени [REDACTED] након тога био видно нервозан и узнемирен, плашећи се да га је снимала нека камера и да ће због тога доћи по њега полиција, а ценећи све ове чињенице у склопу чињенице да је [REDACTED] те ноћи испричао да је тада на платоу Обилићевог венца видео да су неког Француза, Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже, да му није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или ограде неког момка, а поуздано је утврђено да је тада са ограде платоа бачен сада пок. [REDACTED] то је закључак суда да су и саопштени [REDACTED] и [REDACTED] од самог почетка овог догађаја били заједно са осталим саопштенима, у маси која је заокружила сада пок. [REDACTED] док је лежао уз ограду степеништа и да су заједно са осталим саопштенима учествовали у nanoшењу повреда сада пок. [REDACTED] док је тучен на платоу Обилићевог венца, а затим и бачен са ограде степеништа. Ценећи чињеницу, да је [REDACTED] полицији саслушан у свему у складу са законским одредбама, да је у записник о испитивању окривљеног [REDACTED] ред овлашћеним службеним лицима МУП-а од 19.9.2009. године унето све што је окривљени [REDACTED] и изјавио, због чега ни бранилац ни окривљени нису имали примедби, потврђују и наводи одбране окривљеног [REDACTED] на записнику пред истражним судијом од 20.11.2009. године. Окривљени [REDACTED] је тада на питање свог браниоца изјавио да му у полицији, када је давао своју одбрану, нису говорили шта да каже и која имена да наводи, с тога је оцена суда, да су наводи одбране окривљеног [REDACTED] на главном претресу да му је 4-5 инспектора приликом испитивања, а у присуству јавног тужиоца и браниоца, говорило да каже и убеђивали га док није рекао да је чуо од неког да су окривљени Љубомир [REDACTED] и окривљени [REDACTED] тада били на Обилићевом венцу, несагласни са наводима његове дотапње одбране, са оценом свих изведених доказа, са чињеницом да је и саокривљени [REDACTED] у својој одбрани такође навео да му је [REDACTED] рекао да су припадници навијачке групе којој припада [REDACTED] тукли једног француског навијача „који је скочио са ограде“, а да су ту били и [REDACTED] и [REDACTED] у време догађаја био на Обилићевом венцу, у непосредној близини пок. [REDACTED], и био је у могућности да види поступке и радње које су учесници напада предузели и да их и опише у својој одбрани. Његови наводи којима је описао ко је од окривљених које радње повређивања предузео према сада пок. [REDACTED] у међусобно су подударни и са наводима одбране саопштеног [REDACTED] у односу на ове одлучне чињенице. Саопштени [REDACTED] је дајући одбрану у полицији у присуству браниоца, на записнику дана 18.11.2009. године изјавио да је из Теразијског парка кренуо са окривљеним Пузигаћа Дејаном и групом навијача који су ишли горњим путем, поред „Руског Цара“, Кнез Михаиловом улицом, а по доласку на плато Обилићевог венца уочио је да је гужва и „епицентар туче“, у башти кафића „Ајриш Паб“ уз степениште које води до гараже и практично одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже (чуме је дефинисао да је под појмом епицентар тучемислио на описано место између степеништа и јавне гараже уз ограду), а када је дошао до кафића „Ајриш Паб“ видео је да је туча већ започела да је била велика гужва, да је инвентар летео на све стране, да су запаљене бакље и да је било много дима, да је он извадио бакљу којом је почео да маше и да није сигуран да ли је у тој бакљи некога дотакао, а да је затим бакљу бацио према гужви пре него што се

окренуо и напустио плато Обилићевог венца и отишао право на утакмицу "Партизан-Тулуз" где је са саоптуженим [REDACTED] и саоптуженим Пузигаћа Дејаном био на трибинама и да му је тада [REDACTED] рекао да је навијачка група "Иридућибили" коју је он водио и која је дошла уз степенице, била непосредно уз француског држављанина и да је француски држављанин у том моменту, док су они сви били око њега скочио са оgrade и да су се у том моменту, на месту где је Француз скочио налазили [REDACTED] и [REDACTED] из "Алкатраза". Станковић је изјавио да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је [REDACTED] рекао на стадиону да су "Иридућибили" припадници његове групе и да су били непосредно уз тог француза који је у моменту док су припадници његове групе били око њега, скочио. Наводе овакве своје одбране дате у полицији, саоптужени [REDACTED] поновио је и пред истражним судијом на записнику дана 20.11.2009. године. Навео је да је те вечери на стадиону видео на јужној трибини [REDACTED] и [REDACTED] Дејана Пузигаћа које је питао шта се десило на Обилићевом венцу и тада му је [REDACTED] рекао да су његови, мислећи на његове навијаче чији је он предводник, опоколили једног Француског навијача који је био уз ограду гараже на Обилићевом венцу, да су га тукли и да је у једном моменту овај Француски навијач скочио са неке металне оgrade и да је завршио са тешким повредама у Ургентном центру на интензивној нези и да је то [REDACTED] испричао још неким навијачима који су били ту присутни, а које он не познаје. [REDACTED] је изјавио и да је њему [REDACTED] тада детаљно описао да је његова група заједно са њим била непосредно поред француза кога су припадници његове групе тукли и да је тада Француз скочио са оgrade, да му је рекао и да се тај Француз налази на интензивној нези и да можда неће преживети, а тада му је Грковић рекао и да су се на месту где је Француз скочио, у том моменту око њега налазили и Прелић и [REDACTED] из навијачке групе "Алкатараз". Осим тога, саоптужени [REDACTED] у својој одбрани је навео да је у време пре догађаја када су се спустили у Терaziјски пролаз где им је овде окривљени Пузигаћа Дејан поделио бакље и палице, а један од навијача групе „Ребелс“ поделио маске, неко повикао да је прошао саоптужени [REDACTED]. Саоптужени [REDACTED] је у свом исказу у полицији навео да је [REDACTED] бачен са степеништа, а у истрази је те наводе променио наводећи да му је саоптужени Дејан Пузигаћа на стадиону рекао да је један од француских навијача скочио, а [REDACTED] му је рекао да је пао са висине [REDACTED] је пак пред истражним судијом описао да га је критичног дана путем мобилног телефона звао Пузигаћа Дејан речима: "Дођи, ево ту су ови" (суд закључује да се ради о француским навијачима), да им је један дечко поделио хируршке маске и да је неко рекао: "Идемо, идемо и то по двоје", (а суд је закључио да је то било из разлога да не би били уочљиви за органе реда), да су требали да нападну француске навијаче у у групама из више праваца и то: из правца јавне гараже, из правца „Мажестика“, а суд је у доказном поступку и утврдио да су француски навијачи нападнути из више праваца. Када се ови искази саоптужених цене у повезаности са чињеницом да су се неспорно на снимку камере под називом „Степениште“, саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] на око пет минута пре напада француских навијача од стране више група навијача ФК "Партизан" на платоу Обилићевог венца попели степеништем из ул. Маршала Бирјугова на Обилићев венац, да је сведок А1 изјавила, да је у критично време радила у кафићу "Зузус" који се налази на Обилићевом венцу, да је видела два момка који су сели унутра, а после два минута је један другом рекао: "Брате ајде, почело је", те да су

излетели, потрчали кроз башту, након чега се чула ломљава и да је та два момка по физичком изгледу и годинама описала тако да одговарају изгледу и годинама [REDACTED] у време догађаја, а што је суд видео и на снимку наведене камере, те је изјавила да је чула од једног дечка који је радио у кафићу преко пута да су нападачи једног дечка бацили низ степенице, а пре тога га претукли палицама и да је дечко који је стајао поред ње рекао да су ови момци који су седели у „Зузусу“ пре туче које је описала вође навијача и да их он зна, суд је закључио да су и [REDACTED] који је раније правноснажно осуђен због учешћа у истом догађају, а и саоптужени Прелић, учествовали у нападу на француске навијаче и да су заједно са другим навијачима ФК „Партизана“ били на месту где је тучен сала пок. [REDACTED] бачен са степеништа и својим активним учешћем допринели nanoшењу повреда оштећеном услед којих повреда је он дана 29.9.2010. године и преминуо. Ово је суд закључио и поред чињенице да су саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] у даљем току поступка који је према њима вођен и то на главном претресу изменили своје исказе у погледу онога што су рекли за учешће у догађају [REDACTED] и [REDACTED], а тврдња [REDACTED] да је пок [REDACTED] сам скочио пребацивши се бочно преко ограде оповргнута је и заједничким судско-медицинским-трасолошким вештачењем са допуном тог вештачења и исказима вештака Бусарчевића, Алемпијевића и Милосављевића на главном претресу, па је суд оценио да су саоптужени [REDACTED] а и остали којима се раније судило у њиховом присуству, током целог ранијег поступка мењали своје изјаве и прилагођавали их стању материјалних доказа и одбранама осталих саоптужених, а да је код саоптужених постојала и одређена доза лојалности према [REDACTED] као вођи навијања, а [REDACTED] о истакнутом члану навијачке групе „Алкатраз“, као и неписаних правила за које су се изјаснили да постоје у навијачким групама да млађи навијачи поштију и слушају старије навијаче, па су таквим својим измењеним одбранама покушали да помогну окривљеном Прелићу да избегне кривичну одговорност и своје учешће у спорном догађају. При томе је [REDACTED] дајући одбрану пред истражним судијом дана 23.10.2009. године потврдио да је након овог догађаја, на стадиону саоптуженом Станковићу када је дошао и сео код њега за сто испричао, као и осталима, о томе шта је видео да се догодило на Обилићевом венцу. Исказ сведока А1 дат је више пута почев у полицији, пред истражним судијом, а три пута на главном претресу, како ранијем тако и поновљеном. Суд је закључио да је код овог сведока и поред временске дистанце од догађаја, присутан страх од могућих последица, јер навијачке групе доживљава као опасне по себе, због чега је и добијен статус заштићеног сведока и тај статус остао и у поновљеном поступку. Суд је закључио да је исказ сведока А1 од почетка дат у страху за себе и своју безбедност, али и да се не сећа појединости догађаја због протеча времена, што сведок и сама каже, па је за суд логично да се у време давања исказа временски најближе догађају, сведок и најбоље сећала догађаја. У прилог чињеници да постоји страх од сведочења код сведока како овог тако и других и у време поновљеног поступка, говори и то да сведок оштећени [REDACTED] није био доступан суду, јер је практично пријављен на фиктивној адреси, пошто никада није примио позив за сведочење на истој, сведок А2 такође је недоступан суду јер има пребивалиште ван Србије, и поред чињенице да је обавештен о претресу на коме је требало да сведочи, истом се није одазвао, а сведок [REDACTED] такође није био доступан суду и за њега суд ни у ранијем ни у поновљеном поступку није имао тачне личне податке (ЈМБГ), па је суд на

предлог одбране Пузигаћа Дејана његов исказ издвојио из списка и није га констатовао као доказ, док је исказе [REDACTED] и сведока А2 прочитао на главном претресу.

Емитовањем на главном претресу снимка под називом "Степенице" са ДВД који је истражном судији достављен дана 02.10.2009. године од стране Трећег Одељења Управе криминалистичке полиције, на снимку су уочени саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] да се у 17.37,22 часова пењу степеништем из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца. [REDACTED] а касније у поновљеном поступку и [REDACTED] су потврдили да су њих двојица на наведеном степеништу, наводећи и да су се њих двојица претходно срели на Партизановом стадиону где се увежбавала кореографија, да су се његовим возилом заједно довели до Обилићевог венца. Наводи одбране [REDACTED] да касније и одбране саоптуж [REDACTED] да су они случајно тада дошли на плато Обилићевог венца, да попију пиће и да [REDACTED] гу сачека своју девојку, а не да би са осталима навијачима "Партизана" напали навијаче ФК "Тулуз" који су седели у башти кафића "Ајриш Паб", оповргнути су пре свега међусобно сагласним исказима сведока А1 и А2 као и самим наводима одбране [REDACTED] а при чињеници да је [REDACTED] у својој одбрани такође признао, да је он лице које се са [REDACTED] пење уз степениште на снимку. Супротно наводима њихових одбрана, који су на главном претресу тврдили да су они тада сели у кафић "Јелена" који се налази у Сити Пасажу и на истој страни на којој се налази и башта кафића "Ајриш Паб", с тим што претходно дајући први пут своју одбрану пред истражним судијом [REDACTED] није ни наводио име кафића, оповргнути су међусобно сагласним исказима сведока А1 и сведока А2. Сведок А2 је на главном претресу у свему потврдио своје претходне наводе дате у службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана пред овлашћеним службеним лицем Трећег Одељења Полицијске Управе за Град Београд дана 18.09.2009. године у присуству јавног тужиоца, а која је сачињена на основу одредби члана 504-б став 4 ЗКП-а и може се уз остале доказе користити као доказ у кривичном поступку. Сведоци А1 и А2 су по оцени суда верно и готово идентично описали двојицу младића који су непосредно пре напада на навијаче ФК "Тулуз" ушли у кафић "Зузус" који се налази дијагонално преко пута баште кафића "Ајриш Паб" у којој су нападнути Француски држављани навијачи ФК "Тулуз", а детаљно су и међусобно сагласно, описали њихово понашање док су седели у овом кафићу. Опис који су дали сведоци А1 и А2, да су обојица ових младића били старости до 30 година, да су обојица били крупније грађе и конституције, да је један од њих био набилдован и да је био нешто нижи од овог другог, а кога је сведок А2 описао да је био крупније телесне конституције од другог, да је био црне краће косе, да је на себи имао црну тренерку, и да је њега раније виђао у групи са навијачима "Партизана", апсолутно одговара и изгледу окривљеног [REDACTED] и [REDACTED] на снимку "Степенице". Сведок А2 је уочио да је младић који је био нижи од овог другог имао светлију смеђу косу, а сведок А1 је описала и да је она пре њиховог уласка у кафић уочила да су пар пута прошли поред кафића "Зузус" из правца Калемегдана ка Мажестику и да она с тога закључује да су вероватно тражили најбоље место на које би сели и имали најбољи преглед и да су у овај кафић дошли да осматрају и усмеравају. Сведоци А1 и А2 међусобно су сагласно описали понашање младића које су уочили, а суд је закључио да су то саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] да је један од њих двојице

рекао "брате, ајмо, почело је", да су излетели, па напрасно искочили из кафића преко столова и столица, да су протрчали кроз башту кафића и да су после пар секунди улетели у масу поред гараже, а сведок А2 је видео на самом почетку туче да ова двојица младића прескачу преко баште, да су истрчали напоље и да су "ушли" право у тучу која се одиграла у башти кафића "Ајриш Паб", а сведок А1 да су јој били у видокругу док нису стигли до суседног кафића, а да их није видела даље након што су ушли у масу. Када је од конобара из кафића "Ајриш Паб" чула да је низ степениште бачен младић, а за кога је извесно и у овом поступку утврђено да је то био ██████████ сазнала је од другог конобара који је био у њиховој близини да он двојицу младића који су истрчали из кафића, зна као вође навијача "Партизана" из кафића "Лајм" где су излазили. ██████████ описује цео ток догађаја од почетка до краја, тако да нису тачни наводи да је он одмах напустио лице места јер није желео да га са овим доводе у везу, јер сам тврди да је отишао поред Руског цара ка Кнез Михајиловој, а да је прошао поред места где је туча, што се искључује међусобно, а нетачно је и то тврди да је правац којим се удаљио једини могући јер је изведеним доказима утврђено да су нападачи дошли и удаљили се у три правца: „Мажестика“, „Миленијума“ и степеништа које води до улице Маршала Бирјугова. Суд је утврдио да је ██████████ био вођа навијања, а да је ██████████ био истакнути члан навијача ФК "Партизан", у критичном периоду како су то навели и саопштени који су били доступни државним органима у време догађаја у својим исказима. Тим пре што из исказа саопштеног ██████████ произилази да је ██████████ у време дељења палица био у теразијском пролазу, а из исказа ██████████ да је у време окупљања био у теразијском парку, а из исказа ██████████ и ██████████ да је у критично време када је лок ██████████ бачен са степеништа био је у непосредној близини, а то произилази и из исказа ██████████ који потврђује да су он и ██████████ време догађаја били на Обилићевом венцу. Ако се ово посматра у повезаности са исказом саопштеног ██████████ који каже да је око младића који лежи на поду у башти кафића било три момка, са исказом саопштеног ██████████ који каже да је поред момка који је лежао на леђима и покушавао да устане било пет-шест момака који су га шутирала ногама, исказ ██████████ да је видео човека који лежи на бетону и два-три момка који га шутирају, саопштеног ██████████ који је видео једно лице код степеништа кога су пет-шест момака шутирала, ако се то повеже са оним што је ██████████ рекао ██████████ и ██████████ за време утакмице и са исказима сведока А1 и А2, те са чињеницом да се неспорно ██████████ попео на Обилићев венац пар минута пре почетка напада, те када се ове чињенице повежу са заједничким налазом и мишљењем вештака трасолошко-судско-медицинске струке о механизму повређивања ██████████ и исказима сведока који су се нашли на лицу места у време напада и то ██████████, ██████████ а ██████████ и напред наведених нападнутих француских држављана, суд је дошао до уверења да је извесно да је саопштени ██████████ као истакнути члан навијачке групе „Алкатраз“ знао за окупљање и планове навијача ФК "Партизан" да тога дана нападну француске навијаче, да се на лицу места нашао како би у томе учествовао и да је и учествовао у наношењу повреда покојном ██████████ како је суд је утврдио, да су окривљени ██████████ и ██████████ непосредно пре напада на Француске навијаче ФК "Тулуз" у башти кафића "Ајриш Паб" седели у кафићу "Зуус" и да су истрчали из овог кафића у моменту када је започела туча уз повик "ајмо брате, почело је, крећемо.". Понашање окривљеног ██████████ и ██████████ доводи само до логичног закључка суда, а како је то и сведок А1 навела у свом исказу, да су

они претходно пролазећи поред кафића на Обилићевом венцу тражили одговарајуће место где би сели и осматрали Француске навијаче ФК "Тулуз", а и долазак Партизанових навијача, очигледно упознати са планираним нападом који је уследио на Француске држављане навијаче ФК "Тулуз" у башти овог кафића. Кафић "Зузус" у који су сели, позиција коју су заузели по уласку у кафић, поред излога на коме је тога дана померено стакло, као и понашање [REDACTED] и [REDACTED] када су уочили да је напад отпочео, да су скочили, да су преврнули столове, столице у башти, да су прескочили преко баште и улетели право у масу која је већ отпочела тучу у башти кафића "Ајриш Паб", цењени у склопу навода [REDACTED] да је пролазећи платоом пре него што су сели у башту кафића "Зузус" уочио Француске навијаче у башти кафића "Ајриш Паб", а имајући у виду и правац из ког су [REDACTED] и [REDACTED] дошли на плато Обилићевог венца, степеништем из улице Маршала Бирјузова, где су пар минута после њих дошли и остали учесници овог догађаја и то саоптужени Иван [REDACTED] са припадницима своје навијачке групе "Иридућибили" као и другим навијачима "Партизана", управо истим степеништем, јасно указују да су [REDACTED] и [REDACTED] били упознати са свим детаљима овог напада, и када и где и како ће бити извршен и на кога је усмерен.

Утврђено је да је осуђени [REDACTED] био у телефонској комуникацији са лицима чије мобилне телефоне поседују и припадници навијачке групе "Иридућибили" и то такође осуђени [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], да је [REDACTED] са којим је [REDACTED] Р, по сопственој изјави, пријатељ и свакодневно се и чују и виђају, а који је један од вођа навијачке групе "Алкатраз" у телефонској комуникацији са [REDACTED] који је у телефонској комуникацији са лицима чији су мобилни телефони меморисани код припадника навијачке групе "Иридућибили" саоптужених [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Утврђена је телефонска комуникација између [REDACTED] и [REDACTED] [REDACTED], да је [REDACTED] на ранијем главном претресу објаснио да је [REDACTED] један од вођа старијих навијача, да је његов пријатељ и да је вођа навијачке групе "Алкатраз", а из Извештаја Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 СП. 372/09 од 05.09.2009. године утврђено је да је обрадом мобилних телефонског апарата и GSM СИМ картице одузетог од саоптуженог Вујовић Милана у телефонском апарату Вујовића "Нокиа 1600" ИМЕИ [REDACTED] СИМ картице [REDACTED] меморисан под редним бројем 39 телефон [REDACTED] са бројем [REDACTED]. И саоптужени Грковић Иван је у својој одбрани навео да је [REDACTED] вођа навијача навијачке групе "Алкатраз", а навео је и да је [REDACTED] био на стадиону "Партизана" тог преподнева при изради кореографије, када је на стадиону кореографију радио и [REDACTED] за утакмицу која се играла те вечери између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз", да је [REDACTED] озвао [REDACTED] коме је рекао да је од [REDACTED] добио поруку садржине "какве то Французе [REDACTED] спомине" и да га је звао [REDACTED] и да се он сетно обзиром да је [REDACTED] на стадиону, да је [REDACTED] [REDACTED] то можда пренео. [REDACTED] је при томе, а како се утврђује из одбрана [REDACTED] и [REDACTED] као и извештаја о њиховој телефонској комуникацији и размењених СМС порука, константно у телефонској комуникацији са саоптуженим [REDACTED] преподневним сатима дана 17.09.2009. године, док се налази на стадиону, а за тим је по налогу [REDACTED] отишао у центар града да тражи и

лоцира Француске навијаче. Из изведених доказа суд је утврдио да је [REDACTED] вођа у најутицајнијој навијачкој групи "Алкатраз" међу навијачким групама ФК "Партизан", сазнао још у преподневним сатима на стадиону "Партизана" за договоре у вези напада на Француске навијаче који су дошли да посматрају утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" која се играла те вечери на стадиону ФК "Партизан". На Партизановом стадиону су у преподневним сатима [REDACTED], [REDACTED] и саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] и сви су ту због израде кореографије. Нелогично би с тога било да [REDACTED] зове [REDACTED] и са њим коментарише о нападу на Француске навијаче који се планира, а да о томе ништа не сазнају [REDACTED] и [REDACTED] који су на стадиону, при чему су обојица добри пријатељи са [REDACTED]. С тога је очигледно да су [REDACTED] и [REDACTED] на плато Обилићевог венца дошли да као истакнути чланови навијачке групе "Алкатраз", учествују заједно са осталим навијачима Партизана у нападу на навијаче ФК "Тулуз", Француске држављане који су седели у кафићу "Ајриш Паб" на платоу Обилићевог венца, а не да би ту попили пиће. Суд је закључио, да су они на плато Обилићевог венца дошли око 4 минута пре осталих саокривљених, а све у вези њиховог претходног договора да би заједно са њима напали навијаче ФК "Тулуз" у башти кафића "Ајриш Паб". Дошли су сви из истог правца степеништем из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца, а у овој улици је [REDACTED] претходно оставио паркирано возило и овом улицом су и припадници навијачке групе "Иридућибил" са [REDACTED] дошли до платоа Обилићевог венца где су се окупили испод доњег дела јавне гараже, а затим се степеништем попели на плато Обилићевог венца где су тукли сада пок [REDACTED] као и друге оштећене, а затим са оградe овог степеништа и бацили сада пок [REDACTED] у ограђени простор између гараже и степеништа. Као што је већ речено, на учешће сада осуђеног [REDACTED] у повређивању сада пок [REDACTED] указују и сами наводи одбране [REDACTED] који описује своје понашање и понашање Прелића након што су уочили да је отпочео напад. [REDACTED] који се у полицији брани ћутањем, а затим даје своју одбрану пред истражним судијом, ову одбрану мења на главном претресу у односу на одлучне чињенице и по оцени суда усаглашава их и прилагођава већ изнетим наводима осталих саокривљених, затим саслушаних сведока и изведеним доказима. По налажењу суда, његов исказ је у односу на битне чињенице оповргнут исказима сведока А1 и А2, и контрадикторан сам себи. [REDACTED] наводи да никог у гужви након што је започела туча, није препознао јер су сви имали хируршке маске на лицу, а при томе тврди да је видео да је један Француски навијач оборен од навијача „Партизана“ и да је устао. Поставља се питање на основу чега је закључио да је то био навијач "Партизана". Препознаје при том, без обзира што имају маске на лицима, да нема његових другова и навијача из навијачке групе "Алкатраз", а при томе наводно не уочава и не види где је [REDACTED] јер су се, према наводима његове одбране, они у овој гужви међусобно изгубили. Посебно је неживотно да саоптужени [REDACTED] одлази са платоа сам без [REDACTED] иако су, како обојица тврде, дошли на плато Обилићевог венца заједно, пошто је [REDACTED] претходно колима отишао по [REDACTED] ћи и заједно су се одвезли на "Партизанов" стадион, били су заједно на стадиону „Партизана“ пре него што су дошли у центар града, а како то наводе, и у Скадарлији.

Све ово указује, да, након што је сада пок [REDACTED] бачен са оградe

степеншта и након што је неко од нападача, а највероватније неко од вођа навијача обзиром на несумњиво утврђено функционисање навијачких група по принципу строге хијерархије рекао "готово је", да су се сви саоптужени (осим [REDACTED] који није био ту), па и Пузигаћа Дејан, разбежали у разним правцима са платоа Обилићевог венца, а да су се накнадно тражили и налазили по граду, што потврђује телефонска комуникација правноснажно осуђених саоптужених, непосредно након догађаја.

Ценећи све ове утврђене чињенице, а у вези навода датих одбрана саоптужених [REDACTED] и [REDACTED] да им је [REDACTED] и то најпре [REDACTED] у колима, а затим [REDACTED] на „Партизановом“ стадиону испричао потпуно подударну причу, да је видео да је један Француски навијач скочио са оградe, а при чему је суд, у доказном поступку првенствено заједничким трасолошко- судско- медицинским вештачењем, које је ценио у повезаности са осталим доказима као напред, утврдио да није скочио, већ да је бачен, да им је испричао, да су у том моменту и на месту где је Француз скочио били сви саоптужени припадници навијачке групе „Иридућибили“ и саоптужени [REDACTED], као вођа ове навијачке групе са њима, окупљени око њега, а да су га сви заједно пре тога тукли, а да су у том моменту ту били са њима присутни и саоптужени [REDACTED] и [REDACTED] (ради се о [REDACTED]) као и [REDACTED] из навијачке групе „Алкатраз“, то је суд утврдио учешће окривљеног [REDACTED] као и учешће [REDACTED] чије учешће је утврђено и правноснажном осуђујућом пресудом за [REDACTED] као и правноснажном осуђујућом пресудом за [REDACTED] у поновљеном поступку за њега пред овим судом у предмету К.349/15, пресуда од 07.06.2017. године, преиначена у погледу казне пресудом Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 23.02.2018. године.

Суд је током доказног поступка, оцењујући учешће окривљеног Пузигаћа Дејана у наведеном догађају, а у поновљеном поступку чије је понављање дозвољено по захтеву овог окривљеног који се у време првог суђења налазио у бекству, утврдио, да је све почело од окривљеног-саоптуженог Пузигаћа Дејана, на тај начин што је он у раним јутарњим сатима послао [REDACTED] поруку садржине „ајде гробари, будите се, време је за устајање, ту су неки Французи, намирисао их је мој ортак“, а што Пузигаћа Дејан у својој одбрани неоспорава. Ову поруку саоптужени [REDACTED] је према свом признању, а и Извештају о размењеним СМС порукама између саокривљених, како је то напред наведено, проследио [REDACTED] уз напомену да о томе обавести [REDACTED] и [REDACTED], а што је [REDACTED] и учинио. Пузигаћа затим одлази са [REDACTED] још једним од вођа навијачке групе „Иридућибили“, да у хостелу у Призренској улици тражи навијаче ФК „Тулуз“, а према наводима осуђеног [REDACTED]. Након што су сазнали да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе у пивници поред „Мек Доналдса“ на Теразијама Пузигаћа Дејан доноси ранац са бакљама и палицама које дели окупљеним навијачима Партизана и наоружава их. Очигледно је да бакље и дрвене палице нису потребне да би се навијачима ФК „Тулуз“ отели шалови и заставе, како се изјашњава саоптужени [REDACTED] наводећи да је то био мотив напада на француске навијаче, које ти навијачи код себе нису ни имали када су били нападнути док су мирноседели у кафићу „Ајриш паб“ на Обилићевом венцу. Палице су подобне за наношење удараца и повреда. При томе, саоптужени Пузигаћа ове реквизите држи не само

у ранцу, већ и у јакни, одакле вади бакљу и даје је [REDACTED] у Теразијском парку, што је потврдио у својој одбрани саопштени, а сада осуђени [REDACTED]. Претходно је Пузигаћа (а што такође није оспорио у својој одбрани), путем мобилног телефона позвао остале навијаче припаднике навијачке групе "Ребелс", којој и сам припада, а међу њима и сада осуђене [REDACTED] и [REDACTED] да дођу у Теразијски парк, где се касније сви окупљају. За време док окупљени навијачи "Партизана" седе у Теразијском парку, Пузигаћа одлази са [REDACTED] на плато Обилићевог венца, где је Пузигаћа уочио да навијачи ФК "Тулуз" седе у башти кафића "Ајриш Паб". Ово је утврђено и из одбрана саопштених, а сада осуђених [REDACTED] и [REDACTED]. [REDACTED] је детаљно описао да су он и овде окривљени Дејан Пузигаћа заједно шетали поред баште кафића "Ајриш Паб" у којем су седели навијачи ФК "Тулуз", а очигледно да су осматрали, процењивали и планирали како ће их и са које стране напасти. Ово је у складу са наводима [REDACTED] да су Пузигаћа и [REDACTED] из Теразијског парка отишли на плато Обилићевог венца у навијачку извидницу, док су их остали "Партизанови" навијачи окупљени у Теразијском парку чекали сат времена, а осуђени [REDACTED] је при томе објаснио и да су чекали да неко дође и да их поведе и да организује напад и да су то требали да учине [REDACTED] и Пузигаћа. Стога су неуверљиви наводи одбране сада осуђеног [REDACTED] да су он и Пузигаћа отишли на плато Обилићевог венца да прошетају, зато што је њему било досадно. Окривљени Пузигаћа се потом, са платоа Обилићевог венца заједно са [REDACTED] атио у Теразијски парк, где су се одмах након њиховог повратка, окупљеним навијачима поделиле зелене хируршке маске, а очигледно након одлуке и договора да се навијачи ФК "Тулуз", који седе у "Ајриш Паб", нападне. Након што је [REDACTED] неко јавио да се крене, Пузигаћа их саветује да се поделе у мање групе, да их не би уочила полиција и једну групу навијача он води поред Хотела "Балкан", Кнез Михаиловом улицом, поред Хотела "Мажестик" до платоа Обилићевог венца. При томе он иде са [REDACTED] испред њих се налази [REDACTED]. Одмах по доласку на плато Обилићевог венца, како је то осуђени [REDACTED] и уочио и изјавио у датим одбранама, Пузигаћа креће према „епицентру“ туче, јер је знао где треба да се иде, пошто је претходно био у извидници. „Епицентар туче“ је по опису осуђеног [REDACTED] а на основу свих напред оцењених доказа, био лево од степеништа, између гараже и степеништа, у близини ограде платоа Обилићевог венца, у башти кафића "Ајриш паб", а где је управо и тучен, а потом и бачен са ограде степеништа, сада пок [REDACTED]. Пузигаћу опије у свом исказу сведо [REDACTED] који каже да је видео момка који испред [REDACTED] улеће" у гужву и тада чује узвик "Тулуз, Тулуз" Како је суд утврдио да је тај узвик био сигнал за почетак напада и како је Пузигаћа одмах улеће на место где су навијачи тукли сада покојног [REDACTED] на платоу, а затим га и бацили са степеништа у простор између степеништа и јавне гараже, то је суд закључио да је одбрана Пузигаћа Дејана да је на плато Обилићевог венца када се догађај завршио и да није ни видео [REDACTED] нити га је додирнуо, неистинита и усмерена на избегавање његове кривичне одговорности з безобзирно насилничко понашање које је довело до тешког телесног повређивања опасног по живот услед којег је наступила смрт сада покојног [REDACTED]. Штавише Пузигаћа од момента када се тај дан пробудио предузима радње позивања, обавештавања и договарања са осталим навијачима било директно било посредно, па тако позива у град [REDACTED] и [REDACTED] чује се и договара са [REDACTED] те позивају чланове

навијачке групе "Иридућибили", налази се са њима у граду, дели им дрвене палице и бакље које доноси у ранцу, у сталној је телефонској комуникацији са [REDACTED] води групу навијача из правца хотела „Мажестик“ Кнез Михаиловом улицом (обзиром да су саоптужени из групе „Иридућибили“ рекли да их је уз степенице водио [REDACTED] који се све време са неким чуо телефоном како би се сачекали да све групе заједно отпочну напад) то суд и закључује да је Пузигаћа стигао са својом групом на сам почетак напада, када га је и видео [REDACTED], да је утрчао на место где се налазио [REDACTED] те да му је заједно са осталим навијачима партизана, свима описаним у изреци пресуде и на начин како је то описано у изреци пресуде нанео повреде од којих је овај касније преминуо. Осуђени [REDACTED] и [REDACTED] су били чланови исте навијачке групе као Пузигаћа, дошли су у град по позиву Пузигаће, са њим су се кретали у групи кој је извршила напад на Обилићевом венцу, али је током ранијег поступка правоснажно утврђено да они нису стигли до сада покојног [REDACTED] да су они предузели активне радње према осталим нападнутим француским држављанима, али неи према [REDACTED] да је [REDACTED] на самом почетку напада пришао једном од Француских навијача и покушао да му пали бакљом лице, да је [REDACTED] заједно са осталим напаљачима шутирао [REDACTED] а док је лежао поред жардињере на излазу из гараже, па су њих двојица осуђени за кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 КЗ. И поред тога, ова двојица осуђених су осуђени у истом поступку као саоптужени са овде окривљеним Пузигаћа Дејаном и осталим оптуженим и по налажењу суда оптужница обухвата јединствен догађај. Који се десио истог дана, од стране навијача навијачких група „Партизан“ оног дана када се одиграла фудбалска утакмица између „ФК Партизан“ и ФК „Тулуз“ и када су саоптужени, осим [REDACTED] на начин описан у изреци пресуде учествовали у заједничком, организованом нападу на француске навијаче који су седели на обилићевом венцу у кафићу „Ајриш лаб“. Стога је суд утврдио да су све описане активности које су саоптужени предузели осим већ наведеног [REDACTED] биле од почетка дана усмерене на договор и организацију напада, да је Пузигаћа Дејан био један од организатора и да је радње организације, координације предузео позивањем људи да дођу у центар града, осматрањем, комуникацијом са другим саоптуженим, дељењем палица и бакљи у Теразијском парку, предвођењем групе која је требала да изврши напад и физичким нападом на навијаче ФК „Тулуза“ када је по команди утрчао на место где је заједнички тучен и одакле је бачен [REDACTED] на ком месту су се налазили и у истом нападу учествовали и сада осуђени [REDACTED] и [REDACTED] али су су они напали и повредили друге навијаче ФК „Тулуза“ а до сада покојно [REDACTED] нису ни дошли. Стога суд закључује да се овде ради о јединственом догађају, који је унапред планиран и организован и да су све предузете радње тога дана од стране саоптужених предузете заједнички, по претходном договору у циљу физичког напада на француске навијаче. Стога суд није прихватио истицање одбране да се овде радило о више одвојених догађаја и да [REDACTED] и [REDACTED] нису учествовали у истом догађају у коме и Пузигаћа Дејан.

Суд је, оценом изведених материјалних доказа и исказа сада осуђених [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] које је ценио у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног Пузигаћа Дејана, утврдио улогу окривљеног Дејана Пузигаће у предметном догађају, као једног од главних организатора овог напада на Француске држављане, навијаче ФК

"Тулуз" и стога је, по оцени суда нелогично да се Пузигаћа није налазио на платоу Обилићевог венца у време напада и пре него што су сви почели да беже, а што су учинили након што је сада пок [REDACTED] бачен низ ограду степеништа, а нелогично је тим пре оно што Пузигаћа тврди у својој одбрани да он уопште и није био на лицу места на платоу Обилићевог венца када се одиграо критични догађај и када су нанете повреде сада покојном [REDACTED]. Нелогично је и да од толико реквизита за пребијање, које је поделио осталим учесницима овог напада, није задржао за себе палицу, бакљу коју би употребио у овом догађају, а које је осим у ранцу држао и у одећи и нелогично би било да он за себе није задржао дрвену палицу обзиром да је претходно поделио и дрвене палице. Нелогична је и одбрана Пузигаће да су они напали Француске навијаче да би им одузели реквизите, када и он сам тврди да ти навијачи код себе нису имали никакве реквизите па чак ни обележја, а то тврде и остали саокривљени и саслушани сведоци који су били на лицу места у време напада, а до напада је ипак дошло. Суд закључује да до напада није дошло због одузимања реквизита, јер их није ни било. Нелогично је да Пузигаћа остави ранац у хотелу "Балкан" како тврди, ако је већ као што тврди ове реквизите понео ради заштите у граду и за утакмицу. Из навода одбране осуђеног [REDACTED] и сведока [REDACTED] произилази, да је више нападача на платоу Обилићевог венца имало дрвене палице, а једна од тих палица пронађена је и од стране увиђајне екипе након овог догађаја. Ради се о дрвеној палици, дрвеној држаљи дужине 39,5 цм, која је затечена у близини ограде, што је утврђено из службене белешке о криминалистичко техничком прегледу лица места извршеног дана 17.09.2009. године на платоу Обилићевог венца, која је сачињена од стране Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд. Ова палица је очигледно подобна да се њоме нанесу тешке телесне повреде, посебно ударцима у пределу главе и тела, какве повреде су и констатоване код пок [REDACTED] вештак др. Ђорђе Алемпијевић није искључио могућност да су неке од описаних повреда [REDACTED] нанетих на платоу нанете и дрвеном палицом. Вештачењем биолошких трагова на овој палици од стране комисије вештака Биолошког факултета у Београду, утврђени су мешани ДНК профили са апсолутно већинским доприносом НН мушке особе. Пузигаћа је од самог догађаја био у бекству и његов ДНК профил није рађен, а у поновљеном поступку ниједна од странака такво вештачење није тражила. Из одбране саопштеног [REDACTED] утврђено је, да је он из Теразијског парка звао Пузигаћу више пута и слао му СМС поруке садржине "шта радимо овде сат времена, ухапсите нас", а не знајући шта се планира и да ли ће кренути у напад, а свестан да је Пузигаћа поделио и бакље и палице момцима и да их полиција може ухапсити, јер су сви наоружани. Окривљени Пузигаћа се не види на емитованом снимку са сигурносне камере под називом "Степениште", што потврђује наводе датих одбрана саопштених сада осуђених пре свега [REDACTED] и [REDACTED] да је окривљени Пузигаћа Дејан своју групу довео из Теразијског парка правцем поред "Мажестика", како су то они и описали. Сада осуђени [REDACTED] није видео на платоу Обилићевог венца [REDACTED] а Пузигаћу, а што је у складу и са наводима одбране осуђеног Станковић Дејана да је Пузигаћа по доласку на Обилићев венац ушао у масу. Из шеме 3 Извештаја о изради графичког приказа телефонске комуникације Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СП. 476/09 од 15.12.2009. године, утврђено је, да окривљени Пузигаћа Дејан има телефонску комуникацију са осуђеним [REDACTED] у

повређен [REDACTED] а исказе наведених осуђених које је узео на увид у доказном поступку само је делимично прихватио, и то само у оним деловима који су поткрепљени осталим изведеним материјалним доказима и наводима сведока и вештака, како их је суд већ оценио, док у преосталом делу те одбране није прихватио, а искази саопштених-осуђених лица су оцењени као неистинити и срачунати на избегавање своје кривичне одговорности, као и исказ окривљеног Пузигаћа Дејана, а сходно улози сада осуђеног [REDACTED] за њега поновљеном поступку суд је делимично прихватио његову одбрану да он није организатор напада на француске навијаче дана 17.9.2009.године у ком је смртно страдао [REDACTED] јер по налажењу суда из изведених доказа не произилази да је овај окривљени предузео радње организовања напада, како му се то прецизираном оптужницом ставља на терет и то не произилази ни из једног материјалног доказа, нити из телефонске и СМС комуникације коју је [REDACTED] имао тога дана, као ни из исказа ниједног саопштеног, а раније осуђеног лица, нити из исказа саслушаних сведока, па је суд радње организовања догађаја на страни окривљеног [REDACTED] изоставио из изреке пресуде, сматрајући да је на то овлашћен сходно утврђеном чињеничном стању и у правноснажној пресуди овог суда К.349/15 од 07.06.2017. године при чињеници да је суд утврдио да су [REDACTED] Пузигаћа и [REDACTED] организовали овај напад. Из тог разлога је суд узео на увид спис предмета овог суда К.349/15 по службеној дужности и поред противљења странака, јер је суд у овом поступку против Пузигаћа Дејана оставио на снази ранију пресуду Вишег суда у Београду [REDACTED] од 25.1.2011.године преиначена пресудом Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 28.10.2011.године, да би било јасно да је та пресуда касније измењена пресудом против [REDACTED] у поступку који је поновљен по његовом захтеву [REDACTED] 07.06.2017. године, када су чињенице у изреци пресуде нешто другачије утврђене, али те чињенице које су другачије утврђене тичу се учешћа [REDACTED] у догађају и немају никаквог утицаја на утврђене радње Пузигаћа Дејана у критичном догађају, што је одбрана окривљеног и истицала. Суд се такође увидом у ове списе упознао и са одбраном саопштеног Прелић Ђорђа, сходно одрбама члана 406. став 1 тачка 5 ЗКП-а. Стога је суд и поред противљења странака извео доказ упознавањем суда са садржином ове пресуде, а чињеница да је суд ту пресуду узео на увид по службеној дужности, по налажењу суда не иде на штету окривљеног Пузигаћа. При томе, ради се о истом догађају, о повезаном, организованом деловању већине саопштених, па како је реч о понављању раније окончаног кривичног поступка, логично је да се раније изведени докази преиспитују и да се претежно ради о истим доказима. Суд је у поновљеном поступку против Пузигаћа Дејана одлучивао о доказним предлозима одбране и усвојио доказне предлоге одбране у мери у којој је суд сматрао да су ти докази оправдани, а за оне доказе које је одбрана предложила (првенствено саслушање у својству сведока саопштених [REDACTED] и [REDACTED], а које је суд одбио, суд је дао разлоге за такав став.

Ценећи утврђене чињенице, а у склопу навода одбрана осуђених [REDACTED] и [REDACTED] да је њих као и остале навијаче, припаднике навијачких група "Анти Роми" и "Гробари Врачар" позвао окривљени Пузигаћа Дејан да дођу у Теразијски парк, у исто време када је и осуђени [REDACTED] позвао припаднике навијачке групе "Иридућибили", суд је нашао да ове утврђене чињенице поткрепљују наводе [REDACTED] да су [REDACTED] и Пузигаћа Дејан главни организатори овог напада на навијаче

ФК "Тулуз" на Обилићевом венцу, а да су у овом нападу учествовали и осуђени [REDACTED] као истакнути члан навијачке групе „Алкатраз“ и осуђени [REDACTED] као вођа навијања исте навијачке групе, обзиром на напред утврђено њихово учешће у овом догађају, у доказном поступку утврђено понашање окривљеног [REDACTED] заједно са њим и осуђеног [REDACTED] пре, током и након овог догађаја, као и чињеницу да они за све навијаче представљају ауторитет као старији чланови (истакнути чланови) најистакнутије навијачке групе ФК "Партизан"-„Алкатраз“, а што произилази и из реакција осталих млађих навијача навијачких група ФК "Партизан", који када чују да су они присутни у близини, обзиром на наводе осуђеног [REDACTED], да је неколико њих из њихове групе у Теразијском парку у једном моменту повикало да је прошао "Преле", [REDACTED] и да је он тада чуо да је [REDACTED] прошао поред Теразијског парка, као и навода одбране [REDACTED] да су припадници навијачке групе "Алкатраз" по годинама старији од њих, а и наводе одбране [REDACTED] да [REDACTED] званог [REDACTED] познаје, јер је он истакнути члан групе "Алкатраз", да га сви навијачи познају из виђења и да му је [REDACTED] рекао, док су били у Теразијском парку, да је малопре прошао ту и [REDACTED]. При томе, иако саоптужени [REDACTED], као што је то тврдио и саоптужени [REDACTED] води у својој одбрани да никог од осталих окривљених не познаје, утврђено је да сви они њега знају, као и [REDACTED] да су њих двојица за њих представљали ауторитет, као старији чланови навијачке групе "Алкатраз".

Обзиром да је суд из навода одбране осуђених [REDACTED] и [REDACTED] утврдио, ко је од саоптужених предузео које радње, у циљу повређивања сада пок [REDACTED] а услед којих повреда је дошло до његове смрти, а што је поткрепљено и наводима одбрана осуђених [REDACTED] и [REDACTED] пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, признањем у полицији осуђеног [REDACTED] да је у правцу сада пок [REDACTED] бацио чашу, а да је из навода одбране осуђеног [REDACTED] утврђено да су осуђени [REDACTED] и [REDACTED] степеништем отрчали испред осталих и да су пре њега и [REDACTED] стигли да учествују у нападу, тј. пребијању и наношењу повреда сада пок [REDACTED], да је учешће ових осуђених у овом догађају потврђено и чињеницама утврђеним оценом навода одбрана осуђених [REDACTED] и [REDACTED] то је суд утврдио да су у наношењу тешких телесних повреда опасних по живот, сада пок [REDACTED] у дана 17.9.2009. године, а које су проузроковале његову смрт дана 29.9.2009. године, учествовали окривљени [REDACTED] те правноснажно осуђени [REDACTED] и [REDACTED].

Током поступка, првенствено у изјавама саоптужених, сада осуђених лица помињано је да су у овом догађају учествовала и друга лица која нису процесуирана. [REDACTED] помињао је у својој одбрани извесног " [REDACTED] " и [REDACTED] наводећи да су они пријатељи [REDACTED] које је срео у казину "Меридиан", који су са њим били испред ресторана "Мек Доналдс", на Тргу Николе Пашића, у Теразијском парку, са којима се он прошетало по граду, да је у Теразијском парку поред саокривљених у истом кривичном поступку, међу окупљеним Партизановим навијачима видео и припаднике навијачке групе

"Ребелс" а што су, осим Пузигаћа Дејана [REDACTED] и његов брат, [REDACTED] је у Теразијском парку међу окупљеним навијачима [REDACTED] део и [REDACTED] навијача [REDACTED] да је у Ресторану [REDACTED] је отишао са Пузигаћом док су остали седели у парку, видео да седе [REDACTED] навијачи навијачке груп [REDACTED] [REDACTED] је навео да је до плато [REDACTED] ишао са лицем чије име не сме да спомене због страха за свој живот, да је Пузигаћа Дејан горњим путем, [REDACTED] лицом, поред [REDACTED] вео групу од 15 навијача, од којих су у поступку окривљени само он, Пузигаћа и [REDACTED] а снимку под називом [REDACTED] је емитован на главном претресу, уочено је да је 6 младића ступило на степениште десетак секунди пре осуђено [REDACTED] је први од осуђених припадника навијачке групе [REDACTED] ио на степениште које води на плато [REDACTED] да је један од њих имао навучену капуљачу преко главе, а за које су сада осуђени изјавили да их не познају, а готово истовремено, са осуђеним [REDACTED] уочено је да се степеништем креће и младић обучен у белу дуксерицу и фармерке, за кога су сви саоптужени, који су правноснажно осуђени, и осуђени [REDACTED] јавили да га не познају. Стога је суд ове наводе сада осуђених лица ценио у склопу осталих изведених доказа и наводи окривљеног Пузигаће, налазећи да је очигледно присуство и других навијача [REDACTED] на степеништу које из улице [REDACTED] на плато [REDACTED] без значаја за утврђену улогу окривљеног Пузигаћа Дејана и осталих правноснажно осуђених саоптужених у овом догађају и утврђене кривично-правне радње које су они предузели, како је то у овом поступку утврђено. [REDACTED] навео извесна имена и надимке неких од навијача [REDACTED] за које је указао да су и они учесници овог напада, но при томе, ни [REDACTED], ни било ко од осталих саоптужених-сада осуђених, па ни осуђени [REDACTED] нису конкретно навели, да ли су и коју су радњу повређивања предузела лица на која указују, и то не само у односу на по [REDACTED] него уопште у овом догађају. Сви су тврдили да то не смеју да кажу из страха за своју безбедност, а ови њихови разлози се по налажењу суда не могу прихватити. Ово имајући у виду и да је из исказа сведока А1 утврђено да је у моменту када је уочила да више њих туче младића који лежи поред степеништа, а што је утврђено да је био сада пок [REDACTED] истог момента скренула поглед ка младићу који је лежао поред жардињере у близини гараже, око 8 метара удаљен од степеништа, а што је утврђено да је био оштећени [REDACTED] да је уочила петорицу-шесторицу момака који су га шутирали пролазећи поред њега, а који су бежали у правцу [REDACTED] енећи ове наводе сведока [REDACTED] у склопу навода осуђеног [REDACTED] а, који је у својој одбрани на ранијем главном претресу навео да је у моменту када се попео на врх степеништа и угледао младића који лежи 2 до 3 метара од степеница, угледао и [REDACTED] упаљеном бакљом у руци, да се он истовремено у том моменту окренуо да претрчава и да је видео 3 - 4 младића које он не познаје, а које је уочио да су се пр [REDACTED] допели степеништем на плато [REDACTED] да трче у правцу к [REDACTED] у моменту док је Карбић стајао лево у башти кафића [REDACTED] да је из исказа сведока [REDACTED] о и осуђеног [REDACTED] утврђено да је испред пролаза који води ка Гржном центру [REDACTED] што је са супротне стране улице и доста удаљено од ограде платоа и степеништа, стајало више њих са палицама у рукама као "одред

за дочек" нападнутих [REDACTED] који би бежали у том правцу, да су неки од њих јурили за [REDACTED] су бежали по околним улицама. При томе из изведених доказа произилази, да је овај напад трајао кратко, и да је непосредно пре него што је сада пок [REDACTED] тешка телесна повреда опасна по живот услед које је наступила његова смрт, на платоу [REDACTED] пре него што је бачен са ограде степеништа, овим степеништем наишла група навијача навијачке групе "Иридућибили" са њиховим вођом [REDACTED] им њих, у тим моментима, када су сада покојном [REDACTED] нанете повреде на платоу [REDACTED] кон чега је бачен са ограде степеништа у тој групи која му је наносила повреде ударцима рукама, ногама, палицама, разним предметима, која га је вукла по тлу и најзад пребацила преко ограде, налазили су се и сада осуђени [REDACTED] који је заједно са осуђеним [REDACTED] утрчао у гужву и центар напада који се налазио управо на месту где је повређен и бачен покојни [REDACTED] налазио се и окривљени Пузигаћа Дејан. Суд је утврдио да је на место код ограде између степеништа и јавне гараже утрчао и налазио се у тој групи и окривљени Пузигаћа Дејан, који је предводио групу навијача која је дошла правцем поред [REDACTED] правци [REDACTED] улице. Стога је суд закључио, да у моменту када су они окружили и тукли сада пок [REDACTED] да су се други учесници овог догађаја већ удаљавали са платоа [REDACTED] жећи према [REDACTED] шутирајући у пролазу оштећено [REDACTED] близини гараже, или су били удаљени од степеништа и ограде платоа. Паушалне тврдње да су на платоу [REDACTED] или још неки навијачи [REDACTED] и чему већина осуђених за извесно [REDACTED] осуђени [REDACTED] пе пута помиње није ни чула, је без значаја за другачији став суда о улози како окривљеног Пузигаћа Дејана, тако и већ осуђених припадника навијачке групе [REDACTED]

При томе, по налажењу суда, раније осуђени саоптужени (а ово се не односи на [REDACTED] није био одмах по догађају доступан органима гоњења), нису дали ни једно прихватљиво објашњење за измену навода својих одбрана, којима су описали предузете кривично правне радње осталих саоптужених који су били оптужени за догађај на [REDACTED] о што му је претходило, а ни за измену осталих својих навода, који су цењени у склопу осталих навода и изведених доказа и који потврђују њихову улогу у овом догађају. Сада осуђени [REDACTED] на главном претресу потврдио да му је осуђени [REDACTED] стадисну испричао оно што је он и навео у својој одбрани у полицији и у истражном поступку. Осуђени [REDACTED] е на главном претресу изјавио да је своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дао слободно, без икакве принуде у односу на садржину дате изјаве и да је у записнику о његовом саслушању у полицији наведено оно што је он и изјавио и да му нико од службеника полиције није ништа сугерисао у вези давања његове одбране, да је он у полицији изјавио све оно што је наведено у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Осуђени [REDACTED] након дате одбране пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у истражном поступку се бранио ћутањем дана 20.09.2009. године, а затим је дао своју одбрану пред истражним судијом дана 02.10.2009. године. На главном претресу је тврдио да остаје при одбрани датој у истражном поступку, а не при одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а јер је тада када је саслушан у полицији, полиција према њему применила

физичку и психичку тортуру пре дате одбране, а изменио је на главном претресу и одбрану коју је дао у истражном поступку. Околност да су и осуђени [REDACTED] и његов тадашњи бранилац, записник о његовом испитивању у полицији потписали без икаквих примедби објаснио је тиме да је био психички оптерећен и потресен целим догађајем. Осуђени [REDACTED] указивао да су неки наводи његове одбране дате у полицији и у истражном поступку погрешно унети у записник, да је у полицији био под принудом, да је тучен, а да је и истражни судија његове наводе одбране погрешно уносио у записник. На присилу приликом давања одбране у полицији је указивао и осуђени [REDACTED] водећи да су му полицајци пре дате одбране говорили да су његови другови, који су претходно саслушани, рекли да је он све то урадио, да је тучен пре доласка браниоца који је присуствовао давању његове одбране, наводећи и да одбрана коју је дао 19.09.2009. године јесте његова изјава, али да је и ту дао из страха јер се плашио, а да сачињен записник није ни прочитао. Осуђени [REDACTED] својој одбрани указивао да није сигуран да су полицајци са њим поступали у складу са законом и да су га у одређеним тренуцима психички и физички малтретирали и вређали. Осуђени [REDACTED] указивао да је у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а наведено и оно што није изјавио, да је у односу на садржину записника о његовој датој одбрани у полицији изјавио само неке делове, наводећи накнадно да то што му је предочено да је изјавио на записнику о његовом испитивању у полицији отприлике и јесте рекао и да је био доста збуњен и уплашен дајући исказ код истражног судије. Осуђени [REDACTED] на главном претресу указивао дајући одбрану у истражном поступку, да је био ометан од истражног судије који га је пожуривао, скраћивао, да његове изјаве у записник нису тачно уношене, да је дајући одбрану пред истражним судијом он нешто превидео, променио, али да је од почетка говорио истину.

Из записника о испитивању саокривљених пред овлашћеним службеним лицима МУП-а се утврђује да су сви саокривљени, осим [REDACTED] који нису били доступни суду, саслушани у присуству браниоца, да су сви они имали поверљив разговор са браниоцем пре давања одбране и да су упозорени о својим правима у складу са одредбама Закона о кривичном поступку. При томе, [REDACTED] у полицији су се бранили ћутањем, а што указује исто тако на одсуство принуде у односу и на остале окривљене. [REDACTED] на главном претресу изјашњавајући се у односу на околности саслушања у полицији изјавио да је однос полиције према њему био коректан. Стога суд није имао ни један разлог да дате изјаве саопштених сада осуђених који су били доступни, пред овлашћеним службеним лицима МУП-а сматра изнуђеним од стране полиције. Ово посебно што је изведеним доказима на главном претресу утврђено да су неистинити наводи одбране осуђеног [REDACTED] да му је одбрана у полицији изнуђена. Посебно су неуверљиви наводи сада осуђених раније саопштених, да су неке наводе у одбранама датим пред истражним судијом, изнели исто тако из страха или да су унети у записнике о њиховом испитивању, некоректним поступањем истражног судије. Из записника о испитивању саокривљених пред истражним судијом је утврђено да су испитивању сваког од окривљених, присуствовали готово сви браниоци и осталих окривљених у овом кривичном поступку. Осим тога, осуђени [REDACTED] који је дао одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а и пред истражним судијом дана

20.09.2009. године, при поновном саслушању код истражног судије, након што је пок [REDACTED] преминуо, дајући своју одбрану дана 23.10.2009. године бранио се ћутањем, [REDACTED] бранио ћутањем у полицији, бранио се ћутањем и пред истражним судијом када је саслушан дана 20.09.2009. године, као и [REDACTED] који се након дате одбране пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браниоца у истражном поступку дана 20.09.2009. године бранио ћутањем [REDACTED] су се бранили ћутањем када су саслушани пред истражним судијом дана 20.09.2009. године. Оцена је суда да су измене навода одбрана саопштених који су правноснажно осуђени, у појединим фазама поступка дали из разлога усаглашавања одбрана током поступка, са изнетим одбранама осталих саопштених који су били доступни суду, навода исказа саслушаних сведока и изведених доказа, а у циљу избегавања своје кривичне одговорности, и помоћи саопштенима да исту избегну, посебно имајући у виду да се анализом њихових одбрана у међусобној повезаности, уочава да углавном мењају и негирају наводе претходно датих одбрана, који сами за себе или у вези осталих навода и доказа потврђују њихову улогу у овом догађају и предузете кривично правне радње, док у односу на остале чињенице које нису од пресудног значаја као на пример, ко се са ким кретао од [REDACTED] до плато [REDACTED] ко се са ким пењао степеништем, ко је са ким одлазио из парка по пиће, окривљени били доследни у датим одбранама.

Утврђено је да су се сви припадници навијачке групе [REDACTED] који су кренули из [REDACTED] купили испод улаза у гаражу која се налази у улици М [REDACTED] на главном претресу навео да су ту стајали од 1 до 2 минута, а на главном претресу је [REDACTED] навео да су окупљени стајали испод гараже око 2 минута, када је неко позвао једног момка на телефон, који се окренуо ка осталима и рекао: "идемо".

Из изведених доказа суд је утврдио да је Пузигаћа Дејан предводио групу навијача који су се кретали из правца [REDACTED] су у тој групи били и осуђени [REDACTED] који су то у својим одбранама и потврдили, такође припадници навијачке групе „Ребелс“ као и да се Пузигаћа све време са неким чуо телефоном, па како су се и сада осуђени припадници навијачке групе [REDACTED] су се кретали из правца улице [REDACTED] степеништем поред јавне гараже, а које је предводио [REDACTED] кретали полако и застајали јер су чекали да сви заједно и у исто време дођу на лице места, што је требало да им неко јави телефоном, то је суд закључио да се и група коју је предводио Пузигаћа Дејан нашла на лицу места на [REDACTED] исто време када и група из [REDACTED] јер су се сачекивали ради заједничког напада, тако да је и Пузигаћа Дејан био на лицу места на Обилићевом венцу у време напада, када је и утрчао у центар догађаја, између степеништа и јавне гараже десно уз ограду степеништа, у коме је и повређен покојни [REDACTED] услед којих повреда је преминуо, те није прихватио одбрану Пузигаћа Дејана да он није ни био на лицу места у време повређивања [REDACTED] оцењујући да је таква одбрана усмерена на избегавање кривичне одговорности.

Из изведених доказа је утврђено да су Пузигаћа Дејан један од главних организатора овог напада на [REDACTED] предводник у овом нападу

навијача навијачке групе [REDACTED] вођа
 навијачке групе [REDACTED] саоптужен [REDACTED]

[REDACTED] такнути члан, а [REDACTED] навијања навијачке групе
 [REDACTED] или непосредно сви заједно поред пок [REDACTED] и је након
 задобијених удараца исплао из реона столова где је седео и остао да лежи поред
 ограде платоа у непосредној близини степеништа, да су га ту сви заједно
 заокружили и наизменично га тукли, при чему је [REDACTED] његовом
 правцу бацио столицу и да је, док се налазио у његовој непосредној близини,
 покушавао да упали бакљу, да га је [REDACTED] по лицу и шутирао
 по грудима, да га је [REDACTED] о бакљом, да га је [REDACTED] гађао
 стакленим предметима, а [REDACTED],
 [REDACTED] да су га
 заједно са њима сви наизменично тукли, шутирали ногама обувеним у патике у
 пределу лица, главе и целог тела, тукли бакљама, палицама које им је Пузигаћа
 поделио [REDACTED] шама које су са собом понели из парка,
 песницама, лактовима и да су тада на платоу [REDACTED] да сада [REDACTED]
 [REDACTED] нели поред осталих бројних повреда и тешку телесну повреду опасну
 по живот која је узроковала његову смрт, а које повреде су ближе описане у
 изреци пресуде, у виду повреде главе-ткива поглавине на левој бочној страни
 главе, укључујући и леви слепоочни мишић, са двоструким преломом левог
 јагодичног лука, прелом костију леве бочне стране крова лобање са
 индиректним преломима костију основице предње лобањске јаме са леве стране,
 као и крвне подливе коже леве половине лица, када су настале и повреде
 садржаја лобањске дупље у виду нагњечина мождане коре и трауматских
 крварења у ткиву мозга, да су га након тога сви заједно вукли по платоу, гурали
 на ограду платоа и степеништа и интензивно одгурнули на ограду степеништа,
 када су га двојица-тројица од њих и бацили са ограде степеништа, на начин како
 је то описано када су настале повреде меких ткива леве половине главе и лица са
 преломима костију леве половине лица, са повредама садржаја лобањске дупље
 у виду нагњечине мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга, која
 повреда је представљала тешку телесну повреду опасну по живот, а када је
 настала поред осталих повреда и повреда у виду непотпуног расцепа нисходног
 дела аорте непосредно испод лука, која је такође представљала тешку телесну
 повреду опасну по живот, од којих повреда је како су то утврдили вештаци
 судско-медицинске струке Ђорђе Алемпијевић и Ивица Милосављевић
 оштећен [REDACTED] преминуо.

Суд је ценио материјалне доказе, и то донис ПУ за град Београд –
 Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата број 2355/16 од 13.12.2016.
 године, извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4
 Стр.пов.бр.659/10 од 04.01.2011. године, са прилогом извештаја УКП Одељења
 за електронски надзор број 03/4-4 СП.659/10 од 13.12.2010. године, потврде о
 привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Треће одељење од
 19.09.2009. и 20.09.2009. године од окривљених [REDACTED]

[REDACTED] УП-а Панчево,
 ОКП, Потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП
 Треће одељење од 20.09.2009. године од окривљених [REDACTED]
 [REDACTED] исник о претресању

стана и других просторија ПУ за град Београд - ПС Земун од 18.09.2009. године окривљено [REDACTED] потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 18.09.2009. године о [REDACTED] потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 20.09.2009. године од [REDACTED] извештај о увиђају Одељења за увиђајно оперативне послове УКП од 17.09.2009. године, службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места ОКТ број УВ 100/513/09 од 17.09.2009. године, службену белешку истражног судије Небојше Живковића од 17.09.2009. године, службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику ПУ за град Београд КТУ 100/5957/09 од 30.09.2009. године, обдукциони записник Института за судску медицину ВМА Ц.бр.198/09 од 30.09.2009. године, извештај о резултатима токсиколошко – хемијске анализе ВМА, Центар за контролу тровања, Одељење за токсиколошку хемију, службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељење за ОКТ број Д 6331/09 од 29.09.2009. године, потврду о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од [REDACTED] [REDACTED] 25.09.2009. године и 03.11.2009. године, скицу Трга Обилићевог венца, извештај Градског завода за хитну медицинску помоћ број 9148 од 16.11.2009. године, записник о претресању стана и других просторија УКП Треће одељење од 18.11.2009. године са потврдом о привремено одузетим предметима од 18.11.2009. године, извештај Службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године, од 07.10.2009. године, од 09.10.2009. године, од 12.10.2009. године, од 22.10.2009. године, извештај о обради ГСМ мобилних телефона, апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених сачињен од Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СП 372/09 од 05.09.2009. године, фотодокументацију ОКТ-а УКП број У-100/513/2009 од 17.09.2009. године, фотодокументацију и фотографије гардеробе покојног [REDACTED] од 20.09.2009. године, те фотографије ВМА Института за судску медицину од 22.10.2009. године, фотографије [REDACTED] лицу места, извештај ГЗ за хитну медицинску помоћ од 27.05.2010. године и лекарски извештај о пријему позива екипи Хитне помоћи број 253709, извештај Паркинг сервиса број 3565/1 од 01.06.2010. године, извештај Управе за ванредне ситуације града Београда од 27.05.2009. године, извештај Управе саобраћајне полиције број 311/10 од 01.06.2010. године са достављеним записницима о извршеној контроли учесника у саобраћају ССП ПС Север, налог за извршење службеног задатка ПУ за град Београд ССП Север од 16.09.2009. године, извештаје ПС Звездара, ПИ Миријево од 08.11.2010. године за [REDACTED], извештај ПС Палилула од 29.10.2010. године, извештај ВИП Мобил ДОО број 4617/10 од 16.11.2010. године са пописом базних станица, картом Центра Београда, позицијом базних станица наведених ознака хелија, имена улица и компјутерском симулацијом покривања простора сигналних базних станица, извештај Теленора ДОО број 150/323/10 од 19.11.2010. године, извештај о изради графичког приказа Службе за СИМ УКП од 24.11.2010. године, извештај ПИ Миријево за сведока [REDACTED] од 08.11.2010. и 10.11.2010. године, ПС Звездара од 09.11.2010., 10.11.2010. године, извештај ПУ за град Београд УКП Треће одељење КУ 16778/09 од 29.11.2010. године, извештај Телекома Србија број 999/1-10 од 09.12.2010. године и Дирекције за техничке функције планирања и развој од 26.11.2010. године са графичким приказом базних станица и картама покривања, скицу ужег лица места са реконструисањем положаја трага крви судског вештака Владе

Манговског, извештај УКП Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 П.бр.659/10 од 30.12.2010. године, извештај БИА од 24.05.2010. године, извештај СПИ Север од 31.05.2010. године са записницима о извршеној контроли учесника у саобраћају број 7140, извештај Телеком Србија функције за логистичке и опште послове од 05.12.2010. године са графичким приказом базних станица МТС-а [REDACTED] Ушће, Палата Федерације и других са приложеним табелама, увидом у скицу лица места приложену уз службену белешку о КТ прегледу лица места ОКТ од 17.09.2009. године, фотодокументацију и допис начелника Одељења УКП Треће одељење КО 16778/09 од 02.10.2009. године, увид у медицинску документацију о лечењу покојног [REDACTED] сталних оштећених наведених у изреци пресуде, па је све ове доказе као објективне прихватио ценећи их у повезаности са одбраном окривљеног [REDACTED] са исказима напред наведених саокривљених и са налазима и мишљењима вештака који су напред наведени и оцењени.

Саоптужени, међу којима и Пузигаћа Дејан, су сада по [REDACTED] заједно заокружили док је повређен лежао у близини степеништа и наизменично су га ударили, и тиме су му онемогућили да му било ко, од многобројних присутних грађана на [REDACTED] жи било какву помоћ или да се он придигне и бекством као остали [REDACTED] спаси, или на други погодан начин да се сам заштити, јер га са разних страна свих 12 наведених саоптужених ударају истовремено у различите делове тела. Стога суд сматра да није пресудна чињеница, чији је ударац, при истовременом nanoшењу удараца од стране свих саоптужених, који су напред и наведени, и проузроковао поред осталих нанетих бројних телесних повреда, тешку телесну повреду опасну по живот, која је довела до његове смрти, у време nanoшења сада по [REDACTED] на плагоу [REDACTED] која су двојица или тројица саокривљених од свих присутних саокривљених око њега, док га вуку, гурају, снажно одгурују на ограду степеништа, подигла на ноге и пребацила га преко ограде степеништа, или ко је од њих снажно одгурнуо сада по [REDACTED] док је био нагнут над оградом, гуран и притискан од стране осталих саокривљених, као и услед које од ових повреда је дошло до његове смрти. Суд је у конкретном случају нашао, оцењујући све утврђене чињенице овог догађаја, које су на крају проузроковале смрт [REDACTED] да сагласност свих извршилаца, да радње других прихватају као своје и дело као заједничко, може бити прешутна, може бити изражена конклюдентним радњама, а може настати и приликом самог вршења кривичног дела, све док оно није довршено, а чињеница је да су сви наведени саоптужени сада осуђени и окривљени Пузигаћа Дејан са њима, према оштећеном [REDACTED] предузимали активне радње повређивања, које су биле веома снажне и бројне, о чему говори бројност и тежина повреда које је претрпео и које су и довеле до смртог исхода, и да су се сви они разбежали тек након што је сада по [REDACTED] ен са ограде степеништа и након што је неко од њих узвикнуо "готово је".

Одредбом члана 33 Кривичног Законика је одређено да саизвршилаштво постоји ако више лица, учествовањем у радњи извршења, са умишљајем или из нехата, заједнички изврше кривично дело. У конкретном случају, по оцени суда, испуњени су како објективни, тако и субјективни услови за постојање саизвршилаштва свих саоптужених, при чему се не мисли на Бошковића, и окривљеног Пузигаћа Дејана, а то су: учешће у делу и свест о заједничком

деловању.

Да би постојало саизвршилаштво у извршењу кривичног дела убиство, није нужно да је свако од саизвршилаца извршио све инкриминисане радње, већ је довољно да у време извршења дела, а услед ког дела је настала забрањена последица, предузима било коју радњу, којом се омогућује извршење кривичног дела, да свако од њих жели извршење кривичног дела као своје, а у конкретном случају су окривљени Пузигаћа Дејан, са наведеним саокривљенима, који су правноснажно осуђени, то и учинили, предузимајући радње описане у изреци ове пресуде, које су довеле до смрти покојног [REDACTED]

Свест и воља да се заједнички изврши кривично дело процењује се не само на основу свих субјективних чињеница већ и околности под којима је то дело извршено, предузетих радњи и понашања учесника у кривичном делу. Стога, околност да саоптужени, а међу њима и Пузигаћа Дејан, нису кренули и дошли на плато [REDACTED] на намером да пок [REDACTED] лице живота, како је то произилазило и из одбране окривљеног Пузигаћа Дејана, тако и из исказа осуђених саоптужених, а што суд прихвата, при чињеници утврђеног постојања њиховог јединственог умишљаја, није разлог за неприхватање оптужбе о постојању саизвршилаштва Пузигаћа Дејана, [REDACTED]

[REDACTED] јер су они сви учествовали у наношењу телесних повреда пок.Брису татону на платоу [REDACTED], када је задобио и описану тешку телесну повреду опасну по живот, а затим, иако су на његовом лицу већ биле јасно уочљиве отеклине у пределу леве стране лица, и било је јасно, да је он већ на платоу [REDACTED] тешко повређен, гурали су га, вукли га сви заједно по платоу [REDACTED] ре него што су га снажно одгурнули и притисли на ограду, а затим га на описани начин намерно бацили са ограде степеништа, услед чега је од повреда задобијених при паду дошло до његове смрти. Општењени је већ на платоу [REDACTED] ре него што је бачен са ограде степеништа, био много повређен, и то много више него што би се то могло сматрати обичним нападом, који није требао да доведе до тешких последица, а до којих је довео.

За постојање кривичног дела убиство није неопходна намера учиниоца да неко лице лиши живота. Довољно је постојање свести код њега о могућности наступања смрти и пристајања на ту последицу. Стога, по оцени суда, није одлучујуће, да ли су окривљени [REDACTED] енули организовано у намери да пребију навијач [REDACTED] тив као покретач одлуке код учиниоца овог кривичног дела не улази у појам његовог умишљаја и није од значаја за заснивање кривичне одговорности оптуженог и од значаја је за одлуку о степену његове кривичне одговорности и одлуку о казни. Умишљај се изводи из чињенице и понашања саоптужених, међу којима и окривљеног Пузигаћа Дејана, да су га сви заокружили истовремено, да су га истовремено тукли средствима подобним да тело тешко повреду, доведу у опасност његов живот и изазову смрт, да су њихови ударци били усмерени на виталне делове тела, главу, лице, груди, труп, леђа, да су били свесни да предузетим радњама могу сада по [REDACTED] иштити живота и да су на то предузимајући све ове радње и пристали, да је окривљени Пузигаћа Дејан при утврђеним околностима био

свестан да радњама које предузима заједнички са осталим саокривљенима ,а које су напред наведене, упућивањем бројних удараца у главу и тело оштећеног на платоу и његовим бацањем са висине може проузроковати његову смрт, на шта је према утврђеним околностима и пристао, а што опредељује његов и њихов умишљај у односу на извршено кривично дело.

Из предузетих радњи Пузигаћа Дејана и осталих саокривљених који су како је напред утврђено тукли и бацили оштећеног, произилази логичан закључак да је код окривљеног Пузигаћа Дејана, заједно са напред наведеним саоптуженима, постојао јединствени умишљај, да је Пузигаћа Дејан као и свако од њих понаособ, пристао на радњу извршења оног другог, те и на последице које је свако од њих проузроковао. Обзиром на јединствени умишљај Пузигаћа Дејана са саоптуженима-сада осуђенима, који су учествовали у наношењу повреда и бацању оштећеног,услед којих је наступила смртна последица, постоји кривична одговорност окривљеног Пузигаћа Дејана, као и сваког од њих за наступелу последицу, јер су они, па и окривљени Пузигаћа, пристали на последицу, преузимајући радње за које су били свесни да такву последицу могу произвести. Суд је закључио да је окривљени Пузигаћа, пристао на радње свих осталих извршилаца, те да је стога саизвршилац у остварењу битних елемената кривичног дела тешког убиства. Окривљени је, као и напред наведени саизвршиоци у извршењу овог кривичног дела, био свестан да услед таквог његовог и њиховог поступања и безобзирног насилничког понашања, може настати смртна последица код оштећеног и на такву последицу је пристао , предузимајући активне радње повређивања сада пок [REDACTED] при безобзирном насилничком понашању, све до његовог пада тела у ограђени простор између јавне гараже и степеништа. Делатност окривљеног Пузигаћа Дејана заједно са свим саоптуженима-сада осуђенима, представља саставни део радње извршења кривичног дела и њихова делатност је узрок наступеле смртне последице, те је стога делатност сваког од њих, па и окривљеног Пузигаћа Дејана, узрок наступеле смртне последице.

По налажењу суда, појединачна одговорност саоптужених, настаје када њихове радње доприносе или имају утицаја на последицу, а учињена су са знањем да тиме доприносе главном извршиоцу у извршењу. Обзиром да су га они сви заокружили и да је изведеним доказима утврђено, да је међу њима био и окривљени Пузигаћа Дејан, да би на тај начин дошли до нападнутог, и да би му онемогућили бекство или указивање помоћи од многобројних присутних на платоу [REDACTED] а га је окривљени Пузигаћа заједно са свима, док су се налазили у његовој близини наизменично тукли, да је окривљени Пузигаћа, заједно са свима био око њега и у моменту његовог бацања са ограде степеништа, он је, као и сви нападачи , по оцени суда, свестан намере оних који га намерно бацају са ограде степеништа и свестан значаја њиховог међусобног деловања на нападнутог, међусобне помоћи у његовом гурању-одгуривању на ограду степеништа платоа, да својим присуством у његовој непосредној близини онемогућава заједно са наведеним саизвршиоцима , да му се пружи било каква помоћ или да се евентуално придигне и побегне, и да учествује до самог пада његовог тела на нижу подлогу, у радњи извршења. Стога је смрт [REDACTED] која је настала као последица повреда главе, а које су настале и на платоу [REDACTED] и услед пада на нижу површину, услед његовог намерног бацања, последица њиховог заједничког деловања.

Окривљени Пузигаћа Дејан је са саоптуженима који су осуђени деловао у истом циљу, саглашавајући се са свим предузетим радњама осталих саоптужених, свестан да својим предузетим радњама безобзирног насилничког понашања, наношења удараца и бацања теуслед тога повређивањем пок [REDACTED] описани начин, може доћи до лишавања његовог живота, па је на то и пристао.

У доказном поступку суд је утврдио постојање узрочно последичне везе између безобзирног насилничког понашања, тешког телесног повређивања и смртне последице, а при томе утврдио је и постојање свести код окривљеног Пузигаћа Дејана, да предузетим радњама и безобзирним и насилничким понашањем са саоптуженима који су му заједнички нанели повреде, може проузроковати тешку телесну повреду опасну по живот, уз постојање свести о могућности наступања смртне последице на коју је пристао, а што се утврђује из објективних околности. Окривљени је свестан да је сада пок [REDACTED] био тешко телесно повређен на платоу [REDACTED] свестан да даљим његовим повређивањем, а затим и бацањем његовог тела са наведене висине, са ограде степеништа, може проузроковати његову смрт. Тешке телесне повреде које су сада пок [REDACTED] нанете у моменту наношења, биле су опасне по живот, а што значи да је окривљени био свестан, да услед тога може наступити његова смрт и да је на то пристао, а што је видљиво и обзиром на чињеницу да су га након нанетих бројних повреда на платоу [REDACTED] а међу њима и тешке телесне повреде опасне по живот, бацили са ограде степеништа са висине од 4,28 метара, а затим напустили лице места и разбежали се по граду, на све стране, остављајући сада пок [REDACTED] спомоћног, са свим задобијеним телесним повредама у ситуацији опасној по живот, услед којих је и наступила његова смрт. Ове повреде они су му нанели у временском и просторном континуитету, сви заједно и при томе су јасно испољили вољу да му се зада што више повреда, те је јасно да су сви они били свесни да својим активним учествовањем у овом догађају, задавањем ударца сада пок [REDACTED] а затим и његовим бацањем са ограде степеништа, врше над њим безобзирно насиље и то у мери која објективно може да проузрокује његову смрт, а тога је био свестан и Пузигаћа Дејан. Стога је јасно да је последица која је настала, у виду смрти сада пок [REDACTED] резултат заједничког деловања ових саоптужених као целине, и окривљеног Пузигаћа Дејана, те је с тога закључак суда да су сви они пристали на последицу која је наступила, а на коју је пристао и окривљени Пузигаћа.

Повређивање пок [REDACTED] посматрано у динамичи и повезаности целокупног догађаја, унапред смишљеног и детаљно организованог напада у оквиру кога је извршено, по оцени суда, представља повређивање при безобзирном и насилничком понашању како Пузигаћа Дејана, тако и саоптужених, а сада осуђених, који су учествовали у догађају како је то описано у изречи пресуде. Напад је организован у самом центру Града [REDACTED] у шетачкој зони, где је у време када је напад извршен на платоу [REDACTED] било доста људи, а у кафићима бројни гости и домаћи и страни држављани, а и старији људи и мајке са малолетном децом. Без обзира на то, окривљени Пузигаћа, заједно са наведеним саоптуженима, притајено и неопажено долазе на плато [REDACTED] свих страна, из правца [REDACTED] степеништем

из правца улице [REDACTED] распоређују се код пролаза, стављају маске на лице, пале бакље, ломе инвентар кафића, бацају бакље у разним правцима, а упаљеним бакљама стварају дим и онметају присуте у оријентацији при покушају бекства. Упаљеним бакљама покушавају да [REDACTED] ле лица, пале им косе, а оне који успевају да побегну јуре по платоу, обарају их и туку, а јуре их и по околним улицама. Предузимањем конкретних радњи према [REDACTED] његовим бацањем са степеништа које воде на плато [REDACTED] да из ули [REDACTED] према снимцима са сигурносних камера који су емитовани на главном претресу, код случајних пролазника и грађана на платоу [REDACTED] зазивају ужас и неверицу, а што свакако представља насилништво и афирмацију моћи, снаге, самоистацање и презир према патњама других. Они се не обазире што по [REDACTED] ок лежи на платоу [REDACTED] вришти од болова, запомаже, моли их да га више не туку, а што су очигледно чули обзиром да у својим одбранама то наводе, а што само говори о његовом страху, болу и о томе колико је сурово премлаћен, од стране више лица. Они су при томе неосетљиви за његове патње и болове, неосетљиви су што их он моли да престану да га туку, што плаче, јаче и урла и говори на енглеском "стоп" и настављају и поред тога сви да га туку, а без икаквог повода, ради самоистацања и самодоказивања. Очигледно је да су они били спремни да угрозе сваку друштвену вредност па и живог човека, и исказујући ту спремност, и повређују и угрожавају не само живот сада по [REDACTED] већ и више нападнутих лица. Они настављају да га туку немилосрдно и њихова безобзирност се огледа управо и у томе што им он за то није дао никаквог повода и што су га тукли само зато што је [REDACTED], а њихова безобзирност се огледа и у бројним повредама које су му нанете ударцима по телу и глави разним предметима, рукама и ногама, а посебно у његовом бацању са висине од 4,28 метара, са оgrade степеништа у присуству бројних лица, иако је било очигледно да је већ био повређен, а што је све за последицу имало његову смрт. Окривљени Пузигаћа Дејан је био свестан да се заједно са са навијачима других навијачких група [REDACTED] зобзирно и насилнички понаша, био је, по оцени суда, свестан да оваквим својим чињењем може са саизвршиоцима проузроковати смрт сада по [REDACTED] па је, без обзира на то, све наведене радње хтео и предузео пристајући и на ову последицу.

Убиство при безобзирном и насилничком понашању је убиство извршено из хулиганских побуда, безобзирним и насилничким понашањем. По [REDACTED] нанете су на [REDACTED] те телесне повреде опасне по живот које су у непосредној узрочној вези са наступелом смртном последицом, а управо безобзирност исказана приликом nanoшења ових повреда указује на висок степен друштвене опасности овог кривичног дела.

Поред кафића у којима се налазе гости, саоптужени стоје у поподневним сатима, са дрвеним палицама и наочиглед присутних, дрвеном палицом ударају у пределу главе и потиљка, оштећено [REDACTED] на самом улазу у кафић у који он бежи, трче и јуре остале нападнуте Француске држављане који беже, обарају их, а затим их шутирају, отимају им ствари док они, немоћни да се супротставе леже на платоу [REDACTED]. Са навученим капуљачама, маскама, својом појавом стварају страх код присутних и без обзира на присутност великог броја људи на платоу [REDACTED] бацају бакље, а

доласком из свих праваца и заокруживањем платоа [REDACTED] трају слику страха и ужаса за све присутне на платоу [REDACTED] вако понашање има карактер психичког и физичког малтретирања не само оштећених, већ свих присутних на месту догађаја. Оваквим понашањем саоптужени нису имали обзира за мир и осећања личне сигурности других, а телесни интегритет и част других лица нису им представљале вредности достојне поштовања. Све то чине ради афирмације своје моћи и снаге и све то на безобзиран начин, лишени сваког осећаја одговорности за своје понашање. При томе, разлог њиховог деловања је само то што нападнути, међу којима су и оштећени [REDACTED] пред наведени оштећени [REDACTED] навијају за [REDACTED] који је те вечери играо утакмицу [REDACTED] чији су они навијачи. Све то чине по унапред утврђеном плану и договору, а да је постојао договор произилази из утврђене динамике која је претходила догађају, а која почиње критичног дана када се игра утакмица од југарњих сати, описаним радњама Пузигаћа Дејана и описаним радњама осталих саоптужених. Ово се посебно огледа у томе што саоптужени Пузигаћа и саоптужен [REDACTED] акон што су лоцирали [REDACTED] билазе, осматрају, праве план како и са којих страна да их нападну и касније тај план спроводе, а окривљени [REDACTED] складу са својом улогом истакнутих вођа навијача [REDACTED] најуглавније навијачке групе [REDACTED] којој су углавном старији навијачи [REDACTED] долазе пре свих на плато [REDACTED] дају преко пута баште кафића у којој се налазе [REDACTED] осматрају реализацију договореног напада, за који су очигледно знали, јер су имали комуникацију са лицима која су била у вези са осталим саокривљенима, првенствено вођом навијача [REDACTED] навијачке групе [REDACTED] једним од вођа исте навијачке групе, затим и са другим лицима наведеним у Извештају и шеми УКП-а у свему као напред, те одласком пре догађаја на стадион [REDACTED] места где су се нападачи окупљали, тако да су и поред изостанка телефонске комуникације и СМС порука између [REDACTED] са једне стране и осталих саокривљених нападача са друге стране, били у току динамике целог догађаја, сходно чему су и стигли на [REDACTED] чи напада и очигледно у ту сврху, где су чекали долазак и окупљање [REDACTED] на плато [REDACTED] ји пристижу по утврђеном плану из разних праваца, а навијачка група [REDACTED] делу са њиховим вођом [REDACTED] епеништем у чијој близини седе навијачи [REDACTED] затим када је напад и отпочео сада осуђен [REDACTED] као и саокривљени Пузигаћа, а који је са групом коју је предводио дошао из правца [REDACTED] у у масу навијача навијачке групе [REDACTED] заокружује и туче сада по [REDACTED] ри томе, напад врше подмукло, у моменту када [REDACTED] дају да су већ окружени нападачима и у моменту када су потпуно онемогућени да пруже било какав отпор, а неспорно је да га нису ни пружили, тако да је суд утврдио да је постојао напад у коме су саоптужени тукли француске навијаче и оштећено [REDACTED] да по [REDACTED] и је био немоћан и да устане, а да није било никакве „туче“, која би подразумевала и узвраћање на напад, при чему су поступали и насилнички и безобзирно.

Суд је у поновљеном поступку према Прузигаћа Дејану, утврдио да је окривљени Пузигаћа Дејан, у изреци пресуде описаним радњама, извршио у саизвршилаштву тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног

Законика, па га је за ово дело огласио кривим и изрекао му казну у складу са законом.

Суд је утврдио да је окривљени Пузигаћа Дејан при извршењу кривичног дела поступао у урачунљивом стању, а његова урачунљивост је утврђена вештачењем комисије вештака састављене од неуропсихијатра Др. Александра Милошевића и специјалисте медицинске психологије Др. Наде Јанковић, које је суд у потпуности прихватио као стручно и објективно и које током поступка није доведено у сумњу, а ни странке му нису приговориле, са евентуалним умишљајем, јер је био свестан да поступа при безобзирном насилничком понашању, при коме заједнички са напред наведеним саизвршиоцима удара више пута чврстим предметима, вуче по платоу и на карају баца са степеништа платоа оштећеног ██████████ а висине од 4,28 метара, на тло између гараже и степеништа, при чему је био свестан да је оштећени тешко повређен и да код њега услед заједничког деловања са саизвршиоцима, могу наступити тешке телесне повреде опасне по живот и његова смрт, пристајући да до смртне последице може доћи, а до које је и дошло.

При одлучивању о врсти и висини кривичне санкције за окривљеног, суд је применио одредбе чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45 КЗ-а, а имао је у виду: границе казне које су законом прописане за наведено кривично дело, сврху кажњавања и сврху генералне и специјалне превенције, као и све околности случаја, па је сходно одредби члана 54. КЗ-а, ценио све околности које утичу на висину казне и то: од олакшавајућих околности ценио је његове личне прилике и то да се замонашио и последњих година живео монашким животом, чињеницу да има породицу и то мајку, оца и сестру са којима је живео до критичних догађаја, његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих околности за окривљеног је ценио његову ранију осуђиваност, али не за дело исте врсте, па је нашао да ће се казном затвора у трајању од 12 година, према њему постићи сврха кажњавања и циљеви како генералне тако и специјалне превенције и утицати да убудуће не врши кривична дела, а у коју казну му је сходно члану 63 КЗ-а урачунао и време проведено у екстрадиционом притвору почев од 12.9.2015. до 14.4.2016. године, време проведено на издржавању казне затвора почев од 15.04.2016. године до 13.12.2016. године и време проведено у притвору почев од 13.12.2016. године па надаље, до упућивања окривљеног на извршење кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди.

Претходно је суд, имајући у виду да је окривљеном Пузигаћа Дејану дозвољено понављање поступка, јер је првобитна пресуда била донета када му се судило у одсуству, због тога што је од догађаја постао недоступан суду, на основу члана 478 ЗКП-а ставио ван снаге пресуду Вишег суда у Београду К.3012/10 од 25.1.2011. године, преиначену пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3606/11 од 28.10.2011. године и то у погледу овде окривљеног Пузигаћа Дејана.

На основу члана 264 ЗКП-а суд је одлучио да ће о трошковима поступка решити накнадно, посебним решењем, јер у овом поступку није било довољно елемената за одлуку о трошковима поступка.

Суд је одбио предлог одбране да се на главном претресу непосредно саслушају саокривљени сада правоснажно осуђени [REDACTED] на основу члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП-а. Наиме Законик о кривичном поступку Републике Србије, а почев од 2011. године, у напред наведеној одредби, дозвољава да се на главном претресу изврши увид у исказ саоптуженог у погледу кога је кривични поступак раздвојен или већ окончан правоснажном осуђујућом пресудом, а што је случај са саоптуженима [REDACTED] који су саоптужени са Пузигаћа Дејаном и према којима је кривични поступак, а који је вођен по истој оптужници правоснажно окончан. Поред чињенице да је оваква могућност дата суду наведеном законском одредбом и Врховни Касациони суд Републике Србије је на седници Кривичног одељења од 13. маја 2014. године заузео став да сматрајући да је интенција законодавца била да у датим процесним ситуацијама избегне дуплирање процесних улога (и окривљени и сведок), а у којим би се двоструким процесним улогама нашли саоптужени [REDACTED] уколико би их суд у поновљеном поступку саслушавао и као сведоке, Врховни Касациони суд је стао на становиште да се у три процесне ситуације саоптужени не могу испитивати као сведоци (прва, то је ситуација када се поступак понавља према лицу коме је суђено у одсуству, па се саоптужени који су у међувремену већ осуђени не могу саслушати поново, нити се могу суочавати са окривљеним, већ се одбрана само упознаје са њиховим исказима, што је овде случај, па преостале две процесне ситуације суд овде неће наводити). У образложењу наведеног става Врховни касациони суд се позвао на начело монофункционалности, односно, забрану процесних функција окривљеног и сведока. Када се наведена одредба члана 406. став 1 тачка 5 и наведени став ВКС посматрају у конкретној ситуацији, суд налази да оваквом својом одлуком окривљеном Пузигаћи нису ускраћена права да се адекватно брани и да се докази изведу уз његово учешће на главном претресу. Наиме, окривљени Пузигаћа се према сопственом признању одмах после догађаја, већ сутрадан дао у бекство. У бекству је био од догађаја 17.9.2009. године до 14.4.2016. године када је од стране надлежних органа Грчке изручен Републици Србији, па је за њим расписана прво потрага, затим је расписана потерница и одређен му је притвор, те је донето решење да му се суди у одсуству, у ком поступку је донета правоснажна пресуда против њега, а поступак се понавља по његовом захтеву након изручења. За све време трајања поступка у одсуству Пузигаћа Дејана, он је имао браниоца и то једно време изабраног браниоца, а у једном периоду браниоца по службеној дужности. Бранилац окривљеног Пузигаће имао је могућност да саоптужена лица па и саоптужене [REDACTED] као и друге сведоке испита на главном претресу непосредно, да учествује у поступку и поводом свих других доказа, да предлаже сведоке и вештаке, даје своје примедбе и објашњења у вези са изведеним доказима, улаже правне лекове, које је бранилац конкретно и уложио за окривљеног Пузигаћа Дејана. Бранилац окривљеног Пузигаће је дакле, у поступку када је окривљени био одсутан и у бекству, у његово име имао могућност да испита све саоптужене, сведоке и материјалне доказе против њега, тако да је окривљени имао одговарајућу и ваљану прилику да се сви докази против њега испитају и у ранијем поступку, па одлука суда да се упозна са исказима [REDACTED] не представља кршење његовог права на одбрану у поновљеном кривичном поступку. Ово тим пре што је окривљени Пузигаћа имао могућност да у кривичном поступку који се води у

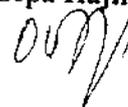
његовом присуству својим сведочењем (својом одбраном) да побије изјаве [REDACTED] али је при оцени његове одбране у повезаности са њиховим исказима и оценом свих изведених материјалних доказа и вештачењима, те исказима свих осталих саслушаних сведока суд закључио да окривљени својом одбраном није побио исказе [REDACTED] није их довео у сумњу. Он признаје да њих двојицу познаје са утакмица, да их је критичног дана он звао телефоном да се окупе у центру, да је у ранцу имао бакље и једну палицу-држаљу, да је са њима био на утакмици, па није логична његова одбрана да није био са њима и у време напада, када се има у виду да су искази [REDACTED] изгласни у овом погледу. То се потврђује и исказима [REDACTED] се на присуство бројних других навијача на [REDACTED] не могао када је учествовао у поступку своје тврдње да није био на [REDACTED] моменту напада на француске навијаче и да није учествовао у повређивању, а тиме и смртном исходу покојног [REDACTED] доказује и позивањем других сведока, али он то није учинио. Штавише, на питање суда, одбио је да наведе имена лица која су ту била присутна и тиме их кандидује за евентуалне сведоке. Имајући све ово у виду, суд није засновао осуђујућу пресуду искључиво на исказу саоптужених [REDACTED] је исте ценио у повезаности са другим изведеним доказима у свему као што је напред већ наведено. По налажењу суда легитиман је и веома озбиљан интерес државе да се открију и казне починиоци који хулигански, насилно и безобзирно делују у оквиру одређених навијачких група и који својим деловањем изазивају нереди са неретко смртним последицама, нападајући без икаквог повода, што је и овде случај, када је смртно страдао млад човек који је мирно седео са својим друговима у центру града и није дао никаквог повода за овај напад.

Суд је и поред противљења одбране окривљеног по службеној дужности донео одлуку да се у доказном поступку изведе доказ увидом у спис предмета овог суда К. 349/16 у коме је првобитно окончан поновљени поступак за окривљеног [REDACTED] пресудом Вишег суда у Београду К.бр.349/15 од 07.06.2017. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1233/17 од 23.02.2018. године, којим је овај окривљени сада правноснажно осуђен на казну затвора у трајању од 10 година за извршење истог кривичног дела као и овде окривљени Пузигаћа Дејан, за идентичан догађај, са истим саокривљеним сада осуђеним лицима и према истом оштећеном сада покојном [REDACTED]. Из овог списка суд је на заједнички предлог странака на главном претресу извео доказ читањем Допунског заједничког налаза и мишљења вештака Др. Ђорђа Алемпијевића, Др. Ивице Милосављевића и трасолога Мирослава Бусарчевића од 23.12.2016. године који су они дали у предмету К.349/16, на предлог бранилаца у том поступку окривљеног [REDACTED]. Суд је напред већ вршио оцену заједничког налаза и мишљења наведених вештака судско медицинско трасолошке струке, оцену исказа саоптуженог [REDACTED] и образложио чињеницу зашто је извео доказ увидом у пресуде које се односе на њега и спис предмета који се односи на поновљено суђење о истом догађају по захтеву сада осуђеног [REDACTED].

На основу члана 22 ЗКП-а суд је одлучио да ће одлуку о трошковим овог кривичног поступка донети у посебном решењу, пошто на дан пресуђења није било довољно података за доношење одлуке о трошковима, као у изреци пресуде.

Записничар
Јелена Вулићевић

Председник већа-судија
Оливера Пајић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

ДН-а:

1. ВЈТ-у у Београду
2. Окривљеном Пузигаћа Дејану, преко Управе Окружног затвора у Београду
3. Браниоцу адвокату Владану Вукчевићу, ул. Војислава Илића бр. 40/III

Судија
